ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ. 1848

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 8-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ,,

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
8
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1931
Ἀνατ. ἡλ. 7.25'. Δύσις ἡλ. 5.54'.
ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 11.8, ἐλαχ. 8.1. Ὑγρ. μεγάλη. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς. Θάλασσα: Κρητικὸν τεταραγμένη
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 75.02

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΠΑΝΣΛΑΥΪΣΜΟΥ

ΤΙ ΦΡΟΝΕΙ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ "ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ,, ΧΑΜΠΝΤΟΥΛΑ ΣΟΥΠΧΗ ΒΕΗΣ

ΑΓΚΥΡΑ, Φεβρουάριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν ἐλέχθη ὅτι θὰ ἀσκήσουν αὗται σημαντικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῶν δύο χωρῶν καὶ γενικώτερον ἐπὶ τῆς βαλκανικῆς πολιτικῆς. Ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνομιλήσω ἐνταῦθα μετὰ πολλῶν βουλευτῶν καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ διεπίστωσα πραγματικὴν ἐπιθυμίαν ὅπως συντελέσουν εἰς τὴν ὁσημέραι καλυτέρευσιν τῶν ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων, ἵνα αἱ δύο χῶραι ἀναπτύξουν κοινὴν πολιτικὴν εἰς τὰ Βαλκάνια.

Αἱ ὀλίγαι δυσχέρειαι αἵτινες παρουσιάζονται εἰς τὸν διακανονισμὸν τῶν ὑποθέσεων τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Κωνσταντινουπόλεως, θὰ ἐξαλειφθοῦν βαθμηδὸν ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ νέου αὐτοῦ πνεύματος συμφιλιώσεως ὅπερ ἐπικρατεῖ εἰς Ἄγκυραν. Δὲν εἶνε δυνατόν, μοῦ εἶπαν Τοῦρκοι τινὲς πολιτικοί, νὰ ἐπικρατήσῃ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον καὶ ἀκαριαίως τὸ νέον αὐτὸ πνεῦμα καὶ εἶνε φυσικὸν νὰ ὑφίσταται ἀκόμη ἡ παλαιὰ ἐκείνη διανοητικότης εἰς μερικοὺς κατωτέρους Τούρκους ὑπαλλήλους τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐζήτησα νὰ μάθω διατί ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις δὲν ἀπομακρύνει ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὸν Παπᾶ Εὐθύμ, ἀφοῦ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπομακρύνει ἐκ Θράκης τοὺς Τούρκους ἀντιδραστικούς. Μοῦ ἀπήντησαν ὅτι ὁ ρόλος τοῦ Παπᾶ Εὐθὺμ εἶνε ἀσήμαντος καὶ θὰ ἐξαφανισθῇ μόνος του ἐφ' ὅσον αἱ σχέσεις μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Ἀγκύρας καθίστανται ἐγκαρδιώτεραι. Ἡ ἀπομάκρυνσίς του δὲν θὰ ἀργήσῃ ἐφ' ὅσον παγιοῦται ἡ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων ἐμπιστοσύνη. Οἱ δύο ναοὶ τοὺς ὁποίους κατέχει αὐθαιρέτως ὁ Παπᾶ Εὐθὺμ θὰ ἀποδοθοῦν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κοινότητα. Ἀλλὰ πρόκειται, λέγουν ἐνταῦθα, περὶ λεπτομερειῶν αἱ ὁποῖαι καταντοῦν ἀσήμαντοι πρὸ τῶν μεγάλων συμφερόντων τὰ ὁποῖα ἔχουν νὰ περιφρουρήσουν οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Τοῦρκοι ἀμοιβαίως.

Σχετικῶς μὲ τὴν εὐρυτέραν ἔννοιαν τῆς ἑλληνοτουρκικῆς προσεγγίσεως μοῦ ὡμίλησεν ὁ Χαμντουλᾶ Σουπχῆ βέης, πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Ἑστίας καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς Τουρκίας εἰς τὸ Βαλκανικὸν Συνέδριον. Ὁ Σουπχῆ βέης διαβλέπει εἰς λίαν προσεχὲς μέλλον πανσλαυϊκὴν κίνησιν ἥτις θὰ ἀντικαταστήσῃ καὶ θὰ διαδεχθῇ τὸν μπολσεβικισμόν. Ἡ κίνησις αὐτὴ θὰ συμπεριλάβῃ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν, ἴσως δὲ καὶ τὴν Τσεχοσλοβακίαν, ἀκόμη δὲ περισσότερον τὴν Βουλγαρίαν. Βεβαίως δὲν γίνεται λόγος περὶ τῆς ἀμέσου πτώσεως τῶν Σοβιέτ, ἀλλὰ μερικαὶ ἐνδείξεις τῆς ἐσωτερικῆς ἐν Ρωσσίᾳ καταστάσεως καὶ τῆς στάσεως τοῦ Ἐρυθροῦ στρατοῦ, ἀφίνουν νὰ πιστευθῇ ὅτι κάποια κίνησις προετοιμάζεται. Ὁ Σουπχῆ βέης δὲν παραλείπει νὰ συσχετίσῃ μὲ τὴν πανσλαυϊκὴν αὐτὴν κίνησιν καὶ τὰς τελευταίας ἐπιδείξεις τοῦ Βελιγραδίου τῇ συμμετοχῇ καὶ τῶν Τσεχοσλοβακικῶν Σοκόλς.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἡ φιλία τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἑλλήνων δὲν θὰ εἶνε περιττή, πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ κοινοῦ κινδύνου. Δὲν θὰ εἶνε πολλοί, οἱ 7 ἑκατομμύρια Ἕλληνες καὶ οἱ 14 ἑκατομμύρια Τοῦρκοι διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν μᾶζαν 17 ἑκατομ. ἀνδρῶν εἰς τὸν νέον κίνδυνον ὅστις θὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὰ Βαλκάνια. Ὀφείλει ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἑλλὰς νὰ ὑπολογίζουν τὸν κίνδυνον αὐτὸν ἔστω καὶ ἂν δὲν εἶνε ἄμεσος. Δὲν πρέπει νὰ κάμουν πολιτικὴν ἐφήμερον ἀλλὰ πολιτικὴν μελλοντικήν. Αὐτὸ εἶνε τὸ ἔργον τῶν πραγματικῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν.

Ὁ Χαμντουλᾶ Σουπχῆ βέης εἶνε γνωστὸς εἰς τὰς Ἀθήνας ὡς ἐπίσης καὶ ἡ δρᾶσις του εἰς τὴν «Τουρκικὴν Ἑστίαν» διὰ τὴν ἀφύπνισιν τοῦ ἐθνικοῦ πνεύματος τῶν Τούρκων. Ἔχει κηρυχθῆ ἀντίπαλος τοῦ κομμουνισμοῦ τὸν ὁποῖον θεωρεῖ ἐχθρὸν τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν. Ἔχει γράψει πολλὰ ἐπὶ τοῦ ζητήματος, καὶ ἔχει ὀργανώσει πολλὰς διαλέξεις περὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ. Ἐφαρμόζων τὸ πρόγραμμα τῆς καταπολεμήσεως μιᾶς ἰδέας διὰ τῶν ὑγιεστέρων ἰδεῶν, ἀποδεικνύει τὸ κακὸν ὅπερ ἔχει προξενήσει μέχρι σήμερον ὁ κομμουνισμός. Πιστεύει ὅτι ὁ κομμουνισμὸς ἐφαρμοζόμενος ἐν Τουρκίᾳ θὰ ἐσήμαινε τὸν θάνατόν της. Ἀλλὰ διὰ τὸν Σουπχῆ βέην, ὁ πανσλαυϊσμὸς εἶνε κίνδυνος ἐξ ἴσου μέγας καὶ ἐναντίον αὐτοῦ φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ συνενωθοῦν αἱ δύο χῶραι ἵνα ἐφαρμόσουν κοινὴν πολιτικὴν εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ τὴν Ἀνατολήν.

Καὶ ἡ ἀνάγκη, εἶπε, τῆς γενικῆς αὐτῆς πολιτικῆς τῆς ἀμύνης, θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐξομάλυνσιν καὶ τῶν ἐλαχίστων εἰσέτι ἀσημάντων μικρῶν διαφορῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

Α. ΦΡΑΝΤΗΣ

ΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΕΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ

Ἡ ὑπόθεσις τῆς κατασκοπείας καὶ ἡ ἀποπομπὴ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

ΠΡΟΣ ΕΥΡΥΝΣΙΝ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ

Ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἕν Βουλγαρικὸν Σκάνδαλον», οἱ «Τάϊμς» τῆς 3ης τρέχοντος δημοσιεύουν τὸ ἑξῆς λίαν ἐνδιαφέρον ἄρθρον περὶ τῶν αἰτίων καὶ τῆς σημασίας τῆς τελευταίας ὑπουργικῆς μεταβολῆς εἰς τὴν γείτονα χώραν:

«Διὰ τῆς ἀποπομπῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ του στρατηγοῦ Μπακαρτζῆεφ, ὁ βασιλεὺς Βόρις συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὸν κατευνασμὸν τῆς δυσφορίας, ἥτις εἶχε δημιουργηθῆ μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ συνεπείᾳ ἑνὸς παραδόξου στρατιωτικοῦ καὶ πολιτικοῦ σκανδάλου. Τὸν παρελθόντα Αὔγουστον ἕνας Βούλγαρος σιδηροδρομικὸς ἐργάτης συνελήφθη κατηγορούμενος ὅτι εἶχε πωλήσει ἐμπιστευτικὰς στρατιωτικὰς πληροφορίας εἰς τὰς νοτιοσλαυϊκὰς ἀρχάς. Συνελήφθη εἰς τὴν μεθόριον ὑπὸ μελῶν τῆς Μακεδονικῆς Ἐπαναστατικῆς Ὀργανώσεως, τὰ ὁποῖα ἐπίστευον ὅτι εἶχεν ἐπίσης προδώσει καὶ τὰ ἰδικά των μυστικὰ εἰς τὸ Βελιγράδιον καί, ἀφ' οὗ οὗτος ἐπείσθη ἢ ἐξηναγκάσθη νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν προδοσίαν του καὶ τοὺς συνενόχους του, τὸν παρέδωκαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Εἶχε κατηγορήσει δύο ἀξιωματικοὺς τοῦ Ἐπιτελείου, τὸν συνταγματάρχην Μαρινόπολσκι καὶ τὸν ὑπολοχαγὸν Ἀλέξιεφ. Οὗτοι συνελήφθησαν καὶ κατόπιν ἀνηγγέλθη ὅτι ὁ συνταγματάρχης εἶχεν αὐτοχειριασθῆ, προτιμήσας νὰ αὐτοκτονήσῃ παρὰ νὰ ἀντικρύσῃ τὸ στρατοδικεῖον καὶ ὅτι ὁ ὑπολοχαγὸς εἶχεν ἀποπειραθῆ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμά του. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν κύκλων ἤρχισε ψιθυριζόμενον ἐπιμόνως καὶ ὀργίλως ὅτι ὁ θάνατος τοῦ συνταγματάρχου δὲν ἦτο ἑκούσιος, ὅτι καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς ἀπέθανεν, ἀλλὰ ὄχι διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ χειρὸς καὶ ὅτι αἱ ἀποδείξεις καὶ ἡ συνδρομὴ τοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου εἶχον γίνει ἀνεξετάστως καὶ πειθηνίως δεκταὶ ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνετέθη ἡ ἀνάκρισις. Ἐξέχοντες πολιτικοί, ἐν οἷς καὶ ὁ καθηγητὴς Τσανκώφ, ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, καὶ τρία ἄλλα μέλη τῆς Κυβερνήσεως, ἐπελήφθησαν τῆς ὑποθέσεως. Ἔγιναν ἐπερωτήσεις εἰς τὴν Σοβράνιε, ὅπου ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ προβάλῃ ἄλλην ἀπάντησιν πλὴν τῆς ἀγνοίας τῶν γεγονότων. Ἡ κυβερνητικὴ κρίσις ἀπεσοβήθη ὑπὸ τοῦ Βουλγάρου πρωθυπουργοῦ, ὅστις συγκατετέθη εἰς τὴν διεξαγωγὴν μιᾶς ἀεροληπτου ἐπισήμου ἐρεύνης τῆς ὑποθέσεως.

Ἡ μνηστεία καὶ ὁ γάμος τοῦ βασιλέως Βόριδος περιέσπασαν τὴν προσοχὴν ἐκ τοῦ δυσαρέστου αὐτοῦ σκανδάλου, ὅταν ὅμως ἐγνώσθη ὅτι ἡ Ἀνακριτικὴ Ἐπιτροπὴ εὗρεν ὅτι οἱ δύο ἀτυχεῖς ἀξιωματικοὶ ἦσαν ἀθῶοι καὶ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐπέδειξεν ἔνοχον ἀδυναμίαν πρὸ τῆς πιέσεως τῆς Μακεδονικῆς Ὀργανώσεως, τὸ κῦμα τῆς δυσφορίας τῶν στρατιωτικῶν ὠγκώθη ἀπειλητικῶς. Διὰ τῆς ἐπιμονῆς του ὅπως ἀποπεμφθοῦν οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ἀμέσως ὑπόλογοι διὰ τὸ χονδροειδὲς παραστράτημα τῆς στρατιωτικῆς δικαιοσύνης, ὁ βασιλεὺς Βόρις ἀπέτρεψε μίαν πολιτικὴν κρίσιν, ἡ ὁποία ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἐπικίνδυνον τροπήν. Πιστεύεται γενικῶς ὅτι ὁ κυβερνητικὸς συνασπισμὸς θὰ ἀναγκασθῇ νὰ εὐρύνῃ τὴν βάσιν του καὶ νὰ εἰσδεχθῇ τοὺς Ἀνεξαρτήτους Δημοκρατικοὺς τοῦ Μαλίνωφ, ἴσως δὲ καὶ τοὺς μετριοπαθεστέρους Ἀγροτικοὺς ὁμίλους πρὸ τοῦ φόβου νὰ χάσῃ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογάς—ἢ νὰ υἱοθετήσῃ τὴν ἐπικίνδυνον καὶ ἀντιδημοκρατικὴν μέθοδον τοῦ «μαγειρεύματός» των. Ὑπάρχουν ἤδη φῆμαι περὶ διαπραγματεύσεων μεταξὺ τοῦ συνασπισμοῦ καὶ τοῦ κ. Μαλίνωφ, ἕνας δὲ τέτοιος πολιτικὸς συνδυασμὸς παρέχει πιθανῶς τὰς καλυτέρας ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον. Ὁ συνδυασμὸς οὗτος θὰ πραγματοποιηθῇ εὐκολώτερον τώρα ποὺ οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ κύκλοι καθησυχάσθησαν ὑπὸ τῶν ριζικῶν μεταβολῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν, ἡ δὲ Μακεδονικὴ Ἐπαναστατικὴ Ὀργάνωσις παρέσχε νέας ἀποδείξεις τῆς τυραννικῆς καὶ ἀλλοτριοπράγμονος ἀνικανότητός της».

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Ν. Ὑόρκης, ὅτι ὁ κ. Στίμσον, ἐκθέτων τὴν πολιτικὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐνέκρινε τὸ δόγμα τοῦ Μονρόε.

* * *

ΡΩΜΗ, 7. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βερολίνου, ὅτι κατὰ τὰς ἐφημερίδας αἱ διαπραγματεύσεις μετὰ ὁμάδος Ἀμερικανῶν, Ἄγγλων καὶ Γάλλων κεφαλαιούχων, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἔκδοσιν δανείου 130 ἑκατομ. μάρκων, εὐοδοῦνται.

* * *

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. — Ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ἐπιφορτισμένη μὲ τὴν ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐργασίας διεπίστωσεν ὅτι ἡ σημερινὴ ἀνεργία εἶνε αἰσθητῶς κατωτέρα τῆς ἀνεργίας τῶν ἐτῶν 1921 καὶ 1927.

* * *

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. — Ὁ Πρίγκηψ τοῦ Καμπὸζ, Σινκουάτι, ἀφίκετο εἰς Μασσαλίαν.

* * *

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βερολίνου, ὅτι ὁ κ. Τιλεζέντι, ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἐτερμάτισε σημαντικὴν αὐτοῦ ἀγόρευσιν, δηλώσας ὅτι σκοπὸς τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Γερμανίας δέον νὰ εἶνε ἡ ἐνέργεια προπαγάνδας ὑπὲρ τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς συνεργασίας τῶν λαῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰσότητος τῶν δικαιωμάτων.

Οἱ ἐπιδρομεῖς τοῦ βυθοῦ

Ὁ τρόμος τῶν θαλασσῶν

Αἱ περιπέτειαί μου μὲ τὰ ὑποβρύχια

Ἀφηγήσεις τοῦ Γερμανοῦ πλοιάρχου τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ Μὰξ Βαλεντίνερ

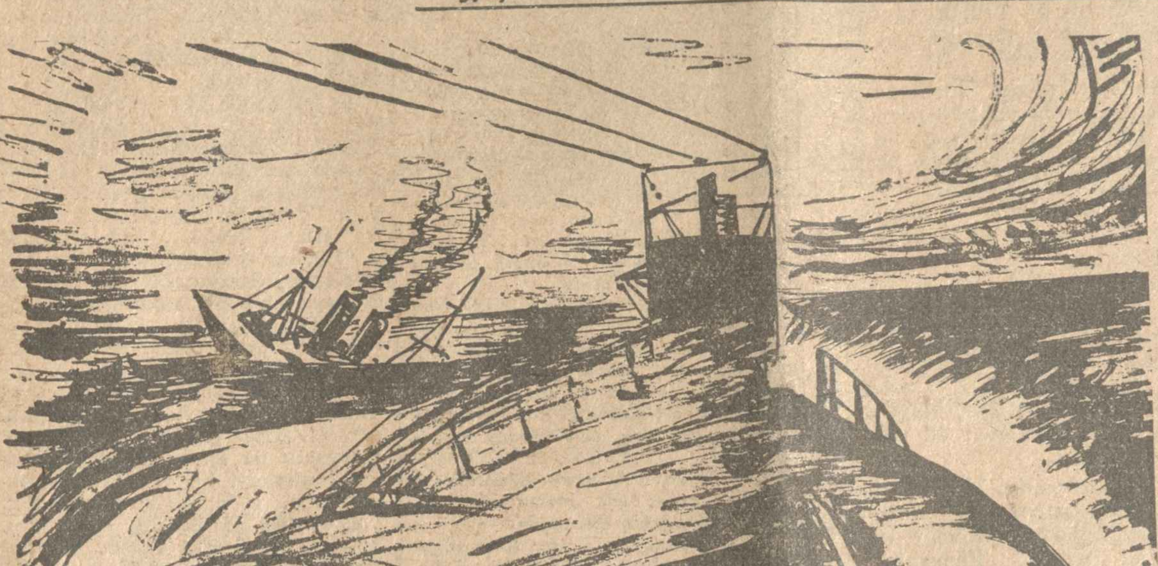

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΩΣ ΜΕΤΕΤΕΘΗΝ ΕΙΣ ΤΑ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ

Ἄδεια καὶ φρίκη... — Τὸ «Υ3» βουλιάζει. — Κάθοδος μὲ σχοινὶ διὰ τοῦ τορπιλλοβλητικοῦ σωλῆνος.— Ἀγὼν ἐναντίον τοῦ χλωριούχου ἀερίου. — Ὁ πύργος τοῦ θανάτου.

Εὑρισκόμεθα εἰς Κίελον, τῷ 1911. Ἤμουν εἰς τὴν κατοικίαν μου, μὲ ἄδειαν, κατενθουσιασμένος ὅπως τὸ πουλὶ στὸν ἥλιο. Εἶχα ἑτοιμάσει ἤδη τὰς ἀποσκευάς μου. Ἀπόψε τὸ βράδυ θὰ ἔφευγα διὰ τὸ Ἀμβοῦργον...

Ἔξαφνα ἀκούω ἔξω τὰ γρήγορα βήματα τοῦ ναύτου ὑπηρέτου μου καὶ λέω μέσα μου: Κάτι συμβαίνει.

Ὁ ναύτης εἰσέρχεται τρικλίζοντας εἰς τὸ δωμάτιόν μου καὶ κραυγάζει:

—Τὸ ὑποβρύχιον 3 βούλιαξε!

Καὶ ἐγὼ ἤμουν ὁ ἐπὶ τῆς διασώσεως ἀξιωματικὸς τοῦ σκάφους «Βούλκαν», τοῦ ὁποίου προορισμὸς ἦτο νὰ ἀνελκύῃ τὰ ὑποβρύχια. Συνάδελφοί μου ἐκινδύνευον! Ἡ συνείδησίς μου ἀνεστατώθη ἀμέσως: Τὸ «Βούλκαν» εὑρίσκετο εἰς τὰς δεξαμενάς, εἶχον ἀφαιρεθῆ αἱ θυρίδες τῆς καρίνας του. Ὕψιστε Θεέ! Καὶ ἐκινδύνευον ἄνθρωποι!

Τρέχω σὰν τρελλὸς διὰ τῆς λεωφόρου Ντύστερνμπρόκερ, καὶ ὁ ναύτης μου τρέχει κοντά μου. Λαχανιασμένος μὲ πληροφορεῖ, ὅτι τὸ ὑποβρύχιον «Υ3» εἶχε καταδυθῆ μὲ δοκίμους...

Εὑρισκόμεθα ἤδη εἰς τὸν κῆπον τῆς Ναυτικῆς Ἀκαδημίας...

Ἔξαφνα...—μοῦ λέγει—.... ἐθεάθη ἕνας κόκκινος σημαντὴρ τηλεφώνου...

Ἐφθάσαμεν ἤδη εἰς τὴν θάλασσαν, ἐκεῖ κοντὰ εἶναι δεμένη ἡ βενζινάκατός μου.

Ὁ μεγάλος πλωτὸς γερανὸς εὑρίσκεται ἤδη καθ' ὁδὸν μὲ τοὺς δύτας μου.

Ἐμπρὸς εἰς τὴν βενζινάκατον!

—Ποιὸς εἶδε τὸν σημαντῆρα τηλεφώνου; φωνάζω.

Ὁ κυβερνήτης τοῦ ὑποβρυχίου «Υ4»! Εἶχεν ἀναδυθῆ πλησίον ἀκριβῶς τοῦ «Υ3»— ὡμίλησε μάλιστα μὲ τὸν κυβερνήτην τοῦ «Υ3», τὸν Λούντβιχ Φίσερ..., κ' ἐκεῖνος εἶπε, ὅτι εὑρίσκεται ἐπὶ τοῦ πύργου τοῦ ὑποβρυχίου μετὰ τοῦ σημαιοφόρου Κάλμπε κι' ἑνὸς ναύτου....

Εἰς τὴν πρύμναν τοῦ σκάφους εἰσέδυσαν ὕδατα. Τριάκοντα ἄνδρες ἔχουν κλεισθῆ εἰς τὴν πρῷραν, εἰς τὸν ὑδατοστεγῆ θάλαμον τῶν τορπιλλῶν.

Ἡ βενζινάκατός μου ἔσχιζε τὰ θολὰ νερά. Παγερὸς ἄνεμος ἐφυσοῦσεν ὁρμητικὰ ἐπάνω ἀπὸ τὸν κενὸν σχεδὸν λιμένα, νιφάδες χιόνος μὲ ἐκτυποῦσαν κατὰ πρόσωπον. Μέσα εἰς τὸν θολόν, σταχτερὸν ὁρίζοντα διέκρινα πέρα, ἐπὶ τῆς ἄλλης πλευρᾶς τοῦ λιμένος, εἰς τὸν δρόμον Χάϊκεντορφ, τὰ τρία γιγαντιαῖα σκέλη τοῦ μεγάλου πλωτοῦ γερανοῦ. Πολλὰ μικρὰ ναυαγοσωστικὰ ἔπλεον ἐνώπιόν μου πρὸς τὸν τόπον τοῦ ἀτυχήματος.

Τρικυμία καὶ παγωνιά. Διὰ πρώτην φορὰν ἐναυάγησε γερμανικὸν ὑποβρύχιον. Καὶ ἔτυχεν ἴσια-ἴσια αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ ἐπισκευάζεται τὸ «Βούλκαν»! Διαβολικὴ σύμπτωσις!

Ταχύτερα, ταχύτερα! Τέλος ἀρχίσαμεν νὰ διακρίνωμεν τοὺς ἄνδρας, πέρα. Μὲ σηκωμένον τὸν γιακᾶν του, μελανὸς ἀπὸ τὸ κρύο, ὁ κυβερνήτης τοῦ «Υ4» ἐκάθητο εἰς μικροσκοπικὴν φαλαινίδα, ἡ ὁποία ἐχόρευεν ἐπὶ τῶν κυμάτων, καὶ ἐκρατοῦσεν ἀκόμη, ὡσεὶ ἀφηρημένος, τὸ τηλέφωνον εἰς τὸ χέρι...

—Μόνο μισὸ λεπτὸ τῆς ὥρας συνωμίλησα μὲ τὸν Φίσερ, μοῦ φώναξε μόλις μὲ εἶδε.... Τὸ ὑποβρύχιον θὰ ἔχει γεμίσει νερό. Οἱ ἄνδρες ἔχουν κλεισθῆ εἰς τὸν θάλαμον τῶν τορπιλλῶν, δὲν δύνανται πλέον νὰ φθάσουν εἰς τὸ μέρος ὅπου εἶναι τὸ τηλέφωνον...

Μέσα ἀπὸ τὸ θολό, σταχτερὸ νερὸ ἀνεδύετο εἰς σωλήν: ἡ κορυφὴ τοῦ περισκοπίου τοῦ βουλιαγμένου ὑποβρυχίου. Ὀλίγον παρέκει ἐλέκαζε κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ ἡ πρῷρα. Συνεπῶς τὸ ὑποβρύχιον εὑρίσκετο εἰς διαγώνιον κλίσιν...

Ὁ λιμὴν εἶχε δεκατριῶν μέτρων βάθος εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Καὶ βοῦρκος κάτω εἰς τὸν πυθμένα, ἀφάνταστος!

Ἐκύτταξα τοὺς γιγαντιαίους βραχίονας τοῦ πλωτοῦ γερανοῦ. Μὲ καταπληκτικὴν ἐπιτηδειότητα εἶχε κατορθώσει ὁ καπετάνιος τοῦ σκάφους αὐτοῦ νὰ ἀγκυροβολήσῃ δίπλα εἰς τὸ βυθισθὲν ὑποβρύχιον.

Ὁ καλύτερος βουτηχτής μου εἶχε φορέσει ἤδη τὴν στολὴν τοῦ δύτου. Χωρὶς τὴν παραμικροτέραν συγκίνησιν μὲ παρεκάλεσε νὰ τοῦ δώσω διαταγάς. Ἡ διαταγή μου ἦτο: «Νὰ τοποθετηθοῦν χονδρὰ χαλύβδινα σχοινιὰ γύρω ἀπὸ τὸ ὑποβρύχιον, καὶ νὰ γίνῃ προσπάθεια πρὸς ἀνύψωσίν του».

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην καταφθάνει ἀφρίζοντας ἓν ἀντιτορπιλλικόν. Ἀκούω, ὅτι διαθέτει ἐξαιρετικῶς ἰσχυρὰν ἀεραντλίαν. Κρατεῖ καὶ προσδένεται ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῦ γερανοῦ. Ἕνας δύτης ἁρπάζει τὸν σωλῆνα τοῦ πεπιεσμένου ἀερίου. Σκοπεύομεν νὰ ἐφαρμόσωμεν τὸν σωλῆνα αὐτὸν ἐπὶ τῆς βαλβίδος ἀέρος τοῦ ὑποβρυχίου, ὁπότε οἱ ἐγκάθειρκτοι θὰ ἐφοδιασθοῦν μὲ ἀέρα καὶ θὰ βελτιωθῇ ὁπωσδήποτε ἡ φρικτὴ θέσις των.

Ἀνασαίνομεν, καθὼς κατέρχεται εἰς τὴν θάλασσαν ὁ δύτης μὲ τὸν σωλῆνα.

Σὲ λίγο, ἀναδύεται ἐκ νέου. Ὁρμῶμεν πρὸς τὰ ἐκεῖ.

—Ἡ βαλβὶς εἶναι κλεισμένη... ἐλησμόνησαν νὰ τὴν ἀνοίξουν μέσα εἰς τὴν ταραχήν των...

Λὲς καὶ μᾶς ἐκτύπησε κεραυνός, ἀπελπισία μᾶς καταλαμβάνει. Ὁ ἄνεμος μᾶς ρίχνει περιγελαστικὰ τὸ χιόνι κατὰ πρόσωπον.

Ὁ πρῶτος βουτηχτὴς εἶχε περισσοτέραν τύχην: Τὰ χαλύβδινα σχοινιὰ ἔχουν περιτυλιχθῆ γύρω ἀπὸ τὸ ὑποβρύχιον, ὁ γερανὸς ἠμπορεῖ τώρα νὰ δουλεύσῃ.

Ὁ μεγάλος γάντζος τοῦ γερανοῦ γαντζώνει γερά, ἡ μηχανὴ ἀρχίζει τὸ ἔργον της.

Ἡμεῖς, οἱ εὑρισκόμενοι ἐπὶ τοῦ γερανοῦ κρατοῦμε τὴν ἀναπνοήν μας, καμμιὰ δωδεκαριὰ μάτια εἶναι καρφωμένα ἐπάνω στὸ νερό, τὸ ὁποῖον κτυπᾷ ἐχθρικά, ἄγρια τὸ σκάφος...

Τώρα τὸ περισκόπιον ἀρχίζει νὰ ὑψώνεται ἀργά, πολὺ ἀργά. Κρατούμεθα ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον, διὰ νὰ μὴ κραυγάσωμεν: Τὸ περισκόπιον ἀρχίζει νὰ περιστρέφεται — ζοῦν ἀκόμη οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖ μέσα!

Ὁ κυβερνήτης ἠμπορεῖ νὰ τὰ βλέπῃ τώρα ὅλα: ἐμᾶς, τὸν γερανόν, τὴν σωτηρίαν του. Δάκρυα ὑγραίνουν τὰ μάτια μας.

Τώρα ἔρχεται καὶ ἡ πρῷρα ὑψηλότερα....μπράβο!

Ἔξαφνα, σταματᾷ ἡ ἐργασία τοῦ γερανοῦ.

Φωνάζομεν ὅλοι: «Τί τρέχει;»

Ὁ τεχνίτης τοῦ γερανοῦ ἀνοίγει τὸ σπιτάκι του καὶ βρυχᾶται:

—Δὲν μπορῶ ἄλλο... Τὰ σύρματα ἄρχισαν νὰ ξεφτοῦν... ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ πᾶνε ὅλα κατὰ διαβόλου.... κυττάξτε πῶς γέρνει κιόλας τὸ βίντζι!

Ἀπομένουμε ἄναυδοι, ἀναποφάσιστοι. Ἐμπρός μας στέκει ἡ πρῷρα τοῦ ὑποβρυχίου, ἔξω ἀπὸ τὸ νερὸ μέχρι τῆς θυρίδος τῆς τορπίλλης....

Ἄξαφνα καρφώνω τὰ μάτια μου ἐπὶ τῆς θυρίδος αὐτῆς. Στὸ φτερό, σκαρφαλώνω ἐπὶ τῆς πρῴρας τοῦ ὑποβρυχίου, φωνάζω νὰ μοῦ φέρουν ἕνα σφυρὶ καὶ κτυπῶ ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τοῦ σκάφους: Κάτω μου, ἐντὸς τοῦ θαλάμου τῶν τορπιλλῶν, θὰ εἶναι ἀσφαλῶς στοιβαγμένον τὸ κυριώτερον μέρος τοῦ πληρώματος.

Κραδαίνω τὸ σφυρὶ καὶ κτυπῶ ἀλύπητα τὸν χάλυβα.

Τὰ δευτερόλεπτα φαίνονται ὧρες ὁλόκληρες. Οὐδεμία ἀπάντησις; Γέρνω, κολλῶντας τὸ αὐτί μου στὸ σίδερο...

Ἀνασαίνω καὶ τρικλίζω ἀπὸ χαρά: Κτυποῦν ἀπὸ μέσα, μὲ ἀκοῦσαν. Ζοῦν!

Τώρα ἀρχίζω νὰ κτυπῶ μὲ τὸ σφυρὶ σήματα Μόρς. Τηλεγραφῶ: «Τὰ πάντα ἐν τάξει αὐτοῦ μέσα;» Ἀποκρίνονται: «Μεγάλη ἔλλειψις ἀέρος!»

Θεὲ καὶ Κύριε, ἀνάγκη, λοιπὸν νὰ γίνῃ τὸ τόλμημα, ἀνάγκη νὰ ἀνοιχθῇ ἡ θυρὶς ἐκσφενδονίσεως τορπιλλῶν, ἔστω καὶ μὲ κίνδυνον νὰ κοπῇ ἄξαφνα τὸ σχοινὶ καὶ νὰ πνιγοῦν καὶ οἱ τριάντα ἐκεῖ μέσα. Ἀλλὰ τὸ πῶμα τοῦ τορπιλλοβλητικοῦ σωλῆνος ἀνοίγει μόνον ἀπὸ μέσα. Πρέπει νὰ τὸ ἀνοίξουν λοιπὸν αὐτοί, μόλις τὸ βρέχει ἄλλως τὸ νερό

Τηλεγραφῶ: «Ἀνοίξατε τορπιλλοβλητικὸν σωλῆνα».

Δὲν ἀποκρίνονται. Μαντεύουν ἄρά γε τὸν κίνδυνον; Συσκέπτονται; Μετὰ αἰωνιότητα ὁλόκληρον, κτυπᾷ ἀπὸ μέσα ἡ ἀπόκρισις: «Ἀνοίγομεν».

Εὑρίσκομαι τώρα μὲ ἕνα μικρὸ βαρκάκι ἐντελῶς δίπλα εἰς τὸ πῶμα, τὸ ὁποῖον εἶναι οὐσιαστικῶς μοχλός. Ἀργὰ ἀνοίγεται. Ἀκούω τὸν ἀέρα νὰ σφυρίζῃ. Θὰ ἔχουν τρομακτικὴν πίεσιν ἐκεῖ κάτω. Μούχλαν, ἀποσύνθεσιν μυρίζει ὁ ἀέρας αὐτός, σοῦ ἔρχεται ναυτία. Τριάντα ἄνδρες μέσα εἰς τὴν τρύπαν ἐκείνην, τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι περίεργον. Πέντε ὥρας κάτω ἀπὸ τὸ νερό!

Ἄξαφνα, ὁ μοχλὸς σταματᾷ. Δὲν κινεῖται πλέον. Κραυγάζω μέσα ἀπὸ τὸ ἄνοιγμα, τὸ ὁποῖον ἔχει μέγεθος πυγμῆς, ἐρωτῶν τί συμβαίνει....

—Δὲν μποροῦμε πιά, εἴμαστε περισσότερο πεθαμένοι παρὰ ζωντανοί, δὲν μποροῦμε πιά!

Αὐτὰ ἀκούονται κάτω, μέσα ἀπὸ τὸ σκοτάδι.

—Βρὲ παιδιά, πρέπει, πρέπει νὰ τὰ καταφέρετε, τὸ σύρμα ποὺ σᾶς κρατᾷ μπορεῖ νὰ σπάσῃ ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμή...

—Δὲν μποροῦμε πιά...

Ἀφρίζω ἀπὸ λύσσα:

—Πρέπει, σᾶς λέω, δὲν μποροῦμε νὰ σᾶς κρατήσουμε μήτε δέκα λεπτά, θὰ πνιγῆτε αὐτοῦ σὰν τὰ ποντίκια.... πρέπει νὰ μπορέσετε....

Ἀργά, τρομερὰ ἀργὰ κινεῖται τώρα ἡ θυρίς, παραμερίζει, ὑποχωρῶντας μὲ χίλια βάσανα κάθε χιλιοστόμετρο, ἀνοίγει. Σαράντα τρεῖς πόντους ἔχει ἀνοίξει.... Ὁ τορπιλλοβλητικὸς σωλὴν ἔχει μῆκος ὀκτὼ μέτρων, ὀκτὼ λοιπὸν μέτρα πιὸ βαθειά, μέσα στὸ κατάμαυρο ἐσωτερικὸ τοῦ σκάφους τριάντα ἄνδρες...

Ρίχνω ἕνα σχοινὶ μέσα εἰς τὸν σωλῆνα ποὺ κλίνει πρὸς τὰ κάτω, καὶ αἰσθάνομαι ὅτι κάποιος τὸ ἁρπάζει.

—Ἕτοιμος;

—Ἕτοιμος! ἀκούεται ἀπὸ τὰ μακρυνὰ βάθη.

Τραβοῦμε, τραβοῦμε ἀδιάκοπα.... βλέπουμε τώρα τὰ μαλλιὰ τοῦ ἀνθρώπου.... τὸ κατάχλωμο ἀπὸ τὸν τρόμον πρόσωπον, τὰ κίτρινα μάτια... ἔπειτα, κατάκειται ὁ πρῶτος, μέσα στὴ βάρκα μου: Ἐσώθη!

Προβάλλει ἔπειτα ὁ δεύτερος, ὁ τρίτος, — θαυμάσια!, φαίνεται πῶς ἡ ὑπόθεσις θὰ τελειώσῃ καλά. Ὁ τρίτος σκαλώνει στὴ μέση τοῦ σωλῆνος! Ἄφηκε τὸ σχοινί, ἐλιποθύμησε! Βλέπω τὰ μαῦρα μαλλιά του, τὸ χλωμὸ του πρόσωπο, τὸ μισοκλεισμένο του τὸ μάτι, ποὺ μοιάζει νὰ ναζητᾷ ἀκόμη νοσταλγικὰ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Τὸν γνωρίζω, εἶνε ὁ ἐργατικώτατος μηχανικὸς τοῦ ὑποβρυχίου! Ἁρπάζω ἀπὸ τὴν βάρκαν μου ἕνα μακρὸν κοντόν, τὸν τοποθετῶ ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ μηχανικοῦ, καὶ τὸν σπρώχνω πίσω εἰς τὸ ὑποβρύχιον.

Κραυγάζω:

—Ἐμπρός, ἐθελονταί! Κάποιος πρέπει νὰ κατέβῃ μέσα καὶ νὰ δέσῃ γερὰ τοὺς ἄνδρας τοῦ «Υ3»!

Δίπλα μου στέκεται ἕνας νεαρὸς ὑπαξιωματικός. Δὲν πολυσυλλογίζεται καὶ λέγει:

—Κατεβαίνω ἐγώ!

Καὶ βρίσκεται ἀμέσως κάτω. Ρίπτω καὶ πάλιν τὸ σχοινὶ ἐντὸς τοῦ ὑποβρυχίου καὶ φωνάζω:

—Περάστε τὸ σχοινὶ κάτω ἀπὸ τὶς ἀμασχάλες τοῦ καθενὸς καὶ νὰ δένετε τὸν κόμβον ἐπὶ τοῦ στήθους.

Περνᾷ πολὺ καιρός, ἔπειτα ἀκούεται ἀπελπιστικὴ κραυγὴ ἀπὸ κάτω:

—Τραβᾶτε τὸ σχοινί!

Δὲν πιστεύω τὰ μάτια μου! Καθὼς τραβοῦμε, ἀναδύεται ἀπὸ μέσα πάλιν ὁ ἴδιος ὁ ὑπαξιωματικός! Εἶναι ἡμιλιπόθυμος, ἐντελῶς ἀποκαμωμένος, δὲν μπορεῖ νὰ σταθῇ πιὰ στὰ πόδια του.

Συχνὰ ἐξεπλάγημεν μὲ τοιούτου εἴδους φαινόμενα, καὶ ὑποπτευόμεθα, ὅτι μόλις ἤνοιξεν τὸ πῶμα τοῦ τορπιλλοβλητικοῦ σωλῆνος καὶ προεκλήθη ἐκκένωσις τῆς ἐν τῷ θαλάμῳ τῶν τορπιλλῶν πιέσεως, τὰ χλωριοῦχα ἀέρια, τὰ ὁποῖα ἐσχηματίσθησαν εἰς τὸν παρακείμενον θάλαμον διὰ τῆς εἰσχωρήσεως θαλασσίου ὕδατος μὲ τὰς συστοιχίας συμπυκνωτήρων, ἠδυνήθησαν νὰ περάσουν εὐκολώτερα διὰ τῶν οὐχὶ ἀπολύτως στεγανῶν τοιχωμάτων. Τὰ χλωριοῦχα ἀέρια εἰσέδυον λοιπὸν τώρα πολὺ ἀφθονώτερα ἢ πρότερον καὶ ἐδηλητηρίαζον τοὺς ἄνδρας εἰς ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα.

Πρέπει λοιπὸν τώρα νὰ γίνῃ ὁπωσδήποτε κάτι. Συλλογίζομαι μίαν στιγμήν, καὶ ἀντιλαμβάνομαι, ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνον, κατὰ συνέπειαν πρέπει νὰ κατέβῃ ἐκεῖ μέσα ἀξιωματικός. Ἡ ἀπόφασις λαμβάνεται αὐθωρεί, εἰσέρχομαι εἰς τὸν τορπιλλοβλητικὸν σωλῆνα καὶ γλυστρῶ μέσα εἰς τὸν θάλαμον. Διέταξα κάποιον ναύτην, ὁ ὁποῖος εἰργάζετο δίπλα μου νὰ μὲ ἀκολουθήσῃ. Μέσα εἰς τὸν θάλαμον τῶν τορπιλλῶν τὸ σκότος ἦτο πυκνότατον καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα φρικωδῶς βρωμερά.

Πατῶ ἐπὶ ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι κατάκεινται ὡς νεκροί, στοιβαγμένοι εἰς τὸν μικροσκοπικὸν ἐκεῖνον χῶρον. Δὲν βλέπω τίποτε, ἡ ἁφή μου γρηγορεῖ μόνον. Ζητῶ νὰ μοῦ ρίψουν φανάρι τῆς τσέπης. Καὶ μοῦ τὸ ρίπτουν ἀμέσως.

Ὅ,τι διακρίνω τώρα εἶναι φρικῶδες. Ζαρωμένοι εἰς στάσεις καταπληκτικάς, κατάκεινται ἐκεῖ μέσα ὅλοι οἱ ἄνδρες, καὶ παρέχουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἶναι ἤδη νεκροί.

Ὅλοι σχεδὸν εἶναι ἀξιωματικοί, δόκιμοι, οἱ ὁποῖοι ἐδιδάσκοντο εἰς τὸ «Υ3», τὸ ἐκπαιδευτικὸν σκάφος. Μεταξὺ δὲ αὐτῶν, ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι ἔγιναν ἀργότερα διάσημοι κατὰ τὸν πόλεμον καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐδοξάσθησαν. Ἠναγκάσθην νὰ τοὺς ἁρπάζω χωρὶς λεπτότητας. Δὲν ἦτο διόλου εὔκολον νὰ δέσῃ κανεὶς τοὺς ἄνδρας αὐτοὺς τόσον γερὰ μὲ τὸ σχοινί, ὥστε νὰ κατορθώσῃ νὰ τοὺς ἀνασύρουν ἐπάνω διὰ μέσου τοῦ στενοῦ σωλῆνος. Ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἠδύνατο νὰ κοπῇ τὸ χαλύβδινον σχοινὶ ποὺ ἐκρατοῦσε τὸ «Υ3», συνεπῶς ἐπεβάλλετο σπουδή, ταχύτης.

(Ἀκολουθεῖ).

ΝΕΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΑΙ ΕΣΚΕΜΜΕΝΑΙ ΥΠΕΚΦΥΓΑΙ ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΟΙΚΙΩΝ

ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΘΑ ΚΡΙΝΟΥΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ συζήτησις περὶ τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος ἐσυνεχίσθη καὶ σήμερον εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων. Ὁ φιλελεύθερος βουλευτὴς κ. Χάμιλτων ἠρώτησε τὴν κυβέρνησιν ἐὰν δὲν θεωρῇ ὑπερβολικὴν τὴν ἐπιβάρυνσιν τῆς νήσου μὲ τὰ ἔξοδα τῆς διοικήσεως. Ὁ ὑφυπουργὸς κ. Σῆελς παρεδέχθη ὅτι αἱ δαπάναι εἶνε ὑπερβολικαί, ἀλλὰ παρετήρησε συγχρόνως ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγῳ τῆς ἐκτάσεως τῆς νήσου καὶ τοῦ διεσκορπισμένου πληθυσμοῦ της εἶνε φυσικὸν αἱ διοικητικαὶ δαπάναι νὰ ὑπερβαίνουν ἀναλογικῶς τὰς δαπάνας δι' ἄλλας χώρας, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὰ διοικητικὰ ἔξοδα συμπεριλαμβάνονται καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν εἰδικῶν ἀποστολῶν αἵτινες μετεκλήθησαν ἵνα ἀναδιοργανώσουν τὰς ὑπηρεσίας τῆς νήσου.

Ὁ κ. Σῆελς, ἐρωτηθεὶς ἀκολούθως ἐὰν μελετᾷ τὴν ἐφαρμογὴν οἰκονομιῶν ἀπήντησεν ὅτι θὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία θὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα. Ὁ Ἐργατικὸς βουλευτὴς κ. Μακσγαίην ἐζήτησε νὰ ἀνακοινωθοῦν τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ δὲ ὑφυπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ παράσχῃ ἐκ τοῦ προχείρου τὴν πληροφορίαν ταύτην, ὑποσχεθεὶς νὰ ἀπαντήσῃ ἐν καιρῷ. Ὁ Ἐργατικὸς βουλευτὴς προσέθεσε τότε ὅτι ἡ Βουλὴ ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ συμπεράσματα τῆς ἐπιτροπῆς καὶ εἶνε ἀναγκαῖον πρὸς τοῦτο νὰ τηρηθῇ ἐνήμερος τῆς συνθέσεώς της. Ὁ φιλελεύθερος βουλευτὴς Γκράχαμ Οὐάϊτ εἶπε τὰ ἑξῆς: Ἀφοῦ ἡ Κύπρος ἀντιμετωπίζει οἰκονομικὰς δυσκολίας διατὶ δὲν ἀπαλλάσσετε ταύτην τῆς ὑποχρεώσεως τῆς καταβολῆς τῶν 10.000 λιρῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀμύνης; Ὁ ὑφυπουργὸς κ. Σῆελς ἀπήντησεν ὅτι θὰ μελετήσῃ τὴν ἄποψιν ταύτην.

Κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην παρετηρήθη ὅτι ὁ ὑφυπουργὸς δὲν ἦτο ἕτοιμος διὰ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰ ἐρωτήματα, ἐσκεμμένως δὲ ἀπέφευγε νὰ προβῇ εἰς δηλώσεις αἵτινες θὰ τὸν ἐδέσμευον ὁπωσδήποτε.

Ἐγνώσθη εἰς τοὺς κοινοβουλευτικοὺς κύκλους ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐπιβολὴν οἰκονομιῶν θὰ ἀποτελεσθῇ ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, ὁπότε καὶ θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ κρίνῃ τὰ πράγματα ἀντικειμενικῶς.

Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ "ΒΥΡΩΝ,,

ΧΡΗΣΙΜΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Μᾶς γράφει ὁ ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριτής μας:

«Ὑπάρχουν πολλοὶ λόγοι, διὰ τοὺς ὁποίους θὰ ἤθελα νὰ ἀποφύγω τὰ σχόλια ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς Ἑταιρίας «Βύρων», τῆς ὁποίας τὴν διάλυσιν σᾶς ἀνήγγειλα ἤδη τηλεγραφικῶς. Εἶναι ἄχαρις ὁ ρόλος οἱουδήποτε ἀγγέλλοντος λυπηρὰ γεγονότα, περισσότερον δὲ ὅταν ἀναφέρεται εἰς τιμημένα ὀνόματα. Ἡ εἴδησις ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτήν. Καὶ κάθε Ἕλλην τιμᾷ καὶ σέβεται τὸ ὄνομα Μ. Ἐμπειρίκος, ποὺ συνδέεται τόσον ἀμέσως μὲ τὰς ὑποθέσεις τῆς ἀτμοπλοΐας «Βύρων». Ἀνεξαρτήτως αὐτῶν τῶν αἰσθηματικῶν λόγων ὑπάρχει μία πραγματικὴ αἰτία ἐπιβάλλουσα τὴν στάσιν μου. Ἡ Ἑταιρία «Βύρων» ἦτο, βέβαια, ἀγγλικῆς ὑπηκοότητος. Καὶ ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἀνεγνωρίζαμεν τὰ ἐθνικά μας χρώματα ὑπ' αὐτήν, ὀφείλομεν νὰ σεβασθῶμεν ὡς πρὸς τὰς ὑποθέσεις της τὰ ἀγγλικὰ ἔθιμα. Ἴσως νὰ ἐδικαιολογούμην μόνον τονίζων ὅ,τι μοὶ ἀνεκοινώθη, ὅτι δηλ. ἡ διάλυσις τῆς «Βύρων» ὀφείλεται εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἱδρυτοῦ της ὅστις ἔκρινε τὴν δραστικὴν αὐτὴν λύσιν ὡς τὴν καλυτέραν διέξοδον εἰς μίαν κατάστασιν μὴ ὑποσχομένην καμμίαν βελτίωσιν. Ἐπὶ πλέον, δὲν συνεπάγεται τίποτε περισσότερον. Ὁ ρόλος τοῦ πρωταγωνιστοῦ δὲν θὰ ἀλλάξῃ ἢ μειωθῇ σημαντικῶς. Τὸ σκηνικὸν «Βύρων» εἶναι γεγονὸς ὅτι φεύγει. Ἀλλὰ ὁ κ. Ἐμπειρίκος θὰ συνεχίσῃ τὴν παλαιάν του δρᾶσιν. Ὅπερ ἀρκεῖ διὰ νὰ καταστήσῃ τὴν εἴδησιν ἐσωτέραν. Εἶναι τὸ σημαντικώτερον.

Φοβοῦμαι παρ' ὅλα αὐτὰ ὅτι θὰ προεκλήθη τοιοῦτος ἀντίκτυπος εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰς νήσους ἐκ τῆς ἀναγγελίας τῆς διαλύσεως, ὥστε πολλοὶ νὰ ἀπεθαρρύνθησαν. Εἶναι ἀνάγκη λοιπόν, ἐφ' ὅσον αἰσθάνομαι ἀντιθέτως, νὰ ἀποκρούσω οἱαδήποτε συμπεράσματα ἀποδίδοντα τὰς δυσκολίας τῆς «Βύρων» εἰς τὴν ἑλληνικότητά της. Εἶναι πολὺ πιθανὸν—σχεδὸν βέβαιον—ὅτι οἱ Ἄγγλοι θὰ δώσουν αὐτὸν τὸν χρωματισμὸν εἰς τὸ γεγονός. Ἤδη ὁ ἀγγλικὸς Τύπος εἰς τὴν ἐπίθεσίν του ἐναντίον τῆς Ἑλληνικῆς Ναυτιλίας ἐστηρίχθη εἰς ἀσταθεστέρας βάσεις. Ἂς μὴ παρασυρθῶμεν.

Συμβαίνει μάλιστα ἡ ὑπόθεσις τῆς Ἑταιρίας «Βύρων» νὰ ἀποτελῇ τὴν δυσάρεστον μὲν (διότι προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀτυχίαν Ἑλλήνων κεφαλαιούχων), ἀλλὰ καὶ ἀψευδεστέραν ἀπόδειξιν τῆς ὑπεροχῆς τῆς οἰκονομικῆς ὀργανώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ ἔναντι τοῦ ξένου. Ἴσως νὰ φανῶ παραδοξολόγων. Ἰδοὺ λοιπὸν ὡρισμένα γεγονότα (τὰ ὁποῖα ἔχω τὴν ἐξουσιοδότησιν νὰ χρησιμοποιήσω) ποὺ ἐνισχύουν τὸ συμπέρασμά μου.

«Ἀπὸ τοῦ 1922—μοῦ ἀνεκοινώθη—ἡ Ἑταιρία «Βύρων» εἰργάζετο μὲ ζημίαν. Ἡ βαθμιαία καὶ συνεχὴς πτῶσις τῶν ναύλων ὑπῆρξεν ἔκτοτε τὸ διακριτικὸν τῆς ναυτικῆς ἀγορᾶς. Παράλληλος ἦτο ἡ ὑποτίμησις τοῦ κεφαλαίου ποὺ ἀντιπροσωπεύουν τὰ πλοῖα. Μόνον χάρις εἰς τὰς προσωπικὰς θυσίας τοῦ κ. Ἐμπειρίκου δανείσαντος τὴν Ἑταιρίαν κατὰ περιόδους ποσὰ ἀνερχόμενα εἰς 800.000 λιρῶν κατωρθώθη ἡ συγκράτησίς της μέχρι σήμερον.»

Ἄλλαι Ἑταιρίαι ἀγγλικαί, μπορεῖ νὰ συμπεράνῃ κανείς, ἔχουν δημιουργήσει ὁμοίας ὑποχρεώσεις ἀπέναντι ἀτόμων ἀλλὰ καὶ Τραπέζων. Εἶναι ἑπόμενον ὅτι οἱ ναῦλοι ποὺ μποροῦν νὰ προσφέρουν πρέπει νὰ καλύπτουν καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν λόγῳ ὑποχρεώσεων.

«Καθ' ὅλον αὐτὸν τὸν χρόνον —συνεχίζει ὁ συνομιλητής μου—τὰ ἔξοδα τῆς Ἑταιρίας παρέμειναν ἀμείωτα. Ἐνοίκια (2.500 λίραι ἐτησίως ἦτο τὸ ἐνοίκιον τοῦ γραφείου τοῦ Λονδίνου μόνον) διὰ τὰ πέντε μεγάλα καταστήματα τῆς Ἑταιρίας, ἔξοδα ἐπιθεωρήσεων τῶν σκαφῶν (20.000 λίραι διὰ τὸ 1930!), μισθοὶ διευθυντῶν καὶ πληρωμάτων, συντήρησις τῶν πλοίων κ.τ.τ. ἀπετέλουν παγίαν ὑποχρέωσιν σημαντικωτάτην. Ἡ μακροετὴς ἔκπτωσις τῶν ἀξιῶν ἔφθασε τὸ ναδὶρ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος. Ἡ ναυτιλιακὴ κρίσις ἐπίσης.»

Τὸ πῶς ἠκολούθησεν ἡ κρίσις τῆς «Βύρων» κατόπιν τῶν ἀνωτέρω εἶναι φανερόν. Ἀλλὰ αἱ δυσκολίαι της εἶναι κοιναὶ δι' ὅλας τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ ἰδίου εἴδους καὶ τῶν ἰδίων (πολὺ δὲ περισσότερον τῶν μεγαλυτέρων) διαστάσεων. Αἱ συνθῆκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας μοῦ ἐγένετο ἡ ἀνωτέρω περιγραφὴ εἶναι ἀπόδειξις τοῦ ὅτι εἶναι καθόλου ὑπερβολική.

Ἂν ἀντιτάξωμεν ἔναντι τῶν ἀνωτέρω τὸν «τύπον» τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, τὸ συμπέρασμα ἐξάγεται ἀφ' ἑαυτοῦ. Ἡ μικροϊδιοκτησία εἰς τὰ πλοῖα, ὁ καταρτισμὸς τῶν πληρωμάτων κατὰ τρόπον οἰκογενειακόν, ἡ ἔλλειψις ἐπιβαρύνσεων γραφείων, διευθύνσεων κ.τ.τ. εἶναι θετικὸν πλεονέκτημα τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας. Οὔτε χρειάζεται μία ἀτομικὴ ἐπιχείρησις φινανσάρισμα τῆς ἰδίας κλίμακος, ὅπως μία ἑταιρικὴ τοιαύτη διαθέτουσα στόλον. Αὐτὰ εἶναι καὶ τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας ἐξηγοῦσης τὸ «διατί» εἶναι εἰς θέσιν νὰ συναγωνίζεται εἰς τὴν διεθνῆ ναυλαγοράν. Δὲν πραγματοποιεῖ κέρδη—ἐργάζεται διὰ νὰ μὴν ἀργῇ. Δὲν ἐπαυξάνει μόνον τὸ παθητικόν της, διότι δὲν ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐξυπηρετήσεις τοῦ ἀνωτέρω εἴδους.

Ἡ ναυτιλία, περισσότερον ἴσως ἀπὸ τὴν γεωργίαν, εἶναι βιομηχανία ποὺ δὲν ἐπιδέχεται ἀπεριόριστον «ρασιοναλιζασιόν». Ὑπάρχει μία ὡρισμένη βιομηχανικὴ μονάς, εἰς τὴν ὁποίαν βρίσκουν τὴν οἰκονομικωτέραν χρησιμοποίησιν κεφάλαια καὶ ἐργασία. Πέραν αὐτῆς αἱ διαστάσεις τῆς ἐπιχειρήσεως σημαίνουν ἁπλῶς ἄθροισμα ὁμοίων μονάδων. Δὲν ἰσχυρίζομαι ὅτι δὲν ἔχει πλεονεκτήματα ἡ μεγάλη ὀργάνωσις —ἱκανότητα νὰ ἐπιτυχῇ εἰς συναγωνισμόν, νὰ συνάπτῃ συμβόλαια προμηθείας ὑλικῶν εἰς συμφερωτέρους ὅρους, νὰ ἔχῃ πρακτορεῖα κ.τ.τ. Ἀλλὰ ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας τὰ πλεονεκτήματα αὐτὰ ἀντισταθμίζονται. Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἂν ἡ τελευταία συζήτησις διὰ τὴν ἀλλασφάλειαν ἐδίδεν ἀφορμὴν εἰς τοὺς Ἕλληνας μικροπλοιοκτήτας (καὶ αὐτὸ εἶναι τρόπος τοῦ λέγειν) νὰ σκεφθοῦν μίαν εὐρυτέραν συνεταιριστικὴν ὀργάνωσιν, ἡ ὁποία σεβομένη καὶ διατηροῦσα τὴν οἰκογενειακὴν μονάδα νὰ φέρῃ ταυτοχρόνως εἰς τὴν ναυτιλίαν μας τὰ ἀνωτέρω πλεονεκτήματα.

Τὸ ἴδιον ἀκριβῶς δὲν γίνεται μὲ τὴν γεωργίαν; Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ πρᾶγμα εἶναι ἐμφανέστερον παρ' ὅ,τι ἀλλαχοῦ. Θὰ ἦτο χρήσιμον ἄλλοι ἱκανώτεροι ἐμοῦ, νὰ ἐπεξεργασθοῦν τὸ θέμα διὰ τὴν μόνην ὑπολογίσιμον ἐθνικὴν βιομηχανίαν μας. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ ἀναλογία μεταξὺ τῶν δύο κλάδων τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας θὰ δώσῃ πολύτιμα μαθήματα.

Παραμένει ὁπωσδήποτε γεγονός, ὅτι ἡ σημερινὴ ἀντοχὴ τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας ὀφείλεται εἰς τὸν οἰκογενειακὸν χαρακτῆρα της—εἰς τὴν σμικρότητά της. Εἰς τὴν ἐποχὴν ποὺ ἡ τάσις εἶναι διὰ τὰς πολὺ μεγάλας μονοπωλιακὰς μονάδας, ὑπάρχει ταυτοχρόνως ἔδαφος διὰ τοὺς «ψιλικατζῆδες» μόνον. Καὶ ἡ θέσις μας εἶναι εἰς τοὺς τελευταίους. Ἡ διάλυσις τῆς Ἑταιρίας «Βύρων», εὑρισκομένης κάπου μεταξὺ τῶν δύο—κατὰ τὴν κρίσιν μου—εἶναι μία ἀπόδειξις. Καὶ πρέπει νὰ μᾶς δώσῃ ἀφορμὴν εἰς σκέψεις. Χωρὶς δὲ νὰ μᾶς ἀποθαρρύνῃ.

Σ. Ν. Σ.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Οὐδεὶς δύναται νὰ προβλέψῃ ποία θὰ εἶνε ἡ ἔκβασις τῆς σημερινῆς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην γερουσιαστικῆς ἐκλογῆς καίτοι εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ κυβέρνησις κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν, θεμιτὴν ἢ ἀθέμιτον, πρὸς ἀλλοίωσιν τοῦ φρονήματος τῶν Θεσσαλονικέων, γηγενῶν καὶ προσφύγων. Ἀλλ' εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Φιλίππου Δραγούμη εὑρίσκει εὐμενὲς ἔδαφος καὶ ὅτι παρὰ τὴν διάσπασιν τῶν δυνάμεων τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ συγκεντρώσῃ αὐτὴ τὰς ψήφους τοῦ Λαϊκοῦ καὶ τοῦ Ἀγροτικοῦ κόμματος. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἡ ἐπιτυχία τοῦ Μακεδόνος πολιτευτοῦ θὰ ἐπέδρα κατασταλτικῶς ἐπὶ τῆς αὐθαιρέτου ἰδιοσυγκρασίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὅστις τόσην ἔχει ἐκτίμησιν πρὸς τοὺς συνυπουργούς του ὥστε νὰ τοὺς θέτῃ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου ἢ ἄλλων, ἄνευ ἰδιότητος φίλων του!

Ἀλλ' ὅπως εἴπομεν πᾶσα πρόβλεψις εἶνε τολμηρὰ —καὶ τὴν ἀποφεύγομεν.

* * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ *Ἡ ἀποχὴ τῶν κομμάτων ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς τὰς ὁποίας μετὰ πολυετῆ ἀναστολὴν τοῦ συντάγματος προεκήρυξεν ὁ Βασιλεὺς Ἀλφόνσος εἰς τὴν Ἱσπανίαν, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ κυβέρνησις Μπέρεγκερ δὲν παρέχει τὰς ἀναγκαιούσας ἐγγυήσεις μὴ ἀναμίξεως εἰς τὴν ἐκλογικὴν διαπάλην. Καὶ εἶναι φυσικὸν ὅτι ἡ Βουλή, ἡ ὁποία θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὴν γενικὴν αὐτὴν ἀποχὴν τῶν γνωστῶν πολιτικῶν κομμάτων δὲν πρόκειται νὰ τερματίσῃ—ἀλλὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐν Ἱσπανίᾳ ὑφισταμένην κρίσιν. Ὅλα αὐτὰ σημαίνουν ὅτι αἱ δικτατορίαι δὲν ἐκκαθαρίζονται πάντοτε ὁμαλῶς καὶ ὅτι ὅσον εὔκολος εἶναι ἡ ἀναστολὴ τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος τόσον δύσκολος ἡ ἀμνήστευσις ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὸ ἀνέστειλαν. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι δὲν ἀποκλείεται νὰ ματαιωθοῦν αἱ προκηρυχθεῖσαι ἐκλογαὶ καὶ νὰ ἐπανέλθῃ ἡ Ἱσπανία εἰς νέαν δικτατορίαν ὑπὸ νέον δικτάτορα: Ὁ Ντὲ Ριβέρα, ὡς γνωστόν, ἀπέθανε πρὸ ἔτους εἰς Παρισίους.*

* * *

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΟΙΝΟΥΣ Προαγγέλλεται ἡ σύγκλησις διεθνοῦς διασκέψεως τοῦ οἴνου εἰς τὸ Παρίσι. Καὶ ἡ Ἑλλὰς σκέπτεται νὰ ἐπιφορτίσῃ τὴν ἐκεῖ πρεσβείαν ὅπως τὴν ἀντιπροσωπεύσῃ. Ἀλλά, νομίζομεν ὅτι εἰς ζητήματα εἰδικά, ὅπως θὰ εἶνε τὰ συζητηθησόμενα εἰς τὴν διάσκεψιν αὐτήν, μόνον εἰδικοὶ ἔχουν θέσιν. Ἡ δὲ πρεσβεία τῶν Παρισίων δὲν εἶνε τοὐλάχιστον γνωστὸν ὅτι ἔχει σχέσιν πρὸς τόν... οἶνον, ἐκτὸς ἂν θεωρηθῇ ὡς εἰδικοποιηθεῖσα δι' ὅσα (δὲν) ἐπέτυχεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἑλληνικῶν οἴνων εἰς Γαλλίαν. Κατὰ συνέπειαν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον παρουσιάζουν καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα τὰ ζητήματα τῆς καταναλώσεως καὶ ἐξαγωγῆς τῶν οἴνων της, μόνον εἰδικοὶ πρέπει νὰ σταλοῦν ὡς ἀντιπρόσωποι εἰς τὴν διάσκεψιν τῶν Παρισίων.

* * *

Η ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ Ὁ ἐν τοῖς Βαλκανίοις Γάλλος ἀνταποκριτὴς ὁ ὁποῖος διεβίβασεν εἰς τὸν «Ἡμερήσιον Τηλέγραφον» τοῦ Λονδίνου τὰς «καταπληκτικάς», διὰ νὰ μὴ τὰς χαρακτηρίσωμεν ἄλλως, πληροφορίας περὶ τῶν ἔργων καὶ ἡμερῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς τελευταίας ἐν Θεσσαλονίκῃ Βαλκανικῆς Διασκέψεως, εἶναι πιθανὸν ὅτι ἀπηχεῖ μᾶλλον ὡρισμένας ἀνησυχίας τῶν ἐπισήμων γαλλικῶν κύκλων ἢ τὴν πραγματικότητα. Διότι, ἐξ ὅσων τοὐλάχιστον ἔχουν γνωσθῆ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, αἱ Κυβερνήσεις Ἑλλάδος, Ρουμανίας καὶ Γιουγκοσλαυΐας οὔτε σκέψεις εἶχον ἀνταλλάξει πρὸ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Διασκέψεως—ἡ σύγκλησις τῆς ὁποίας εἶχεν ἀποφασισθῆ κατὰ τὴν πρώτην Βαλκανικὴν Διάσκεψιν τῶν Ἀθηνῶν—περὶ τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα θὰ συνεζήτει τὸ Συμβούλιον καὶ τὰ ὁποῖα θέματα ἦσαν προκαθωρισμένα, ἤτοι ὁ καταρτισμὸς τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς δευτέρας Διασκέ-

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δημ. Χαλικιᾶ καὶ Ἐμμ. Περπινιᾶ, ὡς καὶ τὴν σφραγίδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

ψεως, ἡ ὁποία θὰ συνέλθῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Οὔτε καὶ ἦτο δυνατὸν νὰ συζητηθοῦν μεταξὺ τῶν ὑπευθύνων Κυβερνήσεων ζητήματα τὰ ὁποῖα μόνον μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἀνευθύνου ὀργανώσεως, τὴν ὁποίαν ἀποτελεῖ ἡ Βαλκανικὴ Διάσκεψις, θὰ εἶχον θέσιν. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, δὲν ἔχει γνωσθῆ τι περὶ συγκεκριμένης πρὸς τὰς Κυβερνήσεις Ἑλλάδος, Ρουμανίας καὶ Γιουγκοσλαυΐας βουλγαρικῆς προτάσεως πρὸς ἕνωσιν τῶν Βαλκανικῶν λαῶν ἔναντι ἐξασφαλίσεως τῶν βουλγαρικῶν μειονοτήτων, ἰδέα ἡ ὁποία φαίνεται ὅτι ἀποτελεῖ τὸν ἐφιάλτην ὡρισμένων μόνον γαλλικῶν κύκλων.

* * *

ΝΥΦΙΤΣΕΣ *Οἱ ἁρμόδιοι τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἀποφασίσαντες νὰ κυνηγήσουν τοὺς ἀρουραίους μὲ «νυφίτσες», ἐνεπλάκησαν εἰς πολὺ δύσκολον θέσιν μὴ εὑρίσκοντες ἐν Ἑλλάδι τὰς διώκτιδας τῶν ἀθλίων τρωκτικῶν. Ἀλλ' ἡ «νυφίτσες», νομίζομεν, ἀφθονοῦν εἰς ὡρισμένας δασώδεις περιοχὰς τῆς γειτονικῆς Τουρκίας καὶ συγκεκριμένως εἰς τὴν Κιλικίαν, ὁπόθεν εἶνε δυνατὸν νὰ μεταφερθοῦν ἀρκεταὶ εἰς ἓν καὶ μόνον εἰκοσιτετράωρον, ἀτμοπλοϊκῶς. Συνεπῶς, ἂς μὴ γίνεται λόγος περὶ δυσκολιῶν . . .*

* * *

ΟΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙΣ Ὁ Δῆμος Πειραιῶς εἶχε μίαν ὡραίαν ἔμπνευσιν. Νὰ τιμήσῃ τοὺς λογοτέχνας ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔσυρον τὰ πρῶτα των βήματα εἰς τὴν γείτονα, ἐκεῖ ἐσπούδασαν καὶ ἔζησαν, ἐκεῖ ἐνεπνεύσθησαν καὶ ἐδημιούργησαν. Καὶ εἰς τὴν σεμνὴν ἑορτὴν τὴν διεξαχθεῖσαν εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον τῆς γείτονος, ἐπεδόθησαν μετάλλια ἀξίας καὶ διπλώματα εἰς τοὺς κ.κ. Π. Νιρβάναν, Α. Καμπάνην, Λ. Πορφύραν, Ι. Δαμβέργην, Δ. Βουτυρᾶν, Γ. Στρατήγην, Ν. Πολίτην καὶ Ν. Χατζάραν, ἐργάτας τῶν γραμμάτων προερχομένους ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἐντατικῆς ἐργατικότητος καὶ τοῦ μόχθου. Ἡ τελετὴ ὑπῆρξε σεμνὴ καὶ ἀπέριττος. Ἀσφαλῶς δὲ ἐπραγματοποιήθη ἐκεῖνο ποὺ εἶπεν εἰς τὸν ἐκφωνηθέντα λόγον του ὁ κ. Δήμαρχος Πειραιῶς, καὶ οἱ τόσον πανηγυρικῶς τιμηθέντες «ἐδοκίμασαν πράγματι τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ἀμοιβῆς τῶν κόπων των, καὶ ἀνυψώνονται ἔτι περισσότερον ὡς παράδειγμα εἰς τοὺς νεωτέρους». Ἡ τιμὴ πρὸς τοὺς ἐργάτας τοῦ πνεύματος εἶνε τιμὴ πρὸς τὸ ἔθνος. Δι' αὐτὸ ἡ χθεσινὴ τελετὴ τοῦ Πειραιῶς ἔχει τὴν σφραγῖδα μιᾶς ἐθνικῆς ἑορτῆς, τιμᾶ δὲ τὸν Δῆμον Πειραιῶς ὁ ὁποῖος ἔσχε τὴν ὡραίαν πρωτοβουλίαν.

* * *

ΚΑΚΟΒΟΥΛΟΣ ΕΙΔΗΣΙΣ Αἱ φημολογίαι περὶ τῆς μυστηριώδους — ἄκουσον, ἄκουσον ! — ἀσθενείας τοῦ κ. Βενιζέλου ἔφθασαν μέχρι τῶν φύλλων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Μία ἑλληνικὴ ἐφημερὶς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἔγραφεν ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐκινδύνευσεν ἢ κινδυνεύει. Ἐπειδὴ δὲ τὸ τοιοῦτο δὲν ἀληθεύει φανταζόμεθα ὅτι τόσον ἐδῶ ὅσον καὶ ἀλλοῦ ὑπῆρξαν ἄνθρωποι θελήσαντες νὰ ἐκμεταλλευθοῦν (πρὸς ἀθεμίτους σκοποὺς δὲ) αὐτὴν τὴν ψευδῆ καὶ κακόβουλον εἴδησιν. Ἀλλὰ νὰ ἦσαν ἀντιβενιζελικοὶ αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ; Τοιαῦτα ἐφευρήματα προσιδιάζουν μᾶλλον εἰς τὴν νοοτροπίαν τῆς ἄλλης παρατάξεως.

* * *

Η ΕΡΙΣ Ἡ ἄποψις ὅτι ὁ μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου—καὶ δὴ τῶν ἀρχαιολόγων—ἀγὼν δύναται νὰ συνεχισθῇ ἀκωλύτως μέχρις οὗ ἡ δικαιοσύνη ἐκδώσῃ τὴν ἐτυμηγορίαν της εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἐξαχθεισῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πολυτίμων ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων, δὲν εἶναι ὀρθή. Ἐπιβάλλεται δὲ, νομίζομεν, εἰς τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν ἔριδα, ἀπαγορεύουσα εἰς τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου νὰ διατριβογραφοῦν — καὶ δὴ ἀσέμνως. Θὰ ἐλέγαμεν ἀκόμη, ὅτι ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὸν καθημερινὸν Τύπον νὰ μὴ φιλοξενῇ τὰς διατριβὰς ταύτας—ἀλλά, φυσικά, δὲν ἔχομεν καμμίαν ἐλπίδα ἐν προκειμένῳ. Τὸ συμπέρασμα ὁπωσδήποτε, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐξαγάγῃ κανεὶς ἀπὸ ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστορίαν εἶναι ὅτι οὐδέποτε εἶχε σημειωθῆ τοιαύτη ἐξάρθρωσις εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ οὐδέποτε εἶχε φθάσει ἡ γλῶσσα τῶν ἐπιστημόνων μας—μερικῶν ἐξ αὐτῶν—εἰς τοιοῦτο κατάντημα.

* * *

Η ΓΡΙΠΠΗ Διατί τόση σπουδὴ εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῶν σχολικῶν μαθημάτων ; Ἡ γρίππη δὲν ὑπέκυψεν — τοὐλάχιστον ὁριστικῶς. Ὁ ὑγρὸς καιρός, κατὰ τοὺς εἰδότας, εὐνοεῖ τὴν ἐξάπλωσίν της καὶ διὰ μίαν ἑβδομάδα ἀκόμη θὰ ἔπρεπε νὰ μείνουν κλειστὰ τὰ σχολεῖα. Εἰς ἀντιστάθμισμα δὲ τῆς ἀπωλείας χρόνου θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ ἐλάττωσις τῶν ἡμερῶν ἀργίας κατὰ τὰς διακοπὰς τοῦ Πάσχα καὶ ἴσως ἡ παράτασις τοῦ σχολικοῦ ἔτους κατὰ ἓν δεκαπενθήμερον.

* * *

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ *Ἡ ἑλληνικὴ Λέσχη Αὐτοκινήτων καὶ Περιηγήσεων ἐξέδωκεν ἓν βιβλιάριον διαφημιστικὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἕνα ἀρχαιολογικὸν χάρτην, μεταφρασμένα ἀμφότερα εἰς τὴν γαλλικήν, ἀγγλικήν, γερμανικὴν καὶ τὴν ἰταλικὴν γλῶσσαν. Αἱ δύο αὐταὶ ἐκδόσεις, ἐπὶ πολυτελοῦς χάρτου, μὲ πολλὴν καλαισθησίαν ἐκτελεσθεῖσαι, ὡραιόταται ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ πρακτικώταται, ὄχι μόνον ἐξυπηρετοῦν θαυμασίως τὸν προορισμόν των, ἀλλὰ καὶ ἐμφανίζουν κάποιον πολιτισμὸν μὲ τὸν ὁποῖον τὰ παρομοίας φύσεως ἔντυπα δὲν μᾶς εἶχον συνηθίσει μέχρι τοῦδε. Ἂς μὴ δικαιολογούμεθα λοιπὸν διὰ κάθε ἀσχημίαν ὅτι «δὲν εἱμπορεῖ νὰ γίνῃ τίποτε καλὸ στὴν Ἑλλάδα». Εἱμπορεῖ κάλλιστα, ὅταν εὑρεθοῦν οἱ ἄνθρωποι ποὺ θὰ τὸ κάμουν.*

* * *

ΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΤΑΓΜΑ *Τὸ πρότυπον τάγμα τῶν εὐζώνων ἐξετέλεσεν ὁμολογουμένως ἄριστα τὸν προορισμόν του, ὁ ὁποῖος, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, περικλείσθη κυρίως εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς Ἑκατονταετηρίδος. Αἱ ἑορταὶ λήγουν μετὰ ἕνα περίπου μῆνα καὶ τὸ τάγμα θὰ ἠδύνατο βεβαίως νὰ συνεχίσῃ, εἰς ἄλλο πλέον πλαίσιον, τὴν ὕπαρξίν του, καὶ χωρὶς τὸν κ. Δαμβέργην. . . . Ἀλλὰ διατί νὰ διπλασιασθῇ τώρα, εἰς ἐποχὴν κρίσεως, ὅταν ἡ στολὴ μόνον ἑκάστου εὐζώνου στοιχίζῃ ὅσον καὶ ἡ τοῦ ἀρχιστρατήγου ἄλλοτε; Θὰ ἐπαναληφθοῦν μήπως αἱ ἑορταί, κατὰ γενικὴν ἀναζήτησιν, διπλασιασμέναι τότε καὶ αὐταί, διὰ τὴν ἁρμονίαν;*

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Συμβουλὲς

Ἔχεις νεῦρα, Λιλή, ἔχεις νεῦρα τρομερά, τὸ βλέπω, τὸ ξέρω, τὸ ἀκούω, ὅταν πηγαινοέρχεσαι ἀτημέλητη, ξεχτένιστη, ἄβαφη, ἐσὺ ἡ κομψὴ Λιλή, σέρνοντας τὰ μικροσκοπικά σου γοβάκια σὰν τσόκαρα, μετατοπίζοντας ἀναπρφάσιστα τὰ διάφορα πράγματα τῆς τουαλέττας σου, χωρὶς ν' ἀποφασίσῃς νὰ ἀρχίσῃς τίποτε, ὥστε εἶνε περιττὸν νὰ μοῦ λὲς μὲ κλαψιάρικη καὶ ἐκνευριστικὴ φωνή :

—Ναί, ἔχω νεῦρα, κύριε. Ἔχω νεῦρα !... Δὲν ξέρεις ἐσὺ πόσες σκοτοῦρες ἔχω στὸ κεφάλι...

—Ἔ !... λοιπόν, ἐδῶ διαφωνοῦμε, ἀγαπητὴ Λιλή !... Ἔχεις τόσες σκοτοῦρες στὸ κεφάλι, ἐπειδὴ θέλεις τίποτε γιὰ νὰ τὶς ἔχῃς, ἐπειδὴ δὲν κάνεις τίποτε γιὰ νὰ τὶς διώξῃς, ἐπειδὴ κάθεσαι καὶ τὶς συζητεῖς διαρκῶς μὲ τὸν ἑαυτό σου, καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὁ χειρότερος σύντροφος δὲν εἶνε παρὰ ὁ ἑαυτός μας.

Πρῶτα-πρῶτα, Λιλή, προσπάθησε νὰ ἔχῃς ὅσο τὸ δυνατὸν ὀλίγωτερον intimité μὲ τὸν ἑαυτό σου. Μὴν τοῦ ἐπιτρέπεις καμμία συζήτησι, καμμία ἀνάμιξι στὰ ἰδιαίτερά σου ζητήματα. Ἅμα τὸν βλέπῃς διατεθειμένον νὰ σοῦ βάλῃ τὸ κεφάλι ἀπάνω στὰ χέρια, καὶ νὰ σοῦ προσηλώσῃ τὰ μάτια ἀπλανῆ σὲ κάποιο ἀνύπαρκτο σημεῖον τοῦ ἀέρος, ἅρπαξε τὸ παντοφλάκι σου, ποὺ τόσο εὔστροφα ξέρεις νὰ μεταχειρίζεσαι, καὶ στεῖλε τον ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ ἦρθε.

Ἔπειτα, μὴ μένεις ποτὲ ἀτημέλητη. Μὴ μένεις ποτὲ μὲ τὰ ἀκτένιστα μαλλιά, τὰ ὠχρὰ χείλη, τὰ ξεφρεσκαρισμένα μοῦτρα, μὲ τὸ ζαρωμένο νυχτικό σου, τὰ γυμνά, ὅσο κι' ἂν εἶνε ὡραῖα ποδαράκια σου. Ἀντιμετωπίζεις σήμερα μιὰν οἱανδήποτε πάλη. Πρέπει νὰ περιβληθῇς καὶ τὴν ἀνάλογη, τὴν πολεμική σου στολή. Μόλις σηκωθῇς ἀπὸ τὸν ἐκνευριστικό σου ὕπνο, πλύσου, κτένισε προσεκτικὰ τὰ ξανθὰ μαλλιά σου, φρεσκάρισε τὸ πρόσωπό σου ὑπογράμμισε μὲ τὸ καλοδιαλεγμένο σου κόκκινο τὸ μικρό σου στοματάκι, ποὺ στραβώνουν τὰ νεῦρα, ντύσου, σὰν νὰ ἐπρόκειτο νὰ δεχθῇς κάποιον ξένο, κι' ἔτσι, πάνοπλη, ὅπως θ' ἀντιμετώπιζες τὴν καθημερινὴ πάλη μὲ τὸν κόσμο, ἀντιμετώπισε τὸν ἐκνευρισμένον ἑαυτό σου, πολέμησε μὲ τὴν ἀπαισιοδοξία σου, βρὲς ἐπιχειρήματα γιὰ τὴν πάλη σου, μὲ τὴν ζωή, καὶ θὰ ἰδῇς ὅτι ὅλες ἡ δυσκολίες ποὺ σοῦ φαίνονται ἀνυπέρβλητες, δὲν εἶνε ὅσο τὶς νομίζεις, ὅτι ἡ ἀφορμὲς τῶν νεύρων σου εἶνε μᾶλλον τιποτένιες, ὅτι μπορεῖς ἀκόμη νὰ νικήσῃς ἕναν οἱονδήποτε ἀντίπαλον, καὶ ὁ μεγαλύτερος ἀντίπαλος τῆς γυναίκας, Λιλή, εἶνε τὰ νεῦρα.

Μὴ λὲς «εἶμαι ἄρρωστη, ἀπογοητευμένη, ἐκνευρισμένη», καὶ μένεις μέσα στὴν ἄβουλη αὐτὴ νωχέλεια, ποὺ σὲ κάνει νὰ λησμονῇς τὴν πάλη. Καὶ ὅταν ἀντικρύσῃς τὸν ἑαυτό σου μέσα στὸν καθρέφτη, ὤμορφο, φρέσκο, θελκτικό, ἔστω καὶ ψεύτικα, τότε, θὰ ξεχάσῃς τὰ βάσανα καὶ τὶς ἔννοιες καὶ κάθε τι ποὺ καθιστᾶ τὴν ζωὴν κουραστικὴ καὶ ἀπελπιστική.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν ματαιοτήτων

Ἕνα «γκαλά» εἰς τὴν «Μεγάλην Βρεττανίαν» ἀποτελεῖ πάντοτε γεγονὸς εἰς τὰ κοσμικὰ χρονικά. Καὶ ἂν ἀκόμη κανεὶς δὲν συμμετέσχε, πρέπει τοὐλάχιστον νὰ ὁμιλῇ περὶ αὐτοῦ, ἐλλείψει βεβαίως θέματος πλέον ἐνδιαφέροντος. Καὶ ἦσαν πολὺ περισσότεροι οἱ...μὴ μετασχόντες τὸ ἄλλο βράδυ. Ἡ κρίσις, ἡ γρίππη, ἴσως καὶ ὁ «Ἑλληνογαλλικὸς Σύνδεσμος» μὲ τὸν χορόν του εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ», ἔγιναν ἀφορμὴ νὰ μὴν ἀμειφθοῦν ὅσον ἔπρεπε οἱ κόποι τῆς διευθύνσεως τοῦ ἀθηναϊκοῦ «Παλάς».

—ooo—

Καὶ ἐκοπίασαν πολύ, διεύθυνσις, ὀρχήστρα, «μαῖτρ ντ' ὀτέλ» χωρὶς νὰ λησμονοῦμεν καὶ τὸν «Σέφ» !, ὁ ὁποῖος, ἂν καὶ ἐκτὸς σαιζόν, κατώρθωσε νὰ σερβίρῃ καὶ ὀρτύκια ἀκόμη. Ἀμυγδαλιὲς καὶ ἀνεμῶνες ἐστόλιζαν τὰ τραπέζια, ἡ τζὰζζ τοῦ Κὲρκ διὰ τὸ ἔκτακτον τῆς βραδυᾶς παρουσιάσθη μὲ νέα κομμάτια καὶ κατακκόκινα καπελλάκια, τὰ ἀξεσουὰρ τοῦ «κοτιγιόν», ἰδίως ἡ κοῦκλες, εἶχαν «cachet» ὅλως διόλου Παριζιάνικο, καὶ κάτι ἀπαστράπτοντα διαδήματα μετέβαλλαν τὰς ὡραίας ποὺ τὰ ἐφοροῦσαν εἰς πριγκηπίσσας παραμυθιῶν, διὰ νὰ εἴπωμεν καὶ ἡμεῖς ἕνα....παραμύθι.

—ooo—

Ἂν καὶ ὀλίγοι οἱ παρευρεθέντες, ἦσαν ὅμως ἐκλεκτοὶ καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων μάλιστα, ὅλοι σύμφωνοι ὅτι ἦτο ἴσως καλύτερον «ἐτό» καὶ «ἀντρ-νοῦ» ὅπως ἠκούσθησαν λέγοντες οἱ γαλλομαθεῖς. Εἰς αὐτὸ βεβαίως δὲν συμφωνεῖ ἡ διεύθυνσις ἀλλά..... Τὸ θέαμα ἦτο ὡραῖον, ἡ τουαλέττες ἐπίσης. Μερικές, ἀποκρητάκιες : ἀπὸ σατὲν ἄσπρα καὶ ρὸζ σὰν μπομπονιέρες, ἔδιδαν τὴν λεγομένην «νότ-γκαί», ἡ ὁποία χρειάζεται εἰς συγκεντρώσεις ὅπου τὸ ὑπερβολικὸν «μπόν-τὸν» φοβίζει κάπως τὸ κέφι.

—ooo—

Τὸ μαῦρο βελοῦδο ἔχει τὰς περισσοτέρας προτιμήσεις. Δίδει μεγαλοπρέπειαν εἰς τὴν κ. Ι. Ρωμάνου, τῆς ὁποίας τὸ ὡραῖον φόρεμα θαυμάζεται ἰδιαιτέρως, τὸ αὐτὸ δὲ θὰ ἠδυνάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ διὰ τὴν κ. Π. Καραπάνου. Μὲ πολλὴν χάριν τὸ φορεῖ ἡ κ. Κ. Ἠλιάσκου καὶ ἡ πρέσβειρα τῆς Ρουμανίας κ. Ρασκάνο. Δυὸ ἄλλα φορέματα ἑλκύουν βλέμματα πολλά. Εἶναι κατακόκκινα καὶ τὰ φοροῦν ἡ κ. ντὲ Ἀμὰτ καὶ ἡ κ. Μαλαμίδη. Ρὸζ φορεῖ ἡ κ. Ζ. Χωρέμη. Εἰς τὸ αὐτὸ τραπέζι μὲ ρὸζ ἐπίσης ἡ κ. Μ. Μελᾶ μὲ τυρκουάζ, ἡ κ. Μαυρουδῆ. Εἴδομεν τὴν κ. Γ. Μελᾶ καὶ τὴν βαρώνην Σερένα μὲ πράσινα, τὴν κ. Ματζίνη μὲ δαντέλλα «νέγκρ», τὴν κ. Κοκκίδη μὲ γαλάζια, μὲ μαῦρα τὴν κ. Καρέλλα, τὴν κ. Παπαστράτου μὲ φόρεμα ἀσημένιο, διὰ νὰ ἀναφέρωμεν τὰς κομψοτέρας μεταξὺ τῶν κομψῶν.

—ooo—

Ἀπὸ τοὺς πλέον ἐπιτυχημένους ὁ χορὸς τοῦ «Ἑλληνογαλλικοῦ Συνδέσμου» εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ Πάλας». Παρέστησαν ἐν ἀπαρτίᾳ τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, τῆς Γαλλικῆς Στρατιωτικῆς Ἀποστολῆς, ἐκλεκτὰ μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας καὶ ἕνα γκρούπ ἀπὸ χαριτωμένας δεσποινίδας μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνονται ἡ δ. Ρόζ, αἱ δ. Σεόν, ἡ δ. Λώρη Φαρμάκη, ἡ δ. Τέρκ, ἡ δ. Μπραγιόν, ἡ δ. Ντόλλυ Λάμπρου, αἱ δ. Φωστηροπούλου.

Ὁ μπλαζέ

Συναυλίαι

Τὸ ρεσιτὰλ τοῦ διακεκριμένου βαρυτόνου κ. Γεωργ. Δαμασιώτη θὰ δοθῇ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 15 τρέχοντος καὶ ὄχι σήμερον ὡς ἠγγέλθη ἐκ παραδρομῆς.

Αἱ σημεριναὶ Ἱπποδρομίαι

Τὸ πρόγραμμα τῶν σημερινῶν ἱπποδρομιῶν εἶνε ἐνδιαφέρον καὶ πλούσιον εἰς ἵππους. Ὡς ἐκ τούτου εἶνε δύσκολον νὰ προΐδῃ τις τοὺς νικητάς. Τὸ πρόγραμμα εἰς τὰς λεπτομερείας του ἔχει καταρτισθῇ ὡς ἑξῆς :

1η Ἱπποδρομία. Ἵπποι ἑλληνικοὶ μιγάδες. Ἀπόστασις 1400 μέτρων.—Ἄξιος 58, Φάληρον 58, Κατεργαράκος 56 1)2, Ἀπάχης 46 καὶ Βραδυνὴ 45 1)2 κιλά.

2α Ἱπποδρομία. Ἵπποι ἑλληνικοὶ μιγάδες καὶ ἀγγλοαραβικοί. Ἀπόστασις 1400 μέτρων.—Σουλτὰν 60, Ρωμηὸς 53 1)2, Βορηᾶς 49, Μπρανταμάντε 49 καὶ Γκρεῦ Κλάουντ 45 1)2 κιλά.

3η Ἱπποδρομία. Ἵπποι καθαρόαιμοι. Ἀπόστασις 2.200 μέτρων.—Λὰ Καῖζ 58, Αὐτόλυκος 56 1)2, Στρόμπολι 56, Χὸτ Φλέϊμ 56, Ἰονία 50 1)2, Πρεσίζιον 50 1)2, Λαίδη Ραϊνητζμὸρ 50, Μάουνταιν Πὰλ 47 1)2 καὶ Γκαριρίκεν 46 1)2 κιλά.

4η Ἱπποδρομία. Ἵπποι ἀραβικοί. Ἀπόστασις 1400 μέτρων. —Ἀσυαντ 63, Γκαρνούκ 58 1)2, Σουάλιμ 55 1)2, Μπορεά 54, Ἀμπου Ντάλλ 51 1)2, Γκιάντ 49 1)2, Σάμλακ 49 1)2, Μοχάνι 48, Οὐάλητ 48, Μερσάντ 46 καὶ Ἀλμάζα 45 κιλά.

5η Ἱπποδρομία. Ἵπποι καθαρόαιμοι. Ἀπόστασις 1600 μέτρων.—Ντ' Ἀμούρ 62, Φὰο Νὸρθ 49 1)2 Τλάϊγκ Τὸπ 46, Ἐδουάρδος 46, Κρύσταλ Μπὼλ 45 1)2 καὶ Ρόζμπελ 40 κιλά.

6η Ἱπποδρομία. Ἵπποι ἀραβικοί. Ἀπόστασις 1600 μέτρων. —Τέρμινους 60, Χὰϊ Τζώνης 56, Μπισσὰν 56, Νάουαρ Ἔλ Φοὺλ 55 1)2, Μακτάμπ 55 1)2, Σιράμ 53, Ναζὴμ 48 1)2, Μιλιχὰν 45 καὶ Λιζὰζ 45 κιλά.

7η Ἱπποδρομία. Ἵπποι ἀραβικοί. Ἀπόστασις 1800 μέτρων. —Μπαχτιὰρ 58, Μπλὰκ Μπιοῦτυ 57, Χαρίσα 56, Μπουρχὰν 54 1)2, Κίλεμπο 53 1)2, Μασχοῦρ 53, Ράντι 52, Σανφρουὰ 50, Πετὶ Μπλὲ 48 κιλά.

Τὰ σύνθετα στοιχήματα καθωρίσθησαν διὰ τὰς ἱπποδρομίας τὸ μὲν πρῶτον δευτέραν καὶ τρίτην, τὸ δὲ δεύτερον ἕκτην καὶ ἑβδόμην.

Ἕνα βιβλίο τοῦ κ. Κ. Παλαμᾶ

«Περάσματα καὶ Χαιρετισμοί» τιτλοφορεῖται νέα ποιητικὴ συλλογὴ τοῦ κ. Κωστῆ Παλαμᾶ, περιλαμβάνουσα παλαιὰ καὶ νέα ποιήματα αὐτοῦ. Ἰδοὺ ἕνα δεῖγμα τῆς νέας ποιητικῆς συγκομιδῆς τοῦ Ἕλληνος λυρικοῦ:

Ὕστερ' ἀπὸ τῆς μπόρας τὴ μαυρίλα
τὸ σπαθὶ ποὺ τὴν τρύπαε τῆς βροντῆς
σήμερα τοῦ ἥλιου ὁ κόσμος ὅλος εἶνε
προσκυνητής, ἐρωτευτής.

Σήμερα κι' ὁ ἥλιος ὅλα τὰ ὀμορφαίνει
κι' ὅλα εἶν' ἀχτίδες, ὅλ' εἶνε φιλιὰ
καὶ ἡ ρυτίδα στὸ μέτωπο, στὸ χῶμα
καὶ τὸ μαμμοῦδι καὶ ἡ σταλιά.

Σήμερα δυὸ τρία σύννεφα χαμένα
κ' ὕστερ' ἀπ' τὴ ραγδαία νεροποντὴ
στὰ ἀκροούρανα, σὰ νὰ μὴ γνωρίζουν
ποῦ θὰ τὰ βγάλῃ τὸ στρατί.

Κάτασπρα, κάτου ἀπ' τὴ ματιὰ τοῦ ἥλιου
κι' ἀργοπλάνευτα ἀραιὰ κι' ἐδῶ κ' ἐκεῖ
μέσα στὸ γάμο, ὢ πλάση, ποὺ γιορτάζεις
εἶνε σὰν πέπλοι νυμφικοί.

Χοροὶ

Σήμερον τὸ ἑσπέρας εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ὁ μέγας ἐτήσιος χορὸς τῆς Χορῳδίας Ἀθηνῶν ὑπὲρ τοῦ ἔργου αὐτῆς. Ἡ συμπάθεια μὲ τὴν ὁποίαν ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία περιβάλλει τὴν Χορῳδίαν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία κατὰ τὴν δεκαετῆ σταδιοδρομίαν της παρουσίασε τόσα μουσικὰ ἀριστουργήματα, ὡς καὶ αἱ διάφοροι καλλιτεχνικαὶ ἀτραξιὸν θὰ προσελκύσουν τοὺς κοσμικοὺς καὶ καλλιτεχνικοὺς κύκλους τῆς πόλεώς μας. Περὶ τὸ μεσονύκτιον κυρίαι καὶ κύριοι τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας θὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν ἀναπαράστασιν τῆς εἰκόνος «Ἀποκρηὰ» τοῦ Γκύζη, θὰ χορεύσουν ἕνα ἀργεντίνικο σκὲτς, ὁλόκληρος δὲ ἡ Χορῳδία Ἀθηνῶν θὰ ἐκτελέσῃ ἕνα βάλς, δύο ἀπὸ τὰ νεώτερα φὸξ καὶ λοιπὰ ἀνάλογα τραγούδια.

— *Ἡ «Φίλιππος Ἕνωσις» ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν Ἀπόκρεω διωργάνωσε διὰ τὸ προσεχὲς Σάββατον χορευτικὴν ἑσπερίδα ἐν τῷ ἐντευκτηρίῳ αὐτῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ διανεμηθοῦν καὶ κοτιγιόν. Θὰ ἐπακολουθήσῃ δεῖπνον τὴν 1ην πρωϊνήν.*

— *Ὑπενθυμίζομεν τὴν χοροεσπερίδα τοῦ «Συνδέσμου τῶν Διπλωματούχων Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν», ἡ ὁποία δίδεται ἀπόψε εἰς τὸ «Ντελίς».*

— *Ὁ χορὸς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δήμου Ἀθηναίων δίδεται ἀπόψε εἰς τὸ «Τριανὸν» ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ δημάρχου κ. Μερκούρη. Κατὰ τὸν χορὸν θὰ ἐκτελεσθοῦν ἀθηναϊκὰ τραγούδια, χοροὶ φανταιζὶ ἀπὸ ξένες ἀρτίστες, θὰ γίνῃ ἐκκύβευσις λαχείου κλπ.*

— *Ἀπόψε εἰς τὴν «Ἀλάμπρα» ὁ ἐτήσιος χορὸς τῆς φοιτητικῆς νεολαίας «Μποέμικη ἀποκρηά».*

— *Σήμερον ἀπὸ τῆς 2ας μέχρι τῆς 9ης βραδυνῆς δίδεται εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» ἀπογευματινὸς χορὸς μετημφιεσμένων καὶ μή, μὲ πλούσιον κοτιγιόν, καλλιτεχνικὰς ἀτραξιὸν καὶ βραβεῖα διὰ τοὺς καλυτέρους χορευτάς.*

— *Ἀπόψε εἰς τὸ «Κεντρικὸν» ὁ χορὸς τοῦ Συνεταιρισμοῦ «Ἀκτημόναν Ἀθηνῶν. Θὰ χορευθοῦν ἑλληνικοὶ καὶ Κρητικοὶ χοροί, τοὺς ὁποίους θὰ συνοδεύσῃ μὲ βιολὶ ὁ κ. Θ. Καλογερίδης. Θὰ γίνῃ ἐπίσης ἐκκύβευσις λαχείου, τοῦ ὁποίου οἱ τυχηροὶ θὰ κερδίσουν δύο γραμμόφωνα.*

— *Τὴν προσεχῆ Τρίτην εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ «Ἀκροπὸλ Παλὰ» θὰ δοθῇ ὁ ἐτήσιος χορὸς τῆς «Ἑνώσεως Ἰθακησίων». Διὰ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ χοροῦ καταβάλλει μεγάλας φροντίδας ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τὰς κυρίας Γ. Δρακούλη, Φ. Βερυκίου, Βλασοπούλου, Μ. Δοσίου, Π. Κομνηνοῦ, Μελπ. Κ. Λεκατσᾶ, Ἀντ. Λεκατσᾶ, Παΐζη, Σφυρῆ, Κ. Σταθάτου καὶ Α. Τουφεξῆ. Κατὰ τὸν χορὸν ἐκτὸς τῶν πρωτοτύπων ἀτραξιὸν θὰ γίνῃ ἐκκύβευσις λαχείου μὲ πολυτελέστατα ἀντικείμενα.*

— *Εἰς τὸν χορὸν τῆς «Λέσχης τῶν σιδηροδρομικῶν», ὁ ὁποῖος, ὅπως κάθε χρόνο, θὰ δοθῇ καὶ ἐφέτος εἰς τὰ «Ὀλύμπια» τὴν τελευταίαν Πέμπτην τῶν Ἀπόκρεω, θὰ κληρωθοῦν δύο ἀριθμοί, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ πρῶτος θὰ κερδίσῃ ἓν εἰσιτήριον διὰ Θεσσαλονίκην α' θέσεως μετ' ἐπανόδου καὶ ὁ δεύτερος εἰσιτήριον α' θέσεως δι' Ὀλύμπια μετ' ἐπανόδου. Οἱ λαχνοὶ δίδονται δωρεάν. Ἄφθονα κοτιγιὸν θὰ μοιρασθοῦν.*

Μέγας ἀριθμὸς εἰσιτηρίων διετέθη ἤδη.

— *Τὴν προσεχῆ Πέμπτην εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ Παλὰς» ὁ ἐτήσιος χορὸς τοῦ «Συνδέσμου γιὰ τὰ δικαιώματα τῆς γυναίκας».*

— *Ὁ ἐτήσιος χορὸς τοῦ Διεθνοῦς Συνδέσμου Γυναικῶν (Σπίτι τοῦ κοριτσιοῦ) ὡρίσθη διὰ τὴν ἑσπέραν τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς εἰς τὸ «Ἀκροπόλ».*

— *Τὸ Ἑλληνικὸν Ὠδεῖον θὰ δώσῃ τὸν παιδικὸν χορόν του τὴν Πέμπτην εἰς τὰ «Ὀλύμπια» καὶ τὴν μεγάλην χοροεσπερίδα του τὸ προσεχὲς Σάββατον εἰς τὸ αὐτὸ θέατρον.*

— *Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς τὸ «Τριανὸν» ὁ ἐτήσιος χορὸς τοῦ Σωματείου τῶν Ἠθοποιῶν.*

— *Ὁ λευκὸς χορὸς τοῦ κ. Σακελλαρίου τὸ ἀπόγευμα τῆς 15ης τρέχοντος εἰς τὰ «Ὀλύμπια».*

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Κυριακὴν

[Ὥρα Ἀθηνῶν.—Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων.]

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (312.8 μ.). 9 μ.μ. Μεταβίβασις ὀπέρας ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ θεάτρου τοῦ Βελιγραδίου.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385.1 μ.). 8 ½ μ. μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα. 9 μ. μ. Τραγουδιστὰ ταγκό. 9 ¼ μ.μ. Φυσαρμόνικα. 9 ¾ μ. μ. Ὄργανον. 10 μ. μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα. 10. 20' μ.μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. 11 μ. μ. Συναυλία μὲ μέρη ἀπὸ ὀπερέττες. 12.15' μ. μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. 12 ½ μ.μ. Μελῳδίαι. 1 μ. μ. Ἰσπανικὰ τραγούδια. 1 ¼ μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.). 9 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας μὲ ἔργα Ρουμάνων συνθετῶν. 9 ¾ μ. μ. Συναυλία τοῦ βαρυτόνου Ἀτανασίου τῆς Ὄπερας Βουκουρεστίου. 10 ¼ μ. μ. Συνέχεια συναυλίας.

* ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (430.4 μ.). 7 μ. μ. Ἐθνικὰ τραγούδια. 9 μ. μ. Μεταβίβασις ὀπέρας ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ θεάτρου τοῦ Βελιγραδίου.

* ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 9.40' μ. μ. «Τὸ σπίτι μου» ὀπερέττα τοῦ Γκιουζέππε Πιέτρι.

* ΠΡΑΓΑ (487 μ.). 8.50' μ. μ. Ὀπερέττα τοῦ Ἀνατὸλ Προβάζνικ.

* ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.). 8 ½ μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα Ντόνατι, Πόρτερ, Γιούρμαν, Κορτοπάσι, Σκάσολα. 10 μ. μ. Μεταβίβασις ὀπέρας.

ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.). 8.50' μ.μ. Συναυλία τοῦ Βιεννέζικου Κουαρτέττου Σοῦμπερτ. 9.5' μ.μ. «Συναυλία Στράους στὸ Ἀουγκάρτεν» ἔργον σὲ δυὸ μέρη τοῦ Ἀλτόφ. 11.40' μ. μ. Βιεννέζικη μουσική.

* ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 8 μ.μ. Συναυλία τσιγγάνικης ὀρχήστρας. 8.30' μ. μ. «Φάουστ» ὄπερα τοῦ Γκουνὼ ἐκ τῆς Οὐγγρικῆς ὄπερας. Κατόπιν μουσικὴ χοροῦ.

Ἀνδριὰς τοῦ Ἀναγνωστοπούλου

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐράνων δι' ἀνέγερσιν ἐν Ἀνδριτσαίνῃ ἀνδριάντος εἰς τὸν πρωτεργάτην τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας Π. Ἀναγνωστόπουλον, παρακαλεῖ τὸν κάτοχον φωτογραφίας ἢ εἰκόνος, (ἐκτὸς ἐν πινακίῳ, διότι τοιοῦτον ἡ ἐπιτροπὴ κατέχει), τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρός, ὅπως ἀποστείλῃ ταύτην ἐπὶ ἐπιστροφῇ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Σ. Π. Παπαζαφειροπούλου, ὁδὸς Φιλελλήνων, Κήπου 1.

Δωρεὰ παλαιοῦ πίνακος

Ἡ ἐν Ρουμανίᾳ εὑρισκομένη χήρα τοῦ ἀποθανόντος ἄλλοτε ἡγεμόνος τῆς Σάμου Γκίκα ἀνήγγειλε δι' ἐπιστολῆς της πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὅτι ὁ σύζυγός της ὥρισε διὰ τῆς διαθήκης του ὅπως τὸ ὑπὸ τὴν κατοχήν του ἀντίγραφον ἔργον τοῦ μεγάλου Ἰταλοῦ ζωγράφου Τιτιανοῦ δωρηθῇ εἰς τὴν πόλιν Βαθὺ Σάμου. Τὸ ἀντίγραφον, ἔργον τῶν μαθητῶν τοῦ Τιτιανοῦ, εἶναι μεγάλης ἀξίας. Θὰ παραχωρηθῇ εἰς τὸ Μουσεῖον Βαθέος Σάμου.

Θέατρα.

(Ἀπογευματιναὶ - Ἑσπεριναὶ)

ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ὁ Καρνάβαλος», ἐπιθεώρησις.
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Ἐλευθέρα Μουσικὴ Σκηνή). «Ἡ Γυναῖκα μου».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ὁ σκηνοθέτης» μὲ τὸν Μπούστερ Κήτον.
ΑΤΤΙΚΟΝ «Δάφνις καὶ Χλόη», ἑλληνικὴ ταινία.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἀρτοὺρ», ὀπερέττα γαλλική.
ΟΥΦΑ. «Ὁ δρόμος τοῦ Παραδείσου» μὲ τὴν Λίλιαν Χάρβεϋ.
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ὁ Βασιλεὺς τῶν τζαμπατζήδων».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ ἀλήτης βασιλῆας».

Συνοικιακὰ

ΑΟΔΟ. «Νῆσος χαμένων καραβιῶν».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. Νέον Μπούκ.
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ἡ Τίγρις».
ΑΡΗΣ. «Χαμένο Ζέππελιν».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Μπούστερ Κήτον».
ΕΛΛΑΣ. «Κυνῆγι ἑκατομμυρίων».
ΕΤΟΥΑΛ. «Ὁ ραγιᾶς».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Κόκκινη γυναῖκα».
ΠΑΛΑΣ. «Ὁλοταχῶς».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Κάϊν καὶ Ἄβελ».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Διάβολος ἀέρος».

Πειραιεὺς

ΑΪ ΛΑΪΦ. «Μὴ ρωτᾶς γιατί».
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Ἀπ. «Ρομάντσο» καὶ ἑσπ. «Θὰ μὲ παντρευτῇς».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Τὸ καμπαρὲ».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τελευταία διαταγή».

Ἀθλητισμὸς

—«Ὀλυμπιακὸς»—«Ἄρης»

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Φαλήρου θὰ λάβῃ χώραν σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἡ συνάντησις «Ὀλυμπιακοῦ—Ἄρεως» διὰ τὸ πρωτάθλημα ἐθνικῆς κατηγορίας. Ὁ ἀγὼν ἀποτελεῖ τὴν σημαντικωτέραν συνάντησιν τῆς ἡμέρας καὶ προμηνύεται πεισματώδης. Αἱ δύο πρωταθλήτριαι συνηντήθησαν πρὸ μηνῶν εἰς τὸ Ποδηλατοδρόμιον καὶ ἡ συνάντησις αὐτὴ ἀπέληξε μὲ νίκην τῆς πειραϊκῆς ὁμάδος μὲ 5—0. Ἐκτοτε δὲν ἔγινε νέα συνάντησις τῶν δύο αὐτῶν καλῶν ὁμάδων. Δὲν γνωρίζομεν τί δύναται νὰ ἀποδώσῃ ἡ ὁμὰς τοῦ Ἄρεως εἰς τὸ θερμόαιμον περιβάλλον τοῦ Ν. Φαλήρου, κατὰ τὴν σημερινὴν συνάντησιν, πιστεύομεν ὅμως ὅτι ὁ Ἄρης θὰ κάμῃ καλυτέραν ἐμφάνισιν ἀπὸ πέρυσι καὶ θὰ ἀποτελέσῃ ἐπικίνδυνον ἀντίπαλον διὰ τὸν Ὀλυμπιακόν.

—«Ἕνωσις»—«Ἀπόλλων»

Ἡ Ἕνωσις Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ τὴν τελευταίαν της ἧτταν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, συναντᾶται σήμερον μὲ τὸν Ἀπόλλωνα, εἰς τὸ γήπεδόν του, διὰ τὸ πρωτάθλημα. Ὁ Ἀπόλλων πάντοτε ὑπῆρξε διὰ τὴν Ἕνωσιν δυσκατάβλητος ἀντίπαλος, καὶ ἡ τελευταία ἀκόμη συνάντησις Ἀπόλλωνος—Ἑνώσεως ἔληξε μὲ 1—0 ὑπὲρ τῆς τελευταίας. Καὶ ἡ σημερινὴ συνάντησις εἶνε πολὺ κρίσιμος διὰ τὴν Ἕνωσιν καὶ θὰ πρέπῃ αὕτη νὰ καταβάλῃ μεγάλην προσπάθειαν διὰ νὰ νικήσῃ. Ἀλλοίμονον ἂν κάμῃ τὴν ἐμφάνισιν τῆς περασμένης Κυριακῆς. . .

—«Παναθηναϊκὸς»—«ΠΑΟΚ»

Ὁ Παναθηναϊκὸς κάμνει τὴν πρώτην του «ἔξοδον», συναντώμενος σήμερον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μὲ τὴν ὁμάδα τοῦ «Πανθεσσαλονικείου Ἀθλητικοῦ Ὁμίλου Κωνσταντινουπολιτῶν». Ἡ ἀθηναϊκὴ πρωταθλήτρια θὰ πρέπῃ νὰ νικήσῃ μολονότι παίζει ἐκτὸς τῆς ἕδρας της. Πρέπει ὅμως νὰ διατηρῇ κανεὶς ποσοστὸν ἐπιφυλάξεως διὰ τὴν ἔκβασιν τῆς συναντήσεως, διότι αἱ ὁμάδες τῆς Θεσσαλονίκης ὑστεροῦν ὅταν ἀγωνίζωνται ἔξω ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην, παίζουν ἀντιθέτως πολὺ ἐξαίρετα εἰς τὸν τόπον των καὶ ἐπιτυγχάνουν γενικῶς πολὺ καλὰ ἀποτελέσματα.

Ὁ χορὸς τῶν χορῶν

Πρόκειται, φυσικά, περὶ τοῦ μεγάλου χοροῦ τῶν Συντακτῶν τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τῆς Ἀποκρηᾶς. Ὁ διάκοσμος τοῦ θεάτρου θὰ ἐμφανίσῃ μίαν μεγαλοπρεπῆ βυζαντινὴν ἀναπαράστασιν μὲ ἐκτελεστὴν τὸν γνωστὸν καλλιτέχνην κ. Ἀμπελᾶν. Ὅλο τὸ θέατρον θὰ παρουσιάσῃ ἕνα καλλιτεχνικὸν σύνολον γραφικώτατον καὶ ἐπιβλητικόν.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀτραξιὸν θὰ λανσαρισθοῦν οἱ νέοι χοροί, οἱ ὁποῖοι ἐχορεύθησαν εἰς τὸ Καρναβάλι τῆς Νικαίας καὶ εἰς τὴν Βιέννην.

Ἡ ἀναγγελία τοῦ νέου λαχείου τοῦ χοροῦ ἐπροκάλεσε ζωηρότατον ἐνδιαφέρον, λόγῳ τῶν πλουσίων λαχνῶν. Πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ ἐκκυβευθοῦν ὅσοι ἀριθμοὶ πωληθοῦν. Ἡ πώλησις τῶν λαχείων θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ μεθαύριον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑνώσεως» καὶ εἰς εἰδικὰ καταστήματα, τὰ ὁποῖα θὰ ὁρισθοῦν ἐπὶ τούτῳ. Διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐξασφαλίσουν θεωρεῖα γίνεται γνωστὸν ὅτι ἐφέτος περιωρίσθη ὁ ἀριθμὸς των.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ ἀναγγελθοῦν ἄλλαι ἐκπλήξεις διὰ τὸν χορόν.

Ὁ Ὀργανισμὸς Τουρισμοῦ

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ ἀπεφάσισεν ὅπως προβῇ εἰς τὰ κατάλληλα διαβήματα παρὰ τῇ Κυβερνήσει διὰ τὴν ταχυτέραν ἐκτέλεσιν τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν Μυκόνου καὶ Καλαμπάκας, ὡς μελλουσῶν νὰ ἐξυπηρετήσουν τὸν Τουρισμὸν τῶν δύο ἐνδιαφερόντων σημείων τῆς Δήλου καὶ τῶν Μετεώρων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνέκρινεν ἐπίσης ὅπως διατεθῇ τὸ ποσὸν τῶν 300 χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν περιπτέρου ἐν Παλαιᾷ Κορίνθῳ κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ τοῦ Σουνίου.

Ὁ Τουρισμὸς ἀπεφάσισεν ὅπως ἀπονεμῇ χιλιόδραχμον βραβεῖον διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῶν Ἀνθεστηρίων Πύργου.

«Οἱ Ἑλληνικοὶ χοροί»

Εἰς μέγα σχῆμα, μὲ καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισιν καὶ ἐπιμελημένην ἐκτύπωσιν ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Οἴκου Σιδέρη πολυσέλιδος τόμος περιλαμβάνων τὴν μουσικὴν 32 Ἑλληνικῶν χορῶν μὲ 46 δημοτικὰ τραγούδια κατὰ μεταγραφήν, διασκευὴν καὶ ἐναρμόνισιν διὰ τραγοῦδι, πιάνο, βιολὶ κλπ. ὑπὸ τοῦ βαρυτόνου κ. Θεοδώρου Παπασπυροπούλου, καθηγητοῦ τῆς Ὠδικῆς. Ὁ ἐκδοθεὶς τόμος ἀποτελεῖ τὴν πρώτην σειρὰν μιᾶς μακρᾶς ἀξιολόγου ἐργασίας πρὸς διατήρησιν καὶ διάδοσιν τοῦ θησαυροῦ τῆς ἑλληνικῆς δημοτικῆς μουσικῆς.

Διαλέξεις

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην 6 μ. μ. θὰ δοθῇ εἰς τὸν «Παρνασσὸν» ἡ πέμπτη διάλεξις τῆς «Ἑνώσεως Ἑλλήνων λογοτεχνῶν» μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. Ἀχιλλέα Κύρου καὶ θέμα: «Ἡ ζωὴ τοῦ Δομηνίκου Θεοτοκοπούλου». Εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα Κολλάρου, Βασιλείου καὶ Δημητράκου. Διὰ τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως Λογοτεχνῶν, φοιτητὰς καὶ μαθητὰς εἰσιτήρια εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Καταστήματα

Διὰ τὰς προμηθείας τοῦ κατασ ματος εἰδῶν γυναικείων πίλων ΔΙΝΑΚΗ (ὁδὸς Ἀθηναΐδος ἀνεχώρησε δι' Ἰταλίαν καὶ Γαλ ὁ κ. Κυρ. Τεφαρίκης.

Ἰατροὶ

—ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ - ΟΥΡΟΛΟΓΙ θεραπεύονται παρὰ τοῦ ἰατροῦ κ. ριλάου Ι. ΚΑΜΑΡΙΩΤΗ, ἐπὶ μακ ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ἐκπαιδευθέντος τὰ Ν)μεῖα Necker, St Louis κλ Εἰδικὸν Ἠλεκτροθεραπευτήριον. χεται ἀπὸ 9—1 π.μ. καὶ 4—8 1)2 μ., ΓΕΡΑΝΙΟΥ 17α (Ὁμόνοια).

Η ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗ ΑΠΟ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

Ἀπὸ αὔριον οἱ θεαταὶ τοῦ λὸν Ἰντεάλ» θὰ εὐτυχήσουν νὰ ἰδ ἀπὸ τῆς ὀθόνης του ἐκτὸς προγ ματος «Ρωμαντικὲς καρδιὲς» μὲ Μπίλυ Ντὸβ καὶ τὴν ἐκλεγεῖσαν Εὐρώπην Γαλλίδα Δίδα Ἰωά Ζουγιά.

ΜΗΙΛΥ ΝΤΟΒ

Ἡ συγκεντρώνουσα τὰς περ τέρας συμπαθείας τοῦ Ἀθην Κοινοῦ ἠθοποιὸς τοῦ Κινηματο φου Μπίλυ Ντὸβ ἐμφανίζεται ἀπὸ τῆς ὀθόνης τοῦ «Ἰντεὰλ» τὴν τελευταίαν μεγάλην της ἐπιτυ αν «Ρωμαντικὲς καρδιές», ἡ ὁ θὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ τὸ δυσκολώτ γοῦστο. Ἡ ταινία εἶνε ὁμιλοῦσα ἄδουσα.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὴν λατρευτήν μας σύζυγον ἀδελφὴν

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΝ ΔΗΜ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ
(ἐκ Γάνου Θρᾴκης)

θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν σήμερ Κυριακὴν ὥραν 11 π. μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδ Σερφιώτου τέρμα, Νέα Καλλίπολ Πειραιᾶ.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς συγγ νεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμε νοι συνοδεύσωσι τὴν ἐκφορὰν της. Ἐν Πειραιεῖ 8 Φεβρουαρίου 1931

Οἱ ἀδελφοί: Μαρία Β. Χατζ Μελαχροινὸς Μελαχροινοῦ, Εὐτέρ Μοσχίδου (ἐν Κων)πόλει) Ἄννα Μ λιάτσου. Οἱ συγγενεῖς.

Τὴν πολυαγαπημένην μας καὶ σ βαστὴν μητέρα, ἀδελφήν, θείαν καὶ μάμμην

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΝ ΝΙΚ. ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ

θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν σήμερ Κυριακὴν 8ην Φεβρουαρίου καὶ ὥ ραν 11 π. μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας, Δ ριγνὺ 58Β εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος (Ἀχαρνῶν).

Τὰ τέκνα: Ἀντώνιος Ν. Κο τσούμπας, Ἀνδρέας Ν. Κουτσούμπας, Μαρίνη Γ. Κούτση, Κωνστ. Ν. Κο τσούμπας, Πέτρος Ν. Κουτσούμπας, Ἀσπασία Δουρούμη, Κούλα Ἀνδ Κουτσούμπα, Σοφία Σ. Κουτσούμπα, Τούλα Κ. Κουτσούμπα, Βιβὴ Π. Κουτσούμπα, Ἀγγελικὴ Δ. Κο τσούμπα.

Οἱ ἀδελφοί: Παναγ. Α. Μερκου ριάδης, Σπῦρος Α. Μερκουριάδης, Φεβρωνία Α. Μερκουριάδη, Ἀρτεμ σία Δ. Σαραντοπούλου, Φρόσω Κα πάνη.

Οἱ ἔγγονοι Οἱ ἀνεψιοί
Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Φεβρουαρίου 1931

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Μαρία Ν. Δραγούμη καὶ αἱ οἰκογένειαι Στεφάνου Δραγούμη, Παύλου Μελᾶ, Ἰωάννου Καλλέργη, Ἰωάννου Κοκκώνη, Ἀντωνίου Κριεζῆ, Γεωργίου Ξύδη, Ἰουλίου Παλένθια, Μιχαὴλ Καϊάλη, Γεωργίου Σπ. Ἰωαννίδου καὶ Νικ. Ἰπ. Ἀπέργη ἐκφράζουν τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε μετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ πένθος των.

Ἀθῆναι, 7 Φεβρουαρίου 1931.

ΕΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ
ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τῆς ἄνω Ἑνώσεως εἰς τακτικὴν ἐτησίαν γενικὴν συνέλευσιν γενησομένην τὴν προσεχῆ Πέμπτην, 12ην Φεβρουαρίου 1931, καὶ ὥραν 10 μ.μ. ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Α. Ε. Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου, μὲ θέματα: 1) Λογοδοσία Διοικητικοῦ Συμβουλίου. 2) Ἐκλογὴ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7ῃ Φεβρουαρίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
Δ. ΧΑΛΙΚΙΑΣ Σ. ΑΣΩΝΙΤΗΣ

ΝΟ, ΝΟ, ΝΑΝΕΤΤΕ
First National Pictures

Η ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ
ΟΠΕΡΕΤΤΑ
ποὺ παίζεται ἀκόμη στὸ Παρίσι ἐπὶ 850 συνεχεῖς παραστάσεις καὶ ποὺ προβάλλεται συνεχῶς ἐπὶ 14 μῆνας εἰς τὸ μεγαλύτερον Κινηματοθέατρον τῆς Νέας Ὑόρκης
Η ΓΛΥΚΥΤΕΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
ποὺ ἐγράφη μέχρι σήμερον καὶ ἡ ὁποία μὲ τὰ γνωστὰ τραγούδια της καὶ τὰ ΟΝΕΙΡΩΔΗ ΜΠΑΛΛΕΤΑ ΤΗΣ ξετρέλλανε ὅλον τὸν κόσμον ! !
Πρωταγωνιστοῦν οἱ συμπαθέστεροι ἀστέρες
ΑΛΕΞ. ΓΚΡΕΫ—ΜΠΕΡΝΙΣ ΚΛΑΙΡ
(Ἀλησμόνητοι ἀπὸ τὸ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΦΛΟΓΑΣ)
ΑΥΡΙΟΝ
ΑΤΤΙΚΟΝ
ΔΕΟ

ΙΝΤΕΑΛ
ΑΥΡΙΟΝ
ΜΠΙΛΥ
ΝΤΟΒ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ
ΜΕΓΑΛΗΝ
ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΤΗΣ
ΡΩΜΑΝΤΙΚΕΣ
ΚΑΡΔΙΕΣ
ΤΑΙΝΙΑ
ΟΜΙΛΟΥΣΑ ΚΑΙ ΑΔΟΥΣΑ
ΑΥΡΙΟΝ
ΙΝΤΕΑΛ
“ΔΕΟ„

ΛΙΓΑ
ΛΟΓΙΑ
ΑΛΛΑ
ΖΟΥΜΕΡΑ
ΜΟΝΟΝ
Ο
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ
ΤΖΑΜΠΑΤΖΗΔΩΝ
Le Roi des Resquilleurs
GEORGES MILTON
Θὰ σᾶς κάμῃ καὶ αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα
ΚΑΛΗ ΚΑΡΔΙΑ
Σπαρταριστὴ COMEDIE
ΟΜΙΛΟΥΣΑ ΓΑΛΛΙΣΤΙ 100 %
ΕΙΣ ΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ

ΚΙΣΣΑΒΟΣ;
ΗΧΩ

Μιὰ γυναῖκα μ' ὅλη τὴν κατάπτωσί της μπορεῖ ἀκόμη νὰ γνωρίσῃ τὴν εὐτυχία.... Ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα ἔγραψε τὸ ἀριστούργημα τοῦ
MAURICE KROLL
ΕΡΩΤΕΣ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΥ
ΔΕΟ
Ἀπὸ τὰ ὡραιότερα δράματα τῆς ἐφετεινῆς παραγωγῆς. ΓΑΛΛΙΚΗ ΟΜΙΛΟΥΣΑ ΤΑΙΝΙΑ DANIELE PAROLA—PIERRE BATCEFF, JACQUES VARENNES.
Εἶναι ἕνα δρᾶμα ἀπὸ κεῖνα τῆς παλαιᾶς καλῆς ἐποχῆς ποὺ προκαλεῖ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ συγκινεῖ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.
ΑΥΡΙΟΝ
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
Σήμερον ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς Γαλλικῆς Ὀπερέττας
ARTHUR
Ἱδρυτὴς Λέσχης Γυμνολατρείας.
ΔΕΟ

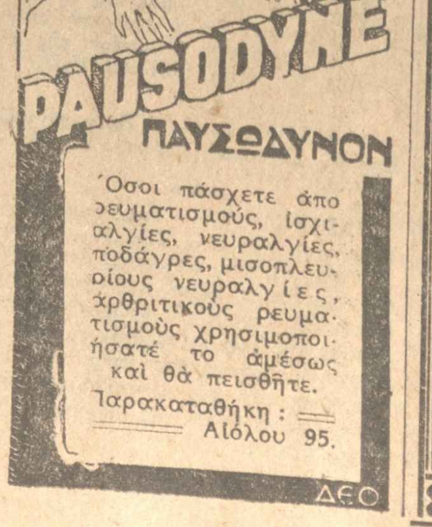

ΠΑΥΣΟΔΥΝΟΝ
Ὅσοι πάσχετε ἀπὸ ρευματισμούς, ἰσχιαλγίες, νευραλγίες, ποδάγρες, μισοπλευρίους νευραλγίες, ἀρθριτικοὺς ρευματισμοὺς χρησιμοποιήσατε τὸ ἀμέσως καὶ θὰ πεισθῆτε.
Ἀποκαταθήκη : Αἰόλου 95.
ΔΕΟ

ΟΥΦΑ-ΠΑΛΑΣ
ΑΥΡΙΟΝ
Η

ΓΚΡΕΤΑ ΤΑΪΜΕΡ
ἡ ὡραία πρωταγωνίστρια τῶν «Δυὸ Καρδιὲς σ' ἕνα Βάλς»
σᾶς ὑπόσχεται νὰ περάσῃ μαζί σας δυὸ ἀφαντάστως εὔθυμες ὧρες ἐμφανιζομένη στὴ θαυμασία ὀπερέττα
ΒΑΡΩΝΗ ΤΣΙΓΓΑΝΑ
Τὰ Οὐγγαρέζικα τραγούδια της, ἡ περίφημη Τσιγγάνικη μουσική της σᾶς ὑπόσχονται δυὸ ὧρες ἐκτάκτου κεφιοῦ καὶ εὐθυμίας.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380 ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ „ 200 ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ .. 100 ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ 5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ • • 6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ } 6.—
ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ }
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ • 100-200

Ἀπὸ τοὺς πριγκηπικοὺς γάμους

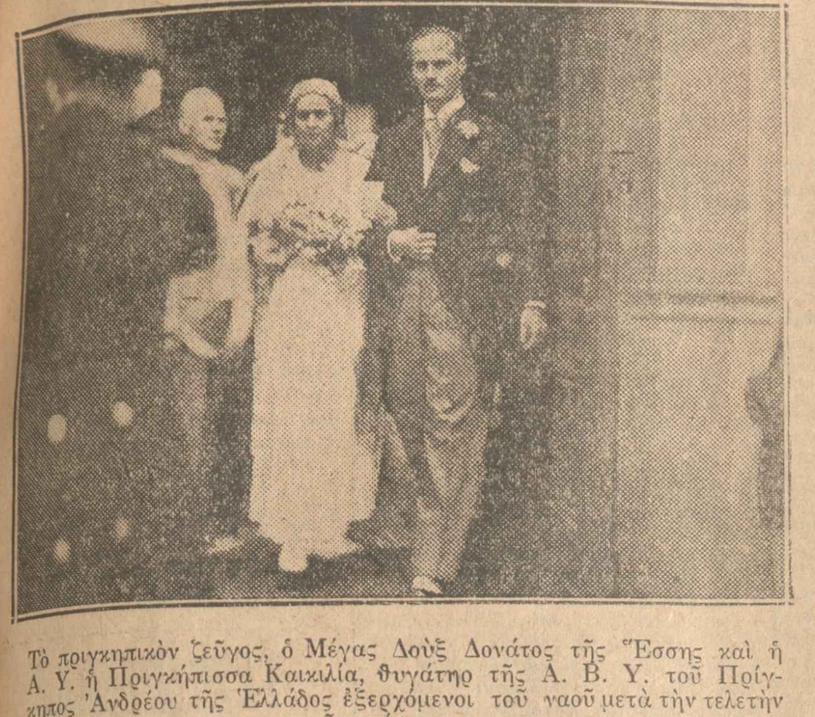

Τὸ πριγκηπικὸν ζεῦγος, ὁ Μέγας Δοὺξ Δονάτος τῆς Ἔσσης καὶ ἡ Α. Υ. ἡ Πριγκήπισσα Καικιλία, θυγάτηρ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκηπος Ἀνδρέου τῆς Ἑλλάδος ἐξερχόμενοι τοῦ ναοῦ μετὰ τὴν τελετὴν τῆς στέψεως.

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Πρίγκηψ Ἀνδρέας τῆς Ἑλλάδος, ἐξερχόμενος τοῦ ναοῦ ὅπου ἐτελέσθη ἡ στέψις τῆς θυγατρός του Καικιλίας. Εἰς τὸν βραχίονά του στηρίζεται ἡ μήτηρ τοῦ γαμβροῦ Μεγάλη Δούκισσα τῆς Ἔσσης Ἐλεονώρα. Δεξιᾷ τοῦ Πρίγκηπος Ἀνδρέου διακρίνεται ὁ υἱός του Πρίγκηψ Φίλιππος.

Αἱ διαγωνισθεῖσαι καλλοναὶ τῆς Εὐρώπης

Αἱ διαγωνισθεῖσαι εἰς τὰ διεθνῆ καλλιστεῖα. Ἄνω (ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά) : Κατίκα Οὔρμπαν (Νοτιοσλαυΐα), Μαρίνα Σαλιάπιν (Ρωσσία), Νέττα Ντυσατῶ (Βέλγιον), Ἰωάννα Ζουγιὰ (μὶς Γαλλία καὶ μὶς Εὐρώπη), Κλαυδία Ντοτσέττι (Ἰταλία), Ἐμελίνα Καρρένιο (Ἱσπανία), Τάντζι Βισορεάνου (Ρουμανία). Κάτω : Ἴνγκριτ Ρίκαρτ (Γερμανία), Χρυσῆς Ρόδη (Ἑλλάς), Ναχὴντ Σαφφὲτ (Τουρκία), Χέρτα φὸν Χαΐντσενς (Αὐστρία), Ἴνγκα Ἀριάντ (Δανία), Μπέττυ Μαΐζον (Ἀγγλία), Μαρία Λέλυφελτ (Ὁλλανδία) καὶ Λίλυ Σίλμπεργκ (Ἐσθονία).

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ὁ Ἀφεντούλιεφ ἀποβιβάζεται εἰς τὸ Λουτρὸ τῶν Σφακίων

Αἱ προπαρασκευαὶ τοῦ Ἀφεντούλιεφ. — Ἀδικαιολόγητος χρονοτριβή. — Ὁ χαρακτὴρ τοῦ Ἀφεντούλιεφ. — Ἡ ἄφιξίς του εἰς τὴν Κρήτην. — Μία προκήρυξίς του. — Γενικὸς ἔπαρχος τῆς Κρήτης. — Ἡ ἄφιξίς του χαιρετίζεται ὡς ταυτόσημος πρὸς τὴν ἐλευθερίαν.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Δύο ὁλόκληροι μῆνες ἐχρειάσθησαν διὰ νὰ κάμῃ ὁ Ἀφεντούλιεφ εἰς τὴν Πελοπόννησον τὰς προπαρασκευάς του διὰ τὴν Κρήτην. Δαπάνη χρόνου πολυτίμου δι' ἄνθρωπον ἀποστελλόμενον νὰ διευθύνῃ ἐπανάστασιν κινδυνεύουσαν ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἀρχηγοῦ καὶ ὀργανώσεως, καὶ ποὺ θὰ ἐδικαιολογεῖτο μόνον ἂν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐγίνετο στρατολογία πρὸς κάθοδον ἰσχυρῶν στρατιωτικῶν ἐνισχύσεων μετὰ τοῦ διορισθέντος ἀρχηγοῦ. Ὁ χρόνος αὐτὸς ἐχρειάσθη εἰς τὸν Ἀφεντούλιεφ διὰ νὰ συγκεντρώσῃ ὀλίγα πολεμοφόδια καὶ νὰ συντάξῃ δύο ὀργανισμούς, τὸν ἕνα διὰ τὴν πολιτικὴν διοίκησιν καὶ τὸν ἄλλον διὰ τὴν στρατιωτικήν, χρησίμους ἴσως διὰ χώραν ἔχουσαν ἀνάγκην μόνον ὀργανώσεως καὶ ἀχρήστους δι' ἐπανάστασιν ἀπαιτοῦσαν ἀρχηγὸν ἱκανὸν διὰ κεραυνοβόλους ἐνεργείας ἐναντίον ἐχθροῦ ἰσχυροῦ διὰ τὸν ὁποῖον ἡ πάροδος τοῦ χρόνου ἦτο πάντοτε κέρδος. Δὲν εἶνε ἐν τούτοις ἀπίθανον νὰ ὠφείλετο ἡ ἐπιβράδυνσις τῆς μεταβάσεώς του εἰς τὴν Κρήτην εἰς τὸ ὅτι ὁ τουρκικὸς στόλος εὑρίσκετο κατὰ τοὺς μῆνας ἐκείνους εἰς τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας, ἀλλὰ τοῦτο θὰ ἐσήμαινε προσωπικὴν δειλίαν, ἀσυμβίβαστον δι' ἄνδρα ἀναλαμβάνοντα τὴν ἀρχηγίαν ἐπαναστάσεως εἰς καιροὺς κατὰ τοὺς ὁποίους οἱ ὅροι τῆς ναυσιπλοΐας ἐπέτρεπαν εἰς πλοῖα νὰ διαπλέουν πελάγη ὄχι εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἀπὸ τὰ ἐχθρικὰ καὶ ἀπετολμῶντο αἱ πλέον παράτολμοι κινήσεις.

Καὶ μόνον ἀπὸ τὴν ἀδικαιολόγητον αὐτὴν χρονοτριβὴν ἐφάνη ὁ Ἀφεντούλιεφ ἀνάξιος τῆς μεγάλης ἀποστολῆς του. Τὸ ἕως τότε στάδιόν του δὲν ἦτο στρατιωτικόν. Εἶχε γεννηθῆ εἰς τὸ Νίζν τῆς Ρωσσίας ἀπὸ πατέρα Ἕλληνα καὶ ἔκαμε τὰς σπουδάς του εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν Πετρουπόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσήχθη χάρις εἰς τὴν ἐξ εὐγενῶν καταγωγήν του. Προήρχετο ἀπὸ κλάδον τῆς Βυζαντινῆς οἰκογενείας τῶν Κομνηνῶν. Εἶχε λοιπὸν στρατιωτικὴν σχολικὴν ἐκπαίδευσιν, ὄχι ὅμως καὶ πεῖραν. Διότι μόλις ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν σχολὴν ἠκολούθησε τὸ διπλωματικὸν στάδιον καὶ εἶχεν ὑπηρετήσει εἰς τὰς ρωσσικὰς πρεσβείας εἰς τὴν Ἱσπανίαν καὶ τὴν Πορτογαλλίαν καὶ κατὰ τὸ τότε σύστημα τὸ ἐξωμοιῶνον τοὺς διοικητικοὺς καὶ τοὺς διπλωματικοὺς βαθμοὺς πρὸς ἀντιστοίχους στρατιωτικούς, ἔφερε τὸν βαθμὸν καὶ τὴν στολὴν τοῦ ταγματάρχου τοῦ ρωσσικοῦ στρατοῦ, ὄχι μόνον χωρὶς νὰ ἔχῃ πολεμήσει ποτέ, ἀλλ' οὔτε νὰ ἔχῃ διοικήσει στράτευμα. Ἄνθρωπος χωρὶς πραγματικὴν ἀξίαν, ματαιόδοξος, ξιπασμένος, πιστεύων ὅτι μὲ μόνον ἐφόδιον τὸ ἐνθυμίζον εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν τὰς αὐτοκρατορικὰς οἰκογενείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὄνομά του καὶ μὲ τὴν στολὴν τοῦ Ρώσσου ἀξιωματικοῦ εἶχε δικαίωμα καὶ ἠμποροῦσε νὰ παίξῃ ρόλον ἐξαιρετικὸν κατὰ τὴν ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως ἀναμενομένην ἑλληνικὴν ἀναδημιουργίαν, εἶχεν ἀκολουθήσει τὸν Δημήτριον Ὑψηλάντην εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸν δεχθέντα εἰς τὴν Τεργέστην ὅλους τοὺς Ἕλληνας τοὺς σπεύσαντας ἐκεῖ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ νὰ κατέλθουν εἰς τὴν ἀγωνιζομένην πατρίδα. Ὁ Ὑψηλάντης τὸν ἐκράτησε κοντά του ὡς ὑπασπιστὴν χωρὶς νὰ τὸν μεταχειρισθῇ ἕως τότε εἰς καμμίαν ἀξίαν λόγου στρατιωτικὴν ἢ ἄλλην ὑπηρεσίαν. Ἀλλ' ὁ Ἀφεντούλιεφ ἐπεδίωκε στρατιωτικὸν ἀξίωμα ἐπιτρέπον δρᾶσιν καὶ προσωπικὴν ἀνάδειξιν καὶ τὸ ἐπέτυχεν ἐπὶ τέλους ὅταν ὁ Καντακουζηνὸς ἠρνήθη τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Κρήτης.

Ὁ Πουκεβὶλ γράφει ὅτι ἡ Γερουσία εἶχε ψηφίσει κατὰ πρότασιν τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντη νὰ τεθοῦν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀφεντούλιεφ χίλιοι ὀκτακόσιοι ἄνδρες διὰ νὰ τὸν ἀκολουθήσουν εἰς τὴν Κρήτην καὶ ὅτι εἴκοσι πλοῖα θὰ μετέφεραν αὐτὴν τὴν δύναμιν καὶ θὰ ἀπησχόλουν διὰ κανονιοβολισμοῦ τὰ φρούρια τῆς νήσου ἐνῷ οἱ ἐπαναστάται θὰ τὰ περιέσφιγγαν ἀπὸ ξηρᾶς. Ἴσως ἐπρόκειτο περὶ τοιαύτης προσπαθείας τοῦ Ὑψηλάντη, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει κανὲν ἔγγραφον ἢ σημεῖον εἰς τὰ παντὸς εἴδους διασωθέντα ἀρχεῖα ποὺ νὰ ἐπιτρέπῃ νὰ θεωρηθῇ πιθανὸν ὅτι ἐξετελέσθη τοιοῦτον μέτρον.

Ὁ Ἀφεντούλιεφ ἔφθασεν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Λουτροῦ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου ἐπιβαίνων τοῦ πλοίου τοῦ Ἑπτανησίου Ἰωάν. Βλάχου μεταφέροντος πρὸς πώλησιν εἰς τὴν κατόπιν τῶν ζημιῶν ἐκ τῶν ἐκστρατειῶν πεινῶσαν τότε νῆσον δέκα χιλιάδας ὀκάδας σιτάρι. Ἔφερε μαζί του ὀλίγα πολεμοφόδια καὶ ἕνα ἀριθμὸν σημαιῶν μὲ τὸν ἀναγεννώμενον φοίνικα.

Τίποτε δὲν ἦτο ἐνθαρρυντικὸν ἀπὸ τόσον πτωχὴν ἄφιξιν καὶ ἐμφάνισιν ἀρχηγοῦ. Ὁ Ἀφεντούλιεφ ἐστερεῖτο ἀκόμη καὶ τῶν χαρισμάτων τῆς ἐξωτερικῆς ἐμφανίσεως, πράγματος αἰσθητοῦ, ἀπέναντι λαοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ἀνδρικὴ καλλονὴ καὶ ἡ λεβεντιὰ ἦτο κοινὸς χαρακτήρ. Ἄσχημος, μὲ ὄψιν πελιδνήν, μὲ μάτια χωμένα εἰς τὰς κόγχας, μὲ προφορὰν ξενικήν, ὁμιλῶν δύσκολα τὰ ἑλληνικά, μὲ πόδια ἰσχνὰ καὶ ραιβά, μὲ μαλλιὰ μαῦρα, ποὺ ἐνθύμιζαν τὴν τρίχωσιν ἀλόγου εἶχεν ὕφος αὐταρχικὸν ποὺ ηὔξανε τὴν ἀποκρουστικὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ του ἐντύπωσιν. Ἡ μεγαλοπρεπὴς στολὴ τοῦ Ρώσσου ἀξιωματικοῦ ποὺ ἔφερε, μὲ τὸ στῆθος κατάφορτον ἀπὸ παράσημα ἐπροκαλοῦσε βέβαια ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀφελεῖς ἐκείνους ἀνθρώπους ἀνάμεσα εἰς τοὺς ὁποίους εὑρέθη, ἀλλὰ δὲν τὸν ἔκανε καὶ συμπαθέστερον.

Ἀμέσως ὁ Ἀφεντούλιεφ προέβη εἰς τὴν κοινοποίησιν προκηρύξεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφοῦ ἐνθύμιζε τὰς μεγάλας δόξας τοῦ παρελθόντος τῆς Κρήτης ἔγραφε καὶ τὰ ἀκόλουθα :

«...Ἀπὸ τῶν πρώτων ὑμῶν κινημάτων ἀσεβεῖς τινες δὲν ἔπαυσαν δυσφημοῦντες ἡμᾶς εἰς τὰ ὄμματα τῶν Χριστιανικῶν Δυνάμεων. Παρέστησαν ὑμᾶς ὡς λαὸν ἐκφαυλισμένον, διῃρημένον εἰς φατρίας, ἀνάξιον ἐλευθερίας καὶ διεγειρόμενον μόνον ἐκ τοῦ ἐνστίκτου τῆς λῃλασίας.

Ἡ Εὐρώπη σύμπασα παρατηρεῖ ὑμᾶς μετὰ προσοχῆς. Διαψεύσατε τὴν συκοφαντίαν, δειχθῆτε ἄξιοι συνδρομῆς. Τηροῦντες διαγωγὴν σύμφωνον πρὸς τὴν δικαιοσύνην, θ' ἀποδείξετε ὅτι εἶσθε τέκνα τῶν σοφῶν Κρητῶν, τῶν φιλονόμων. Δείξατε ὅτι ὁ Χριστιανισμός, τὸν ὁποῖον ἐθέσατε ὁδηγόν, εἶνε ἡ πηγὴ τοῦ πολιτισμοῦ, ἡ μάστιξ τῆς δουλείας καὶ τῆς βαρβαρότητος. Μὴ λησμονῆτε πρὸ πάντων ὅτι ἡμέραν τινὰ θὰ δώσετε λόγον τῶν πράξεων ὑμῶν εἰς τὸν Θεὸν τὸν παντεπόπτην καὶ ἤδη εἰς κυβέρνησιν ἀνωτάτων, ἡ ὁποία ἀνταμείβει καὶ τιμωρεῖ.

Ἑνωθῆτε λοιπὸν περὶ ἐμέ. Ὁπλισθῆτε διὰ συνέσεως καὶ θάρρους. Ὑπέστητε τὰς συμφορὰς πλείστων αἰώνων ἐξευτελισμοῦ. Ἀποδείξατε ἤδη σήμερον ὅτι λαὸς ὅστις διετήρησεν ὑπὸ ζυγὸν τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ καὶ τὴν δραστηριότητα, μόνον θέλησιν ἐὰν ἔχῃ δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἔργον τῆς ἀναγεννήσεως αὐτοῦ.

Ὑπήρξατε μάρτυρες τῶν πρὸς τὴν τιμὴν τῶν οἰκογενειῶν προσγενομένων ὕβρεων, τῆς διαρπαγῆς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, τῆς δῃώσεως τῶν ἐξοχῶν ὑμῶν, τῆς βεβηλώσεως τῶν ναῶν ὑμῶν. Εἰς τὰ ὅπλα ἀνδρεῖοι Κρῆτες. Εἴθε ἡ ὁμόνοια νὰ σᾶς ἑνώνῃ καὶ οἱ ἐχθροί σας θὰ νικηθοῦν. Πανταχοῦ φεύγουν. Εἰς τὴν Πελοπόννησον, εἰς τὴν Ἤπειρον, εἰς τὸν Ὄλυμπον ὁ Θεὸς ἐμειδίασε πρὸς τὸν ἀγῶνα τῶν ἀδελφῶν σας.»

Ὑπεγράφετο Μιχαὴλ Κομνηνὸς Ἀφεντούλιεφ καὶ εἶχε τὸν τίτλον : Γενικὸς Ἔπαρχος τῆς Κρήτης.

Δικαίως τὸ διάγγελμα τοῦτο ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἔργον μᾶλλον ρήτορος παρὰ στρατηγοῦ. Ἀλλὰ τόσας ἐλπίδας ἐστήριζαν οἱ Κρητικοὶ εἰς τὸν ἀρχηγόν, ποὺ ἤρχετο διὰ νὰ τοὺς συνενώσῃ εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγῶνα, ὥστε ὁ Ἀφεντούλιεφ ἔγινε δεκτὸς μ' ἐνθουσιασμὸν καὶ ἡ ἄφιξίς του ἐθεωρήθη ταυτόσημος πρὸς τὴν ἀπολύτρωσιν. Τόση ἦτο ἡ χαρὰ καὶ ἡ αἰσιοδοξία ποὺ ἐνέπνευσε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς ὑποδοχῆς, ὥστε ὁ Ἀνδρέας Φασούλης, ὅταν κάποιος ἐκ τοῦ πλήθους τὸν ἠρώτησεν ἂν πρόκειται «νὰ γίνῃ ἡ ἐλευθερία», ἔβγαλε τὸν λουλᾶν ἀπὸ τὸ τσιμπούκι του καὶ ἐκτύπησε θυμωμένος τὸν ἐρωτήσαντα μὲ τὸ ξύλο καὶ τοῦ εἶπε :

—Ἔγινη —ἔγινε— μωρὲ διαολόφεδε, ἔγινη.

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ : Αἱ πρῶται ἐνέργειαι τοῦ Ἀφεντούλιεφ.

ΚΙΣΣΑΒΟΣ;
ΗΧΩ

Arcanol
Schering

Προλαμβάνει καὶ θεραπεύει τὸν ΚΑΤΑΡΡΟΥΝ καὶ τὴν ΓΡΙΠΠΗΝ!
Σωληνάρια τῶν 10 δισκίων τοῦ 1 γρ.

Μία ἐποποιΐα χωρὶς δόξαν

Ἡ τραγῳδία τῶν Δαρδανελλίων

Μία συναρπαστικὴ ἱστόρησις τῆς φοβερᾶς συγκρούσεως πλωτῶν κολοσσῶν καὶ φρουρίων.

Ὑπὸ τοῦ Γάλλου ναυάρχου
κ. Ἐδμόνδου Ντελὰζ

Ἕνας δρόμος τοῦ χωρίου τοῦ Σὲντ-οὺλ-Μπὰχρ, ἡμικατεστραμμένου ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν ὀβίδων.

29ον

Η ΑΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΟΥ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

Κατ' ἀρχὰς ὁ ἀγγλικὸς στόλος ἔχει τὸ πλεονέκτημα τῆς εὐκινησίας. Καλύπτει ἀμέσως διὰ τοῦ πυρὸς τῶν βαρέων πυροβόλων του τοὺς λόχους οἱ ὁποῖοι ἀπερισκέπτως ἀναπτύσσονται ὑπὸ τὰ ὄμματά του. Αἱ ὀβίδες τῶν 38 ἑκατοστομέτρων τῆς «Βασιλίσσης Ἐλισάβετ» σφαγιάζουν ὁλοκλήρους ὁμάδας, αἱ ὁποῖαι πετοῦν εἰς τὸν ἀέρα, σὰν φασουλῆδες.

Ἀλλὰ οἱ Τοῦρκοι ἐξοικειώνονται μὲ τὰς τρομερὰς ἐκπυρσοκροτήσεις τῶν βαρέων βλημάτων τοῦ ναυτικοῦ, τὰ ὁποῖα ἐκρήγνυνται πολὺ ὑψηλὰ καὶ τὰ ὁποῖα μετ' ὀλίγον ἐπονομάζουν «βρύσες». Χώνονται εἰς τὴν γῆν.

Τὰ χωράφια ὀργώνονται, σὰν ἀπὸ σεισμικὸν κατακλυσμόν : οἱ Ἀνατολῖται, χωρὶς νεῦρα, μοιρολάτραι, κρατοῦν γερά.

Τόσον ὀχυρὰ εἶνε ἡ φυσικὴ θέσις τῆς χερσονήσου, τόσον βαθεῖαι αἱ χαράδραι της, τόσον ἀπόκρημνοι αἱ βουνοκορυφαί της, τόσον μεγάλη ἀπεκαλύφθη, εἰς τὸν νεώτερον πόλεμον, ἡ ἰσχὺς τῆς περιχαρακώσεως καὶ τοῦ συρματοπλέγματος ἐναντίον τῆς ἐπιθέσεως τῶν στηθῶν, ὥστε τὸ παιγνίδι εἶνε ἐκ τῶν προτέρων χαμένον διὰ τὸν σὲρ Γιὰν Χάμιλτον καὶ τὰ ἡρωϊκὰ στρατεύματά του : δὲν δύνανται νὰ ἐπιτεθοῦν εἰμὴ κατὰ μέτωπον, χωρὶς κανένα ἑλιγμόν.

Ὁ σὲρ Γιὰν εἶχε παραστῆ εἰς τὴν αἱματηρὰν ἡμέραν τῆς 25ης Ἀπριλίου, παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ναυάρχου ντὲ Ρόμπεκ, ἐπιβαίνων τῆς «Βασιλίσσης Ἐλισάβετ». Δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὴν ξηρὰν θέσις οὔτε δι' ἕνα ἀρχιστράτηγον. Ἐπὶ τοῦ ὕδατος εὑρίσκετο οὗτος εἰς τὸ κέντρον ὅλων αὐτῶν τῶν διεσπαρμένων ἐπιθέσεων. Δὲν ἠδύνατο νὰ παίξῃ ἄλλον ρόλον ἀπὸ τὸν ρόλον τοῦ θεατοῦ : ἦτο ἀποκεκομμένος τῶν στρατευμάτων του, ἀνίκανος νὰ δώσῃ εἰς αὐτὰ οἱανδήποτε ἄμεσον διαταγήν, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον νὰ ἀποστείλῃ εἰς αὐτὰ ἐνισχύσεις —εἶχε ρίψει εἰς τὸν ἀγῶνα ἕως καὶ τὸν τελευταῖον του ἄνδρα.

Ὁ ἱπποτικός, φλογερὸς αὐτὸς στρατιώτης ἔμελλε νὰ αἰσθανθῇ τὸ χειρότερον τῶν μαρτυρίων δι' ἕνα ἀρχηγόν : νὰ ἴδῃ, ἀπὸ μακράν, ἐκτυλισσομένας, σὰν ἀλλόκοτον κινηματογραφικὴν ταινίαν, τὰς συνδεδυασμένας ἐνεργείας, αἵτινες εἶχον διαταχθῆ ὑπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ τὰς ὁποίας δὲν εἶχε πλέον τὴν δύναμιν νὰ τροποποιήσῃ, ἅπαξ ἐξαπολυθείσας.

Κατὰ τὴν διάρκειαν θανασίμων ὡρῶν, κατατρύχεται ὑπὸ ἀνυπομονησίας, ἐν ἀναμονῇ τῶν εἰδήσεων, χωρὶς ἄλλας ἐνδείξεις ἀπὸ τοὺς καπνοὺς τῶν κιτρινωπῶν ἐκρήξεων τῆς βαμβακοπυρίτιδος, ἐπάνω εἰς τοὺς αὐχένας ποὺ δεσπόζουν τῶν αἰγιαλῶν, καὶ — ἀλλοίμονον !— ἀπὸ τὰς μακρὰς σειρὰς λέμβων, αἵτινες ἐπανέρχονται, πλήρεις τραυματιῶν, ὠχρῶν, ἀλλὰ ὑπερηφάνων ὅτι ἐπάτησαν ἐπὶ τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους.

Οἱ τραυματίαι κατέστησαν μετ' ὀλίγον τόσον πολυάριθμοι ὥστε τὰ νοσοκομειακὰ πλοῖα, ὑπὲρ τὸ δέον σπάνια, δὲν ἠδυνήθησαν πλέον νὰ τοὺς δεχθοῦν. Οἱ δυστυχεῖς ἐξεφορτώθησαν φύρδην-μίγδην ἐπὶ τῶν φορτηγῶν, ἀπετέθησαν κατάχαμα ἐπὶ τῶν γεφυρῶν, μέσα εἰς τὰ ἀμπάρια ὅπου τὴν προηγουμένην εὑρίσκοντο οἱ ἡμίονοι, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἀκόμη κοπρόστρωτα καὶ ὅπου πολλοὶ ἐμολύνθησαν. Λέμβοι, ἀποκρουσθεῖσαι ἐξ ὅλων τῶν πλοίων, ἐπῆγαν νὰ ζητιανέψουν ὀλίγον χῶρον, διὰ τὰ ἀλγεινὰ φορτία των, ἐπὶ τῆς «Βασιλίσσης Ἐλισάβετ». Ὁ ἀρχιστράτηγος αὐτοπροσώπως παρέσχε φιλοξενίαν εἰς τὰ πρῶτα θύματα τῆς στρατηγικῆς του.

Τὴν νύκτα τῆς 25ης πρὸς τὴν 26ην, ὁ σὲρ Γιὰν δέχεται τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ στρατηγοῦ Μπέρντγουντ, ἀρχηγοῦ τῶν Ἀνζάκ. Παρὰ τὴν ἀδάμαστον ἀνδρείαν του, οὗτος εἶνε ἀποτεθαρρημένος. «Ἐὰν τὰ στρατεύματά μου ὑποβληθοῦν ἐκ νέου εἰς τὸν βομβαρδισμόν, ἀναφωνεῖ, αὔριον ἡ ἐπιχείρησις θὰ ναυαγήσῃ, διότι δὲν ἔχω νέας δυνάμεις διὰ νὰ ἀναπληρώσω τὰς εὑρισκομένας εἰς τὴν γραμμήν... Ἐὰν πρόκειται νὰ ἐπιβιβασθῶμεν ἐκ νέου, αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ παρευθύς». Ὁ Χάμιλτον ἀπαντᾷ : «Θὰ ἐχρειάζεσθε δύο τοὐλάχιστον ἡμέρας. Ὁ Χάντερ Οὐέστον, παρὰ τὰς βαρείας ἀπωλείας του, θὰ προελάσῃ αὔριον καὶ θὰ ἀποτρέψῃ τὴν πίεσιν ἀπὸ σᾶς... Ἐκάματε τὸ δυσκολώτερον. Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ σκάψετε, νὰ σκάψετε, νὰ σκάψετε, ἕως ὅτου καταστῆτε ἀσφαλεῖς...»

Καὶ τηλεγραφεῖ εἰς τὸν αὐθέντην του, τὸν Κίτσενερ, μὲ τὸ προσφιλὲς εἰς αὐτὸν φλογερὸν ὕφος : «Χάρις εἰς τὸν οὐρανόν, ὅστις γαληνεύει τὰς θαλάσσας, καὶ εἰς τὸ βασιλικὸν ναυτικόν, τοῦ ὁποίου τὰ παλληκάρια ἐκωπηλάτησαν τόσον ψυχραίμως ὅσον εἰς τὰς λεμβοδρομίας, χάρις εἰς τὸ ἀδάμαστον πνεῦμα ὅλων, ἀπεβιβάσαμεν εἰκοσιεννέα χιλιάδας ἄνδρας, ἐπὶ ἓξ παραλιῶν, ἔναντι ἀπεγνωσμένης ἀντιστάσεως ἰσχυρῶν δυνάμεων τουρκικοῦ πεζικοῦ, καλῶς ὑποστηριζομένου ὑπὸ πυροβολικοῦ. Ὁ ἐχθρὸς εἶνε ὠχυρωμένος, γραμμὴν πρὸς γραμμήν, ὄπισθεν τῶν συρματοπλεγμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχον τοποθετηθῆ διὰ νὰ μᾶς παγιδεύσουν, πανταχοῦ ὅπου ἠδυνάμεθα νὰ συγκεντρωθῶμεν διὰ προέλασιν. Τὴν χειροτέραν ἐπικίνδυνον ζώνην, τὸ πέλαγος, τὴν διέβημεν, ἀλλὰ δὲν τὰ ἐβγάλαμεν ἀκόμη πέραν μὲ τὴν ξηράν. Τὸ κυριώτερον ἀπόσπασμα προκαλύψεώς μας ἔχει σταματηθῆ εἰς τὴν ἄκραν τῆς θαλάσσης, εἰς τοὺς πρόποδας ἑνὸς ἀμφιθεάτρου ἐκ χαμηλῶν ἀποκρήμνων βράχων, γύρω ἀπὸ τὸν μικρὸν ὅρμον τοῦ Σὲντ-οὺλ-Μπάχρ... Οἱ Αὐστραλοὶ ἔκαμαν θαύματα... Ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ὁ μεγάλος ἀριθμὸς καὶ ἡ ἐξαίρετος βολὴ τῶν πεδινῶν πυροβόλων καὶ τῶν ὀβιδοβόλων τῶν Τούρκων, ὁ Μπέρντγουντ ἀσφαλῶς θὰ προωθεῖ τὰς δυνάμεις του μέχρι τοῦ κυρίως αὐχένος τοῦ Σαρὶ-Μπαΐρ... Οἱ Γάλλοι ἐκυρίευσαν ἐξ ἐφόδου τὸ Κοὺμ-Καλὲ καὶ προσέβαλον τὸ Γενὴ-Σεΐρ. Μολονότι ἀπεκλείσατε τὴν Ἀσίαν ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεών μας, ἐξηναγκάσθην ὑπὸ τακτικῶν ἀναγκῶν νὰ ζητήσω παρὰ τοῦ ντ' Ἀμὰντ νὰ ἀποβιβασθῇ ἐκεῖ καὶ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ τοῦ πυρὸς τῶν ἀσιατικῶν πυροβολείων. Μετὰ λύπης σᾶς ἀναγγέλλω τὸν θάνατον τοῦ στρατηγοῦ ταξιάρχου Νάπιερ καὶ σᾶς ἀναφέρω ὅτι αἱ ἀπώλειαί μας, μολονότι δὲν ὑπελογίσθησαν ἀκόμη, εἶνε ἀσφαλῶς βαρύταται.»

(Ἀκολουθεῖ).

Μία τραγικὴ ἀποστολὴ

Πρὸς τὸν Βόρειον Πόλον

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ Σουηδοῦ ἐξερευνητοῦ Σ. Α. Ἀντρὲ

Ἡ ἐπίσημος ἐξιστόρησις τῆς ἐξερευνήσεως, ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῆς Σουηδικῆς Ἀνθρωπολογικῆς καὶ Γεωγραφικῆς Ἑταιρίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνευρεθέντων ἡμερολογίων, σημειώσεων καὶ ἐγγράφων.

Τὸ μυστικὸν ποὺ ἐκάλυπτον οἱ πάγοι

63ον

Τὴν ὁμίχλην τῆς νυκτὸς διεδέχθη ὁρμητικὴ βροχή. Παρ' ὅλα ταῦτα αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ πολλοὶ κάτοικοι εὑρίσκοντο καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας. Περὶ τὴν 10 τῆς πρωΐας τὸ «Ἴσμπγερν» ἐπλεύρισεν εἰς τὴν προβλῆτα. Ἐπάνω εἰς τὸ σκέπασμα τοῦ πρωραίου ἀμπαριοῦ εὑρίσκετο ἁπλοῦν ξύλινον κιβώτιον, σκεπασμένον μὲ ξεθωριασμένη σουηδικὴν σημαίαν. Ὁ Φραΐνκελ ἐγύριζεν εἰς τὴν πατρίδα. Πάλιν ἕνα θλιβερὸν φορτίον τίθεται ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν μαυρισμένων ἀπὸ τὴν ἅλμην θαλασσομάχων τῶν πάγων καὶ μεταφέρεται εἰς τὴν ξηράν, τὰ πληρώματα τοῦ «Μιχαὴλ Σὰρς» καὶ τοῦ «Σβένσκσοῦντ» σχηματίζουν στοίχους, ὅλαι αἱ κεφαλαὶ ἀποκαλύπτονται. Τὴν φορὰν αὐτὴν τὸ πλήρωμα τοῦ «Ἴσμπγερν» ἠκολούθησε τὴν νεκροφόρον μέχρι τοῦ Νοσοκομείου τῆς παραλίας.

Ἡ ἐξέτασις ἤρχισεν ἀμέσως. Καὶ τὰ ὑπόλοιπα εὑρήματα ἐπίσης, τὰ ὁποῖα διεσώθησαν ὑπὸ τοῦ «Ἴσμπγερν», παρελήφθησαν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπ' ὀνόματι τῆς σουηδικῆς Κυβερνήσεως.

Τὴν φορὰν αὐτὴν ἡ ἐξέτασις δὲν κατηνάλωσε καὶ πολὺν χρόνον. Ἀπὸ τὸ πτῶμα τοῦ Φραΐνκελ ὑπῆρχε μόνον ὁ κορμός. Ἐφοροῦσε τὰ αὐτὰ ἐνδύματα, τὰ ὁποῖα ἔφερε καὶ ὅταν ἔζη. Ἕνα κομμάτι τῶν ἐσωρρούχων του ἔφερε γεγραμμένα τὰ ψηφία Κ Φ. Ἐκτὸς τούτου εἶχον ἀνευρεθῆ καὶ τεμάχια τοῦ πτώματος τοῦ Ἀντρέ, ἀλλ' ἦσαν γυμνὰ τμήματα σκελετοῦ, χωρὶς ὑπολείμματα ἐνδυμάτων. Τὰ χειρόγραφα εἶχον ἤδη ἐξετασθῆ καὶ τακτοποιηθῆ ἐπὶ τοῦ «Ἴσμπγερν», τὰ δὲ λοιπὰ ἀντικείμενα δὲν παρουσίαζον κλειστὴν ἑνότητα, ὅπως τὸ φορτίον τῆς ἐκ καραβόπανου βάρκας, τὸ ὁποῖον εἶχε μεταφέρει τὸ «Μπράτβααγκ». Ἤδη, ἀπὸ τῆς 18 Σεπτεμβρίου, ἐπληροφορήθησαν αἱ ἐφημερίδες περὶ τοῦ τερματισμοῦ τῆς ἐξετάσεως. Τὴν πρωΐαν τῆς 17 Σεπτεμβρίου τὸ φέρετρον τοῦ Ἀντρὲ μετεφέρθη καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, ὅπως ἀποτεθοῦν ἐκεῖ μέσα τὰ ἐλλείποντα τεμάχια τοῦ σκελετοῦ. Τὴν 18 Σεπτεμβρίου ἐτοποθετήθη εἰς φέρετρον τὸ πτῶμα τοῦ Φραΐνκελ. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐτερματίσθη ὡσαύτως καὶ τὸ πακετάρισμα τῶν εὑρεθέντων ἀντικειμένων, ἀνεκρίθη δὲ καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ «Ἴσμπγερν». Πρωῒ πρωῒ τὴν 19 Σεπτεμβρίου μετεφέρθησαν τὰ φέρετρα τοῦ Ἀντρὲ καὶ τοῦ Φραΐνκελ εἰς τὴν Μητρόπολιν, τὰ δὲ εὑρήματα τοῦ «Ἴσμπγερν» ἐπὶ τοῦ «Σβένσκσοῦντ». Ἡ ἀνάκρισις τοῦ πλοιάρχου ἐτελείωσε καὶ εἰς τὰς 5 τὸ ἀπόγευμα θὰ ἀπέπλεε τὸ «Σβένσκσοῦντ» ἐκ τοῦ λιμένος.

Ἡ πόλις καὶ ὁ λιμὴν εἶχον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν σημαιοστολισθῆ μὲ μεσιστίους σημαίας. Ἤδη ἀπὸ τὰς 3 τὸ ἀπόγευμα τὸ πλῆθος ἤρχισε νὰ συγκεντρώνεται καθ' ὁμίλους πυκνοὺς περὶ τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν. Εἰς τὰς 5 μ.μ. τὸ ἁρμόνιον ἔπαιξε τὸ ἐκκλησιαστικὸν ᾆσμα «Ὕστατον Ταξεῖδι» καὶ ἀμέσως κατόπιν ἤνοιξεν ἡ θύρα τῆς νοτίας πτέρυγος τοῦ ναοῦ. Οἱ ναῦται τοῦ «Σβένσκσοῦντ» μετέφερον τὸ φέρετρον τοῦ Ἀντρὲ ἐπὶ τῆς νεκροφόρου, τὰ φέρετρα τοῦ Στρίντμπεργκ καὶ τοῦ Φραΐνκελ ἐτέθησαν ἐπὶ ἀνοικτῶν ἁμαξῶν καὶ ἐκαλύφθησαν μὲ μαῦρον ὕφασμα. Ὁλόκληρος ἡ συνοδεία ἐξεκίνησε διὰ τὸν λιμένα. Ἐμπροστὰ ἐπορεύετο τιμητικὴ φρουρὰ ἀπὸ ναύτας τοῦ «Μιχαὴλ Σὰρς», ὄπισθεν τῶν νεκρικῶν ἁμαξῶν ἠκολούθουν ἡ ἐπιστημονικὴ Ἐπιτροπή, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ «Σβένσκσοῦντ» καὶ τοῦ «Μιχαὴλ Σὰρς», αἱ ἀρχαὶ τοῦ Τρόμσε καὶ οἱ μετασχόντες τῆς ἀποστολῆς «Ἴσμπγερν». Ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ Τρόμσε ἔπαιζε τὸ νεκρώσιμον ἐμβατήριον τοῦ Σοπέν. Σιωπηλοὶ καὶ ἀκάλυπτοι ἠκολούθουν χιλιάδες κάτοικοι τοὺς τρεῖς νεκροὺς εἰς τὸν τελευταῖον δρόμον των πρὸς τὴν σουηδικὴν πατρίδα.

Αἱ νεκρικαὶ ἅμαξαι ἐπροχώρησαν εἰς τὴν προβλῆτα ὅπου εἶχε πλευρίσει τὸ «Σβένσκσοῦντ». Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ εἶχον ὑψωθῆ τὰ λάβαρα τοῦ σωματείου τῶν ἐργατῶν θαλάσσης τοῦ Τρόμσε. Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ «Σβένσκσοῦντ», τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὁ Σουηδὸς πρόξενος ἀνῆλθον εἰς τὸ πλοῖον. Ὁ καθηγητὴς Λίτμπεργκ ἐπροχώρησεν εἰς τὴν κλίμακα καὶ ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς ἐπανακάμπτοντας τὸν πρῶτον χαιρετισμὸν τοῦ Σουηδικοῦ λαοῦ:

«Ὑποδέχεται τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἡ Σουηδία τὰ θλιβερὰ λείψανα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἄλλοτε προεκάλεσαν τὸν ἐνθουσιασμὸν αὐτῆς καὶ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Ὅταν πρὸ 15 ἡμερῶν, τὴν Τρίτην, κατέφθασεν εἰς τὸν λιμένα αὐτὸν ἓν ξύλινον κιβώτιον, σκεπασμένον μὲ μαῦρον ὕφασμα καὶ ὅταν τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἐκομίζετο καὶ πάλιν ἕτερον ξύλινον κιβώτιον σκεπασμένον μὲ μικρὰν σουηδικὴν σημαίαν—δὲν ἦτο αὐτὸς ὁ γυρισμός, τὸν ὁποῖον εἴχαμεν ὀνειροπολήσει ὅλοι.

«Αὔγουστε Ἀντρέ, Νὶλς Στρίντμπεργκ, Κνοὺτ Φραΐνκελ: Ἐπὶ τρίτον αἰῶνος ἡ σουηδικὴ γλῶσσα δὲν ἠκούετο πλέον ἀπὸ σᾶς. Αἱ αἰσθήσεις σας δὲν ἠδύναντο πλέον νὰ συλλάβουν ὅ,τι ἐλέγαμε, ὅ,τι ᾐσθανόμεθα. Ἐδῶ ὅμως δυνάμεθα—καίτοι ξένοι ἄλλης χώρας—νὰ ἁπλώσωμεν ἐπάνω ἀπὸ τὰ φέρετρά σας τὰ χρώματα, ὑπὲρ τῆς δόξης τῶν ὁποίων ἀντιμετωπίσατε τὸν θάνατον.

«Ὀλίγαι ἑβδομάδες ὑπολείπονται ἀκόμη, καὶ ἡ Σουηδία θὰ σᾶς κλείσῃ εἰς τοὺς κόλπους της. Ἐν τούτοις ἂς ἐκφράσω καὶ σήμερον ἀκόμη τὴν χαράν μου ἐν ὀνόματι τῆς πατρίδος, ἐν ὀνόματι τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης εἰς τὴν ὁποίαν ἀφιερώθητε, ἐν ὀνόματι τῆς σουηδικῆς γεωγραφικῆς ἐπιστήμης, τὴν χαράν μου διὰ τὸ γεγονός, ὅτι τὰ θλιβερῶς ἠκρωτηριασμένα σώματά σας ἐπιστρέφουν ἐπὶ τέλους εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρικῆς γῆς.

«Ἀετὸς» ἦτο τὸ ὄνομα, μὲ τὸ ὁποῖον ἐβαπτίσατε τὸ ἀερόστατόν σας. Ὁ «Ἀετὸς» ἐταπείνωσε τὰς πτέρυγας. Πολλοὶ ἀκόμη ἄνθρωποι θὰ ἀποτύχουν εἰς τὸ τόλμημα, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε πολὺ δυσχερὲς διὰ τὸν «Ἀετὸν» σας. Ὁ-

Τὸ Ρεκὸρ τῶν Σιγαρέττων ἔχουν τὰ
Ζαπάνη
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ Ζαπάνη ΑΘΗΝΑΙ-ΠΥΡΓΟΣ
ΔΕΟ

σον αἱ ἀποτυχίαι πληθύνονται, τόσον διαυγεστέρα καὶ ζωντανωτέρα προβάλλει ἐνώπιόν μας ἡ εἰκὼν τοῦ Ἀντρὲ καὶ τῶν συντρόφων του. Ἡ ἰδέα, ἡ ἔμπνευσις καὶ τὸ ὄνειρον, αὐτὰ προάγουν τὸν κόσμον, ὄχι ἡ πραγματοποίησις.

«Ὁ παλαιὸς καὶ ὁ νέος κόσμος ἤκουσαν τὰς ἡμέρας αὐτὰς μετὰ συγκινήσεως τὴν εἴδησιν, ἡ ὁποία κατέφθασεν ἀπὸ τὸ Τρόμσε. Σήμερον ὅλαι αἱ σκανδιναυϊκαὶ καρδίαι κτυποῦν μὲ τὸν ἴδιον παλμόν, μελετῶμεν ὅλοι τοὺς τρεῖς ἡρωϊκοὺς ἄνδρας τοῦ βορρᾶ. Τὴν ὥραν αὐτὴν γεννᾶται καὶ πάλιν ἡ παράδοσις, ἡ ὁποία θὰ μεταδώσῃ εἰς τοὺς ἀπογόνους μας τὴν ἐπικὴν ἀφήγησιν περὶ τῆς ἐξερευνήσεως τῶν ἀπεράντων πολικῶν περιοχῶν. Σήμερον, ὅπως καὶ τόσας φορὰς εἰς παλαιοτέρους χρόνους, ὅλοι οἱ ὀφθαλμοὶ εἶναι ἐστραμμένοι πρὸς τὸ Τρόμσε.

«Μετά τινας στιγμὰς ἡ σποδὸς τοῦ Ἀντρέ, τοῦ Στρίντμπεργκ καὶ τοῦ Φραῖνκελ θὰ ταξειδεύσῃ μὲ σουηδικὸν πλοῖον, διὰ τοῦ ἐπιβλητικοῦ τοπείου τῶν νορβηγικῶν φυιὸρδ, πρὸς τὴν γῆν τῆς πατρίδος. Διὰ τελευταίαν φορὰν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ταξειδίου τοῦ «Ἀετοῦ» μεταβάλλεται ἡ σκηνογραφία.

«Τὸ κονδύλι τῆς ἱστορίας χαράσσει σήμερον εἰς τὰς τιμητικὰς δέλτους τῆς ἀνθρωπότητος ἕνα νέον νορβηγικὸν κατόρθωμα. Πρὸς σᾶς, τοὺς Νορβηγούς, ἐκφράζω τώρα, πρὶν ἡ μᾶς παραδώσητε ἐπισήμως ὅ,τι ἀνεκαλύψατε πρὸς χάριν μας, τὴν εὐγνωμοσύνην μας, διότι μᾶς χαρίζετε εὐγενῶς ὅ,τι εἶναι ἱερὸν καὶ προσφιλὲς εἰς ἡμᾶς.

«Εἶναι ἰδιαιτέρα δι' ἡμᾶς χαρά, ὅτι δυνάμεθα ν' ἀπευθύνωμεν ταυτοχρόνως τὸν λόγον πρὸς τὴν πόλιν τοῦ Τρόμσε καὶ πρὸς τοὺς κατοίκους της. Τὸ Τρόμσε ὑπεστήριξε τὴν ἐργασίαν μας κατὰ δύναμιν, οὐδέποτε δὲ θὰ λησμονήσωμεν πόσον ἐτίμησε κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἡ πόλις σας τὴν μνήμην τοῦ Ἀντρέ, τοῦ Στρίντμπεργκ καὶ τοῦ Φραῖνκελ.

«Ἐν ἐπισήμῳ σιωπῇ ἐγκαταλείπομεν τοὺς τόπους, ὅπου ᾐσθάνθημεν ὅ,τι δὲν θὰ λησμονήσωμεν ποτὲ εἰς τὴν ζωήν μας. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τοῦτο μὲ σιγαλά, ἀλλὰ θερμὰ λόγια τὴν πόλιν τοῦ Τρόμσε.»

Τὰ φέρετρα παραλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ πληρώματος τοῦ «Σβένσκσοὺντ» καὶ μεταφέρονται ἐπὶ τοῦ πλοίου, πρῶτον ὁ Ἀντρέ, κατόπιν ὁ Στρίντμπεργκ καὶ τελευταῖος ὁ Φραῖνκελ. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὁ Σουηδὸς πρόξενος ἀπεχαιρέτησαν τοὺς ἀξιωματικούς. Μόνον ὁ μηχανικὸς Καΐλερ ἔμεινεν ἐπὶ τοῦ πλοίου, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς. Τὸ «Σβένσκσοὺντ» ἐγλύστρησεν ἀπὸ τὴν ἀποβάθραν ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ Σουηδικοῦ Ὕμνου. Κατόπιν ἐψάλη ὁ Νορβηκὸς Ὕμνος. Ὁ «Μιχαὴλ Σὰρς» συνώδευσε τὸ «Σβένσκσοὺντ» ἔξω τοῦ λιμένος. Ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῶν δύο πλοίων ἦσαν παρατεταγμένα εἰς γραμμὴν τὰ πληρώματα, ἐφ' ὅσον ἐπαίζοντο οἱ ἐθνικοὶ Ὕμνοι.

(Ἀκολουθεῖ)

Η ΔΕΞΙΩΣΙΣ

ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Ο ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ κ. Κ. Δ. ΣΦΥΡΗ

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ὠργάνωσε δεξίωσιν πρὸς τιμὴν τῶν παρεπιδημούντων Τούρκων καθηγητῶν καὶ σπουδαστῶν τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ δεξίωσις ὑπῆρξε συγκινητικὴ καὶ ἐγκάρδιος. Ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Δ. Καλιτσουνάκης μετὰ σύντομον προσλαλιὰν ἔδωκε τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Κ. Δ. Σφυρῆν, ὅστις ἀπηύθυνε τὸν ἑξῆς χαιρετισμὸν γαλλιστὶ πρὸς τοὺς φιλοξενουμένους Τούρκους:

«Ἐν τῇ ἰδιότητί μου ὡς μαχητοῦ, ὁ ὁποῖος ἠγωνίσθη μὲ τὰ ἀήττητα ὅπλα τῆς Ἐπιστήμης σχεδὸν ὁλόκληρον τὴν ζωήν του διὰ τὴν συνεργασίαν καὶ συναδέλφωσιν μεταξὺ Τούρκων καὶ Ἑλλήνων, αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτόν μου βαθύτατα συγκεκινημένον κατὰ τὴν πανηγυρικὴν στιγμήν, καθ' ἣν βλέπω συγκεντρωμένους καὶ ἠδελφωμένους ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ τὸ ἄνθος τῆς νεότητος τῆς Βασιλίδος τοῦ Βοσπόρου καὶ τὸ ἄνθος τῶν ἐκπροσώπων τῆς νέας ἑλληνικῆς γενεᾶς.

»Συνάδελφοι! Σπουδασταί! Σᾶς χαιρετίζω ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐπιστήμης, ἡ ὁποία μᾶς διδάσκει ἀκριβῶς τοῦτο: Ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶνε χώρα Μεσογειακὴ καὶ διὰ τοῦ Βαλκανικοῦ κορμοῦ της χώρα Βαλκανικὴ καὶ Αἰγαιϊκὴ μεσευρωπαϊκῆς διεξόδου. Καὶ ὅτι ἡμεῖς ἀμφότεροι, Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι κατ' οὐσίαν δὲν εἴμεθα παρὰ τέκνα τῆς αὐτῆς ἑλληνοτουρκικῆς ὁμάδος τῆς εὐρασιατικῆς περιοχῆς τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου.

»Δὲν ἀνήκομεν ἀποκλειστικῶς οὔτε εἰς τὴν Εὐρώπην, οὔτε εἰς τὴν Ἀσίαν. Καὶ δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον, δὲν πρέπει νὰ μᾶς θεωρῶσι ξένους. Δὲν πρέπει νὰ μᾶς θεωρῶσιν ὡς ἔθνη διάφορα, καὶ δὴ ὡς ἔθνη χωριζόμενα δι' ἀνυπερβλήτων τοίχων. Εἴμεθα ἡνωμένοι διὰ τῶν αὐτῶν τυχῶν, διὰ τῶν αὐτῶν κινδύνων καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποστολῆς. Εἴμεθα ἡνωμένοι διὰ τῶν κοινῶν συμφερόντων καὶ διὰ τῶν κοινῶν ἀναγκῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ τομέως τῆς λεκάνης τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου, ἡ ὁποία εἶνε ἡ κοινὴ πατρίς μας, ἡ ὁποία εἶνε ὁ χῶρος συνδέσεως καὶ διασταυρώσεως τῶν τριῶν ἠπείρων τοῦ παλαιοῦ κόσμου καὶ ἡ ὁποία εἶνε νεῦρον βασικὸν τῶν παγκοσμίων συγκοινωνιῶν. Εἴμεθα τέκνα τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου, ἡ ὁποία εἶνε ἡ σὰρξ καὶ τὸ αἷμα τῆς κοινῆς ζωῆς μας, ἡ βάσις τῆς κοινῆς ὑπάρξεώς μας, ὁ φυσικὸς τομεὺς τῆς κοινῆς δράσεώς μας. Εἴμεθα λαοὶ τῆς Αἰγηΐδος καὶ τῶν χώρων τούτων διόδου, ἐξόδων καὶ διεξόδων, τῶν χωρῶν τούτων τῶν κλειδῶν καὶ τῶν στενῶν. Εἴμεθα λαοὶ τρεφόμενοι καὶ λικνιζόμενοι ἐκ τῶν ὑδάτων ταύτης τῆς τόσον ἐξαιρετικῶς εὐπαθοῦς γωνίας τῆς παγκοσμίου Πολιτικῆς καὶ τῆς παγκοσμίου Οἰκονομίας. Δι' ὃ εἴμεθα προωρισμένοι νὰ συμπληρωνώμεθα ἀμοιβαίως. Δι' ὃ, εἴμεθα προωρισμένοι ἀργὰ ἢ ταχέως νὰ συντελέσωμεν πλήρη συγχώνευσιν, πλήρη ἕνωσιν τῆς ἑλληνοτουρκικῆς κοινότητος τῆς εὐρασιατικῆς περιοχῆς τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου. Δι' ὃ, ἔχομεν νὰ ἐκπληρώσωμεν τὴν κοινὴν ἀποστολὴν ὀργανικῆς ἁρμονικῆς συμβιώσεως καὶ λόγῳ τῆς φύσεως τῆς χώρας μας καὶ λόγῳ τῆς φύσεως τῆς φυλῆς μας.

»Συνάδελφοι! Σπουδασταί! Ἂς ἐργασθῶμεν μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις μας διὰ τὴν ἐμβάθυνσιν τῶν σχέσεών μας καὶ διὰ τὴν σύσφιγξιν τῆς ἀμοιβαίας ἐπικοινωνίας μὲ τὴν ἀκλόνητον πίστιν ἀποστόλων τῆς Ἐπιστήμης. Ἂς ἐργασθῶμεν διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς σκοποῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς ὑπαγορεύεται μόνον ἐκ τῆς ἀντικειμενικῆς Ἐπιστήμης, ἐκ τῆς καθαρᾶς Ἐπιστήμης. Καὶ Σεῖς! Νεότης! Μὴ λησμονῆτε ποτέ. Χαράξατε μᾶλλον εἰς τὴν μνήμην σας ὡς ὕπατον ἔμβλημα τὴν γνωμάτευσίν μου, τὴν ἑξῆς γνωμάτευσιν ἑνὸς μετριόφρονος συγχρόνου διὰ τὴν πορείαν τῆς ἱστορίας: «Ἡ ἑλληνοτουρκικὴ Ἕνωσις, πραγματοποιουμένη ποτέ, θὰ ἀποτελέσῃ, ἀπὸ ἀπόψεως ἱστορικῆς θετικῆς ἀναδημιουργίας, διὰ μέσου τῶν δραματικῶν αἰώνων πάλης καὶ θυσίας, ἴσως τὸ μεγαλύτερον ἱστορικὸν γεγονὸς διὰ τὰς τύχας τῆς ἑλληνοτουρκικῆς Οἰκογενείας τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου.»

Εἰς ἀπάντησιν ὁ Τοῦρκος καθηγητὴς Ριζᾶ Ἰζὲτ μπέης βαθύτατα συγκεκινημένος ἀπηύθυνε θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὴν σποδάζουσαν Νεότητα Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΑ ΑΚΙΝΗΤΑ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ Η ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΣ

Κατὰ τὰς ἐκ Κων)πόλεως εἰδήσεις, ἓν τῶν γραφείων τῆς Μ. Ἐπιτροπῆς θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἔξω τῆς Κων)πόλεως ἀκινήτων τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν, ἐνῷ τὸ ἄλλο θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν διαπίστωσιν τῆς ὑπάρξεως τῶν ἀκινήτων αὐτῶν. Ἐξ ἄλλου ἡ προσπάθεια αὐτὴ τοῦ διακανονισμοῦ τοῦ ζητήματος τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ὁμογενῶν Κων)πόλεως τῶν ἐχόντων ἀκίνητα εἰς τὴν ἀνταλλάξιμον ζώνην συνεχίζεται. Ἡ μικτὴ ὑποεπιτροπὴ θὰ καλέσῃ ἐκ νέου τοὺς ἐκεῖ ἐταμπλί, τῶν ὁποίων κατεσχέθησαν τὰ ἀκίνητα ὡς καὶ τοὺς ἔχοντας γυναικόπαιδα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἵνα ἀποταθοῦν πρὸς αὐτήν.

Η ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΩΝ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ

Συνεχίζονται ὑπὸ τῆς Προσφυγικῆς Τραπέζης αἱ πληρωμαὶ τῶν καθυστερουμένων ἀποζημιώσεων τῶν διαφόρων μητρώων. Καταβάλλεται προσπάθει ὅπως αἱ πληρωμαὶ λήξουν συντόμως, ὥστε νὰ ἐπακολουθήσῃ ἀμέσως ἡ πληρωμὴ τοῦ δευτέρου φύλλου τοῦ συμπληρωματικοῦ.

Ἐπίσης σχεδὸν συγχρόνως μὲ τὸ συμπληρωματικὸν θὰ καταρτισθῇ καὶ τὸ ἀγροτικὸν μητρῷον, ἡ πληρωμὴ τοῦ ὁποίου θὰ ἀρχίσῃ καὶ αὐτὴ ἀμέσως.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ
ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ Η „ΑΘΗΝΑΪΣ„

Πρόσκλησις Τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως

Καλοῦνται οἱ κ.κ. Μέτοχοι τῆς Ἑταιρείας, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ καταστατικοῦ, πρὸς συγκρότησιν τακτικῆς γενικῆς συνελεύσεως τῇ 1ῃ Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥραν 11ην π. μ. εἰς τὸ ἐνταῦθα κατάστημα τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἡμερησία Διάταξις

1) Ἔκθεσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν καὶ ἔκθεσις τῶν ἐλεγκτῶν.

2) Ἔγκρισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1930.

3) Ἀπόφασις περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης ἀποζημιώσεως.

3) Καθορισμὸς ἀμοιβῆς Γεν. Διευθυντοῦ διὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν.

5) Ἐκλογὴ δύο τακτικῶν καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν ἐλεγκτῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1931 ὡς καὶ καθορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

6) Ἐκλογὴ ἓξ συμβούλων εἰς ἀντικατάστασιν ἰσαρίθμων ἐξερχομένων ληγούσης τῆς θητείας των, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 16 τοῦ καταστατικοῦ.

7) Τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Καταστατικοῦ ἐπὶ σκοπῷ μειώσεως τοῦ καταβαλλομένου ἑταιρικοῦ κεφαλαίου κατὰ δραχ. 250.000 δι' ἀκυρώσεως 2.500 μετοχῶν, ἐγκρινομένης τῆς γενομένης ἤδη ἐξαγορᾶς αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ὑπ' εὐθύνην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐξουσιοδότησις αὐτοῦ ὅπως προβαίνῃ τμηματικῶς εἰς τὴν ἐξαγορὰν μετοχῶν μέχρι τοῦ ποσοῦ 17500 ἐπὶ σκοπῷ μειώσεως τοῦ Ἑταιρικοῦ κεφαλαίου καὶ ἀκυρώσεως αὐτῶν.

Οἱ κ.κ. Μέτοχοι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μετάσχουν τῆς συνελεύσεως δέον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ Καταστατικοῦ νὰ καταθέσουν τοὺς τίτλους αὐτῶν παρὰ τῷ ταμείῳ τῆς Ἑταιρείας ἢ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρ' οἱαδήποτε ἀνεγνωρισμένῃ Τραπέζῃ ἐπὶ ἀποδείξει κατατεθειμένῃ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Συνελεύσεως ἡμέρας (5) πέντε τοὐλάχιστον πρὸ τῆς διὰ τὴν συνέλευσιν ὁρισθείσης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῇ Ἰανουρίου
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΚΑΤΑΡΡΟΑΙ - ΒΗΞ
ΒΡΟΓΧΙΤΙΣ — ΚΡΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ
Θεραπεύονται μὲ τὸ
GOUDRON GUYOT
ΣΙΡΟΠΙΟΝ ΚΑΨΥΛΛΙΑ ΠΑΣΤΙΛΛΙΑΙ
Ζητεῖτε τὸ γνήσιον
GOUDRON GUYOT
Καὶ αἱ τρεῖς μορφαὶ ἔχουν τρίχρωμον ἐτικέτταν ἰόχρουν, πρασίνην καὶ ἐρυθράν, φέρουσι δὲ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ οἴκου
FRERE
19, rue Jacob
Paris
Ἀντιπρ. κ. Φ. Ι. ΚΟΡΠΗΣ, 8, Πλατεῖα Καπνικαρέας, Ἀθῆναι.
Ἔγκρισις Ὑπουργ. Ὑγιεινῆς ἀριθ. 91819)16603 τῆς 24)10)28.

Εἰς τὸν αἰῶνα τῆς ἐπιστήμης

Οἱ Καταστροφεῖς

Μία περιπετειώδης ἱστορία γύρω ἀπὸ τὴν φοβερὰν «Μαύρην Ἀκτῖνα»

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἐστράφη πρὸς τὸν ἰατρὸν Ραντόν.

—Εἶνε εἰς θέσιν, γιατρέ μου, ὁ σὲρ Κλάρις ντ' Οὔλμοντ νὰ μοῦ ἀπαντήσῃ εἰς ἐρωτήσεις, ποὺ θὰ τοῦ ὑποβάλω;

—Αὐτὴ τὴ στιγμὴ βεβαίως ὄχι! ἀποκρίθηκεν ὁ γιατρός.

—Καὶ ὅμως σὲ τέτοιες περιστάσεις αἱ στιγμαὶ ἀξίζουν ὅσον ἡ ὧρες, καὶ ἡ ὧρες ὅσον ἡ ἡμέρες! εἶπεν ὁ Ἰσαριγκές.

Ἐσκέφθη ὀλίγον καὶ ἐξηκολούθησε:

—Εἴπατε ὅτι ἡ δεσποινὶς Βεατρίκη ντ' Οὔλμοντ ἦτο ἡ συνεργάτις τοῦ πατέρα της στὴν ὑπόθεσιν αὐτήν. Γνωρίζει τελείως ὅ,τι ἔχει σχέσι μὲ τὸ ἀεροπλάνον, τὸν κινητῆρα καὶ τὸ ραδιοπολυβόλον;

—Ἔχει πολλὲς γνώσεις, ἀλλὰ εἶνε κάτι ποὺ ἀγνοεῖ, διότι ὁ ἀγαπητός μας Κλάρις ἐφύλαγε γιὰ τὸν ἑαυτόν του τὸ μυστικὸν τῆς συνθέσεως τῶν χρωματιστῶν κρυστάλλων καὶ τῶν μετάλλων ποὺ διϋλίζουν τὰς ἀκτῖνας καὶ ποὺ δὲν ἀφίνουν νὰ περάσουν παρὰ μόνον ἡ μαύρη καὶ πράσινη ἀκτῖνα. Καὶ ἡ ἀνακάλυψις τῆς συνθέσεως αὐτῆς, ὅπως ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος, ἦτο ἡ δαπανηροτέρα ὅλων.

—Χωρὶς τὸν Κλάρις, δὲν μποροῦμε τίποτε νὰ κάνουμε, εἶπεν ὁ Ἰερβίλ.

—Ἡ κόρη του γνωρίζει τὴν σύνθεσιν αὐτοῦ τοῦ κρυστάλλου;

—Ὄχι, ἢ ἐλάχιστα, ἐβεβαίωσεν ὁ Τζών.

—Διάβολε! ἄσχημα ἀρχίζει τὸ παιχνίδι καὶ προμηνύεται ἐξαιρετικὰ δύσκολο! ἐμουρμούρισεν ὁ Ἰσαριγκές. Ὅλα εἶνε μὲ τὸ μέρος των. Ἔχουν τὸ ἀεροπλάνο, ἔχουν τὸ πολυβόλο, ἔχουν ἕναν ὅμηρο. Κ' ἐμεῖς δὲν ἔχομεν τίποτε, τίποτε. Ἐκεῖνοι ἔχουν χρῆμα, ἐνῷ τὰ δικά μας κεφάλαια εἶνε ἀστεῖα.

—Ὁ Κλάρις μᾶς ἐπέστρεψε τὰ χρήματα, ποὺ εἴχαμε θέσει εἰς τὴν διάθεσίν του, τοῦ ντ' Ἰερβὶλ νὰ τὰ δικά μου! εἶπεν ὁ Τζών. Αὐτὰ ἀποτελοῦν ἕνα ποσὸν τετρακοσίων χιλιάδων φράγκων.

—Τὰ χρήματα αὐτὰ τὰ ἔχετε εἰς χαρτονόμισμα; ἐρώτησεν ὁ Ἰσαριγκές.

- -Μάλιστα...

—Στὴ Ρωσσία δὲν ἀξίζουν οὔτε ἕνα καρφί. Πρέπει νὰ βροῦμε κάτι ἄλλο. Μὰ τί; διάβολε!

Ἔπιασε τὸ μέτωπό του μὲ τὰ δυὸ χέρια καὶ ἐβυθίσθηκε σὲ μιὰ σκέψι τόσο βαθειά, ποὺ κανεὶς ἀπὸ τοὺς συντρόφους του δὲν ἐτόλμησε νὰ διακόψῃ τὴν σιωπή του. Αἴφνης ἐρώτησε:

—Τὰ πράγματα μέσα εἰς τὸ δωμάτιον τῆς δεσποινίδος Βεατρίκης τὰ ἔχετε ἀφήσει ὅπως ἦσαν εἰς τὰς θέσεις των;

- Ναί! ἀποκρίθηκεν ὁ ἀνακριτής.

—Ποῦ βρίσκεται αὐτὸ τὸ δωμάτιον;

—Ἐὰν θέλετε σᾶς ὁδηγῶ, ἀπεκρίθη ὁ Τζών.

—Πηγαίνομε. Σᾶς ἀκολουθῶ. Ἐπιθυμῶ ἐν τούτοις νὰ μὴν εἰσέλθῃ κανεὶς ἄλλος ἐκτὸς ἐμοῦ εἰς τὸ δωμάτιον.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπεκλίθησαν καὶ ὅλοι ἠκολούθησαν τὸν Τζὼν καὶ τὸν ἐνωμοτάρχην.

IV

ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΤΥΡΚΟΥΑΖ

Πράγματι μέσα εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Βεατρίκης ὅλα εὑρίσκοντο εἰς τὴν κατάστασιν ποὺ τ' ἀφῆκαν οἱ κλέπται τῆς «Σφήκας». Τὰ σκεπάσματα τοῦ κρεββατιοῦ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὁ Φλέτσερ καὶ ὁ Σαρὺζ Οὔλλαχ ἐπῆραν τὶς κουβέρτες γιὰ νὰ σκεπάσουν τὴν Βεατρίκη, ἦταν ἕως τὸ πάτωμα. Τὸ μαξιλάρι διατηροῦσεν ἀκόμη τὸ σχῆμα τοῦ κεφαλιοῦ τῆς Βεατρίκης, καὶ σκορπισμένα μέσα στὸ δωμάτιο, ὑπῆρχαν μία παντόφλα ἀπὸ κόκκινο δέρμα, ἕνα ζευγάρι μεταξωτὲς κάλτσες, μιὰ ἄσπρη μάλλινη ρόμπα.

Ὁ Ἰσαριγκὲς δὲν ἔδωκε καμμιὰ προσοχὴ εἰς τὰ ἀντικείμενα αὐτά. Ἐξήταζε προσεκτικὰ ἀπάνω στὸ τεφροπράσινο ταπέτο, τὰ ἴχνη τῶν βημάτων τοῦ Φλέτσερ, τῆς Μὼντ καὶ τοῦ Σαρὺζ Οὔλλαχ. Αἴφνης οἱ παριστάμενοι τὸν εἶδαν μετ' ἐκπλήξεως νὰ ξαπλώνεται μπρούμητα ἀπάνω στὸ χαλὶ καὶ νὰ ἐξετάζῃ μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον τὰ ἴχνη, τὰ ὁποῖα κανεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τὴν θέσι ποὺ εὑρισκόταν δὲν μποροῦσε νὰ διακρίνῃ.

Ἕρπων ὁ Ἰσαριγκὲς ἀκολουθοῦσε τὰ ἴχνη. Τὸν ὡδήγησαν κοντὰ στὸ παράθυρο, ἴσαμε κοντὰ σ' ἕνα τραπέζι ὅπου ὑπῆρχεν ἕνα ἁπλὸ σοὺ-μαίν, μὲ δερμάτινες μαῦρες κόχες, καὶ μὲ φύλλα ἀπὸ κόκκινο στουπόχαρτο. Ἐμπρὸς σ' αὐτὸ ἕνα καλαμάρι χωρὶς μελάνι καὶ ἕνα γιαπωνέζικο κουτὶ κονδυλοφόρων ὅπου δὲν ὑπῆρχεν οὔτε πέννα, οὔτε μολύβι.

—Καὶ ὅμως δὲν κάνω λάθος, ἐψιθύρισεν ὁ Ἰσαριγκές. Ἡ κοπέλλα αὐτὴ ἦλθε μὲ γυμνὰ πόδια ἕως στὸ τραπέζι... Καὶ γιὰ νὰ τὸ κάμῃ αὐτὸ σημαίνει πῶς εἶχε τὸ λόγο της...

Ἐσήκωσε τὸ στουπόχαρτο, ἀλλὰ δὲν εὗρηκε τίποτε ἀπὸ κάτω.

—Ἀκατάληπτο! Γιατὶ ἦλθε ἴσαμε δῶ; Τί ἔκανε τάχα σ' αὐτὸ τὸ τραπέζι;

Ἐξήτασε καὶ πάλιν τὰ πατήματα. Ὕστερα σηκώθηκε ρωτῶντας τὸν Τζὼν καὶ τὸν Ριχάρδο:

—Ἡ δεσποινὶς ντ' Οὔλμοντ εἶχε κανένα τσαντάκι;

—Εἶχε! ἀποκρίθηκαν καὶ οἱ δύο μαζί.

—Μπορεῖτε νὰ μοῦ τὸ περιγράψετε;

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛ. ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ Α. Ε.
ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 31ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		
Διαθέσιμα		
Μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ καὶ παρὰ Τραπέζαις ἐνταῦθα καὶ Ἐξωτερικῷ		22.921.450.73
Χρεώγραφα		
Χρεώγραφα Ἰδιοκτησίας Τραπέζης		11.069.905.20
Κατάστημα Τραπέζης		
Ἀκίνητον γωνίας ὁδῶν Σταδίου καὶ Πεσμαζόγλου		8.880.627.90
Χορηγήσεις Διάφοροι		
Προεξοφλήσεις Ἐμπορικῶν Γραμ)τίων καὶ Ἀλληλόχρεοι Λ)σμοί	68.963.837.72	
Δάνεια καὶ ἠγγυημένοι διὰ χρεωγράφων καὶ διαφόρων ἐγγυήσεων	53.227.490.98	
Δάνεια καὶ προκαταβολαὶ ἐπὶ φορτωτικῶν καὶ ἐμπορευμάτων	11.595.604.05	133.786.932.75
Ἐγκαταστάσεις		
Ἀξία ἐπίπλων, χρηματοκιβωτίων κλπ. Κεντρικοῦ καὶ Ὑποκαταστημάτων	700.816.40	
Μεῖον ἀποσβεννυμένων	100.816.40	600.000.—
Ὑποκαταστήματα		3.254.591.07
		180.513.507.65
Λογ)σμοὶ Τάξεως (Χρεῶσται)		118.618.415.70
		299.131.923.35

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
Κεφάλαια		
Κεφάλαιον Μετοχικὸν	15.000.000.—	
» Ἀποθεματικὸν Τακτικὸν	8.789.785.28	
» » Ἔκτακτον	565.000.—	
Προβλέψεις	2.550.000.—	
Κέρδη καὶ Ζημίαι, τ' ἀφεθέντα διὰ τὴν ἐπομένην χρῆσιν	545.452.10	27.450.237.38
Ὑποχρεώσεις ἐκ καταθέσεων & πιστωτ. Λογ)σμῶν		
Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἀλληλόχρεοι Λογαριασμοὶ	80.413.890.44	
Ταμιευτήριον	52.552.817.05	
Καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ	15.500.727.37	148.467.434.86
Ὑποχρεώσεις Διάφοροι		
Ἐπιταγαὶ καὶ ἐντολαὶ πληρωτέαι	2.581.075.70	
Μερίσματα πληρωτέα	1.540.350.—	
Διάφοροι Λογαριασμοὶ	474.409.71	4.595.835.41
		180.513.507.65
Λογ)σμοὶ Τάξεως (Πιστωταί)		118.618.415.70
		299.131.923.35

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΚΕΡΔΗ & ΖΗΜΙΑΙ

ΧΡΕΩΣΙΣ		
Γενικὰ ἔξοδα, ἔξοδα διαχειρίσεως, γραφικὴ ὕλη, ἐνοίκια κλπ.		5.409.888.52
Φόροι Δημοσίου		89.023.50
Τόκοι Ὑποχρεώσεων		9.555.832.69
Ἀποσβέσεις:		
Ἐπὶ ἐξόδων ἐγκαταστάσεως	100.816.40	
» διαφόρων λογαριασμῶν	634.225.70	735.042.10
Καθαρὰ κέρδη πρὸς διάθεσιν		4.035.602.62
		19.825.389.43

ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Ὑπόλοιπον παρελθούσης Χρήσεως	574.097.20
Τόκοι χορηγήσεων, προμήθειαι, συναλλαγματικαὶ διαφοραί, καὶ διάφορα κέρδη	19.251.292.23
	19.825.389.43

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΕΚ ΔΡΑΧ. 4.035.602.62

Εἰς Τακτικὸν Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον: Κράτησις 10 % ἐ) Δρ. 3.461.505.42		Δρ. 346.150.52
Εἰς Καθαρὸν Μέρισμα Χρήσεως @ Δρ. 15 κατὰ Μετοχὴν, ἐπὶ Μετοχῶν 150.000		» 2.250.000.—
Εἰς Φόρους Δημοσίου: Φόρος Καθαρᾶς Προσόδου ἐπὶ ὡς ἄνω Μερίσματος	590.910.90	
Φόρος Ὁδοποιΐας	9.089.10	» 600.000.—
Εἰς Ποσοστὰ Διοικητ. Συμβουλίου: Ποσοστὰ ἐλεύθερα Φόρου Καθαρ. Προσόδου 232.848.—		
Πλέον Φόρου Καθαρᾶς Προσόδου @ 20.80 % 61.152.—		» 294.000.—
Εἰς Κέρδη καὶ Ζημίας, ὑπόλοιπον εἰς Νέον		» 545.452.10
		Δρ. 4.035.602.62

Τὸ ἐκ Δραχμῶν 15.— κατὰ Μετοχὴν μέρισμα Χρήσεως 1930, ἐλεύθερον φόρου καθαρᾶς προσόδου, μεῖον διανεμηθέντος ἤδη κατὰ τὴν α' ἑξαμηνίαν προμερίσματος ἐκ Δρχ. 5.—, ἤτοι ὑπόλοιπον Δρχ. 10.— κατὰ Μετοχὴν, πληρωθήσεται ἀπὸ τῆς 15ης Φεβρουαρίου τ. ἔ. ἐπὶ προσαγωγῇ τῆς ὑπ' ἀριθ. 19 μερισματαποδείξεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Φεβρουαρίου 1931

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Β. Γ. ΑΚΡΙΒΟΣ

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΣΠΥΡ. Ι. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
ΣΠ. Α. ΜΑΤΣΟΥΚΗΣ

Σημ. — Δημοσιευθήτω μόνον διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ
ΩΡΑ 2 Μ. Μ.
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ
ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΩΡΑ 2 Μ. Μ.
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Αἱ πλημμύραι εἰς τὴν περιφέρειαν Λαρίσης

ΛΑΡΙΣΑ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Αἱ χειμαρρώδεις βροχαὶ τῶν τελευταίων ἡμερῶν μετέβαλον πλεῖστα σημεῖα τῆς θεσαλικῆς πεδιάδος εἰς ἀληθεῖς λιμνοθαλάσσας.

Τὰ ὕδατα τοῦ Πηνειοῦ ἐξηκολούθησαν μέχρι τῆς χθὲς ἀνυψούμενα καὶ ἐκχυνόμενα εἰς μεγάλας ἐκτάσεις, καλλιεργημένας καὶ μή. Οὕτω χθὲς ἐκαλύφθησαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων περὶ τὰς τέσσαρας χιλιάδας στρεμμάτων καλλιεργημένων ἀγρῶν, πλησίον τῆς Λαρίσης. Ἐπίσης κατεκλύσθησαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ Πηνειοῦ μεγάλαι ἐκτάσεις τῆς περιφερείας Ταττάρ.

Μεγαλυτέρας καταστροφὰς ὑπέστησαν οἱ καλλιεργημένοι ἀγροὶ ἀνατολικῶς τοῦ Πηνειοῦ, λόγῳ ὑπερεκχειλίσεως τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης Κάρλας, ἅτινα ἡνώθησαν μετὰ τῶν ὑδάτων τοῦ Πηνειοῦ καὶ ἀπετέλεσαν ἀληθῆ λιμνοθάλασσαν.

Κατόπιν τούτου ἡ συγκοινωνία Λαρίσης — Μεγάλου Κεσερλῆ διεκόπη τελείως. Ἡ δημοσία ὁδὸς ἐπίσης Λαρίσης—Ἀγυιᾶς ἐκαλύφθη ἐξ ὁλοκλήρου σχεδὸν ὑπὸ τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης Κάρλας, ἑνωθέντων μετὰ τῶν ὑδάτων τοῦ πλημμυρήσαντος χειμάρρου Νεμπεγλέρ.

Μεγάλαι ἐκτάσεις ἐσπαρμένων γαιῶν κατεκλύσθησαν καὶ εἰς τὰς περιφερείας τῶν χωρίων Τοπουζλὰρ—Χάλκης καὶ Ἀρμενίου.

Τὸ χωρίον Κουλοῦρι ἀπεκλείσθη τελείως ὑπὸ τῶν ὑδάτων, ἡ δὲ συγκοινωνία ἐκτελεῖται διὰ λέμβων τοῦ τοῦ τάγματος γεφυροποιῶν.

Τὸ Σῶμα Στρατοῦ κατόπιν ἀναφορᾶς τῆς Νομαρχίας διέταξε ὅπως τὸ Τάγμα Γεφυροποιῶν διαθέσῃ ἁπάσας αὐτοῦ τὰς λέμβους μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεώς του πρὸς παροχὴν βοηθειῶν εἰς τοὺς ἀποκεκλεισμένους κατοίκους.

Πράγματι, κατόπιν τούτου ὅλαι αἱ λέμβοι τοῦ ἀνωτέρω τάγματος μὲ ἐπικεφαλῆς ἀξιωματικοὺς κατέλαβον τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς μέχρι Μπακραίνης καὶ τελοῦν ἐν ἐπιφυλακῇ.

Ἐπίσης ἀπειλοῦνται τὰ χωρία Καλύβια, Μπάκραινα, Χασάμπαλη, Σαπόμπασι, Μπαμπᾶ.

Ἀπέραντοι ἐκτάσεις τῶν ἀνωτέρω χωρίων εὑρίσκονται ὑπὸ τὰ ὕδατα.

Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀπειλεῖται καὶ ἡ διακοπὴ τῆς σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας Λαρίσης—Θεσσαλονίκης καθ' ὅτι τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ παρὰ τὸ 6ον χιλιόμετρον ἔφθασαν μέχρι τοῦ χείλους τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς.

Οἱ αὐτοκινητισταὶ Χανίων

ΧΑΝΙΑ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) Οἱ αὐτοκινητισταὶ τῆς περιφερείας μας, συνελθόντες προχθὲς εἰς ἔκτακτον γενικὴν συνέλευσιν πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἀφορώντων τὴν τάξιν των ζητημάτων, κυρίως δὲ πρὸς λῆψιν ἀποφάσεων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς μαστιζούσης αὐτοὺς οἰκονομικῆς δυσπραγίας, συνέταξαν τὸ κάτωθι ὑπόμνημα, ὑποβληθὲν εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν καὶ τὴν Κυβέρνησιν:

«Ὁ ἡμέτερος Σύνδεσμος συνελθὼν εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἵνα λάβῃ ἀποφάσεις ἐπὶ τῆς κρατούσης σήμερον οἰκονομικῆς δυσπραγίας, ἥτις μαστίζει κυρίως τὴν τάξιν μας, ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως ὅπως ὑποβάλῃ Ὑμῖν τὴν θερμὴν παράκλησιν ἵνα ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις λάβῃ τὰ ἐνδεικνυόμενα νομοθετικὰ μέτρα πρὸς καλυτέρευσιν τῆς δεινῆς οἰκονομικῆς θέσεώς μας.

Ὡς τυγχάνει Ὑμῖν γνωστόν, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926 διὰ νόμου ἐπεβλήθη φορολογία ἐπὶ ἑκάστου δοχείου βενζίνης ἐκ δραχ. 32 ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Τροχαίας Κινήσεως μὲ τὸν σκοπὸν ὅπως ἐκ τῶν ἐσόδων τούτων ἀποζημιωθοῦν οἱ ἁμαξηλάται.

Δυστυχῶς ὅμως ὁ νόμος οὗτος δὲν προέβλεψε τὴν δημιουργηθεῖσαν σήμερον κατάστασιν. Ἀποζημιωθέντες οἱ ἁμαξηλάται, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων ἐτύγχανον καὶ ἰδιοκτῆται ἁμαξῶν, ναὶ μὲν δὲν ἐξασκοῦσι σήμερον οἱ ἴδιοι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἁμαξηλάτου, ἔθεσαν ὅμως εἰς τὴν θέσιν των ἄλλους, δημιουργήσαντες οὕτω νέους ἐπιτηδευματίας, πλεῖστοι δὲ ἐκ χρημάτων ἀποζημιώσεως ἠγόρασαν καὶ ἄλλας ἁμάξας.

Σὺν τῷ χρόνῳ δέ, ὑποβοηθούμενοι καὶ ἐκ τῆς πτώσεως τῶν τιμῶν κριθῆς, βρώμης, ἀχύρων κλπ. κατέκλυσαν τὸν νομόν μας ἀπὸ ἁμάξας εἰς τρόπον ὥστε σήμερον νὰ εἶνε τριπλάσιαι ἅμαξαι, ἀπὸ ὅσας ἦσαν κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ σχετικοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἁμαξηλατῶν νόμου.

Ἡ κατάστασις αὕτη ἀποβαίνει εἰς βάρος τῆς τάξεώς μας, ἡ ὁποία, διαθέσασα ἤδη σεβαστὰ ποσὰ πρὸς ἀγορὰν αὐτοκινήτων δυναμένων νὰ ἐξυπηρετήσωσι μὲ τὸν καλύτερον τρόπον τὴν συγκοινωνίαν τοῦ νομοῦ μας καὶ ὁλοκλήρου τῆς νήσου μας, ἐπιπροσθέτως δὲ ὑποκειμένη εἰς τοὺς βαρεῖς εἰσαγωγικοὺς δασμοὺς τῶν εἰδῶν αὐτοκινήτων καὶ βενζίνης εὑρίσκεται πρὸ τοῦ ἀγρίου ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἁμαξῶν.

Ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι καταργουμένου τοῦ προσθέτου δασμοῦ βενζίνης θὰ δυνηθῶμεν νὰ συναγωνισθῶμεν τὰς ἁμάξας καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ κοινοῦ καὶ πρὸς προστασίαν τῆς μοναδικῆς περιουσίας τῶν αὐτοκινήτων μας.»

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗΝ ΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Οἱ κ. κ. Ἰδιοκτῆται δύνανται νὰ τροποποιήσωσι τὰς ἐσωτερικὰς των ἠλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις δι' ἰδικῆς των δαπάνης καὶ μὲ τὸν ἐγκαταστάτην τῆς ἀρεσκείας των, ἀποζημιούμενοι ὑπὸ τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας Διανομῆς.

Πληροφορίαι διὰ τὸν τρόπον τῆς ἀποζημιώσεως καὶ ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν εἰς τὰ Καταστήματα ΑΔΕΛΦ. ΚΟΛΥΜΠΑΔΗ, Ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου 25.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Πλούταρχον. Ἐδημοσιεύθησαν ἀπὸ προχθές.

Γορτύνιον, Κυπαρισσίαν. Ἀνταποκριτὰς δὲν διορίζομεν. Γράφετε ἐπὶ τοπικοῦ ἐνδιαφέροντος ζητημάτων, ἐὰν θέλετε, ἀλλ' ὄχι κοσμικὴν κίνησιν.

κ. Ι. Βουδούρογλου, Βέρροιαν. Ὁμοίως.

Ἔφεδρον ὁπλίτην, Γαστούνην. Ἡ εἴδησις ἔτυχεν εὐρείας δημοσιότητος, ἐξεδόθη δὲ καὶ σχετικὴ ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας, κοινοποιηθεῖσα εἰς τοὺς δημάρχους καὶ προέδρους τῶν Κοινοτήτων. Ἄγνωστον ἐὰν θὰ δοθῇ νέα παράτασις.

κ. Κ. Κουμαριανόν, Ἐνταῦθα. Ἀναδρομικῶς ὄχι. Τὸ διάταγμα αὐτὸ κατηργήθη.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην, Ἐνταῦθα. Δὲν ἀπεφασίσθη ἂν θὰ προκηρυχθῇ ὁ διαγωνισμός.

κ. Γ. Στεφανίδην, Θεσσαλονίκην. Ἀποστέλλομεν τὰ δικαιολογητικὰ Α. Κωνσταντινίδου. Διὰ νὰ διεκπεραιώσωμεν τὰς ὑποθέσεις ποὺ γράφετε, πρέπει νὰ ἔχωμεν ἐπιστολὰς τῶν ἰδίων ἐνδιαφερομένων, μὲ ὅλα τὰ σχετικὰ στοιχεῖα.

κ. Θ. Παπανδρέου, Τρίπολιν. Δὲν ἐτέθη σχετικὴ διάταξις εἰς τὸ νομοσχέδιον, διότι περὶ τῶν ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς προβλέπουν εἰδικοὶ νόμοι, κατὰ τὰς διατάξεις δὲ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ, οὗτοι δὲν δικαιοῦνται συντάξεως, ἐφόσον κατετάχθησαν μετὰ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ.

κ. Δ. Σ. Γ. Σέρρας. Δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ σᾶς δώσωμεν περισσοτέρας πληροφορίας, τῶν ὅσων παρέχει ἡ σχετικὴ ἀγγελία. Ἠμπορεῖτε νὰ ζητήσετε σχετικὰς πληροφορίας ἀπὸ τὴν ἐν λόγῳ ἑταιρείαν δι' ἐπιστολῆς.

Ἐνδιαφερόμενον, Λάρισαν. Ὁμοίως.

κ. Π. Γ. Μ. Δράμαν. Ὁμοίως.

Ἀναγνώστην, Καλάμας. Δὲν πρόκειται νὰ λειτουργήσῃ ἐφέτος διὰ λόγους οἰκονομίας. 2) Ὁ διαγωνισμὸς τῶν ὑποψηφίων κτηνιάτρων θὰ γίνῃ τὴν 7ην Ἀπριλίου. Γράψατέ μας τὴν διεύθυνσίν σας καὶ ἀποστείλατε τὰ ἀνάλογα γραμματόσημα νὰ σᾶς στείλωμεν τὸ σχετικὸν διάταγμα.

ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ
Σερβὶς φαγητοῦ, Τσαγιοῦ, Φρούτου, ἡ ἀνωτέρα μάρκα τῆς καλῆς Πορσελάνης εἰς μεγάλον πλοῦτον ντεκόρ.
Τιμαὶ πραγματικῶς ἀσυναγώνιστοι.
Φ. ΔΙΟΝΑΤΟΣ & Λ. ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ
23 Φιλελλήνων 23.
Τηλέφ. 75—98.

ΚΙΣΣΑΒΟΣ;
ΗΧΩ

ΝΙΚΟΤΟΝ
Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΚΑΠΝΙΣΤΩΝ
Ἀφαιρεῖ τὴν νικοτίνην χωρὶς νὰ μεταβάλῃ τὴν γεῦσιν τοῦ τσιγάρου.
Κομψὸν καὶ εὔχρηστον
Διὰ Κυρίους καὶ Κυρίας
Κ)μα Δ. ΚΟΥΦΟΠΟΥΛΟΥ
Σταδίου 1 Α

Ἀθληταί,
Πρίν, μετὰ ἢ καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν Γυμνασμάτων σας μεταχειρισθῆτε
Τὶς θαυμάσιες
ΠΑΣΤΙΛΙΕΣ VALDA
Πωλοῦνται εἰς ἅπαντα τὰ Φαρμακεμπορεῖα καὶ Φαρμακεῖα.
Νὰ τὰ ἀπαιτῆτε
ΕΙΣ ΚΥΤΙΑ
φέροντα τὸ ὄνομα
VALDA

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΛΙΜΙΤΕΔ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1839
Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ ὁμολογιῶν Ἐθνικῶν Δανείων μὲ χαμηλοτάτους τόκους.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ Α. Ε.
Ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1930 ὧραι συναλλαγῶν μετὰ τοῦ κοινοῦ
9 π. μ. ἕως 5 μ. μ.
ΣΥΝΕΧΩΣ
Τὰ Σάββατα: 9 π. μ. ἕως 12.30 μ. μ.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 8)2)31

Ἀεροπορικῶς δι' Εὐρώπην Βελιγραδίου διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας μέχρις 7 π. μ. Ἀεροπορικῶς διὰ Καστ ζον, Βηρυττὸν καὶ Βαγδάτην τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας 24ης ὥρας, δι' Ἀγγλίαν διὰ τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρείας μέχρι 17.30 ὥρας.

Ἀναχωρήσεις Σιδ)κῶς. Διὰ ἁμ)χίας Σεμπλὸν γίνεται δεκτὴ ἡ ἀλληλογραφία μέχρι τῆς 11 π. μ. ἡ συστημένη καὶ 12 1)2 ἡ συνήθης. Διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας μέχρι τῆς 6 μ.μ. ἡ συστημένη καὶ μ.μ. ἡ συνήθης.

Σιδηροδρομικῶς. Διὰ Πάτρας, Τρίπολιν, Καλάμας γίνεται δεκτὴ ἡ ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 6 πρωϊνῆς ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 6 ἑσπερινῆς τῆς προτεραίας. Μὲ τὴν ταχεῖαν Πατρῶν καὶ Τριπόλεως γίνεται δεκτὴ ἡ μὲν ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 11.40' π. μ., ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 10.40 π. μ.

Ἰταλικὸν 9 π. μ. Βρινδήσιον. «Κάρολος» 9 π. μ. Κων)πολιν, Κωνστάντζαν.

Μεσσαζερὶ 11 π. μ. Κων)πολιν. «Ὕδρα» 6 π. μ. Ἀργολικόν. «Πολικὸς» 1 π. μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΕΔΙΒ
Ἀναχώρησις ἐκ Πειραιῶς
Τὸ ἀτμόπλοιον
„RASHID„
Τὴν Τρίτην 10 Φεβρουαρίου, 3 μ. μ. Κατ' εὐθεῖαν δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ
Πράκτορες ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΡΙΝΟΥ
Ἐν Ἀθήναις: Ὁδὸς Σταδίου Τηλ. 52-56.
Ἐν Πειραιεῖ: Λεωφόρος Μιαούλη 28. Τηλ. 84.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ
Ἡ Α' Μοῖρα Αὐτοκινήτων διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνιαύσιος μίσθωσις ἰδιωτικοῦ οἰκήματος χρησιμοποιηθησομένου διὰ στρατωνισμὸν καὶ συνισταμένου ἐκ 13 δωματίων καὶ 3 θαλάμων χωρητικότητος 10 κλινῶν ἕκαστος.
Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῆς τὴν 14ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 10—11 π. μ. Οἱ ὅροι συμφωνιῶν εὑρίσκονται ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῆς, ἔνθα δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην.
Ι. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
ἀντ)χης

ETOILE NOIRE
ESSENCE POUDRE DE RIZ LOTION
PARFUM EXQUIS ET PERSISTANT
LA DERNIÈRE CRÉATION DE GELLÉ FRÈRES
Ζητεῖτε τὸ ἄρωμα ETOILE NOIRE καὶ εἰς LOTION κολώνεα καὶ πούδρα.
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι
ΖΩΓΡΑΦΟΣ-ΒΑΚΗΣ & Σια
Ἀθῆναι ὁδὸς Ἀγησ. 27

Σαλοξίνη
γιὰ τὴν γρίππη

Τὰ ζητήματα τῆς Ἐθνικῆς μας οἰκονομίας

Ὁ Ταπητουργικὸς Ὀργανισμὸς

Ἄρθρον τοῦ κ. Α. Πετρίδου

Ἤλπιζον ὅτι διὰ τῆς πραγματικῆς ἱδρύσεως τοῦ Ταπητουργικοῦ Ὀργανισμοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν ἀπὸ ἐτῶν ἠγωνίσθην, δὲν ἤθελε παρουσιασθῇ ἐκ νέου ἀνάγκη νὰ μοὶ δοθῇ ἀφορμὴ ν' ἀσχοληθῶ πάλιν μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο, οὐχὶ πλέον διὰ νὰ πείσω τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς χρησιμότητος καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς ἐν Ἑλλάδι ταπητουργίας, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐκθέσω τὰς ἀστοχίας τοῦ Ὀργανισμοῦ, τὰς ὁδηγούσας τὸ ἔργον εἰς ναυάγιον.

Ὁμολογῶν ἐκ τῆς ἀρχῆς ὅτι τοιαύτης φύσεως ζητήματα θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ λυθῶσι δι' ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεως καὶ νὰ δοθῇ πίστωσις χρόνου διὰ τοὺς ἰθύνοντας τὸν Ὀργανισμὸν πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς συστάσεώς του ἀνέμενον καρτερικῶς τὰ ἀποτελέσματα τῆς δράσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐκ τῶν ὁποίων ἐξηρτᾶτο ἡ τύχη τῆς βιοτεχνίας ταύτης καὶ τῶν δι' αὐτῆς προσποριζομένων τὸν ἄρτον χιλιάδων οἰκογενειῶν.

Ἀλλὰ τὰ συνεχῆ καὶ ἀλλεπάλληλα παράπονα τοῦ ταπητουργικοῦ κόσμου κατὰ τῶν διοικούντων τὸν Ὀργανισμὸν καὶ αἱ ἀποδιδόμεναι εἰς αὐτοὺς βαρεῖαι κατηγορίαι, δημιουργήσασαι μίαν ἀτμόσφαιραν δυσμενῆ, οὐχὶ μόνον δὲν ἠδύναντο νὰ μ' ἀφήσουν ἀδιάφορον, ἀπεναντίας μοὶ ἐπέβαλλον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξετάσω κατὰ πόσον ἐξεπλήρωνεν ὁ Ὀργανισμὸς τὰ ἀνατεθέντα αὐτῷ καθήκοντα καὶ ἐὰν ἦσαν βάσιμα τὰ παράπονα τῶν θιγομένων ταπητουργῶν.

Ἐν πρώτοις μετὰ λύπης παρατηρῶ ὅτι τοὺς ἀπὸ τινος χρόνου ἱδρυομένους τοιούτους ὀργανισμοὺς καταδιώκει, ὡς φαίνεται, κάποια κατάρα, μεταβάλλουσα τὰς εἰς αὐτοὺς στηριζομένας ἐλπίδας καὶ προσδοκίας εἰς ἀπογοητεύσεις καὶ ἀποτυχίας. Διότι οἱ ὀργανισμοὶ οὗτοι, ὧν ἔχομεν ἐσχάτως ἀφθονίαν, ἀποκτῶντες σχετικήν τινα αὐτοτέλειαν πρὸς ἐλευθέραν κίνησιν διὰ τὴν ἀρτιωτέραν δῆθεν δρᾶσιν, γίνονται πολλάκις ἀδέσποτον κτῆμα καὶ ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως μερικῶν ἐπιτηδείων.

Δεύτερον εἰς τὸν εὐλογημένον αὐτὸν τόπον εἴθισται νὰ ζητῆται ἐργασία δι' ἀνθρώπους καὶ οὐχὶ ἄνθρωποι δι' ἐργασίαν.

Κάτι παρόμοιον συνέβη καὶ μὲ τὸν Ὀργανισμὸν αὐτόν, καταληφθέντα κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ πρόσωπα ἴσως ἱκανὰ διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν, πλὴν τῆς ταπητουργικῆς τοιαύτης.

Ἀποτελεῖ πλάνην οἰκτρὰν διὰ τοὺς φρονοῦντας ὅτι τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἔχωσι γνῶσιν τῆς εἰδικότητος τοῦ ἀναληφθέντος ἔργου, ἀρκεῖ ὁ διευθυντὴς νὰ κατέχῃ τὰ ἀπαιτούμενα ἐφόδια. Τοιαύτη ἀντίληψις ἀποδεικνύει ἄγνοιαν τῶν πραγμάτων, καθιστῶσα τὰ μέλη ὡς ὄργανα καὶ ἐπιβεβαιῶσιν τῆς ἀνωτέρω ἐφαρμοζομένης περιπτώσεως τῶν ἡμετέρων, ἀδιάφορον ἐὰν καταστρατηγῆται καὶ καταστρέφεται τὸ ἔργον, ὡς συμβαίνει συνήθως.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ὁ Ταπητουργικὸς Ὀργανισμὸς ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1929. Ἐκ τῶν δώδεκα μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου τὰ δύο ἐξελέγησαν ὡς διευθύνοντες Σύμβουλοι, ἔναντι σχετικῆς ἀμοιβῆς, οἵτινες παρὰ τὸ πνεῦμα τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου τοῦ νόμου 4251 ἐξηκολούθησαν τὸ καθῆκόν των παραδόξως καὶ μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ.

Καὶ ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο ἠδύνατο νὰ ἑρμηνευθῇ κατ' ἀντίθετον ἔννοιαν, οὔτε τὸ περιχαρὸν ταμεῖον τοῦ Ὀργανισμοῦ, οὔτε ἡ ἀξιοπρέπεια τῶν δύο διευθυνόντων Συμβούλων ἐπιτρέπουν, νομίζω τὴν ἀφαίρεσιν τριάντα χιλιάδων δραχμῶν ὡς μηνιαίου μισθοῦ τριῶν διευθυντῶν, καθ' ἣν ἐποχὴν δὲν ὑπῆρχεν ἀρκετὴ ἐργασία διὰ νὰ ἀπασχολῇ ἐκτὸς τοῦ Γ. Διευθυντοῦ καὶ τοὺς δύο διευθύνοντας, τῶν ὁποίων ἄλλως τε αἱ ἀτομικαὶ ἀσχολίαι δὲν ἐπέτρεπον εἰς αὐτοὺς νὰ προσέρχωνται τακτικῶς εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ νὰ προσφέρωσιν εὐσυνειδήτως τὰς ὑπηρεσίας των, καθ' ἣν μάλιστα περίστασιν λόγῳ οἰκονομικῆς κρίσεως ὁ Ὀργανισμὸς ἐδήλου παντελῆ ἀδυναμίαν νὰ λάβῃ οὔτε ἓν βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρός.

Ἡ ἀδικαιολόγητος αὕτη δι' ἕνα ἀστισύστατον ἐθνικὸν ἵδρυμα πολυτέλεια, τῆς ὁποίας στεροῦνται πολλοὶ ἰσχυρότεροι ὀργανισμοί, ἐξακολουθεῖ διὰ πολλῶν δεκάδων χιλιάδων δραχμῶν τὸν Ὀργανισμόν, ἐξακολουθεῖ δι' ἐπαυξήσεως μάλιστα τῶν δύο μελῶν εἰς τέσσαρα ἀπαρτίζοντα κατ' εὐφημισμὸν τὴν διοικοῦσαν ἐπιτροπήν, τὴν ὁποίαν νομίζω ὅτι ἀπαγορεύει ὁ νόμος.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΥΛΑΙ

Ἀπὸ τὰς κυριωτέρας ὑποχρεώσεις τοῦ Τ. Ὀργανισμοῦ ἦτο ἡ παροχὴ τῶν πρώτων ὑλῶν εἰς εὐθηνὰς τιμὰς εἰς τοὺς ἐργαζομένους, οὕτως ὥστε νὰ μειωθῇ ἡ τιμὴ τῶν ταπήτων καὶ βελτιωθῇ ἡ ποιότης αὐτῶν, διὰ νὰ ἀντεπεξέλθῃ ἡ ἑλληνικὴ ταπητουργία κατὰ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἄλλων ταπητουργικῶν χωρῶν, ἰδιαιτέρως δὲ τῆς Τουρκίας, λόγῳ τῆς ὁμοιότητος τῶν ἐν Ἑλλάδι παραγομένων ποιοτήτων. Δυστυχῶς ὁ Ὀργανισμὸς ἠγνόησε καὶ παρημέλησε τὸ σπουδαῖον τοῦτο κεφάλαιον καὶ μόλις πρὸ 3—4 μηνῶν, κατ' ἐπίμονον ἀπαίτησιν τῶν ταπητουργῶν ἐπρομηθεύθη διὰ μειοδοσίας 40 χιλ. μόνον ὀκάδας ἐρίου, μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ἀντὶ νὰ ἀγοράσῃ αὐτὸ ὡς ἔπρεπε εἰς εὐθηνοτέραν τιμήν, ἐφορτώθη κατὰ 13—15 ο)ο ἀκριβώτερον ἀπὸ τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς. Ἑπομένως οὐδεὶς τῶν ταπητουργῶν εὕρισκε συμφέρον νὰ προμηθευθῇ τὸ ἀναγκαιοῦν πρᾶγμα ἀπὸ τὸν Ὀργανισμόν, ἔστω ἐπὶ πιστώσει, εἰς τοιαύτας ἐξωφρενικὰς τιμὰς καὶ ἀντὶ νὰ ἐλαττώσῃ τὸ κόστος τοῦ τάπητος νὰ τὸ αὐξήσῃ, ὑφιστάμενος προφανῆ ζημίαν. Τὸ μυστικὸν τῆς πράξεως ταύτης, ἥτις ἐκόστισεν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ὀργανισμοῦ πλέον τῶν 250 χιλ. δραχμῶν ζημίαν, χωρὶς νὰ ὑπολογίσω καὶ τὴν ἐκ τῆς περαιτέρω πτώσεως τῶν τιμῶν τοῦ ἐρίου διαφοράν, μόνον οἱ ἰθύνοντες τοῦ Ὀργανισμοῦ δύνανται νὰ κατέχουν. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς ὀψίμου καὶ ἀμελετήτου ταύτης ἐνεργείας τοῦ Ὀργανισμοῦ εἶνε ὅτι τὸ ἔριον τοῦτο παραμένει ἀκόμη ἄχρηστον εἰς τὰς ἀποθήκας ἐπιβαρυνόμενον μὲ ἔξοδα καὶ ἐκτεθειμένον φυσικῶς εἰς φθοράν.

Ὁ Ὀργανισμὸς ἔχει προμηθευθῆ προηγουμένως καὶ ἀπὸ τὴν διαλυθεῖσαν ἀγγλικὴν ἑταιρείαν μικροτέραν ποσότητα ἑτοίμου νήματος εἰς συμφέρουσαν τιμήν, τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο ν' ἀγοράσουν οἱ ταπητουργοὶ κατ' εὐθεῖαν, ἀλλὰ μέρος αὐτῆς ἐπώλησε εἰς διαφόρους ταπητουργοὺς μὲ τιμὰς διπλασίως περίπου ηὐξημένας, τοῦθ' ὅπερ ἀντιβαίνει εἰς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν νόμον τοῦ Ὀργανισμοῦ.

ΔΑΝΕΙΑ

Ὅλη ἡ δρᾶσις τοῦ Ὀργανισμοῦ περιωρίσθη μέχρι τοῦδε εἰς τὴν χορήγησιν ἐνυποθήκων δανείων εἰς τοὺς ταπητουργοὺς τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὸν Ὀργανισμόν.

Τυγχάνει παγκοίνως γνωστὸν ποίαν σημασίαν δύναται νὰ ἔχῃ διὰ τὸν βιοτέχνην ἡ χορήγησις ἐπαγγελματικῶν δανείων καὶ ποίαν ἐξαιρετικὴν ἐνίσχυσιν προσφέρουσι τοιαῦτα βραχυπρόθεσμα δάνεια τὰ ὁποῖα χορηγοῦσι πάντοτε αἱ Τράπεζαι, ὑπὸ τοὺς ἰδίους περίπου ὅρους. Δεύτερον, λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, ἥτις ἔθιξε περισσότερον τὴν ταπητουργίαν, οἱ 80—90 ο)ο τῶν ταπητουργῶν ἔχουν παύσει τὰς ἐργασίας των καὶ ἀπολύσει τὰς ἐργατρίας των. Ὁ σκοπὸς τοῦ Ὀργανισμοῦ δὲν ἦτο νομίζω φιλανθρωπικός, ἀλλ' ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐν Ἑλλάδι ταπητουργίας. Κατὰ συνέπειαν πρωτίστως ἔπρεπε νὰ ὑποστηριχθοῦν οἱ δυνάμενοι νὰ ἐργασθοῦν, διὰ νὰ συνεχίσουν τὰς ἐργασίας των, καὶ κατόπιν οἱ ἄλλοι διὰ τῆς ἐκ τῶν προτέρων ἐξασφαλίσεως τῆς διαθέσεως τῆς παραγωγῆς των, ἵνα μὴ σχηματισθῇ ἀπόθεμα καὶ ὑποστῶσιν οὗτοι ζημίας. Ἡ ἄποψίς μου αὕτη πιθανὸν νὰ δυσαρεστήσῃ τὴν δευτέραν κατηγορίαν ἥτις εἶνε πολυπληθεστέρα τῶν ταπητουργῶν, ἀλλ' ἕνεκα τῆς ὀρθότητος αὐτῆς ἐλπίζω νὰ μὴ χωρῇ παρεξήγησις.

Ὁ Ὀργανισμὸς λοιπὸν πλὴν τῶν ὑποθηκευμένων ταπήτων ἐχορήγησε δάνεια καὶ ἐπὶ διαλυθεισῶν ἐγκαταστάσεων καὶ οἰκοδομῶν, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ δι' αὐτῶν νὰ δώσῃ ζωὴν ἢ κίνησιν εἰς τοὺς ἀνέργους ταπητουργούς, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὶ διέθεσαν τὰ δάνεια ταῦτα εἰς ἄλλας των ἀνάγκας, καὶ ἀγνοῶ πόσοι ἐξ αὐτῶν θὰ δυνηθοῦν νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν κατὰ τὴν λῆξιν τῶν συναφθέντων δανείων.

Ὁ Ὀργανισμὸς ἔχει ἱδρυθῆ δι' ἀνώτερον σκοπὸν καὶ οὐχὶ νὰ ἐπαγγέλλεται τὴν δανειστικὴν ἢ κτηματικὴν Τράπεζαν. Ἐὰν μαζὶ μὲ τὰ δάνεια ἐχορήγει καὶ ἐργασίαν δηλ. παραγγελίαν τινά, τότε μόνον θὰ ἐξυπηρέτει τὸν κύριον αὐτοῦ προορισμόν. Ἐν τούτοις περιορισθεὶς ἐντὸς τῶν στενῶν ὁρίων τῆς δανειστικῆς πολιτικῆς, δὲν κατώρθωσε νὰ προκαλέσῃ παραγγελίαν μήτε ἑνὸς μόνον μέτρου, ἀφήσας τὴν οὐσιώδη ταύτην φροντίδα εἰς τοὺς ταπητουργούς.

Οὕτως ἔχει δανείσει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μέχρι σήμερον 15—17 περίπου χιλ. λίρας, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ κεφαλαίου τῶν 100 χιλ. λιρῶν, ἀφαιρουμένων τῶν δαπανῶν τῆς διαχειρίσεως, ὁ Ὀργανισμὸς τὸ ἔχει εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν, ἀγνοῶν πῶς πρέπει νὰ τὰς χρησιμοποιήσῃ διὰ τὸν προορισθέντα σκοπόν.

Ὁ Ὀργανισμὸς δὲν δύναται νὰ καυχηθῇ ὅτι διὰ τῶν λαμβανομένων ἀπὸ τὴν Τράπεζαν καὶ ἀπὸ τοὺς ταπητουργοὺς τόκων καὶ προμηθειῶν ἐπέτυχε ν' ἀντικρύσῃ τὰς δαπάνας τῆς διαχειρίσεως, καθὼς ἐκεῖνος ὁ δειλὸς ἔμπορος ὅστις «οὔτε κερδίζει, οὔτε χάνει» καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀσφαλῆ μέν, ἀλλ' ἄγονον πορείαν. Ἐν τούτοις νομίζω ὅτι ὁ Ὀργανισμὸς δὲν ἐγένετο διὰ κερδοσκοπίαν οὔτε νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν φιλοδοξίαν τῶν μὲν ἢ τὰ συμφέροντα τῶν δέ, ἀλλὰ διὰ τὴν προστασίαν καὶ ἀνάπτυξιν μιᾶς πλουτοφόρου βιοτεχνίας, διὰ τὴν ὁποίαν δυστυχῶς οὐδὲν ἔπραξε.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΣ

Τὸ ἄπαντον τῆς βιομηχανίας ἢ βιοτεχνίας ἀποτελεῖ ἡ διαφήμισις τοῦ προϊόντος ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς εὐρυτέραν κλίμακα. Τὰ δι' αὐτὴν χρησιμοποιούμενα μέσα εἶνε ἄπειρα, ἐξαρτώμενα κυρίως ἐκ τῶν διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον διατιθεμένων χρηματικῶν ποσῶν. Νομίζω ὅτι περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τῶν ὠφελειῶν τῆς διαφημίσεως δὲν ἐπιτρέπεται συζήτησις.

Οἱ ἑλληνικοὶ τάπητες εἶνε σχεδὸν ἄγνωστοι εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς καταναλώσεως, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ δὲ ἡ κατὰ προτίμησις ζήτησις αὐτῶν, ἦτο ἀπαραίτητος ἡ διαφήμισις αὐτῶν.

Ὁ Ὀργανισμός, προφασιζόμενος τὰς τεραστίας δαπάνας ἃς ἀπαιτεῖ τὸ ἔργον τῆς διαφημίσεως, ἀπέσχεν ἐπιμελῶς αὐτῆς. Συμφωνῶ ὅτι τὸ ταμεῖον τοῦ Ὀργανισμοῦ δὲν ἀντέχει εἰς μεγάλας θυσίας τῆς διαφημίσεως, ἀλλὰ κάλλιστα ἠδύνατο καὶ ὤφειλε νὰ ὑποβληθῇ εἰς τοιαύτας τοὐλάχιστον εἰς μικρὰν κλίμακα (ὡς ἐλάχιστον, ὑπάρχουν διάφοροι τρόποι), διότι ἄνευ αὐτῆς οὐδένα ἀγοραστὴν ἠδύνατο νὰ προσελκύσῃ, οὔτε νὰ διαθέσῃ ἐλαχίστην ποσότητα ταπήτων ἑλληνικῆς παραγωγῆς, ἥτις λόγῳ σχεδίων, χρωματισμῶν καὶ ὑφῆς, εἶνε ἀνωτέρα τῆς τουρκικῆς τοιαύτης, καὶ ὀργανουμένη, ὡς ἐξέθηκα πολλάκις διὰ σειρᾶς ἄρθρων, ἠδύνατο κάλλιστα καὶ ἐπιτυχῶς νὰ συναγωνισθῇ καὶ ἐπικρατήσῃ. Ἡ ἔλλειψις τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ ἡ σχετικὴ ἀκρίβεια τοῦ ἡμερομισθίου δὲν ἔχουσι σπουδαίαν σημασίαν, ὡς διατείνονται μερικοὶ ἀγνοοῦντες τί ἐστὶ ταπητουργία.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ Ὀργανισμὸς συμμετέσχε πέρυσι εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς Λιέγης, ἔναντι δαπάνης χιλίων καὶ πλέον λιρῶν ἀγγλικῶν, ἀποστείλας αὐτόθι σημαντικὴν ποσότητα ταπήτων πρὸς πώλησιν. Βεβαίως τὴν συμμετοχὴν ταύτην ἐπεχείρησε καὶ διὰ σκοπὸν διαφημιστικόν, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι κάθε ἔκθεσις ὀργανοῦται μὲ κάποιον προορισμόν. Τοιοῦτον δὲ σκοπὸν ἡ ἔκθεσις τῆς Λιέγης δὲν εἶχε διὰ τὴν ταπητουργίαν, διότι τὸ Βέλγιον οὐδέποτε ἐνδιεφέρθη διὰ τοὺς ἀνατολικοὺς τάπητας, καλύπτον τὰς ἐλαχίστας αὐτοῦ ἀνάγκας ἐμμέσως, δι' αὐτὸν δὲ τὸν λόγον οὐδεμία τῶν ταπητοπαραγωγικῶν χωρῶν ἢ ἑταιρειῶν ἔλαβε μέρος εἰς αὐτὴν τὴν ἔκθεσιν, ἀφοῦ δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἐπισκεφθοῦν αὐτὴν οἱ ἀγορασταὶ ταπήτων. Οἱ ταπητουργοί, προβλέποντες τὴν ἀποτυχίαν καὶ ἄσκοπον δαπάνην, προσεπάθησαν ν' ἀποτρέψουν τὸν Ὀργανισμὸν ἀπὸ τὴν συμμετοχὴν ταύτην, ἀλλ' εἰς μάτην. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε μηδέν, διότι ὅλη ἡ ἀξία τῶν πωληθέντων ταπήτων μόλις καλύπτει τὰ ἔξοδα, οὐδεμία δὲ ἐπετεύχθη διαφήμισις ἢ παραγγελία ἔστω διὰ παρηγορίαν. Τὸ δὲ χειρότερον εἶνε ὅτι ἡ ἀποτυχία αὕτη ἐπιδράσασα ἀποθαρρυντικῶς ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν ἰθυνόντων τὸν Ὀργανισμόν, ἀπέτρεψεν αὐτοὺς νὰ συμμετάσχουν εἰς ἄλλας ἐν τῷ μεταξὺ ὀργανωθείσας διεθνεῖς καὶ τὰς μᾶλλον καταλλήλους ἐκθέσεις, πλὴν τῆς Βιέννης καὶ Βάρι μὲ ἐλάχιστα ἐκθέματα καὶ μὲ ἐλλιπῆ ὀργάνωσιν. Ἐν τούτοις καὶ ἄνευ ὑποδείξεων ἔπρεπε νὰ μεριμνήσῃ ὁ Ὀργανισμὸς περὶ τοῦ καλυτέρου τρόπου τῆς διαφημίσεως, ἔστω ἐν μικρῷ κύκλῳ, καὶ νὰ μὴ περιμένῃ τὸν ἀγοραστὴν νὰ ἔλθῃ αὐτοβούλως καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ Τουρκία ἐργάζεται πρακτικώτερον καὶ πυρετωδῶς, χωρὶς νὰ ἔχῃ τοιοῦτον Ὀργανισμόν, καὶ παρακολουθεῖ κατὰ πόδας τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἑλληνικῆς ταπητουργίας, προμηθευομένη ἐντεῦθεν διὰ μέσου ξένων ἑταιρειῶν σωρείαν σχεδίων, διὰ τῶν ὁποίων διαφημίζει τοὺς ἰδικούς της τάπητας. Ἐνῷ οἱ ἡμέτεροι οὐδεμίαν ἰδέα ἔχουν τί γίνεται τόσον εἰς τὰς ἄλλας χώρας τῆς παραγωγῆς, ὅσον εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς καταναλώσεως. Οὔτε ἡ Ἀμερική, ἥτις καταναλίσκει τὰ 3)4 τῆς ἑλληνικῆς παραγωγῆς, δὲν ἐφείλκυσεν, ὡς ἔδει, τὴν προσοχὴν τοῦ Ὀργανισμοῦ, διὰ νὰ μελετήσῃ καὶ ὀργανώσῃ τὴν αὐτόθι διάθεσιν τῶν ταπήτων μας, περὶ τούτου δὲ ὑπῆρχον πάλιν πολλοὶ τρόποι καὶ πλεῖστα μέσα, ὧν οὐδέποτε ἐσκέφθη νὰ κάμῃ χρῆσιν. Τοὐλάχιστον ἠδύνατο νὰ μιμηθῇ τοὺς Τούρκους ταπητουργούς, οἵτινες δι' ὧν μέσων διαθέτουσιν ἐπιτυγχάνουσιν ἀρκετὰ τὴν διάδοσιν καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ προϊόντος των, ἐκτοπίζοντες τοὺς ἰδικούς μας τάπητας καὶ ἐκ τῶν ἀγορῶν ἐκείνων εἰς ἃς ἠδύναντο νὰ τύχωσι προτιμήσεως διὰ πολλοὺς λόγους.

Ἐν τούτοις, διὰ τῆς ἐνεργητικότητος των οἱ Τοῦρκοι κατώρθωσαν νὰ λάβωσι παραγγελίας διὰ σημαντικὰ ποσὰ ἀπὸ Ἀμερικανοὺς ἐμπόρους, ἐλθόντας καὶ εἰς Ἀθήνας, ὑποσκελίζοντες τοὺς ἡμετέρους, οἵτινες ἀνέμενον τὴν δρᾶσιν τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Τὸ σοβαρώτερον σημεῖον τὸ ὁποῖον ὤφειλεν ὁ Ὀργανισμὸς νὰ ἔχῃ διαρκῶς ὑπ' ὄψιν του: ὅτι ἡ ἀνάπτυξις πάσης παραγωγῆς ἐξαρτᾶται πρωτίστως ἐκ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς καταναλώσεως αὐτῆς, μὲ τὴν διάδοσιν καὶ αὔξησιν τῆς ὁποίας ἐπέρχεται αὐτομάτως καὶ ἡ ἐπέκτασις τῆς παραγωγῆς κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως.

Τὸ λυπηρὸν εἶνε ὅτι ὁ Ὀργανισμός, ἐνεργῶν ἀντιστρόφως, ὡς θέλω ἐκθέσει ἄλλοτε, ἔστρεψε τὰ βλέμματά του μᾶλλον εἰς τὴν παραγωγήν, παρὰ εἰς τὴν κατανάλωσιν.

Εἰς προσεχὲς ἄρθρον θὰ ἀναφέρω τὰ ἐπὶ ἄλλων θεμάτων πεπραγμένα τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἠγνόησε παντελῶς.

Α. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Ἐπίκαιροι συζητήσεις

Αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις

Μία ἱστορικὴ καὶ κριτικὴ ἀνασκόπησις.-Πῶς λειτουργοῦν ἀλλαχοῦ.-Ἐπὶ ποίων βάσεων πρέπει νὰ στηριχθοῦν ἐν Ἑλλάδι

Ἡ χθεσινὴ ὁμιλία τοῦ καθηγητοῦ κ. Νείλου Σακελλαρίου

Ὁ καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν παρὰ τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Σπουδῶν κ. Νεῖλος Σακελλαρίου ὡμίλησε χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ περὶ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Ὁ κ. Σακελλαρίου, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ἐμελέτησε τὰ τοῦ θεσμοῦ γενικῶς κατὰ τὸ τελευταῖον του ταξείδιον εἰς Εὐρώπην ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἐκεῖ εἰδικῶν.

Ὁ ῥήτωρ ἀνέφερεν ἐν ἀρχῇ τὴν σημασίαν τοῦ ὅρου «Κοινωνικὴ ἀσφάλισις», ἀνέπτυξε δι' ὀλίγων τοὺς σκοπούς της καὶ ἐτόνισεν ὅτι εἶναι αὐτὴ ἀπόρροια τῆς κοινωνιολογικῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία ἐξειλίχθη κυρίως κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ 19ου αἰῶνος. Ἀνέτρεξεν εἰς τὴν μετὰ τὴν Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν ἐποχὴν καὶ ἀνέφερε τὰς προσπαθείας τῆς βιομηχανίας πρὸς ἀνάπτυξιν, καθὼς καὶ τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς ἐτέλουν οἱ ἐργάται, τονίσας ὅτι ἡ βιομηχανία εὑρισκομένη ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ μεγάλου ἀνταγωνισμοῦ, ἄνευ ὀργανώσεως συστηματικῆς, ὄχι μόνον δὲν ἠδύνατο νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἐργατικὰς δυνάμεις, ἀλλὰ ὁ ἐπιχειρηματίας καὶ ὁ ἐργοδότης δὲν ἦσαν κἂν ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τοὺς ἐργάτας. Μεθ' ὅλην, εἶπε, τὴν διακηρυχθεῖσαν ἐλευθερίαν τοῦ ἐργάτου καὶ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ἰσότητα τῶν ἀτόμων πρὸ τοῦ δικαίου, αἱ συνθῆκαι τῆς διαβιώσεως τοῦ ἐργάτου ἐχειροτέρευσαν, διότι ὁ φεουδάρχης ἐνδιεφέρετο νὰ διατηρῇ μόνον τὰς ἐργατικὰς δυνάμεις, δὲν εἶχε δὲ καμμίαν ὑποχρέωσιν οὔτε ἀνησυχίαν διὰ τὸν ἐργάτην· ὁ ἀσθενὴς ἢ ἀνάπηρος ἢ γέρων ἐργάτης ἦτο διὰ τὸν ἐργοδότην ἄχρηστος δύναμις καὶ ἀπηλλάσσετο ἑνὸς εὐκόλου φορτίου. Ἐμνημόνευσεν ἔπειτα τὸν ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν ἀνταγωνισμόν, ὁ ὁποῖος εἶχε συνέπειαν τὴν αὔξησιν τῆς ἐργασίας τοῦ ἐργάτου καὶ προσέθεσεν ὅτι ἐνθυμεῖται ἀπὸ τὰ μαθητικὰ καὶ φοιτητικά του χρόνια ὅτι ἠργάζοντο ἄνδρες ἡλικίας 25—30 ἐτῶν εἰς ἐργοστάσια ἀπὸ τῆς 4ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 10—11 νυκτερινῆς μὲ μηνιαῖον μισθὸν 75 δραχμῶν, καθὼς καὶ κορίτσια ἀπὸ τῆς 5ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 10ης νυκτερινῆς διὰ νὰ πάρουν ἡμερομίσθιον 1—1.20 δρ. τὴν ἡμέραν, ἢ διὰ νὰ μαθητεύουν εἰς ἡλικίαν 17 ἐτῶν. Ὡς ἐκ τούτου εἶχε σχηματισθῇ ἡ ἐντύπωσις εἰς τὸν ἐργάτην ὅτι πρέπει νὰ ἐργάζεται διὰ τὸν ἐργοδότην, εἰς δὲ τὸν τελευταῖον ὅτι ἠδύνατο ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸν ἐργάτην, ἰδίᾳ ὅταν δὲν ἠμποροῦσε νὰ τοῦ ἐργασθῇ.

Ἡ συσσώρευσις ἐργατῶν εἰς τὰς πόλεις, εἶπε συνεχίζων, συνετέλεσεν εἰς τὴν προαγωγὴν αὐτῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔγινεν ἀφορμὴ νὰ ὀξυνθοῦν αἱ σχέσεις μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἐργοδοτῶν. Ἡ ὀξύτης αὕτη ἐνετάθη καὶ ἔλαβεν ἐπαναστατικὸν χαρακτῆρα, ὅταν ὁ Κὰρλ Μὰρξ ἔθεσεν ἐπιστημονικώτερον κάπως καὶ ἐπὶ θετικωτέρων καὶ συγκεκριμένων βάσεων τὸ ὅλον ζήτημα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διακρίνῃ τις σαφῶς εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Κράτους ἀνωμαλίας, προερχομένας ἐκ τοῦ ἐργατικοῦ ζητήματος.

Συνεχίζων ὁ ἀγορητὴς εἶπεν, ὅτι ὅσον ὀξύτεραι ἐγίνοντο αἱ σχέσεις μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν, τόσον ἡ ὑπόθεσις τῶν ἐργατῶν κατέκτα τὰς συμπαθείας τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἤρχισε νὰ γίνεται αἰσθητὴ ἡ ἀνάγκη τῆς λύσεως τοῦ ἐργατικοῦ προβλήματος. Ἡ λύσις ὅμως αὕτη ἤρχισε νὰ δοκιμάζεται πολὺ βραδέως. Χάρις εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὰς ἀλτρουϊστικὰς ἰδέας ἐργοδοτῶν τινων, ἤρχισαν νὰ ὀργανώνωνται περὶ τὰ μέσα τοῦ 19ου αἰῶνος ἔργα, φιλανθρωπικὰ μᾶλλον, ἀποσκοποῦντα εἰς τὴν ἐξασφάλισιν μονίμου καὶ ἀφωσιωμένου προσωπικοῦ, οἷον νοσοκομεῖα, πτωχοκομεῖα, ἄσυλα διαφόρων εἰδῶν, ταμεῖα τινα συντάξεων, ὑγιειναὶ κατοικίαι καὶ ἐργαστήρια· τὰ περισσότερα τούτων ἐ

γίνοντο ἀπὸ κρατήσεις τῶν μισθῶν. Ἐκρίθη ἐν τούτοις ὅτι ἐπεβάλλετο νομοθετικὴ μέριμνα θεσπίζουσα ὡρισμένας ὑποχρεώσεις τοῦ Κράτους πρὸς τὸν ἐργάτην καὶ ἀποβλέπουσα εἰς τὸ νὰ προλάβῃ πιθανὴν χειροτέρευσιν τῶν σχέσεων μεταξὺ ἐργάτου καὶ ἐργοδότου. Οὕτως ἐνεφανίσθη ἡ σοσιαλιστικὴ πολιτική, διὰ τῆς ὁποίας ἐπεδιώκετο κυρίως ἡ ἐξομάλυνσις τῶν ἀντιθέσεων μεταξὺ τῶν διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων, δι' ἀμοιβαίων ὑποχωρήσεων, ἀλλὰ καὶ δι' ἱκανοποιήσεως τοῦ πάσχοντος ἢ ἀδικουμένου. Συνέπεια τῆς πολιτικῆς ταύτης ἦτο ἡ σοσιαλιστικὴ νομοθεσία, ἡ ὁποία κατ' ἀρχὰς ἦτο ἐργατικὴ νομοθεσία, ἔπειτα δὲ ἔλαβε τὴν μορφὴν γενικωτέρας κοινωνιολογικῆς. Τὸ μέρος τῆς νομοθεσίας τὸ ἀποβλέπον εἰς τὴν προστασίαν τοῦ ἐργάτου κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἐργατικῶν του σχέσεων καλεῖται προστατευτικὴ νομοθεσία, τὸ δὲ ἕτερον διὰ τοῦ ὁποίου σκοπεῖται ἡ ἐξασφάλισις τῶν μέσων τοῦ ἁπλουστάτου βίου, καθ' ἃς περιπτώσεις ἀδυνατεῖ νὰ ἐργασθῇ, καλεῖται νομοθεσία κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως.

Κατένειμε κατόπιν ὁ ὁμιλητὴς τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν εἰς εἴδη. Εἶπε δηλαδὴ ὅτι χωρίζεται εἰς ἀσφάλισιν κατὰ τῆς ἀσθενείας, κατὰ τοῦ ἀτυχήματος καὶ τοῦ γήρατος καὶ εἰς κοινωνικὴν ἀσφάλισιν τῆς χήρας, τῶν ὀρφανῶν, τῶν πτωχῶν γονέων κλπ. Οὐσιῶδες γνώρισμα τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως εἶναι ἡ ὑποχρεωτικὴ συμμετοχὴ πάντων τῶν ἀτόμων, τὰ ὁποῖα εἶναι μέλη τοῦ κοινωνικοῦ τμήματος διὰ τὸ ὁποῖον προορίζεται ἡ ἀσφάλισις. Ἐξασφαλίζει αὕτη ἀνθρωπίνην διαβίωσιν εἰς τὸν ἐργάτην ἀφ' ἑνός, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἕνεκα ἀναπηρίας ἢ τῆς ἀδυναμίας του νὰ εὕρῃ ἐργασίαν, ἢ ἕνεκα ἀσθενείας (ἢ τοκετοῦ προκειμένου περὶ γυναικῶν), ἀτυχήματός τινος, ἢ ἕνεκα αἰτίων ὀφειλομένων εἰς τὴν κατάπτωσιν τῆς ἀγορᾶς ἢ τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅταν λόγῳ γήρατος ἢ σοβαρᾶς ἀναπηρίας δὲν δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ ἐργασθῇ.

Ἡ μεμονωμένως—ἐσυνέχισεν—μὴ ὑποχρεωτικὴ ἀσφάλισις δὲν ἀπέδωκεν εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα. Διὰ τοῦτο ἀρκεταὶ χῶραι μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία, ἐβάδισαν ἀποφασιστικῶς πρὸς τὴν ὑποχρεωτικὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν. Κατ' ἀρχὰς ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀναγκαιότης κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀναπηρίας, ἰδίᾳ τῶν ἐργαζομένων εἰς ἐργοστάσια, ἐπεξετάθη δὲ αὕτη καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἀτυχημάτων, διὰ τὰ ὁποῖα οὔτε ὁ ἐργοδότης οὔτε ἄλλος τις εἶναι ὑπεύθυνος. Ἔγινεν ἔπειτα αἰσθητὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας, διατηρηθείσης καὶ τῆς κατὰ τῆς ἀναπηρίας. Ἀνεγνωρίσθη ἐπίσης ἡ ἀνάγκη τῆς προστασίας τῆς χήρας συζύγου καὶ τῶν ὀρφανῶν τοῦ ἀσφαλιζομένου ἐργάτου ἐν περιπτώσει θανάτου του. Τὸ αὐτὸ ἔγινε καὶ διὰ τὴν ἀσφάλισιν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ γήρατος. Τέλος ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις ἡ ἀνάγκη τῆς προστασίας τοῦ ἐργάτου καθ' ἃς περιπτώσεις δὲν εὑρίσκει ἐργασίαν, καίτοι εἶναι ὑγιὴς καὶ θέλει νὰ ἐργασθῇ.

Ἀνεφέρθη ἔπειτα εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ θεσμοῦ τῶν ἀσφαλίσεων καὶ εἶπεν, ὅτι ἡ πρώτη πνοὴ τῆς ἀσφαλίσεως ἐδόθη κατὰ τὸ 80ὸν ἔτος τοῦ 19ου αἰῶνος ὑπὸ τῆς Γερμανίας, ἐμνημόνευσε τοὺς σχετικοὺς νόμους οἱ ὁποῖοι ἐψηφίσθησαν ἐπὶ Βίσμαρκ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀντιληφθῆ ὅτι τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ Κράτους ὡς καὶ τοῦ ἀτόμου αὐτοῦ εἶναι ἡ ἀσφάλισις, ἰδίᾳ τοῦ ἐργάτου, κατὰ τῶν κινδύνων οἱ ὁποῖοι τὸν ἀπειλοῦν. Ἡ ἐκ Γερμανίας πνοὴ διεδόθη ταχύτατα καὶ δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ὑπάρχει ἀσφάλισις κατὰ τῆς ἀσθενείας: εἰς τὴν Γερμανίαν ἀπὸ τοῦ 1883, πρότερον Αὐστρίαν 1888, Οὐγγαρίαν 1891, Νορβηγίαν 1909, Ἀγγλίαν 1911, Ρωσσίαν 1912, Ὀλλανδίαν 1913, Ρουμανίαν 1912, Πορτογαλλίαν 1919, Σερβίαν 1910 καὶ Λουξεμβοῦργον 1901.

Κατὰ τοῦ ἀτυχήματος λειτουργεῖ ὑποχρεωτικὴ ἀσφάλισις: εἰς τὴν Γερμανίαν ἀπὸ τοῦ 1884, πρότερον Αὐστρίαν 1887, Νορβηγίαν 1894, Ἰταλίαν 1898, Φινλανδίαν 1895, Ὀλλανδίαν 1901, Ἑλλάδα 1902, Οὐγγαρίαν 1907, Σερβίαν 1910, Ἑλβετίαν 1911, Ρωσσίαν 1913, Σουηδίαν 1918, Λουξεμβοῦργον 1902 καὶ Δανιμαρκίαν 1905.

Ὑποχρεωτικὴ ἀσφάλισις κατὰ τῆς ἀναπηρίας καὶ τοῦ γήρατος ἢ ἡ μία ἐξ αὐτῶν, λειτουργεῖ: εἰς τὴν Γερμανίαν ἀπὸ τοῦ 1889, Γαλλίαν (γήρατος) 1910 (γενικευθεῖσα ἀπὸ πέρυσιν), Ἀγγλίαν (ἀναπηρίας) 1911, Ρουμανίαν 1912, Σουηδίαν 1913, Ὀλλανδίαν 1913, Ἰταλίαν 1919, Ἱσπανίαν 1919, Πορτογαλλίαν 1919, Δανίαν 1921 καὶ Ρωσσίαν 1922.

Κατὰ τῆς ἀνεργίας ἀσφάλισις λειτουργεῖ: εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1911, Ἑλβετίαν 1917, Ἰταλίαν 1919, Αὐστρίαν 1920, Ρωσσίαν 1917 καὶ 1922 καὶ Τσεχοσλοβακίαν εἰσήχθη τελευταίως.

Κατὰ τὸ 1898 εἰσήχθη εἰς τὴν Αὐστραλίαν ἕνα εἶδος ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς φτώχειας, περιθάλπονται δηλαδὴ οἱ πτωχοὶ ἀγρόται καὶ ἐργάται, χωρὶς νὰ προσφέρουν τίποτε εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσεως ἡ ὁποία θεωρεῖται κρατική. Εἰς τὰ 1908 τὸ σύστημα αὐτὸ εἰσήχθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τέλος ηὐρύνθη εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν. Εἰς τὴν Ἰρλανδίαν ἀπὸ τοῦ 1909 πάντες οἱ κάτοικοι μιᾶς κοινότητος εἰσφέρουν εἰς τὸ κοινοτικὸν ταμεῖον καὶ τοῦτο, μὲ ἐνίσχυσιν τοῦ Κράτους, καταβάλλει ἐτησίως παροχὰς εἰς ἀνθρώπους ὑπερβάντας τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐὰν ἔχουν ἀνάγκην τοιαύτης.

Προχωρῶν ἀναφέρεται εἰς τὰς σημειωθείσας μετὰ τὸν μεγάλον πόλεμον ροπὰς καὶ λέγει ὅτι τότε παρουσιάσθη ἡ δύναμις τοῦ προλεταριάτου μὲ ζωηρὰν πλέον τὴν ἔντασίν της καὶ ἀπειλητικὴν εἰς τινας χώρας, νὰ ἀνατρέψῃ κάθε ἐμπόδιον καὶ νὰ συντρίψῃ πᾶσαν πρόοδον, ἡ ὁποία βεβαίως δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ ἐργάτου μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μεθοδικὴν διαχείρισιν καὶ ὀργάνωσιν τοῦ κεφαλαίου, εἰς τὴν μεγάλην συμβολὴν τῆς ἐπιστήμης.

Σήμερον — ἐτόνισεν — εὑρισκόμεθα πρὸ δύο ἀντιθέτων δυνάμεων ἢ ρευμάτων καὶ μιᾶς τρίτης κειμένης μεταξὺ αὐτῶν. Ἡ μία εἶναι ἡ ἀντιπροσωπευομένη ὑπὸ τῆς κεφαλαιοκρατικῆς τάξεως, ἡ ἄλλη ὑπὸ τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ ἡ τρίτη ὑπὸ τῆς μέσης ἀστικῆς τάξεως, περιλαμβανούσης καὶ τὴν συντηρητικὴν ἐργατικὴν τάξιν. Εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ ὁλοκληρωτικὴ ἐπικράτησις τοῦ κομμουνισμοῦ θ' ἀποβῇ ἀσφαλῶς εἰς βάρος τῆς ὁμαλῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ὕπαρξις καὶ ἡ συνεργασία τοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ ἐργάτου δι' αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν τῆς κοινωνίας. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζήσῃ μία κοινωνία μόνον μὲ κεφάλαιον, ὅπως δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζήσῃ μόνον μὲ ἐργατικὰ χέρια. Διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὸ Κράτος νὰ προστατεύσῃ τὴν ἐργαζομένην τάξιν καὶ τὸ προλεταριᾶτον, μὲ τὴν εὐρυτέραν σημασίαν τῆς λέξεως. Πρέπει νὰ εὑρεθῇ τὸ μέτρον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐμβάλῃ τὴν ἀμοιβαίαν ἐμπιστοσύνην τῶν διαφόρων κοινωνικῶν στρωμάτων. Καὶ τὸ μέτρον αὐτὸ εἶναι αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις.

Ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλισις, ἐτόνισε, κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῇ εἰς ὅλας τὰς πολιτισμένας χώρας καὶ εἶναι τὸ καλύτερον φάρμακον κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, ἂν λειτουργήσῃ ὅπως πρέπει. Μὲ τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις θὰ κρατῆται κάτι ἀπὸ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ ἐργάτου διὰ τὸ Ταμεῖον ἀσφαλίσεως, θὰ πληρώνῃ δὲ καὶ ὁ ἐργοδότης κάτι διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν. Ὅταν δὲ ἀρρωστήσῃ ὁ ἐργάτης, ἡ γυναῖκα του ἢ τὰ παιδιά του, θὰ ἔχουν περίθαλψιν δωρεάν. Ὅταν θὰ γίνῃ ἀνάπηρος θὰ ἔχῃ ἕνα μικρὸ μισθό, ὅταν δὲ πεθάνῃ, ἡ γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιά του δὲν θὰ μείνουν εἰς τοὺς δρόμους. Ὅταν ὁ ἐργάτης ξέρῃ αὐτά, δὲν θὰ σκεφθῇ γιὰ κομμουνισμό, ἀλλὰ θὰ κυττάξῃ τὴν δουλειά του. Εἶνα προφανὲς δέ, ὅτι καὶ ὁ ἐργοδότης θὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὸ σύστημα αὐτό.

Ἀφοῦ ὁ ὁμιλητὴς ἐπέρανεν ὅτι εἶναι ἀναγκαία ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ θεσμοῦ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ὡμίλησεν ἐπὶ τῶν διατυπουμένων ἀντιρρήσεων διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τώρα τοῦ θεσμοῦ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀπαντῶν εἰς τὰ ὑποστηριζόμενα ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κρίσις καὶ ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ ἐμπορίου μὲ τοὺς παντοειδεῖς δασμοὺς δὲν ἐπιτρέπουν τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐδῶ τοῦ θεσμοῦ, παρατηρεῖ ὅτι ἀκριβῶς ἡ ἐποχὴ τῆς κρίσεως εἶναι ἡ πλέον εὐνοϊκή, ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ἐργοδότου, διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ τὴν εἰσαγωγὴν θεσμῶν κοινωνιολογικῶν ἢ σοσιαλιστικῶν. Ἡ δυσμενὴς περίστασις μᾶλλον διὰ τὸν ἐργάτην δύναται νὰ λεχθῇ, ὅτι ὑπάρχει.

Εἰδικῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐσυνέχισεν, ἐπιβάλλεται ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ θεσμοῦ, πρὸ παντὸς κατὰ τῆς ἀσθενείας, διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγικότητος τοῦ πληθυσμοῦ της, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι ὅταν ἀρρωστήσῃ ἐργάτης εἰς τὸν τόπον μας δὲν καλεῖ ἀμέσως τὸν ἰατρόν, παρὰ ἀφίνει τοῦτο δι' ὅταν τυχὸν ἐπιδεινωθῇ ἡ κατάστασίς του.

Ἀναφέρει τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τοῦ θεσμοῦ, ἐκεῖ ποὺ ἐφαρμόζεται, καὶ μνημονεύει ἱδρύματα λειτουργοῦντα ἀπὸ σχετικὰ Ταμεῖα εἰς Βιέννην, Πράγαν κλπ., τονίζει δὲ ὅτι τὸ Ταμεῖον τῆς Βιέννης ἔχει 400 χιλιάδας ἠσφαλισμένους, εἰς δὲ τὴν Τσεχοσλοβακίαν ὅπου ὁ πληθυσμὸς εἶναι διπλάσιος τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἀσφάλισις κατὰ τῆς ἀσθενείας περιλαμβάνει περὶ τὰ 4 ἑκατομμύρια ἠσφαλισμένους καὶ περίπου τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν οἰκογενειῶν.

Καὶ ἐδῶ, εἶπε, ὅταν εἰσαχθῇ ὁ θεσμὸς τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας, ὁ ἀσθενὴς θὰ καταφεύγῃ ἀμέσως εἰς τὰς κλινικὰς τοῦ Ταμείου, εἰς τὰ σανατόρια του καὶ τότε ὄχι μόνον θὰ μειωθῇ ἡ θνησιμότης, ἀλλὰ θὰ τονωθῇ ὁ ὀργανισμὸς τοῦ ἀτόμου καὶ θ' αὐξηθῇ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἐργάτου διὰ τὴν δουλειά του καὶ κατὰ συνέπειαν θ' αὐξηθῇ ἡ παραγωγικότης τῆς χώρας. Ἡ καλὴ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμοῦ ἐκτὸς τῶν ἄλλων θὰ τονώσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ πρὸς τὸ Κράτος.

Συνεχίζων τὰς παρατηρήσεις του ἐπὶ τῶν ἀντιρρήσεων, ἀντέκρουσε τὰ περὶ διαταραχῆς τῆς λαϊκῆς καὶ ἐθνικῆς ζωῆς, εἰπὼν ὅτι ἡ λειτουργία τῶν ἱδρυμάτων ἀσφαλίσεως ἐναντίον οἱουδήποτε τῶν κινδύνων πρέπει νὰ γίνεται ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως, διὰ χρηματικῶν εἰσφορῶν μηνιαίων τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἐργατῶν καὶ ὄχι διὰ τῆς συστηματικῆς συμμετοχῆς τοῦ Κράτους. Τὴν τοιαύτην συμμετοχὴν ἐχαρακτήρισεν ὡς συνεπαγομένην πλήρη οἰκονομικὴν καταστροφὴν διότι ἀφ' ἑνὸς δὲν θ' ἀντεῖχεν ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ ἐνισχύετο τὸ ρεῦμα τῆς ἀστυφιλίας. Μόνην δυνατὴν συνδρομὴν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἐδέχθη τὴν ἐνίσχυσιν τῶν Ταμείων εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις.

Κατόπιν ὡμίλησε περὶ τῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ τιμαρίθμου τῆς ζωῆς καὶ εἶπεν ὅτι θὰ ἠδύνατο ἡ ἐργατικὴ τάξις νὰ δεχθῇ αὔξησιν τῶν ὡρῶν ἐργασίας κατὰ μίαν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἀσφαλίσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θ' ἀπαλλαγῇ πάσης ἄλλης ὑποχρεώσεως εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου, διότι τότε θὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον μόνον ὁ ἐργοδότης τῆς ἔναντι τῆς διαφορᾶς ἐργασίας τὴν ὁποίαν θὰ καρποῦται. Τοῦτο ὅμως πρέπει νὰ γίνῃ μὲ τὴν συναίνεσιν τῶν ἐργατῶν, ἡ συναίνεσις δὲ προϋποθέτει ἐπαρκῆ διαφώτισιν.

Ἠσχολήθη ἔπειτα μὲ τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ Ταμεῖον ἀσφαλίσεως διὰ τὰς εἰσφορὰς καὶ παροχὰς καὶ ἀνέφερε διάφορα μὲ τὰ πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα ἑκάστου καὶ ἐτόνισεν, ὅτι βεβαίως θὰ παρουσιασθοῦν κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ δυσχέρειαι, αὐτὸ ὅμως δὲν πρέπει νὰ πτοήσῃ κανένα, διότι καὶ ἀλλαχοῦ συνέβησαν αὐτά.

Καταλήγων εἶπεν, ὅτι μέχρι τοῦδε ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐφήρμοσε τὸν θεσμὸν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων διότι τὴν προσοχήν της εἶχε περισπάσει ἡ ἀποκατάστασις τῶν προσφύγων. Τώρα ὅμως ἔχει καθῆκον νὰ τὸν εἰσαγάγῃ, ἔστω καὶ τμηματικῶς, μεριμνῶσα πρωτίστως διὰ τὴν μόρφωσιν καταλλήλου προσωπικοῦ, ἰδίᾳ εἰδικῶν μαθηματικῶν.

Παρεμπιπτόντως καὶ κλείων τὴν ὁμιλίαν του ὁ κ. Σακελλαρίου, ὡμίλησε καὶ διὰ τὰ λειτουργοῦντα Ταμεῖα ἀσφαλίσεων, ὑποστηρίξας ὅτι δι' αὐτῶν δὲν ἔχομεν κοινὴν ἀσφάλισιν.

Ταξείδια εἰς τὴν Ἀνατολὴν

Ἡ Ἀττάλεια

Ἡ πόλις καὶ ἡ ἱστορία της. — Ἡ σημερινή της ἐγκατάλειψις. — «Κεσάτια καὶ μπερεκέτια».—Ὁ φερετζὲς ἀνθίσταται. — Ὅπου ὁ Παῦλος Μελᾶς γίνεται Ἅγιος.

Τὰ μεγάλα «πόρτα» τῆς Ἀνατολῆς, ὁ Πειραιεύς, ἡ Ἀλεξάνδρεια, τὸ Πὸρτ-Σαΐδ, ἔχουν μὲ τὴν πρόοδον χάσει τὴν γραφικότητα καὶ τὸ ἰδιαίτερον τοπικὸν χρῶμα ποὺ ὑπῆρξεν ἡ δόξα των καὶ ὁ μαγνήτης τῶν ταξειδιωτῶν πρὸ ὀλίγων ἀκόμη δεκαετηρίδων. Ἀλλὰ τὰ μικρὰ λιμάνια τῆς ἀνατολικῆς Μεσογείου διατηροῦν ἀκόμη τὰ προαιώνια χαρακτηριστικά τους ἀκέραια: καὶ αὐτὰ ἀποτελοῦν τοὺς συγχρόνους τίτλους των, μαζὶ μὲ τοὺς ἱστορικούς. Ἡ πρόοδος, ἀντιπροσωπευομένη ἀπὸ τὰ μεγάλα φορτηγὰ ἢ ἐπιβατικὰ ἀτμόπλοια τῆς γραμμῆς, ποὺ φέρνουν γύρα ὅλα τὰ μικρὰ «πόρτα» τῆς Ἀνατολῆς, λὲς καὶ σταματᾷ εἰς τὰ πρόθυρά των, ἔκπληκτος ἴσως διότι βρίσκει τὴν ἱστορίαν ἀντιμέτωπον. Καὶ τί ἱστορίαν!

Ἂν σᾶς τύχῃ π.χ. νὰ ξεμπαρκάρετε στὴν Ἀττάλεια, καθὼς ἔρχεσθε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον - Κύπρον, ἡ ἱστορία σᾶς παρουσιάζει ἀμέσως τὰ χαρτιά της τοῦ λιμανιοῦ μὲ τὴν ξεχωριστὴν του σφραγίδα — ἕνα ἐρείπιον φρουριακοῦ τείχους ποὺ εἰσχωρεῖ ἀρκετὰ βαθειὰ μέσα στὴ θάλασσα. Ποίας ἐποχῆς; Ἀλλ' ἡ ἐποχὲς μπερδεύονται, ὡς γνωστόν, εἰς τὴν Ἀνατολήν, κοιτίδα τῶν μεσογειακῶν πολιτισμῶν. Καὶ τί σημασίαν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ διάκρισις τῶν ἐποχῶν ἐμπρὸς εἰς τὸ γραφικὸν ἀνακάτωμα ποὺ παρουσιάζει ἡ πρώτη ὄψις τοῦ λιμανιοῦ; Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ θαλάσσιον τεῖχος φαίνεται ἐνετικόν, ὅπως μαρτυρεῖ ἡ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς συνέχειά του εἰς τὸ καταφανῶς ὀχυρώτατον φρούριον.

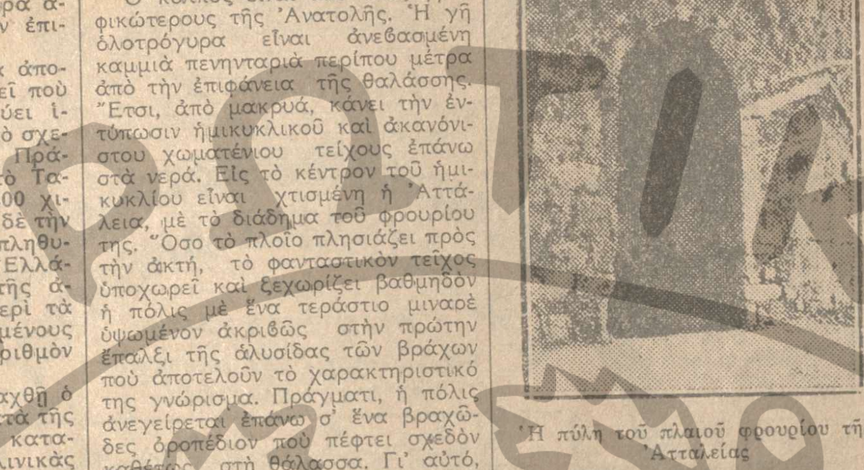

Ἡ Ἀττάλεια, ἀπὸ θαλάσσης.

Τὸ φρούριον αὐτὸ ἀποτελεῖ κάτι σὰν διάδημα, μὲ πεσμένη τὴ μιὰ του λωρίδα στὴ θάλασσα. Πρὶν νὰ βομβαρδισθῇ ἀπὸ τοὺς Συμμάχους τὸ φρούριον καὶ τὸ τεῖχος, κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, ἡ θάλασσα ἐχωρίζετο στὰ δυό. Τώρα τὸ τεῖχος, γκρεμισμένο στὴν πίσω πλευρά, πρὸς τὴ στεριά, στέκει σὰν ἕνας θεώρατος πύργος ἀπομονωμένος μὲς στὰ νερά. Γύρω του κυκλοφοροῦν ἡ βάρκες στὴ γαλήνη καὶ παφλάζουν τὰ κύματα στὴν τρικυμία. Τὸ δεύτερο συμβαίνει συχνότερα, ἐννιὰ μῆνες τὸ χρόνο. Καὶ τότε, τὰ βαπόρια δὲν ἀράζουν στὸν κόλπο τῆς Ἀτταλείας, περνοῦν ἀνοιχτὰ καὶ πᾶνε γι' ἄλλα λιμάνια.

Ο ΓΡΑΦΙΚΟΣ ΚΟΛΠΟΣ

Ὁ κόλπος εἶναι ἀπὸ τοὺς γραφικώτερους τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ γῆ ὁλοτρόγυρα εἶναι ἀνεβασμένη καμμιὰ πενηνταριὰ περίπου μέτρα ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης. Ἔτσι, ἀπὸ μακρυά, κάνει τὴν ἐντύπωσιν ἡμικυκλικοῦ καὶ ἀκανονίστου χωματένιου τείχους ἐπάνω στὰ νερά. Εἰς τὸ κέντρον τοῦ ἡμικυκλίου εἶναι χτισμένη ἡ Ἀττάλεια, μὲ τὸ διάδημα τοῦ φρουρίου της. Ὅσο τὸ πλοῖο πλησιάζει πρὸς τὴν ἀκτή, τὸ φανταστικὸν τεῖχος ὑποχωρεῖ καὶ ξεχωρίζει βαθμηδὸν ἡ πόλις μὲ ἕνα τεράστιο μιναρὲ ὑψωμένον ἀκριβῶς στὴν πρώτην ἔπαλξι τῆς ἁλυσίδας τῶν βράχων ποὺ ἀποτελοῦν τὸ χαρακτηριστικό της γνώρισμα. Πράγματι, ἡ πόλις ἀνεγείρεται ἐπάνω σ' ἕνα βραχῶδες ὀροπέδιον ποὺ πέφτει σχεδὸν καθέτως στὴ θάλασσα. Γι' αὐτό, δὲν ὑπάρχει παραλία. Μιὰ μικρὴ μόνο προκυμαία ἐκτάσεως ὀλίγων τετραγωνικῶν μέτρων ὅπου γίνεται ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἀποβίβασις, ἀνθρώπων καὶ ζώων ἀναμίξ. Ἕνα παλιὸ κτίριο, στὴν ἄκρη τῆς προκυμαίας αὐτῆς, στεγάζει τὴν ἀστυνομία. Καὶ ἀμέσως κατόπιν ἀρχίζει ἕνας ὑπεράγαν ἀνηφορικὸς δρόμος μὲ ἄπειρες στροφές, ποὺ ὁδηγεῖ στὸν πρῶτον βραχώδη ἐξώστη, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πόλεως.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ

Ἡ θέσις της ἐξηγεῖ εὐθὺς ἐκ πρώτης ὄψεως τὴν στρατηγικὴν σημασίαν ποὺ εἶχεν ἡ Ἀττάλεια, ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων. Ἱδρυθεῖσα ἀπὸ τὸν Ἄτταλον τὸν Β', βασιλέα τῆς Περγάμου, (220—138 π. Χ.), ὑπῆρξεν ἕνας ἀπὸ τοὺς φύσει ὀχυρωτέρους λιμένας τῆς Ἀνατολῆς. Οἱ Ἑνετοὶ τὸν ἐποφθαλμιοῦσαν ἀμέσως μόλις ἤρχισαν νὰ σκέπτωνται περὶ θαλασσοκρατορίας. Τὸν 11ον αἰῶνα κατώρθωσαν νὰ λάβουν ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου Μανουὴλ τὸν Κομνηνὸν τὴν ἄδειαν νὰ ἀσκοῦν ἐλευθέρως εἰς αὐτὸν τὸ ἐμπόριόν των. Ἡ πόλις ἄλλωστε, πρωτεύουσα τῆς Κιλικίας, ἦτο σταθμὸς πλουσιωτάτου ἀνταλλακτικοῦ ἐμπορίου, διετήρει ναυπηγεῖα καὶ ναύσταθμον, ἐνῷ συγχρόνως ἡ εὐφορωτάτη ἐνδοχώρα της μὲ τὰ ἀπέραντα δάση καὶ τὰ ἄφθονα κτήνη παρεῖχε τὴν καλυτέραν βάσιν τῆς ἀκμῆς της. Αὐτὴν ἐξήλειψαν οἱ Σελτζουκίδαι καὶ τὴν ἐπῆραν ἀπὸ τὸ Βυζάντιον. Ἀργότερα, ὁ περίφημος Σουλτᾶνος Βαγιαζίτ, ὁ ἐπικληθεὶς Κεραυνὸς (Γιλντιρίμ), τὴν ἐξεπόρθησεν ἐπίσης, τῷ 1391. Μετὰ δύο περίπου αἰῶνας, ὁ Ἑνετὸς Πέτρος Μοντσενῖγος τὴν ἀνακατέλαβεν ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἐπιτεθεὶς ἀπὸ θαλάσσης. Κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς τῆς ἐποχῆς, ἡ λεία τῶν Ἑνετῶν ὑπῆρξε τόσον πλουσία ὥστε ἐχρειάσθη νὰ κουφέρουν ἐνενήντα πλοῖα διὰ νὰ κουβαλήσουν τὰ μυθώδη τῶν λάφυρα εἰς τὴν Βενετίαν. Οἱ Ἑνετοὶ τὴν ὠχύρωσαν θαυμάσια — καὶ ἡ σφραγίς των στέκει ἀκόμη εἰς τὸ φρούριον καὶ τὸ θαλάσσιον τεῖχος τῆς πόλεως. Ἀλλ' ἡ ἱστορία της εἶχε καὶ νέας παλινδρομήσεις, ὅπως τὰ κύματα. Ἔτσι, κατέληξε τελειωτικῶς καὶ πάλι στὰ χέρια τῶν Τούρκων, ὅπου καὶ μένει ἕως σήμερα μὲ μίαν βραχυτάτην μόνον κατοχὴν ἀπὸ τοὺς Ἰταλούς, κατὰ τὸ 1920—21.

Η ΣΥΧΡΟΝΟΣ ΟΨΙΣ

Ἡ σύγχρονος Τουρκία.... Οἱ ξένοι τὴν βλέπουν μόνον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Ἄγκυραν, ὅπου ἡ πρόοδος εἶναι πράγματι καταφανὴς ἀπὸ τῆς σουλτανικῆς ἐποχῆς. Ἀλλ' ἐλᾶτε καὶ στὴν Ἀττάλεια. Ὁ φερετζὲς δὲν ἔχει καταργηθῆ ἐδῶ ἀκόμη — εὐτυχῶς, θὰ ἔλεγαν οἱ αἰσθητικοί, διότι ἂν δὲν σκεπάζῃ τὴν αἰδῶ, σκεπάζει τοὐλάχιστον πολλὲς ἀσχήμιες. Ἀλήθεια, ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἕνας μεγάλος φερετζὲς δι' ὅλην τὴν πόλιν! Πόσες ἀσχήμιες δὲν θὰ ἐκρύβοντο! Καὶ πρὸ παντὸς ἡ πλήρης ἐγκατάλειψις. Ἔφυγαν μόνον 13 περίπου χιλιάδες Ἕλληνες ἀπὸ τὰς 44 χιλιάδες κατοίκους ποὺ εἶχε πρὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν. Ἀλλ' ἡ ἀπουσία των ἀφῆκε κενὰ περισσότερον καταφανῆ ἀπὸ τὰ ξερριζωμένα δόντια μιᾶς ὀδοντοστοιχίας. Καὶ (χωρὶς καλαμπούρι) δὲν ἦσαν τραπεζῖται οἱ φυγόντες. Ἔμποροι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, βιομήχανοι — ὁ μεγαλύτερος ἀλευρόμυλος ἐπὶ τῆς παραλίας, ἕνας θεώρατος στρατών, ἦτο ἑλληνικός, καὶ λειτουργεῖ καὶ σήμερα, ἀλλὰ πῶς! — πληθυσμὸς φίλεργος καὶ ξύπνιος, ἦσαν τὸ αἷμα ὄχι μόνον τῆς Ἀτταλείας ἀλλ' ὁλοκλήρου τῆς περιοχῆς. Τώρα τὸ αἷμα ἔλειψε, τὸ χρῆμα ἐπίσης, τὸ λιμάνι φυτοζωεῖ, μολονότι ἀκλόνητον ἐπάνω εἰς τὸ γόνιμον λίπασμα τῆς δισχιλιετοῦς ἱστορίας καὶ τοῦ προτηρινοῦ του πλούτου! Ὁ συναγωνισμός, ἄλλωστε, τοῦ γειτονικοῦ λιμανιοῦ τῆς Μερσίνας τοῦ δίνει καθημερινῶς γερὰ χτυπήματα.

Στὴν ἀγορά, στὸ τούρκικο «τσαρσί», τρία μαγαζιὰ εἶνε ἀνοιχτὰ καὶ δυὸ κλειστά. Ρωτᾶμε γιατί. «Ἴς γιὸκ ἐφέντημ» = δὲν ἔχει δουλειές. —Εἶχε πρίν; —Ὤ, πρὶν εἴχαμε μπερεκέτια! Τὰ πάλη μπερεκέτια φαίνονται, ἄλλως τε, στὰ δίπατα κατάκλειστα σπίτια τῶν κεντρικῶν δρόμων ποὺ στέκουν σήμερα σὰν βουβά, ἴσως ἀπὸ τὴν ἔκπληξι διότι περιῆλθαν στὰ χέρια Τούρκων, προσφύγων ἐξ Ἑλλάδος. Ὅτι τὰ σπίτια αὐτὰ ἦσαν χριστιανικά, ἑλληνικά, τὸ διακρίνεται ἀμέσως, γιατὶ δὲν εἶχαν καφάσια ἀλλὰ μπαλκόνια τζαμωτά.

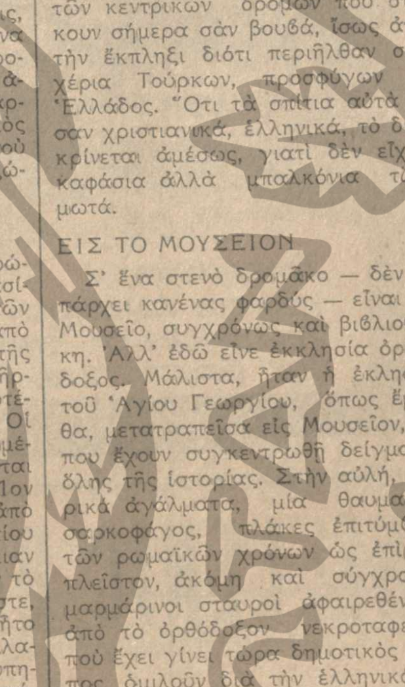

Ἡ πύλη τοῦ παλαιοῦ φρουρίου τῆς Ἀτταλείας

ΕΙΣ ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Σ' ἕνα στενὸ δρομάκο — δὲν ὑπάρχει κανένας φαρδύς — εἶναι τὸ Μουσεῖο, συγχρόνως καὶ βιβλιοθήκη. Ἀλλ' ἐδῶ εἶνε ἐκκλησία ὀρθόδοξος. Μάλιστα, ἦταν ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅπως ἔμαθα, μετατραπεῖσα εἰς Μουσεῖον, ὅπου ἔχουν συγκεντρωθῆ δείγματα ὅλης τῆς ἱστορίας. Στὴν αὐλή, μερικὰ ἀγάλματα, μία θαυμασία σαρκοφάγος, πλάκες ἐπιτύμβιοι τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀκόμη καὶ σύγχρονοι μαρμάρινοι σταυροὶ ἀφαιρεθέντες ἀπὸ τὸ ὀρθόδοξον νεκροταφεῖον ποὺ ἔχει γίνει τώρα δημοτικὸς κῆπος, ὁμιλοῦν διὰ τὴν ἑλληνικότητα τῶν ἱστορικῶν περιόδων τῆς πόλεως. Ἀλλ' ὅλα αὐτά, δὲν συγκινοῦν τόσον, ὅσον ἡ παράταξις ὅλων τῶν εἰκόνων τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς γύρω-γύρω στὸ πάτωμα.

Τὸ τέμπλο ἔχει ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τὴν θέσιν του ἀλλὰ διατηρεῖται στὸν γυναικωνίτην ἐπάνω. Καὶ ὅλες ἡ εἰκόνες ἐπίσης διατηροῦνται θαυμάσια. Μερικὲς φαίνονται ἔργα καλῆς τέχνης. Ἡ βαρυτιμοτέρα ὅμως, ὁλόχρυση ὅπως μοῦ λέει συνταξειδιώτης προεπισκεφθεὶς πρὸ ἐτῶν τὸ Μουσεῖον, λείπει. Ἐκρίθη πολὺ πολυτελής, προφανῶς, διὰ τὰς σημερινὰς δυσκόλους οἰκονομικὰς στιγμάς...

Ἀντ' αὐτῆς, ἐκεῖνο ποὺ ἑλκύει ἀμέσως τὴν προσοχὴν τοῦ Ἕλληνος ἐπισκέπτου εἶναι ἕνα κοινὸ κάδρο μὲ μιὰ κοινότερη λιθογραφία, ποὺ ἡ προσωπογραφία της φαίνεται σὰν νάχῃ χάσῃ τὰ νερὰ μὲς στὸ πλῆθος τῶν Ἁγίων. Ἡ λιθογραφία παριστάνει τόν....Παῦλον Μελᾶν μὲ τὸ γκρὰ στὸ χέρι. Οἱ Τοῦρκοι τὸν ἔκαναν ἅγιον διὰ τῆς βίας καὶ τὸν ἐτοποθέτησαν στὸ Μουσεῖο τους. Ὤ, ἂν ἠμποροῦσε νὰ ζωντανέψῃ...

Ι. ΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ὠφέλιμοι γνώσεις

Ἡ Ἐλαία

Ὁμιλία τοῦ κ. Ἀναγνωστοπούλου εἰς τὸν Ροταριανὸν Ὅμιλον

Κατὰ τὸ τελευταῖον γεῦμα τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου ὁ κ. Ἀναγνωστόπουλος ὡμίλησε περὶ ἐλαίας καὶ τῆς καλλιεργείας της ἀπὸ ἱστορικῆς ἰδίᾳ ἀπόψεως. Τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Ἀναγνωστοπούλου, ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσαν, δημοσιεύομεν κατωτέρω:

Τὸ δένδρον τῆς Ἐλαίας, φυόμενον εἰς τὰς περὶ τὴν Μεσόγειον χώρας (Ἑλλάδα, Ἰταλίαν, Γαλλίαν, Τύνιδα, Μαρόκον, Ἀλγέριον, Ἱσπανίαν, Αἴγυπτον), τὴν Συρίαν, Παλαιστίνην καὶ Καλιφορνίαν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, παρουσιάζει μέγιστον ἐνδιαφέρον ἀπὸ οἰκονομικῆς κυρίως ἀπόψεως. Παρέχει τοῦτο δύο πολύτιμα προϊόντα, ἤτοι τὸ ἔλαιον καὶ τὰς βρωσίμους ἐλαίας. Καὶ τὸ μὲν ἔλαιον παράγεται εἰς ποσότητα 800.000.000 χ)γρ., αἱ δὲ ἐδώδιμοι ἐλαῖαι εἰς 75.000.000 χ)γρ. Ἐκ τῶν 800 ἑκατ. χ)γρ. ἐλαίου ἡ Ἑλλὰς παράγει 80 ἑκατομ. περίπου, ἤτοι τὸ 1)10, ἐκ δὲ τῶν 75 ἑκατ. χ)γρ. ἐδωδίμων ἐλαιῶν τὰ 25 ἑκατομ., ἤτοι τὸ 1)3. Ἐκ τούτου καταφαίνεται ὅτι συμφέρον ἔχει κάθε Ἕλλην νὰ μάθῃ ὅλα τὰ κατὰ τὴν ἐλαίαν ἵνα συντελῇ ἐφόσον δύναται πρὸς καλυτέραν ἐξάσκησιν τῆς ἐλαιοκομίας ἐν Ἑλλάδι, ἵνα δυνάμεθα νὰ παράγωμεν ἄφθονα, καλῆς ποιότητος καὶ εὐθηνὰ τὰ προϊόντα τῆς ἐλαίας πρὸς τὸ καλὸν ὅλων μας, εἴτε ταῦτα χρησιμοποιοῦνται ἐντὸς τῆς χώρας, εἴτε ἐξάγονται εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἱστορικόν. — Πρῶτ' ἀπ' ὅλα πρέπει νὰ μάθωμεν τὴν ἱστορίαν τῆς ἐλαίας. Ἡ ἐλαία εἶνε γνωστὴ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων. Ἐθεωρεῖτο παρ' ἀρχαίοις ὡς σύμβολον τῆς εἰρήνης, τῆς σοφίας καὶ τῆς νίκης. Φύλλα ἐλαίας, σύμβολον εἰρήνης μεταξὺ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἐκμανείσης φύσεως, ἐκόμισεν εἰς τὸν ἐν τῇ κιβωτῷ Νῶε ἡ ἐκπεμφθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ περιστερὰ πρὸς εὕρεσιν ξηρᾶς κατὰ τὸν κατακλυσμόν, ὡς ἀναφέρεται ἐν τῇ Γενέσει ὡς ἑξῆς: «Καὶ ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν ἡ περιστερὰ τὸ πρὸς ἑσπέραν καὶ εἶχε φύλλον ἐλαίας κάρφος ἐν τῷ στόματι αὐτῆς. Καὶ ἔγνω ὁ Νῶε ὅτι κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς».

Κλάδον ἐλαίας ἀνὰ χεῖρας ἔχοντες προσῆλθον οἱ κήρυκες τῶν ἡττημένων ὑπὸ τοῦ Αἰνείου, ὅπως ζητήσωσι τοὺς νεκρούς των.

Κλάδον ἐλαίας ἐλάμβανον ὡς γέρας οἱ νικῶντες ἀγωνισταί, κλάδον δὲ κοτίνου (ἀγριελαίας) οἱ ὀλυμπιονῖκαι.

Ἐκ θαλλῶν Εἰρεσιώνης (ποικιλίας ἐλαίας) κατεσκευάζοντο στέφανοι, οἵτινες περιεφέροντο εἰς τινας ἑορτὰς καὶ ἀκολούθως διετηροῦντο εἰς τὰς οἰκίας τῶν Ἀθηναίων ὡς «φυλακτόν».

Κλάδους «Μορίας Ἐλαίας» (μορία ἐλαία δὲ ὠνομάζετο ἡ κατὰ μῦθον φυτευθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἥμερος ἐλαία) ἔφερον κατὰ τὰ Παναθήναια οἱ «θαλλοφόροι».

Πότε ὅμως ἐνεφανίσθη ἡ ἐλαία ἐπὶ τῆς γῆς; Τοῦτο θὰ χρονολογῆται ἀσφαλῶς ἀπὸ τῆς πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς περιόδου καὶ ἰδίως πρὸ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Μεσογείου, ἤτοι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς συνείχετο μετὰ τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς, ὡς δεικνύουσι τὰ ἀνθρακοφόρα στρώματα τῆς Κύμης τῆς Εὐβοίας ἐν οἷς εὑρέθησαν φύλλα ἐλαίας.

Ποίαν ἆρά γε νὰ ἔχῃ πατρίδα τότε τὸ δένδρον τοῦτο;

Ἡ ἥμερος ἐλαία εὑρέθη κατὰ τὴν ἑλληνικὴν παράδοσιν τὸ πρῶτον ἐν Ἀθήναις καὶ ἐκεῖθεν μετεφέρθη εἰς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα. Ὁ Αἰλιανὸς λέγει: «ἐν Ἀθήναις εὑρεθῆναι λέγουσι πρῶτον τὴν Ἐλαίαν καὶ τὴν Συκῆν», βασιζόμενος ἐπὶ χωρίου τοῦ Ἡροδότου. Ὁ Σοφοκλῆς ἐπίσης ἀποφαίνεται σαφῶς περὶ τῆς ἀθηναϊκῆς καταγωγῆς τῆς ἐλαίας ἐν τῷ Οἰδίποδι ἐπὶ Κολωνῷ, ἔνθα ὁ χορός, ἐξυμνῶν τὰ πλεονεκτήματα τοῦ Ἄστεως τῆς Παλλάδος λέγει:

«Ἔστιν δ' οἷον ἐγὼ γᾶς Ἀσίας [οὐκ ἐπακούω,
Οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλᾳ Δωρίδι νάσῳ [Πέλοπος,
Πώποτε βλαστόν.
Φύτευμα, ἀχείρωτον, αὐτόποιον,
Ἐγχέων φόβημα δαΐων,
Ὃ τᾷδε θάλλει μέγιστα χώρᾳ,
Γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐ- [λαίας·
Τὸ μέν τις οὔτε νεαρὸς οὔτε γήρᾳ
Σημαίνων ἁλιώσει χερὶ πέρσαις, ὁ [γὰρ ἐσαιὲν ὁρῶν κύκλος
Λεύσσει νιν Μορίου Διὸς χὰ γλαυ- [κῶπις Ἀθάνα».

Ἤτοι: «Θάλλει δὲ εἰς τὴν χώραν ταύτην ἡ γλαυκὴ παιδοτρόφος ἐλαία, φύτευμα γηγενές, ἀχειροποίητον, ἀντικείμενον φόβου τῶν πολεμίων ὅπλων, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἕως τώρα ἤκουσα νὰ ἐβλάστησεν εἰς τὴν Ἀσίαν οὐδ' εἰς τὴν μεγάλην δωρικὴν νῆσον τοῦ Πέλοπος· τὸ δένδρον τοῦτο οὐδεὶς ἄρχων οὔτε γέρων οὔτε νέος, θὰ καταστρέψῃ, διότι ὁ πάντοτε βλέπων ὀφθαλμὸς τοῦ Μορίου Διὸς καὶ ἡ γλαυκῶπις Ἀθηνᾶ προστατεύουν αὐτό».

Κατ' ἄλλην παράδοσιν Ἑλληνικὴν ἀναφέρονται περὶ τῆς καταγωγῆς τῆς ἐλαίας τὰ ἑξῆς: «Ἐλαῖαι παρῆχθαι φασὶν οὕτω. Τῆς γῆς ἁπάσης ἀρχῆθεν ὕδατος καλυπτομένης, πρώτον δὲ ἐν Ἀθήναις ἀναφανείσης, Ἀθηνᾶ τε καὶ Ποσειδῶν ἐρασθέντες τοῦ τόπου, ἅμιλλαν εἶχον κτίσαι πόλιν ἐπὶ τούτων ὀνόματι. Ζεὺς δὲ ἀμφοτέρων τὴν ἔριν βουληθεὶς διαλῦσαι φησιν, ὃς ἂν κάλλιστον τῇ πόλει κτῆμα ἐπιδοίη, οὗτος ἐχέτω ταύτην. Ποσειδῶν μὲν οὖν λιμέσι καὶ νεωρίοις ταύτην ἐκόσμει, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ ἐλαίαν ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνέδωκεν, εὐθαλῆ τε καὶ εὔκαρπον καὶ ταύτην στεφανωσαμένη καὶ ὑπὸ πάντων ὁραθεῖσα νενίκηκε καὶ ἐπ' ὀνόματι ταύτης τὴν πόλιν Ἀθήνας ὠνόμασαν· ἡττηθεὶς οὖν ὁ Ποσειδῶν ὑπεχώρησεν εἰς τὰ συνήθη ἀφ' οὗ καὶ τοὺς νικῶντας ἐν ἄθλοις τὸν κότινον στέφανον ἀναδοῦσιν οἱ τῶν ἀγώνων ἐπόπται. (Ὤνησε δέ ποτε καὶ ἀπήλλαξε κεφαλῆς ἄλγημα φυσικῶς φύλλῳ ἐλαίας ἐπιγράψαντα Ἀθηνᾶ καὶ μίτρῳ τὸ φύλλον τῇ κεφαλῇ ἀναδήσαντα)».

Κατὰ τὴν μυθολογίαν ἡ εἰσαγωγὴ τῆς ἐλαίας ἐν Ἑλλάδι ἐγένετο ὑπὸ τὰς ἑξῆς συνθήκας: «Κέκροψ αὐτόχθων, συμφυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος καὶ τὴν γῆν πρότερον καλουμένην Ἀκτὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. Ἐπὶ τούτου, φασίν, ἔδοξε τοῖς Θεοῖς πόλεις καταβαλέσθαι, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. Ἧκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ κατὰ μέσον τὴν Ἀκρόπολιν ἀνέφανε θάλασσαν, ἣν Ἐρεχθηΐδα καλοῦσι· μετὰ δὲ τοῦτο ἧκεν Ἀθηνᾶ καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἣ καὶ νῦν ἐν τῷ Πανδροσείῳ δείκνυται· γενομένης δὲ ἔριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, διαλύσας Ζεὺς κριτὰς ἔδωκεν οὐχ ὡς εἶπόν τινες Κέκροπα καὶ Δαναὸν οὐδὲ Ἐρεσίχθονα Θεοὺς δὲ τοὺς δώδεκα. Καὶ τούτων μὲν δικαζόντων ἡ χώρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη Κέκροπος μαρτυρήσαντος ὅτι πρώτη τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν· Ἀθηνᾶ μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας, Ποσειδῶν δὲ θυμῷ ὀργισθεὶς τὸ Θριάσιον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὕφαλον ἐποίησεν».

Κατ' ἄλλους, ὁ Κέκροψ δὲν ἦτο αὐτόχθων ἀλλὰ προήρχετο ἐκ τῆς πόλεως Σαΐδος (Sais) τῆς κάτω Αἰγύπτου, ἐξ ἧς μετέφερε τὴν ἐλαίαν κατὰ τῷ 1582 π.Χ.

Κατ' ἄλλους, ἡ ἐλαία εἰσήχθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους, ὅστις ἐκόμισε ταύτην κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του ἐκ τῶν περιφήμων αὐτοῦ ἄθλων ἐκ τῶν ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ Ἴστρου (Δουνάβεως) καὶ ἐφύτευσεν ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἵνα στεφανοῦνται διὰ τῶν κλώνων αὐτῆς οἱ νικηταὶ τῶν ἐν Ἤλιδι ἀγώνων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταδεικνύεται ὅτι ἡ ἐλαία δὲν κατάγεται ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' εἰσήχθη, τοὐλάχιστον ἡ ἥμερος, ἐξ ἄλλων μερῶν εἰς ἃ ἦτο γνωστὴ καὶ ἐκαλλιεργεῖτο ἀπὸ παλαιοτάτων χρόνων. Οὕτω οἱ Ἑβραῖοι ἐγνώριζον τὴν ἐλαίαν εἰς ἐποχὴν πολὺ προγενεστέραν τοῦ Οἰδίποδος καὶ τοῦ κατακλυσμοῦ τοῦ Δευκαλίωνος, ὀνομάζοντες ταύτην Σαΐτ ἢ Ζεΐτ, ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ Τουρκικὸν Ζεϊτούν. Οἱ καρποὶ ἄλλως τε τῆς ἐλαίας συγκατελέγοντο εἰς τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς Χαναάν. Ἐπίσης ἦτο γνωστὴ εἰς τοὺς Αἰγυπτίους πολὺ πρότερον τῆς ἐποχῆς τοῦ Κέκροπος, διότι πάπυρος χρονολογούμενος ἀπὸ τοῦ 1550 π.Χ. ἀναφέρει περὶ τῆς καλλιεργείας τοῦ δένδρου τούτου. Μούμιαι ἐξ ἄλλου, χρονολογούμεναι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς XX καὶ XXVI Δυναστείας, εὑρεθεῖσαι πλησίον τῶν Θηβῶν καὶ Αἰγύπτου, ἦσαν περιβεβλημέναι διὰ στεφάνων ἐκ φύλλων ἐλαίας.

Αἱ ἀρχαιολογικαὶ ἔρευναι ἔφερον εἰς φῶς ὅτι ἡ ἐλαία ἦτο γνωστοτάτη εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Κρήτης ἀπὸ τῆς πρωτομινωϊκῆς ἐποχῆς (3.000 — 3.500 π.Χ.). Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἔκαμνον οὗτοι χρῆσιν τοῦ ἐλαίου, εὑρεθέντων πηλίνων λύχνων καὶ πίθων ἀποθηκεύσεως αὐτοῦ.

Καὶ ἐνῷ εἰς τοὺς ἀνωτέρω λαοὺς ἦτο γνωστὴ ἡ ἐλαία ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκαλλιεργήθη πολὺ βραδύτερον. Οὕτω ὁ Ὅμηρος (1900 π.Χ.) καὶ ὁ μετὰ τοῦτον ἀκμάσας Ἡσίοδος δὲν ἀναφέρουσί τι περὶ τῆς καλλιεργείας τῆς ἐλαίας, ἐνῷ ἀντιθέτως κάμνουσι εὐρύτατα λόγον περὶ τῆς καλλιεργείας τῆς ἀμπέλου καὶ τῆς παρασκευῆς τοῦ οἴνου.

Κατὰ τὴν προομηρικὴν ἐν τούτοις ἐποχὴν ἐγίνετο χρῆσις τοῦ ἐλαίου ὡς καλλυντικοῦ, οὐχὶ δὲ καὶ ὡς τροφῆς ἢ φωτιστικῆς ὕλης. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰσήγετο τοῦτο εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῆς Ἀσίας, βραδύτερον δὲ (1600—1400 π.Χ.) ἐκ τῆς Κρήτης.

Κατὰ μεγίστην ὅθεν πιθανότητα ἡ ἐλαία, καταγομένη ἐκ τῆς Περσίας καὶ Συρίας, μετεφέρθη εἰς τὴν Κρήτην, Αἴγυπτον καὶ Ἀφρικὴν καὶ ἐκεῖθεν εἰσήχθη εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τοῦ ὑγροῦ Βασιλείου τοῦ Ποσειδῶνος κατὰ τὸν 15—17 π.Χ. αἰῶνα. Ἡ πρώτη εἰσαχθεῖσα ἐλαία φέρεται ὅτι ἐφυτεύθη ὑπὸ τῆς θεᾶς τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας Ἀθηνᾶς ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως. Αὕτη ἐφύετο ἐν τῷ Πανδροσείῳ ναῷ τοῦ Ἐρεχθείου καὶ ἐν σηκῷ ἐν ᾧ τὸ ἄγαλμα τοῦ Μορίου Διός. Αἱ κλιτύες τοῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως ἐκαλύπτοντο ὑπὸ ἀγρίων ἐλαιῶν, αἵτινες προῆλθον ἐκ τῶν σπερμάτων τῆς μορίας ἐλαίας. Ὑπὸ τοῦ Παυσανίου ἀναφέρεται ὅτι ἡ δευτέρα ἥμερος ἐλαία ἐφυτεύθη ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, παρὰ τὴν ὁποίαν, πολλαπλασιασθεῖσα, ἐσχημάτισε πυκνὰς δενδροστοιχίας ἐλαιῶν, μνημονευομένας καὶ ἐν ταῖς Νεφέλαις τοῦ Ἀριστοφάνους.

Ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἡ ἐλαία διεδόθη εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ λοιπὴν Ἑλλάδα. Ἐκ τῆς Στερεᾶς διεπεραιώθη εἰς τὴν Εὔβοιαν, ἥτις κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ἔβριθεν ἐλαιῶν. Ἡ Δῆλος εἶχε πλουσίους ἐλαιῶνας. Ἡ Σάμος ἦτο κεκαλυμμένη ἐλαιῶν, δι' ὃ καὶ ὁ Αἰσχύλος καλεῖ αὐτὴν ἐλαιόφυτον. Ἐν Λέσβῳ ἐκαλλιεργεῖτο ἡ ἐλαία ἀναμὶξ μετὰ μορεῶν καὶ συκεῶν. Εἰς τὰς Ἰονίους ἐπίσης νήσους ἀπήντα ἡ ἐλαία ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων.

Ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἡ καλλιέργεια τῆς ἐλαίας διεδόθη εἰς τὴν Σικελίαν καὶ Σαρδηνίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Μασσαλίαν καὶ λοιπὴν ἀκτὴν τῆς Μεσογείου ὑπὸ ἀποίκων Ἑλλήνων, λαβοῦσα ὀνόματα, ἔχοντα ὡς βάσιν τὴν ἑλληνικὴν λέξιν «Ἐλαία», ἐξ ἧς καὶ τὸ λατινικὸν «Olea».

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων ἀνωτέρω ἐξάγεται ὅτι ἡ ἐλαία, εἰσαχθεῖσα εἰς τὴν Ἑλλάδα, εὗρεν ἐν αὐτῇ ὅ,τι τῆς ἐχρειάζετο, ἤτοι κατάλληλον κλίμα καὶ ἔδαφος πρὸς εὐδοκίμησιν καὶ ταχεῖαν ἐξάπλωσιν. Δὲν πρέπει συνεπῶς ν' ἀπορῇ τις διατί σήμερον κατέχει αὐτὴ ἔκτασιν 5.000.000 στρεμμάτων ἐκ τῶν 36.500.000 περίπου καλλιεργησίμων στρεμμάτων ἑλληνικῆς γῆς, ἤτοι τὰ 14 % περίπου τῆς ἐκτάσεως δι' ἀντιπροσώπων της ἀριθμουμένων εἰς 70.000.000. Τὰ παραγόμενα ἐκ ταύτης προϊόντα ἀνέρχονται εἰς 2.000 ἑκατ. περίπου ἐτησίως.

Χρησιμοποίησις τῶν προϊόντων τῆς Ἐλαίας. — Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀρκετὸν διὰ τὸν ἄνθρωπον ἡ εὐδοκίμησις ἑνὸς δένδρου, ὡς εἶναι ἡ ἐλαία, ἐκ κλιματολογικῶν καὶ ἐδαφολογικῶν λόγων διὰ νὰ γίνῃ εὐπρόσδεκτον. Πρέπει τοῦτο νὰ παράγῃ χρήσιμα καὶ πολύτιμα προϊόντα. Παρέχει ὅμως τοιαῦτα ἡ ἐλαία; Καὶ πρῶτον ἂς ἀρχίσωμεν ἐκ τοῦ ἐλαίου.

Τὸ ἔλαιον ἦτο γνωστὸν ἀρχαιόθεν εἰς τοὺς Ἑβραίους, οἵτινες τὴν ὕπαρξιν αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ἐθεώρουν ὡς εὐλογίαν Κυρίου. Ἐχρησιμοποιεῖτο δὲ τοῦτο πρὸς βρῶσιν, φωτισμὸν καὶ καλλωπισμὸν τοῦ σώματος. Ἐπίσης ἐχρησιμοποιεῖτο διὰ τὴν παρασκευὴν μύρου, δι' οὗ ἐχρίοντο οἱ προφῆται, βασιλεῖς, ἄρχοντες καὶ ἱερεῖς, ὡς καὶ διὰ τὰς ἱερὰς λυχνίας. Ἡ χρῆσις ἐξ ἄλλου ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων τοῦ ἐλαίου ὡς φαρμάκου ἦτο λίαν διαδεδομένη.

Ἀλλὰ καὶ οἱ πρόγονοί μας ἐξετίμων μεγάλως τὸ ἔλαιον, ἀφοῦ ἐθεώρουν τοῦτο ὡς μίαν τῶν τριῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ ἀνθρώπου οὐσιῶν, ἤτοι τοῦ Ἀλφίτου (κριθαλεύρου), τοῦ Οἴνου καὶ τοῦ Ἐλαίου, κατὰ τὸν Ἀριστοφάνην εἰς τὰς Θεσμοφοριαζούσας. Ἀλλὰ καὶ σήμερον ἀκόμη ἂν ἔχῃ τὰς τρεῖς αὐτὰς οὐσίας ὁ ἐργάτης, εἶνε εὐχαριστημένος καὶ μάλιστα ἂν εἰς αὐτὰς προσθέσῃ λίγες ἐλῆες καὶ ἕνα κρομμύδι.

Κατὰ τοὺς ὁμηρικοὺς χρόνους ἤλειφον δι' ἐλαίου τὸ σῶμα ζώντων καὶ νεκρῶν.

Σήμερον ἔχει τὴν αὐτὴν χρῆσιν τὸ ἔλαιον, ἤτοι ὡς τροφῆς, ὡς φωτιστικῆς οὐσίας, λιπαντικῆς λεπτῶν μηχανῶν (ὡρολογίων), ὡς καλλυντικοῦ καὶ ὡς φαρμακευτικῆς οὐσίας. Εἰς ταύτας προσετέθη καὶ ἡ χρῆσις διὰ βιομηχανικοὺς σκοποὺς πρὸς παρασκευὴν στερεῶν λιπῶν δι' ὑδρογονώσεως καὶ σαπώνων.

Ἐὰν παρασκευασθῇ καλῶς τὸ ἔλαιον καὶ διατηρηθῇ ὅπως πρέπει ἵνα ἀποφευχθῇ ἡ ὀξύνσις καὶ τάγγισις αὐτοῦ, τότε καθίσταται ὡς τροφὴ πολύτιμος φυτικὴ λιπαρὰ οὐσία, περικλείουσα ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ ὠφέλιμα εἰς τὴν ὑγείαν τὰ ὁποῖα περικλείει ὁ ὥριμος καρπὸς τῆς ἐλαίας. Καὶ τοῦτο ἀπαντᾷ μόνον εἰς τὸ ἔλαιον τῆς ἐλαίας καὶ οὐχὶ τὰ ἄλλα φυτικὰ ἔλαια τὰ προερχόμενα ἐκ διαφόρων σπόρων, διότι ἵνα καταστῶσι βρώσιμα, ὑφίστανται κατεργασίας ἀποξενούσας ταῦτα πάσης ὠφελίμου οὐσίας. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὸ ἔλαιον τῆς ἐλαίας εἶνε ὀργανοληπτικῶς ἀνώτερον καὶ εὐπεπτότερον τῶν σπορελαίων.

Ἐν τούτοις, παρ' ὅλας τὰς καλὰς ἰδιότητάς του ταύτας τὸ ἔλαιον καὶ τὴν μικρὰν σχετικῶς παραγωγήν του, δὲν εὑρίσκει προθύμους ἀγοραστὰς ἔξω τῶν συνόρων τῶν χωρῶν τῆς παραγωγῆς του, διότι οἱ ἄλλοι λαοὶ δὲν ἔχουν ἀφ' ἑνὸς διαφωτισθῇ καταλλήλως καὶ ἀφ' ἑτέρου ἔχουσι παιδαγωγηθῆ ὅπως καταναλίσκωσι τὸ ἰδικῆς των παραγωγῆς σπορέλαιον, καταλλήλως διαφημιζόμενον. Θὰ ἦτο ὅμως δυνατὸν ν' αὐξηθῇ ἡ κατανάλωσις τοῦ ἐλαίου καὶ εἰς τὰς χώρας ταύτας, ἂν καταλλήλως παρουσιάζετο τοῦτο. Πρὸς τοῦτο χρειάζεται ὀργάνωσις τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν κατὰ χώρας παραγωγῆς καὶ ὀργάνωσις ὅλων τῶν παραγωγῶν τῶν διαφόρων χωρῶν εἰς μίαν διεθνῆ ὀργάνωσιν, ἱκανὴν νὰ μελετᾷ ἀπὸ διεθνοῦς ἀπόψεως τὰ ζητήματα παραγωγῆς, διαφημίσεως καὶ καταναλώσεως τοῦ ἐλαίου. Μία τοιαύτη κίνησις θὰ ὠφέλει μεγάλως τοὺς Ἕλληνας ἐλαιοπαραγωγούς, διότι θὰ ὤθει τούτους εἰς τὴν καλυτέραν καλλιέργειαν τῶν ἐλαιῶνων καὶ εἰς τὴν ἐπέκτασιν αὐτῶν, πρὸς αὔξησιν τῆς ἐξαγωγῆς πέραν τῶν σημερινῶν 7 — 10.000.000 χ)γρ. Ἡ ποιότης ἐπίσης τοῦ ἐλαίου θὰ ἐβελτιοῦτο, ἵνα παρουσιάζηται τοῦτο, ὅπως ἄλλως τε πρέπει, ἀρίστης ποιότητος.

Πλὴν τοῦ ἐλαίου, μεγίστης ἀξίας εἶνε καὶ αἱ ἐλαῖαι ὡς βρώσιμοι. Αὗται παρασκευάζονται ἐν ἅλμῃ ἄωροι ἢ ὥριμοι. Καὶ ὡς ἄωροι παρασκευάζονται κυρίως ἐν Ἱσπανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ, ὡς ὥριμοι δὲ κυρίως ἐν Ἑλλάδι. Διὰ τὴν παρασκευὴν τούτων χρησιμοποιοῦνται διάφοροι ποικιλίαι ὡς ἡ βασιλική, ἐν Ἱσπανίᾳ. Ἐν Ἑλλάδι δύο κυρίως εἶνε αἱ ποικιλίαι, ἡ μία, καλλιεργουμένη εὐρέως ἐν Ἀμφίσσῃ, Λαμίᾳ, Ἀταλάντῃ, Πηλίῳ, Ξηροχωρίῳ, Ἀγρινίῳ, Ἄρτῃ καὶ εἰς ἄλλα μέρη καὶ φέρουσα τὰ ὀνόματα τῶν περιφερειῶν ἐν αἷς καλλιεργεῖται, δὲν εἶνε εἰμὴ μία καὶ ἡ αὐτὴ ποικιλία, ὡς διὰ πρώτην φορὰν διεκρίναμεν, καὶ ἥτις πρέπει νὰ ὀνομασθῇ Κονσερβολιά, ἡ δὲ ἄλλη, καλλιεργουμένη περιωρισμένως ἐν Πελοποννήσῳ, εἶνε ἡ τῶν Καλαμῶν. Εἰς ταύτας πρέπει νὰ καταλέξωμεν καὶ τὰς ἠλλοιωμένας καὶ φυσικῶς ἐκπικρισθείσας ἐλαίας, τὰς φερομένας εἰς μικρὰς ποσότητας εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἀγορὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Θρούμπες». Ἐξάγονται κατ' ἔτος 12.000.000 χ)γρ. ἐλαιῶν. Θὰ ἠδύνατο ὅμως ν' αὐξηθῇ ἡ ἐξαγωγὴ ἂν ἐδίδετο μεγαλυτέρα προσοχὴ εἰς τὴν παρασκευὴν καὶ συσκευασίαν αὐτῶν, ὅπως εὐρυνθῇ ὁ κύκλος τῆς καταναλώσεως των καὶ πέραν τῶν λατινικῶν, μεσογειακῶν καὶ ἰουδαϊκῶν λαῶν τῶν ἐγκατεσπαρμένων ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἀλλαχοῦ.

Ὡς τροφὴ ἡ ἐκπικρισθεῖσα ὥριμος ἑλληνικὴ ἐλαία εἶνε πλήρης, διότι περιέχει ἔλαιον 20—35 %, πρωτεΐνας 1.2—2 %, ὑδατάνθρακας 7.5—14 % καὶ τέφραν 0.5—2 %. Μὲ τοιαύτην σύνθεσιν δὲν εἶνε ἀπορίας ἄξιον πῶς κατορθώνει ὁ Ἕλλην ἀγρότης, ἐργαζόμενος σκληρῶς, νὰ δύναται νὰ συντηρῆται τρεφόμενος μὲ ἕνα κομμάτι ψωμί, ἕνα κρομμύδι καὶ μιὰ φούχτα ἐλῆές.

Δικαίως ὅθεν ἐξετιμήθη ἡ ἐλαία ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς, ἀφοῦ μᾶς παρέχει δύο πολυτίμους τροφὰς διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ἔλαιον καὶ τὰς ἐλαίας καὶ τὰ μεγίστης οἰκονομικῆς σημασίας προϊόντα τοῦ ἐλαίου, παραγομένου ἐν ἀφθονίᾳ καὶ δὴ ἐκ τῶν κατωτέρας ποιότητος ἐδαφῶν. Εὐχῆς ἔργον εἶνε καὶ οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες νὰ ἐκτιμήσωσι τὸ πολύτιμον τοῦτο δένδρον τῆς Ἀθηνᾶς, τὸ ὁποῖον δεχόμενον μετρίας περιποιήσεις, θὰ δυνηθῇ ν' ἀποβῇ ἓν σπουδαῖον μέσον οἰκονομικῆς ἀνακουφίσεως τοῦ Ἕλληνος ἀγρότου καὶ δι' αὐτοῦ ὁλοκλήρου τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἀφοῦ αὕτη ἐπὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἀγρότου στηρίζει τὴν εὐημερίαν της.

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΞΑΝΘΗΣ
"ΡΙΤΑ" ΣΙΓΑΛΑ

Εἶναι τὰ ἐκλεκτότερα σιγάρα, ποὺ γιὰ πρώτην φορὰν ἐμφανίζονται ἐν τῇ Παλαιᾷ Ἑλλάδι.

Εἶναι τὰ ἀβλαβέστερα σιγαρέττα μὲ καπνὸν παραγόμενον εἰς τὰ ὡραιότερα μέρη τῆς Θράκης καὶ ἰδίᾳ τῆς περιφερείας Ξάνθης. Κατέκτησαν ὅλον τὸν καπνίζοντα πληθυσμὸν τῶν Νέων Χωρῶν καὶ ἐξαπλοῦνται καὶ ἐπὶ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος μὲ καταπληκτικὴν προτίμησιν.

Ἔναρξις πωλήσεως προσεχῶς εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀποθήκην, Σταδίου 42. Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος δι' ὅλην τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα:

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ Γ. ΛΙΑΚΟΣ
Σταδίου 42

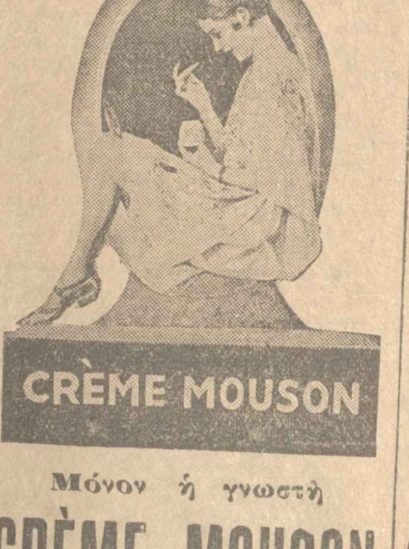

Μόνον ἡ γνωστὴ
CRÈME MOUSON

διατηρεῖ τὴν φρεσκάδα τοῦ προσώπου καὶ καθαρίζει τὶς πανάδες. Γεν. Ἀντιπρόσωπος: Π. ΗΣΑΪΑΣ, Ρόμβης 18.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ. Διδασκάλισσα τῆς Ἀγγλικῆς παραδίδει μαθήματα. Πληροφορίαι: Μαργαρῶ Αὐγουστάκη, Πανσανίου ἀριθ. 7. Παρὰ τὸ Στάδιον.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ ΑΕΡΙΟΦΩΤΟΣ

Ἡ Ἑταιρία Ἀεριόφωτος κατηγορεῖ τὸν Δῆμον ὅτι δημοσιογραφεῖ διὰ νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν Δικαιοσύνην, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ ἀγωγῆς τοῦ Δήμου, διεκδικοῦντος τὸ δικαίωμα ἐξαγορᾶς τοῦ ἀτυχοῦς προνομίου τῆς Ἑταιρίας. Καὶ τοξεύει ἡ Ἑταιρία τὴν ἀπειλήν, ὅτι μετὰ τὴν δίκην πρόκειται νὰ ὁμιλήσῃ περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων.

Ὁ Δῆμος ἐν τούτοις γνωρίζει ὡς ἀνωτέραν ἐπηρεασμῶν τὴν Ἑλληνικὴν Δικαιοσύνην καὶ διὰ τοῦτο προσέφυγεν αὐτὸς πρὸς αὐτήν.

Ἡ ἔκθεσις δὲ τῶν ἀφορώντων τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἀεριόφωτος, γενομένη εἴτε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ Δήμου, εἴτε εἰς τὴν δημοσιότητα ὑπὸ τοῦ Τύπου, ὑπηρετοῦντος τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Κοινοῦ, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀπόπειρα ἐπηρεασμοῦ, ἀλλ' εἶναι ἔργον διαφωτίσεως τῆς ὑποθέσεως. Ἀναμφισβήτητος, ἀλλὰ ματαία, ἀπόπειρα ἐπηρεασμοῦ εἶναι ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρίας ἐκτόξευσις σκοτεινῶν καὶ κενῶν ἀπειλῶν ὅτι θὰ δημοσιογραφήσῃ μετὰ τὴν δίκην.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τοῦ Δήμου Ἀθηναίων)

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Προκηρύσσεται μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς δι' αὐτοκινήτων μεταφορᾶς ἐπιβατῶν ἐκ τοῦ Σταθμοῦ Λεβαδείας εἰς τὴν Πόλιν Λεβαδείας καὶ ἀντιστρόφως.

Ἐνσφράγιστοι προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Διευθύνσει Α' Περιφερείας Πανεπιστημίου 39 (Ἐμπορικὴ Ὑπηρεσία) ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν ὅρων.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως Α' Περιφερείας)

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Β. ΚΑΛΚΑΝΗ—Α. ΜΑΓΚΑΚΗ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ (Τσαμαδοῦ 25) 1—2 μ. μ. ΑΘΗΝΑΙ Σταδίου 37 α καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Νέα τμήματα τελειοφοίτων καὶ τμηματικῶν ἐξετάσεων.

ΑΛΤ!
Πωλοῦνται ὅλαι αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον ΠΕΤΡΟΥ ΚΡΙΑΛΗ, Σοφοκλέους 7, (Στοὰ Παπποῦ).

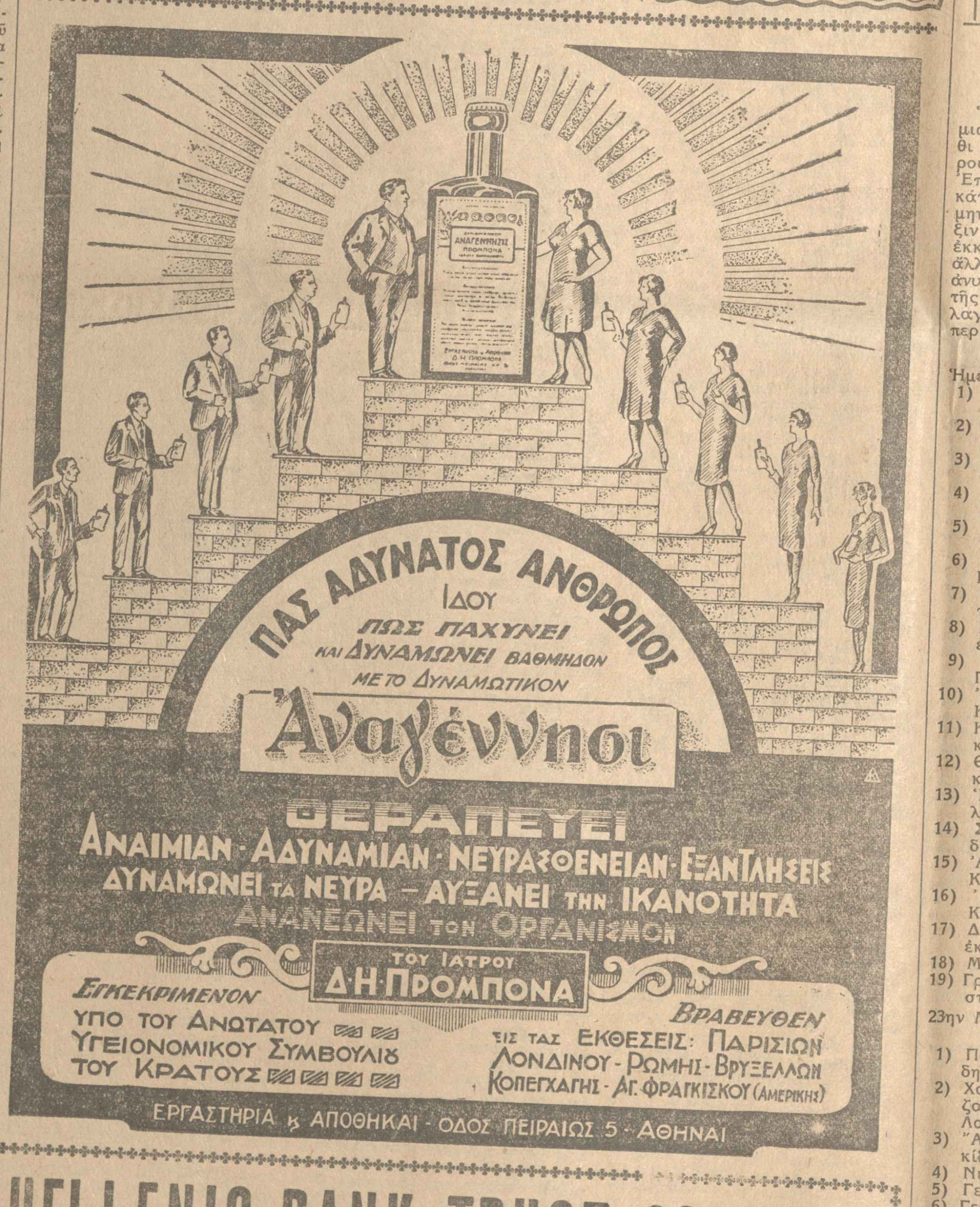
ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ
ΠΑΣ ΑΔΥΝΑΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΙΔΟΥ
ΠΩΣ ΠΑΧΥΝΕΙ
ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΒΑΘΜΗΔΟΝ
ΜΕ ΤΟ ΔΥΝΑΜΩΤΙΚΟΝ
Ἀναγέννησι
ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ
ΑΝΑΙΜΙΑΝ - ΑΔΥΝΑΜΙΑΝ - ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΕΙΑΝ - ΕΞΑΝΤΛΗΣΕΙΣ
ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΤΑ ΝΕΥΡΑ — ΑΥΞΑΝΕΙ ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ
ΑΝΑΝΕΩΝΕΙ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ
ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ
Δ. Η. ΠΡΟΜΠΟΝΑ
ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ: ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΛΟΝΔΙΝΟΥ - ΡΩΜΗΣ - ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗΣ - ΑΓ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ (ΑΜΕΡΙΚΗΣ)
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ & ΑΠΟΘΗΚΑΙ - ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 5 - ΑΘΗΝΑΙ

HELLENIC BANK TRUST COMPANY
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ . . . . ΔΟΛΛΑΡΙΑ 1.500.000.-

Δέχεται καταθέσεις καὶ ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζιτικὰς ἐργασίας ὑπὸ λίαν εὐνοϊκοὺς ὅρους.

Οἱ ἔχοντες συναλλαγὰς καὶ συμφέροντα ἐν Ἀμερικῇ δύνανται ν' ἀποτείνωνται εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν HELLENIC BANK TRUST Co, 51 MAIDEN LANE, NEW YORK, U. S. A., εἴτε πρὸς τὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα (Τμῆμα Ἐργασιῶν Ἀμερικῆς), ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις δὲ εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα αὐτῆς.

Τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Πρακτορεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης (51 MAIDEN LANE) καὶ τὸ ἐν Σικάγῳ Γραφεῖον τῆς (33 S. CLARK STREET) ἐξακολουθοῦν λειτουργοῦντα.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ "Η ΑΘΗΝΑΪΣ" Α. Α. ΑΚΡΙΒΟΥ & Σιας (ΧΡΗΣΕΩΣ 1930)

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Οἰκόπεδον			185.515.—
Κτίριον			
Ἀρχικὴ ἀξία	3.056.330.—		
Ἀποσβέσεις προηγουμένων χρήσεων	193.884.—	2.862.446.60	
Μηχανήματα			
Ἀρχικὴ ἀξία	6.854.942.85		
Ἀποσβέσεις προηγουμένων χρήσεων	973.767.55	5.881.475.30	8.743.921.90
Πρῶται ὕλαι			
Κουκούλια		993.024.—	
Χρώματα		18.901.—	
Μέταξα ἐν ἀποθήκῃ καὶ κατεργασίᾳ		1.003.115.—	
Νήματα		102.262.30	2.117.303.30
Προϊόντα			
Ἀκατέργαστα		315.804.50	
Ἡμικατειργασμένα		109.995.—	
Κατειργασμένα		360.204.70	
Ὑποπροϊόντα		52.161.35	838.165.55
Ἀποθήκη Ὑλικοῦ		102.294.10	
Ἀνταλλακτικὰ καὶ Ἐξαρτήματα		200.000.—	
Ἔπιπλα καὶ Σκεύη		106.051.40	408.345.50
Ἔξοδα Ἱδρύσεως Ἀνωνύμου			100.000.—
Προκαταβολαὶ			201.014.05
Ταμεῖον καὶ Τράπεζαι		203.122.65	
Πελάται		3.054.124.55	
Χρεωστικοὶ Λογαριασμοὶ		161.403.15	
Γραμμάτια εἰσπρακτέα		2.032.620.30	5.451.270.65
		Δρχ.	18.045.535.95

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον		12.000.000.—	
Προτεινομένη μείωσις τοῦ Ἑταιρικοῦ Κεφαλαίου δι' ἀποσβέσεως 2.500 μετοχῶν τῆς Ἑταιρείας ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ		250.000.—	11.750.00
Ἀποθεματικὸν Ἔκτακτον		2.500.000.—	
» τακτικὸν παρελ. χρήσεως		1.051.346.05	
» τακτ. παρούσης χρήσεως		204.940.25	3.756.29
Κρατήσεις			
Δι' ἀποσβέσεις κτιρίου	61.126.70		
Δι' ἀποσβέσ. μηχανημάτων	342.747.10	403.873.80	
Δι' ἀπόσβεσιν ἐξόδων ἱδρύσεως Ἀνωνύμου		100.000.—	
Δι' ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις		150.000.—	653.873
Πιστωτικοὶ Λογαριασμοὶ			2.941
Πελάται			11.23
Μερίσματα παρελθουσῶν χρήσεων			26.64
Μέρισμα Τακτικὸν 1930 7 %		822.500.—	
Μέρισμα πρόσθετον 1930 7 763 %		912.152.—	734.65
Ποσοστὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου			102.20
Κέρδη καὶ Ζημίαι ὑπόλοιπον εἰς Νέον			7.68
		Δρχ.	18.045.535

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

ΧΡΕΩΣΙΣ

Διαφορὰ ἐξ ἀγορᾶς 2500 Μετοχῶν Ἑταιρείας			25.000.—
Ἀνταλλακτικὰ καὶ ἐξαρτήματα			194.360.85
Τόκοι Προεξοφλήσεων			261.945.25
Συντήρησις μηχανημάτων			45.314.70
Γενικὰ ἔξοδα			617.425.20
Ἀσφάλιστρα			73.557.40
Γραφικὴ ὕλη			14.501.—
Ἐκπτώσεις καὶ προμήθειαι			558.489.45
Φόροι			93.129.40
Κρατήσεις δι' ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις		150.000.—	
Κρατήσεις δι' ἀποσβέσεις κτιρίου	61.126.70		
Κρατήσεις δι' ἀποσβέσεις μηχανημάτων	342.747.10	403.873.80	
Κρατήσεις δι' ἀποσβ. ἱδρύσεως Ἀνωνύμου		100.000.—	653.873.80
Τακτικὸν ἀποθεματικόν			204.949.25
Μέρισμα χρήσεως 1930 7 %		822.500.—	
Μέρισμα πρόσθετον 1930 7.763 %		912.152.—	1.734.652.—
Ἀμοιβὴ Συμβούλων			102.204.70
Ὑπόλοιπον εἰς νέον			7.686.90
		Δρχ.	4.587.068.90

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Ὑπόλοιπον προηγουμένης χρήσεως	18.399.5
Διαφορὰ φόρου ἐκ μερίσματος καὶ ποσοστῶν Συμβούλων χρήσεως 1929	115.931
Κέρδη ἐκ πωλήσεως ἐμπορευμάτων	4.452.738
Δρχ.	4.587.068.9

Τὸ μέρισμα ἐκ δρ. 14.763 καθαρὸν δρ. 12 κατὰ Μετοχὴν εἶνε πληρωτέον παρὰ τῇ Ἐμπορικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ παρόντος ἰσολογισμοῦ παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5 μερισματαποδείξεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
ΚΩΝ. Ν. ΜΑΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. Α. ΑΚΡΙΒΟΣ

Ὁ Λογιστὴς
ΧΑΡ. Δ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

(Οὐδεμία δημοσίευσις ἀναγνωρίζεται ἄνευ ἐγγράφου ἐντολῆς)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἡ Ε' ἐν Ἀθήναις Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ καλεῖ τοὺς κάτωθι ἀναγραφομένους, ὅπως παρουσιασθῶσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐπιτροπῆς (Κριεζώτου 8) τὰς κάτωθι ἀναγραφομένας ἡμερομηνίας καὶ ὥρας πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκκρεμουσῶν προσφυγῶν των, ἄλλως θέλουσιν ἀπορριφθῆ ὡς ἀνυποστήρικτοι, ἐπικυρουμένης τῆς ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς ἐπιβληθείσης προσωρινῆς περικοπῆς:

19ην Μαρτίου
Ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 12.30'
1) Θωμᾶν Τεκτονίδην τὸ γένος Κάσιλος.
2) Κωνσταντῖνον Τσιλιγγέρην ἐκ Τριπόλεως.
3) Γεώργιον Ἀμαραντίδην ἐκ Κρώμνης.
4) Λάζαρον Μουρὰτ Κικίδην ἐκ Γιὸλ Ἀγοὺζ.
5) Δημήτριον Θ. Ἑρμείδην ἐκ Κερασοῦντος.
6) Θεοδόσιον Ε. Φεραλῆν ἐκ Κερασοῦντος.
7) Νικόλαον Χ. Ἰωάννου Ματαξῶν ἐκ Χουμουρκιάντων.
8) Εὐστάθιον Θ. Δεσκουλίδην ἐκ Φυτιάνων.
9) Κυριακὴν χήραν Χρήστου Προκοπίδου ἐκ Κορκοτᾶ.
10) Ἰορδάνην Προκοπίδην ἐκ Κορκοτᾶ.
11) Κοσμᾶν Προκοπίδην ἐκ Κορκοτᾶ.
12) Θωμᾶν Προκοπίδην ἐκ Κορκοτᾶ.
13) Ἑλένην Θωμᾶ Παπαδοπούλου ἐκ Κορκοτᾶ.
14) Σοφίαν χήραν Π. Προκοπίδου ἐκ Κορκοτᾶ.
15) Ἀνεσίαν Π. Προκοπίδου ἐκ Κορκοτᾶ.
16) Ἰωάννην Ν. Γαλεάδην ἐκ Κορκοτᾶ.
17) Δημήτριον Ἠλ. Τομπούλην ἐκ Κερασοῦντος.
18) Μιχαὴλ Καραβάλην
19) Γρηγόριον Κωνσταντίνου Κατανίδην.

23ην Μαρτίου, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12.30' μ.μ.
1) Παπᾶ Θεόδωρον Γαβριηλίδην.
2) Χαράλαμπον, Νικόλαον, Λάζαρον, Γεώργιον, Ἰωάννην Λαζαρίδου.
3) Ἄνναν καὶ Γεώργιον Κανακίδην.
4) Νικόλαον Χ. Κανακίδην.
5) Γεώργιον Χ. Κανακίδην.
6) Γεώργιον Α. Λαζαρίδην.
7) Ἀνέστην Β. Βασιλειάδην ἐκ Κερασοῦντος.
8) Χαράλαμπον Ν. Τσαρμιάδην ἐκ Κερασοῦντος.
9) Νικόλαον Δ. Σαφλάσογλου ἐκ Τσακράκ.
10) Δημήτριον Γ. Κωνσταντινίδην ἐκ Γενὴ-Κιοΐ.
11) Σοφίαν χήραν Χαριλάου Πιλατζόγλου ἐξ Ἀπτάλ.
12) Ἰωάννης Π. Χαριτίδην.
13) Θεόφιλον Σάββα Σπανίδην ἢ Κεσόγλου.
14) Βασίλειον Κυρ. Χ'' Κυριάκου ἐκ Κερασοῦντος.
15) Π. Φουλίδην.
16) Σπυρίδωνα Ι. Σόϊ Λεμέγογλου.
17) Παναγιώτην Χ. Ἑρμείδην.
18) Μιχαὴλ Ἀμοιρίδην ἐκ Λαχανᾶ.
19) Ἀναστάσιον Θ. Παπαδόπουλον ἐκ Κορκοτᾶ.

24ην Μαρτίου, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 12.30' μ.μ.
1) Παῦλον Χ'' Ἰωάννου Γρηγοριάδην.
2) Δ)σις Ἀνταλλαγῆς κατὰ Θεμιστοκλέους Χιονίδου.
3) Χρυσάνθαν Κυρ. Μανουσῆ ἐκ Κερασοῦντος.
4) Γεώργιον Χ. Τσανλικᾶν.
5) Ἰωάννην Κωνστ. Τεμιρτζόγλου ἐκ Τσίτης.
6) Εὐτυχίαν Ταρυπάθη.
7) Ἰωάννην Κ. Μωϋσίδην ἐκ Λοντσίων.
8) Φώτην Ἀντων. Χρυσωνίδην.
9) Κοσμᾶν Γ. Χρυσωνίδην ἐκ Κορκοτᾶ.
10) Νικόλαον Λιθοξόν.
11) Ἀντώνιον Π. Σπυρίδην ἐκ Κερασοῦντος.

26ην Μαρτίου, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 12.30' μ.μ.
1) Χαράλαμπον Ι. Τσομίδην.
2) Γεώργιον Κ. Καπνόπουλον.
3) Μελπομένην Γεωργίου Μιμητοπούλου.
4) Χαρίλαον Γ. Μιμητόπουλον.
5) Θωμᾶν Π. Σαϊνίδην ἐκ Κερασοῦντος.
6) Μιχαὴλ Γρηγοριάδην ἐκ Τσίτης.
7) Μιχαὴλ Μιχαηλίδην ἐκ Σεφκέρ.
8) Κωνσταντῖνον Σάββα Τσομέζογλου.
9) Ἰωάννην Δ. Μασμανίδην ἐκ Πελλᾶ.
10) Σταῦρον Π. Γρηγοριάδην ἐκ Τσίτης.
11) Σάββαν Π. Ἀναστασόγλου.
12) Ἄνθιμον Α. Εὐφραιμίδην.
13) Κωνσταντῖνον Ν. Παπαδόπουλον.
14) Κωνσταντῖνον Κακουλίδην.
15) Δημήτριον Π. Κακουλίδην.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΚΑΒΟΥΡΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Γ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
Ἰατρός
Εἰδικὸς δερματολόγος - συφιλιδολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ.μ. Γερανίου ἀριθ. 12. Ὁμόνοια.

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ—ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ
Ἰατρὸς κ.
Ι. Ν. ΑΝΝΙΝΟΣ
Δέχεται 12—2 μ. μ.
Θεμιστοκλέους 53

Ὁ Διευθυντὴς ἰατρὸς τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ, δέχεται τοὺς ἐκ δερματικῶν καὶ μεταδοτικῶν νοσημάτων πάσχοντας, ὁδὸς Σαριπόλου 8 (ἔναντι βορείας πλευρᾶς Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου) καθ' ἑκάστην 8—12 καὶ 3—7.

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΟΣ
Ἀσυναγώνιστος εἰς ποιότητα
ΚΩΚ ΕΙΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ
ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΚΑΥΣΙΜΟΣ ΥΛΗ
Π. ΚΑΪΡΗΣ ΑΒΕΡΩΦ 19

Εἰς μεγάλην συλλογήν, αἱ γνωσταὶ
ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ
ΠΡΑΤΗΡΙΑ
ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΧΑΡΙΟΥ & Σια
Ὁδὸς Σταδίου 58Α

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΑΧ. 425.915.011
Πᾶσαι αἱ Τραπεζιτικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΑΡΓΟΣ ΠΥΡΓΟΣ ΠΑΤΡΑΙ ΚΕΡΚΥΡΑ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ ΝΑΥΠΛΙΟΝ ΑΙΓΙΟΝ ΚΑΛΑΜΑΙ ΣΥΡΟΣ ΧΙΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΒΟΛΟΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΛΑΡΙΣΣΑ ΤΡΙΚΚΑΛΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΧΑΝΙΑ ΖΑΚΥΝΘΟΣ ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ ΤΡΙΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑ ΚΑΒΑΛΛΑ ΠΡΕΒΕΖΑ ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ ΒΑΘΥ ΝΑΞΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΣ ΦΑΡΣΑΛΑ ΙΣΤΙΑΙΑ ΦΛΩΡΙΝΑ ΑΓΡΙΝΙΟΝ ΑΜΑΛΙΑΣ ΛΑΜΙΑ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις ΕΛΛΑΔΟΣ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD
4 LONDON WALL BULDINGS EC 2
Μεθ' ὑποκαταστημάτων ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ & ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐγένοντο, ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.
Ταμιευτήριον μέχρι 100.000 δρ. 4 1)4 ο)ο ἀπηλλαγμένον φόρου

CARLO ERBA S. A. MILANO-ITALIA
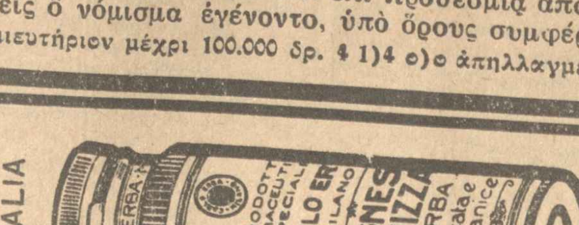

Ἡ μαγνησία «ΕΡΜΠΑ» εἰς φακέλλους καὶ εἰς φιάλας εἶνε τὸ ἀνώτερον, ἀποτελεσματικώτερον καὶ οἰκονομικώτερον καθαρτικόν. Ζητήσατέ το ἀπὸ τὸν φαρμακοποιόν σας.
Ἀντιπρόσωπος - Ἀποθηκάριος ΠΟΛΥΚ. ΜΙΡΑΛΕ ΑΠΕΛΛΟΥ 1—ΑΘΗΝΑΙ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν τῇ Στ[illegible] Πεσμαζόγλου, Πανεπιστημίου 53, ἓν διαμέρισμα εἰς τὸν 1ον ὄροφον ἐξ ὀκτὼ κυρίων δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν. ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐπίσης δωμάτια διὰ γραφεῖα. Τὰ ἐπὶ τῆς προσόψεως πρὸς 1500 δρχ. ἕκαστον, τὰ δὲ ἐσωτερικὰ πρὸς [illegible] δρχ. ἕκαστον. Πληροφορίαι παρὰ τῷ διαχειριστῇ κ. Νικολ. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πεσμαζόγλου καὶ ἀκριβῶς ἔναντι τοῦ Χρηματιστηρίου εὐρύχωρον ἡμιϋπόγειον διαμέρισμα. Πληροφορίαι γραφεῖα «Πρωΐας» 12—1 καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν ὅλῳ, εἴτε καὶ τμηματικῶς ἰσόγειον κτίριον μεμονωμένον, εὐπρόσωπον καὶ καθαρὸν μὲ 5 αἰθούσας, ἐντὸς κήπου 5000 πήχεων, κατάλληλον διὰ καθαρὰν βιομηχανίαν, βιοτεχνίαν, ἀποθήκας, ἰατρεῖον, σχολεῖον καὶ δημόσιον ἢ δημοτικὸν ἵδρυμα, [illegible] κινητήριον ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν, ἀεριόφως, ὕδωρ ἄφθονον καὶ λοιπά. Πληροφορίαι εἰς τὰ Γραφεῖα μας παρὰ τῷ κ. Δημ. Χαλικιᾷ, διαχειριστῇ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τμηματικῶς ἢ συνολικῶς, ἢ πωλεῖται τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μυλλέρου Ἐργοστάσιον Αὐτοκινήτων (πρώην Μάζη) μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐργαλείων ξυλουργικῆς καὶ σιδηρουργικῆς. Πληροφορίαι Ὁμήρου 10, Οἰκία Ἐμπειρίκου.

Γαλλικά. Γερμανικά. Λογιστικά. Ἀγγλ. Cours. Μαθημ. ἰδιαιτ. προπαρ. διὰ διαγωνισμούς. Ἀνάπτυξις τῶν ἐν τῇ Γαλ. Ἀκαδ. διδασκομένων. Piciences, Conversation, Thèmes Severs. Τμήματα νυκτερ. Τιμαὶ λογικαί. Μεταφράσεις διάφοροι. Παρὰ Καθηγητρίας Παρισίων, Καποδιστρίου 16.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ παρὰ τὴν ὁδὸν Τιμολέοντος 53 (Εὐαγγελισμὸς) οἰκία ἐκ 4 δωματίων, χὼλλ, λουτροῦ καὶ ὅλων τῶν μοντέρνων κομφὸρ μὲ ἐνοίκιον προσιτόν. Πληροφορίαι ἐντός.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Ἀλευρόμυλος καινουργὴς ἐν λειτουργίᾳ. Πληροφορίαι Τασ. Κουράσην, Βερανζέρου 13.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ μονοκατοικία διώροφος μὲ κῆπον, νερὸ πόλεως καὶ φρέαρ, ἠλεκτρικὸν καὶ ἀέριόφως πλησίον Σταθμοῦ, στάσις Χαροκόπου. Πληροφορίαι: κ. Δ. Μεϊντάνη, Νοταρᾶ 112, Πειραιᾶ.

ΖΗΤΕΙ θέσιν ἀρχιμυλωνᾶς εἰδικός, ἐργασθεὶς εἰς διαφόρους Μύλους. Γράψατε: Λογιστήριον «Πρωΐας» Ι. Μ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πεπειραμένη δακτυλογράφος γνωρίζουσα ἄριστα ἑλληνικὰ καὶ γαλλικά. Μηχανὴ Οὐντεργουόντ. 39 Σκουφᾶ 2—3 μ. μ.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ καρφίτσα μετ' ἀδαμάντων μικρῶν ἄνευ σοβαρᾶς ἀξίας. Παρακαλεῖται ὁ εὑρών, ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἐνθυμίου, νὰ παραδώσῃ ταύτην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χίου 32α καὶ θὰ ἀμειφθῆσεται γενναίως.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πρὸς ἐνοικίασιν πιάνο μεταχειρισμένον. Γράψατε: Δ[illegible] Μ. Κ., Γραφεῖα μας.

Γαλλικὰ - Γερμ. - Λογιστικὰ - Ἀγγλ. - Μαθημ. - Groupes διάφοροι δι' ἀρχαρίους. Ἀνάπτυξις τῶν ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ διδασκομένων. Litterature. Conversation. Sujets Divers Παρὰ Καθηγητρίας Σχολῆς Παρισίων. Μεταφράσεις διάφοροι.—Καποδιστρίου ἀρ. 16.

ΜΙΑ ΕΚΚΡΕΜΗΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΚΟΝΣΟΡΤΣΙΟΥΜ

ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. Κ. Δ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΟΥ

Εἰς τὰ φύλλα τῶν ἐφημερίδων τῆς 3 καὶ 4 Φεβρουαρίου ἀνέγνωσα πληροφορίαν προερχομένην, ὡς ἀναφέρεται, ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, καθ' ἣν ὑποβάλλεται, ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος, εἰς τὴν Βουλὴν τροπολογία ἐπὶ τοῦ κατατεθειμένου νομοσχεδίου περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων λόγῳ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς περὶ κονσόρτσιουμ καθόλου νομοθεσίας.

Αἱ ἐφημερίδες αἱ ἀναγράφουσαι τὴν εἴδησιν ταύτην, πληροφοροῦνται, ὅτι διὰ τῆς ἐν λόγῳ τροπολογίας, λαμβάνεται πρόνοια — ἐφ' ὅσον τὸ σχετικὸν δικαίωμα δὲν ἔχει παραγραφῆ — περὶ ἐπιστροφῆς εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς τιμῆς τῆς ἐκχωρήσεως καὶ τῆς τιμῆς τῆς πωλήσεως.

Τὸ ζήτημα εἶνε ἐκ τῶν σπουδαιοτάτων, διότι ἐκ τῆς δικαίας καὶ ὀρθῆς τούτου ἐπιλύσεως, ἐξαρτᾶται ἡ ἐμπορικὴ ὕπαρξις πολλῶν ἐμπορικῶν ἐξαγωγικῶν οἴκων σταφίδος, οἱ ὁποῖοι, λόγῳ τῆς μὴ ἐπιστροφῆς αὐτοῖς εἰσέτι τῶν περὶ ὧν πρόκειται συναλλαγματικῶν διαφορῶν, ἔχουν, ἀτυχῶς, ἀχθῆ εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πτωχεύσεως.

Ὑπερασπισθεὶς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὡς δικηγόρος μεγίστης ὁμάδος τῶν μὴ ἀποζημιωθέντων τὰ δίκαιά των, νομίζω, ὅτι ἔχω καθῆκον νὰ προκαλέσω εὐρυτέραν ἐπιστημονικὴν συζήτησιν ἐπὶ ζητήματος τοσοῦτον σπουδαίου, οὐ μόνον διὰ τὸ σταφιδεμπόριον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καθόλου σταφιδοπαραγωγήν, ἡ ὁποία, καὶ κατὰ τὴν γνώμην μου, ἔχει μέγιστον συμφέρον νὰ μὴ προκληθῇ ἡ πτώχευσις, δι' ἀνίσου μέτρου ἀποζημιώσεως, μεγάλου ἀριθμοῦ ἐντίμων σταφιδικῶν οἴκων, καὶ τῆς περιστολῆς, συνεπείᾳ ταύτης, τοῦ ἀπαραιτήτου συναγωνισμοῦ διὰ τὴν ὕψωσιν τῶν τιμῶν τῆς σταφιδοπαραγωγῆς, μεταξὺ ὅσον ἔνεστι πλειοτέρων ἐξαγωγικῶν οἴκων.

Διὰ τοῦ νόμου 2612 τῆς 29ης Μαΐου 1921 περὶ ὑποχρεωτικῆς ἐκχωρήσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ αὐτῶν συναλλάγματος εἰς τὸ Συνδικᾶτον τῶν Τραπεζῶν κατ' ἀρχάς, καὶ εἶτα εἰς τὸ Κράτος, οἱ ἐξαγωγεῖς ἔμποροι ἐστερήθησαν ἀντισυνταγματικῶς μέρους τῆς ἀξίας τοῦ συναλλάγματός των, ἀφοῦ, ἔναντι τοῦ ἐκχωρουμένου συναλλάγματός των ἐλάμβανον εἰς δραχμὰς μέρος μόνον τῆς εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν ἀξίας τοῦ συναλλάγματός των.

Ἐκτοτε, ἤτοι, ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1921, ἐγεννήθησαν αἱ ἀξιώσεις τῶν ἐξαγωγέων ἐμπόρων πρὸς ἀποζημίωσιν (ἐπιστροφὴν) διὰ τὸ μέρος τῆς ἀξίας τοῦ συναλλάγματός των εἰς δραχμάς, τὸ ὁποῖον κατεκράτησεν αὐτοῖς τὸ Δημόσιον.

Τὸ Κράτος ἀνεγνώρισε πράγματι τὴν πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἄνω ἐξαγωγέων ὑποχρέωσίν του, καὶ διὰ σειρᾶς νομοθετημάτων ἐπελήφθη τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ὑποχρεώσεώς του ταύτης.

Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ προβῶμεν ἐνταῦθα εἰς τὴν ἀνάλυσιν ὅλων τῶν σχετικῶν νομοθετημάτων, ἀρκούμενοι μόνον νὰ διαπιστώσωμεν, ὅτι σπανίως διὰ τῆς νομοθεσίας ἐδημιουργήθη μείζων ἀνισότης μεταξὺ ζημιωθέντων ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς πραγματικὰς καὶ νομικὰς συνθήκας εὑρισκομένων πολιτῶν.

Μετὰ τὰ Ν. Διατάγματα τῆς 29ης Νοεμβρ. 1922 καὶ 23 Ἀπριλίου 1923, δι' ὧν ἐπεστρέφετο εἰς τοὺς en consignation ἐξαγωγεῖς, διὰ τοῦ τρόπου τοῦ συμψηφισμοῦ, ἡ εἰς συνάλλαγμα διαφορὰ αὐτουσία μεταξὺ τοῦ ἐκχωρηθέντος, καὶ τοῦ καθαρῶς εἰσπραχθέντος συναλλάγματος, ἐξεδόθη τὸ Ν. Διάταγμα τῆς 1ης Νοεμβρίου 1923, δι' οὗ παρείχετο τὸ δικαίωμα μόνον εἰς τοὺς ἐκ Κρήτης en consignation ἐξαγωγεῖς, ὅπως συμψηφίσωσιν εἰς ἐξαγωγικοὺς δασμοὺς εἰς δραχμὰς τὴν διαφοράν, ἥτις προέκυπτε μεταξὺ τῆς τιμῆς τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐκχωρήσεως τοῦ συναλλάγματος αὐτῶν καὶ τῆς τιμῆς ἣν εἶχε τὸ συνάλλαγμα τῇ 2ᾳ Νοεμβρ. τοῦ 1923.

Τὸ ὑπὲρ τῶν Κρητῶν μέτρον ἐζήτησαν, δυνάμει τοῦ στοιχειώδους δικαίου τῆς ἰσότητος, ὅπως ἐπεκταθῇ καὶ εἰς αὐτούς, οἱ λοιποὶ ἐξαγωγεῖς σταφίδων καὶ σύκων, ἀφοῦ εὑρίσκοντο ἀκριβῶς ὑπὸ τὰς αὐτὰς πραγματικὰς καὶ νομικὰς συνθήκας.

Πράγματι δέ, ἐπὶ Κυβερνήσεως Παπαναστασίου, ἡ Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικὴ Συνέλευσις ἐψήφισε τὸν ν. 3260 τῆς 7ης Ἰανουαρ. 1925 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς περὶ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος νομοθεσίας ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων καὶ διαφορῶν».

Διὰ τοῦ εἰρημένου νόμου, ἀνεγνωρίσθη μὲν ἡ ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους πρὸς ἀποζημίωσιν καὶ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων ἐξαγωγέων σταφίδων καὶ σύκων, παρεσχέθη ὅμως νομοθετικὴ ἐξουσιοδότησις εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως διὰ Διατάγματος, μετὰ προηγουμένην σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Γνωμοδοτ. Συμβουλίου Συναλλάγματος, λαμβανομένην διὰ πλειοψηφίας τῶν 2)3 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν, καθορίσῃ τὴν ἔκτασιν καὶ ἔννοιαν τῶν ἐκκρεμῶν διαφορῶν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀποζημιώσεως τῶν δικαιουμένων.

Τὸ σχετικὸν Διάταγμα ἐξεδόθη ἐπὶ Κυβερνήσεως Μιχαλακοπούλου τῇ 12 Μαρτ. 1925.

Ἐν αὐτῷ ὅμως, παρὰ τὸν ἐξουσιοδοτικὸν νόμον, ὡρίσθη, ὅτι δικαιοῦνται εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὰς διαφορὰς αἱ ὁποῖαι προέκυψαν μεταξὺ τῆς τιμῆς τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐκχωρήσεως τοῦ συναλλάγματος αὐτῶν καὶ τῆς τιμῆς, ἣν εἶχε τὸ συνάλλαγμα τῇ 2ᾳ Νοεμβρ. 1923, οὐχὶ πάντες οἱ ἐξαγωγεῖς τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ μόνον οἱ ἔχοντες ὑποβάλει αἰτήσεις ἀπὸ τῆς 23 Σεπτεμβρ. 1924—23 Φεβρ. 1925, δηλαδή, κατὰ ἑξάμηνον, ἀρχόμενον καὶ λῆγον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ τάσσοντος αὐτὸ Διατάγματος.

Οὕτω διὰ τῆς νομοθεσίας περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ὑποχρεωτικῶς ἐκχωρησάντων τὸ συνάλλαγμα αὐτῶν ἐξαγωγέων, ἐπλάσθησαν τρεῖς κατηγορίαι:

α') Ἡ τῶν Κρητῶν ἐξαγωγέων en consignation σταφίδων καὶ σύκων, ἡ ὁποία ἀπεζημιώθη πλήρως, τῶν ἐξαγωγέων ἐμπόρων τῆς κατηγορίας ταύτης λαβόντων 180—200 δρχ. κατὰ λίραν Ἀγγλίας.

β') Ἡ τῶν ἐξαγωγέων ἐμπόρων τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος, τῶν ἐντὸς τοῦ ταχθέντος διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 12ης Μαρτ. 1925 ἑξαμήνου (23 Σεπτεμβρ. 24 — 23 Φεβρ. 25) ὑποβαλόντων αἰτήσεις ἀποζημιώσεως.

Πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν δύο ἄνω κατηγοριῶν τὸ Δημόσιον διέθεσε δρ. 43.206.085.

γ') Ἡ τῶν ἐχόντων ὑποβάλει αἰτήσεις ἀποζημιώσεως, εἴτε πρό, εἴτε μετὰ τὸ ἄνω ἑξάμηνον, ἥτις οὐδεμιᾶς μέχρι σήμερον ἔτυχεν ἀποζημιώσεως.

Ἡ κατηγορία αὕτη, ἡ τῶν προφανῶς ἀδικηθέντων, κατόπιν πολλῶν διαβημάτων ἀκάρπων, ἀτυχῶς, προσέφυγεν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ζητήσασα τὴν ἀκύρωσιν τῆς παρὰ τὴν δοθεῖσαν διὰ τοῦ ν. 3260 ἐξουσιοδότησιν καὶ ὅλως αὐθαιρέτως ταχθείσης ἑξαμήνου προθεσμίας.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως τῶν ἄνω ἀδικηθέντων, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐξέδωκε τὴν ὑπ' ἀριθ. 175 καὶ ἀπὸ 3 Δεκεμβρ. 1929 ἀπόφασίν του, δι' ἧς οὐ μόνον ἠκύρωσε τὴν ἄνω ἐν ἄρθρῳ 8ῳ τοῦ Διατάγμ. τῆς 12ης Μαρτ. 1925 προθεσμίαν, ἀλλ' ὁλόκληρον τὸ ἄρθρ. 8, ὡς παρὰ τὸν ἐξουσιοδοτικὸν νόμον τεθέν, πρὸς δὲ ἀνεγνώρισε τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ Δημοσίου ν' ἀποζημιώσῃ τοὺς ἀδικηθέντας διὰ τὰς ἐπὶ ἔλαττον διαφοράς, δηλαδὴ διὰ τὰς διαφορὰς τὰς προελθούσας ἐκ τῆς ἐκχωρήσεως μείζονος ἀξίας συναλλάγματος τοῦ διὰ τῆς πωλήσεως πραγματοποιηθέντος.

Πλὴν ὅμως τῶν ἄνω κατηγοριῶν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς περὶ Κονσόρτσιουμ νομοθεσίας διεπλάσθη καὶ τετάρτη κατηγορία ἐξαγωγέων σταφίδων καὶ σύκων, ἡ κατηγορία τῶν λαθραίως ἐξαγαγόντων τὰ προϊόντα των, χωρὶς νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκχωρήσεως τοῦ συναλλάγματος αὐτῶν, ἡ κατηγορία τῶν καὶ ποινικῶς κολασίμων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 9 τοῦ Νόμου 2612.

Ἀπέναντι τῶν ἀποτελούντων τὴν κατηγορίαν ταύτην ἐξαγωγέων ἐμπόρων, τῶν καὶ ποινικῶς κολασίμων, τὸ Κράτος, ὡς βεβαιοῖ ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 43.503 καὶ ἀπὸ 6ης Ἰουλ. 1929 ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, συμπεριεφέρθη στοργικώτατα, ἔναντι τούτων, πλὴν τοῦ Ἀργυροπούλου, «οὐδὲ μία, οὐδὲ ἁπλῆ διοικητικὴ ἐνέργεια ἔλαβε χώραν», ὡς γράφει ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐν τῷ προμνησθέντι ἐγγράφῳ του.

Τὴν κατάστασιν ταύτην εἶχε ν' ἀντιμετωπίσῃ, μετὰ τὴν εἰρημένην ἀπόφασιν, ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας.

Εἶνε φανερόν, φρονῶ, ὅτι, κατὰ τὴν κρίσιν δικαίου ἀνδρός, ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε, τοῦτο μὲν νὰ ζητήσῃ, ὅπως εἰσπραχθῶσι τὰ 225.000.000 — 1.000.000.000 τὰ ὀφειλόμενα ὑπὸ τῶν μὴ συμμορφωθέντων μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐξαγωγέων, τῶν καὶ ποινικῶς διωκτέων, τοῦτο δὲ νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἐπιστροφήν, ὑπὸ τῶν εὐνοηθεισῶν δύο πρώτων κατηγοριῶν (Κρητῶν καὶ δῆθεν ἐμπροθέσμων) τῶν καταβληθέντων εἰς αὐτὰς ἐπὶ πλέον τῶν κριθέντων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, τοῦτο δὲ ν' ἀποζημιώσῃ τοὺς δικαιωθέντας διὰ τῆς ἄνω ὁριστικῆς καὶ τελεσιδίκου ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀντὶ τούτων τί ἔπραξεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας;

1ον) Ἀπέρριψεν αἰτήσεις τῶν ἀδικηθέντων ἐξαγωγέων, ζητησάντων ν' ἀποζημιωθῶσι, μὲ τὴν δικαιολογίαν, ὅτι οὗτοι εἶχον ὑποβάλει τὰς περὶ ἀποζημιώσεως αἰτήσεις των ἐκπροθέσμως, δηλαδὴ εἴτε πρὸ εἴτε μετὰ τὸ ἑξάμηνον τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ Διατάγμ. τοῦ 1925, περιφρονήσας τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, δι' ἧς ἠκυρώθη οὐ μόνον ἡ ἄνω ἑξάμηνος προθεσμία, ἀλλὰ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ εἰρημένου Διατάγματος ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ.

2ον) Οὐ μόνον δὲν ἐπεδίωξε τὴν εἴσπραξιν τοῦ ὑπὸ τῶν παρανομησάντων ὀφειλομένου ποσοῦ τοῦ δισεκατομμυρίου, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἄνω ἐγγράφου αὐτοῦ (ὑπ' ἀριθμ. 45.503 τῆς 6 Ἰουλ. 29) ἐζήτησε τὴν ἀπαλλαγὴν τούτων πάσης ὑποχρεώσεώς των μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι, ἂν οὗτοι δὲν εἶχον παρανομήσει, δὲν εἶνε ἀπίθανον ὅτι θὰ εἶχον ὑποβάλει ἐμπροθέσμως τὰς αἰτήσεις των!! Σημειωτέον δ' ὅτι τὸ εἰρημένον ἔγγραφον εἶνε μεταγενέστερον τῆς ἀπὸ Δεκεμβρ. 1929 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τοῦ ἀκυρώσαντος τὴν ἑξάμηνον προθεσμίαν ὡς ἀντικειμένην εἰς τὸν ἐξουσιοδοτικὸν νόμον!

3ον) Δὲν εἰσηγήθη μέτρου τινὸς πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν καταβληθέντων ἐπὶ πλέον — κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας — εἰς τὰς δύο ἄνω κατηγορίας (Α' καὶ Β') τῶν εὐνοηθέντων.

Καὶ δὲν πρέπει νὰ πιστευθῇ, ὅτι τὸ εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλόμενον ποσὸν εἶνε εὐκαταφρόνητον. Τοῦτο ἀνέρχεται, κατὰ μὲν τὸ προμνημονευθὲν ἔγγραφον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς ποσὸν ὑπερβαῖνον τὰς 600.000 λίρας Ἀγγλίας, ἤτοι εἰς ποσὸν ὑπερβαῖνον τὰ 225.000.000 δρ., κατὰ δὲ τὸν κ. νομικὸν σύμβουλον τὸν ἐκπροσωπήσαντα τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς 1.000.000.000, ἓν δισεκατομμύριον δρχ.

Σημειωτέον δὲ ὅτι, κατὰ τεκμήριον, οἱ ὀφειλέται τοῦ ἄνω ποσοῦ εἶνε εἰς θέσιν νὰ καταβάλωσι τὰ ὀφειλόμενα, ἀφοῦ οὐ μόνον οὐδεμίαν ὑπέστησαν ζημίαν ἐκ τῆς περὶ κονσόρτσιουμ νομοθεσίας, ἀλλὰ καὶ σημαντικῶς ὠφελήθησαν.

Προσθετέον δ' ὅτι, ἀνεξαρτήτως πάσης ἑτέρας αἰτίας, τὸ ἄνω ποσὸν ὀφείλεται τῷ Δημοσίῳ καὶ ὡς χρηματικὴ ποινὴ κατὰ τὸ ἐδάφ. 6 τοῦ ἄρθρ. 9 τοῦ Νόμου 2612, ἔχον οὕτω:

«....Οἱ παραβάται τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μὴ δυναμένην νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῆς ὑπ' αὐτῶν ἐκπληρωθείσης ἀπηγορευμένης πράξεως, ἢ μὲ τὴν ἑτέραν τῶν δύο ποινῶν».

Αὕτη ἦτο ἡ κατάστασις ἀκριβῶς τῶν πραγμάτων, ὅταν ἐξεδόθη ἡ ὑπὸ τοῦ Συμβουλ. τῆς Ἐπικρατείας προμνημονευθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 175 τοῦ 1929 ἀπόφασις, δι' ἧς τοῦτο μὲν ἠκυρώθη ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ ἀπὸ 12 Μαρτ. 1925 Διατάγματος, τοῦτο δὲ ἀνεγνωρίσθη ἡ ὑποχρέωσις τοῦ Δημοσίου πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἀδικηθέντων (τῶν τὴν Γ' κατηγορίαν ἀποτελούντων) διὰ τὰς ἐπὶ ἔλαττον διαφοράς.

Σημειωτέον ὅτι, κατὰ τὴν πεποίθησίν μου, ἡ διὰ τῆς ἄνω ἀποφάσεως ἀκύρωσις τοῦ ἄρθρ. 8ου ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ τοῦ Διαταγμ. τῆς 12 Μαρτίου 1925, δὲν ἦτο ὀρθή, διότι μόνον ἡ ἐν αὐτῷ ἑξάμηνος προθεσμία ἔδει ν' ἀκυρωθῇ, ὡς ἀντικειμένη εἰς τὸν ἐξουσιοδοτικὸν νόμον, περὶ τούτου ὅμως θὰ πραγματευθῶ ἀλλαχοῦ.

Ὁπωσδήποτε, κατὰ τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν, τὸ ποσόν, εἰς ὃ διὰ τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως τοῦ Συμβ. τῆς Ἐπικρατείας ἀνεγνωρίσθη ὑπόχρεων λόγῳ ἀποζημιώσεως τὸ Δημόσιον, ἀνήρχετο εἰς 200 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Οἱ ἀδικηθέντες (Γ' κατηγορία) καὶ δικαιωθέντες, ἐν μέρει τοὐλάχιστον, διὰ τῆς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐζήτησαν ἐκ νέου διὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ, δι' ἧς ἀπέρριπτε τὰς αἰτήσεις των ἐπικαλούμενος, πρὸς τοῦτο, τὴν ἀκυρωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἑξάμηνον προθεσμίαν.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας διὰ δύο νεωτέρων ἀποφάσεών του (ὑπ' ἀριθ. 745 τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1930 καὶ ὑπ' ἀριθ. ...... 16ης Δεκεμβρ. 1930), οὐ μόνον ἐπανέλαβε τὰ ἐν τῇ προγενεστέρᾳ ἀποφάσει αὐτοῦ κριθέντα, δηλαδὴ ὅτι τὸ Κράτος ἦτο ὑπόχρεων ν' ἀποζημιώσῃ τοὺς ὑπολειφθέντας ἐξαγωγεῖς, καὶ ὅτι τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ Διατάγμ. τῆς 12ης Μαρτ. 1925 ἦτο ἄκυρον, ἀλλ' ὑπέδειξεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὑπέχει πολιτικὴν εὐθύνην μὴ ἀντικαθιστῶσα τὸ ἀκυρωθὲν ἄρθρον, καὶ ἐπὶ πλέον ὑπέδειξεν, ὅτι, ἂν ἡ ἀποζημίωσις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπὶ ἔλαττον διαφορῶν καθίστατο δυσχερὴς ἢ πλημμελής, ἠδύνατο νὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου, ἂν φρονῇ, ὅτι αἱ περιστάσεις μετεβλήθησαν, ἔτι δὲ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 745 ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἠκύρωσε τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ καὶ παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν πρὸς ἐνέργειαν τῶν νομίμων κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ Διατ. τῆς 12ης Μαρτ. 1925.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας ὑπελόγισε τὸ σύνολον τῆς ὀφειλῆς τοῦ Κράτους πρὸς τοὺς ὑπολειφθέντας ἐξαγωγεῖς σταφίδων καὶ σύκων εἰς 180—200 ἑκατ. Κατ' ἀκολουθίαν τούτου, εἰσπράττον τὰ ὀφειλόμενα αὐτῷ, ὑπὸ τῶν λάθρα ἐξαγαγόντων τὰ προϊόντα των, σταφίδας καὶ σῦκα, ὡς καὶ τὰ πέραν τῶν ὀφειλομένων καταβληθέντα εἰς τοὺς εὐνοηθέντας κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξαγωγεῖς, καὶ καταβάλλον εἰς τοὺς ἀδικηθέντας τὰ ἐπιδικασθέντα αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, θὰ καθίστατο πλουσιώτερον κατὰ ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων.

Ἀντὶ τούτου ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰσήγαγε σχέδιον νόμου περὶ καταργήσεως τοῦ νόμου 3260, σκοπῶν νὰ στερήσῃ, ὡς ἐν τῇ εἰσηγητικῇ ἐκθέσει σαφῶς δηλοῦται, τοὺς ἀδικηθέντας τῆς ἐπιδικασθείσης αὐτοῖς ἀποζημιώσεως, ἐνῷ οἱ λάθρα ἐξαγαγόντες τὴν σταφίδα καὶ σῦκα, ὡς καὶ οἱ ἀποζημιωθέντες, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου, πέραν τῶν ὀφειλομένων αὐτοῖς, θὰ ἔμενον ἀνενόχλητοι, κατὰ τὸ ρητὸν «μακάριοι οἱ νεμόμενοι!»

Τὸ νομοσχέδιον ἐκεῖνο ἀπεσύρθη ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ πρὸ τῆς ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς κρίσεως αὐτοῦ, συνεπῶς θεωρῶ περιττὴν πᾶσαν περὶ αὐτοῦ κρίσιν.

Ἤδη, ὡς πληροφοροῦμαι ἀπὸ τὰ ἄνω δημοσιεύματα, ὁ κ. ὑπουργὸς πρόκειται νὰ ὑποβάλῃ ἕτερον νομοσχέδιον, δι' οὗ θὰ χορηγῶνται εἰς τοὺς ἀδικηθέντας αἱ ἐπὶ ἔλαττον διαφοραί, κατόπιν ὅμως ἐλέγχου τούτων ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

Καὶ τὸ σχέδιον ὅμως τοῦτο νόμου, ὡς θὰ ἀποδείξω διὰ τῶν ὀλίγων κατωτέρω ἐκτιθεμένων, εἶνε οὐχ ἧττον ἀντισυνταγματικόν, καὶ ἐφαρμοζόμενον θέλει προκαλέσῃ ἀδικίας καὶ καταχρήσεις, ὡς ἄλλως κατέδειξεν ἤδη πλήρως ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὴν σχετικὴν πρὸ μηνῶν συζήτησιν, ἕνεκα τῶν ἑξῆς λόγων:

α') Διότι τοιοῦτον νομοθέτημα προσκρούει εἰς τὰς ρητὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος περὶ ἰσότητος τῶν πολιτῶν ἐνώπιον τῶν νόμων (ἄρθρ. 6 ἐδάφ. α' Συντάγματος), τῆς ἴσης ἐφαρμογῆς δηλαδὴ τῶν νόμων πρὸς πάντας. Ἡ ἐν προκειμένῳ ἀνισότης θὰ ἔγκειται προδήλως εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν μὲν διὰ τῆς ἁπλῆς καὶ συντόμου διοικητικῆς διαδικασίας, καὶ τῶν δὲ διὰ τῆς μακρᾶς καὶ πολυπλόκου τοιαύτης τῶν τακτικῶν δικαστηρίων (ὅρα Γνωμοδοτήσεις καθηγητῶν κ. κ. Σβώλου, Τριανταφυλλοπούλου, Ἀναστασιάδη καὶ ὑποφαινομένου, ὡς καὶ νομομαθῶν κ. κ. Χατζάκου καὶ Τσουκαλᾶ). Καὶ τοῦτο ἀνεξαρτήτως τοῦ ζητήματος τῆς, ὑπ' ἔποψιν νομικήν, δυνατότητος ὑπαγωγῆς γεγενημένων ἀξιώσεων ὑπαχθεισῶν ἤδη εἰς μίαν δικαιοδοσίαν, εἰς ἑτέραν ἱδρυομένην διὰ νεωτέρου νόμου.

β') Διότι — καὶ τοῦτο εἶνε σπουδαιότερον ἴσως — ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀδικηθέντων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπὶ ἔλαττον διαφορῶν, ἔστω καὶ διὰ τῆς διοικητικῆς δικαιοδοσίας ἐλεγχομένων, καὶ οὐχί, ὡς προτείνεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου, διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἄγει εἰς ἀδικίας καὶ καταχρήσεις.

Καὶ τὴν ἐκτίμησιν ταύτην δὲν ἐκφέρομεν ἡμεῖς, ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἐξ ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας συσταθεῖσα ἐπὶ Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως ἐπιτροπή, ἥτις ἐπεφορτίσθη τότε νὰ ἐκφέρῃ δι' ἐκθέσεώς της τὴν γνώμην της ἐπὶ τῶν παραπόνων τῶν ἀδικηθέντων. Ἰδοὺ τί ἐπὶ λέξει φέρεται διὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἀποζημιώσεως ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐκθέσει:

«...Γ') Συμπέρασμα.... Ὥστε θεωρητικῶς ὁ τρόπος οὗτος ἀποζημιώσεως οὐδὲν ἐπίμεμπτον σημεῖον παρουσιάζει. Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐφαρμογήν του ὑπάρχει μεγάλη πιθανότης νὰ καταλήξῃ εἰς καταχρήσεις καὶ ἀδικίας. Εἰς καταχρήσεις μὲν διότι δὲν εἶνε δύσκολον ἐκ μέρους τῶν δικαιουμένων ἐξαγωγέων νὰ προσαχθῶσιν ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα παρουσιάζοντα ζημίας ἀνωτέρας ἐκείνων τὰς ὁποίας πραγματικῶς ὑπέστησαν. Εἰς ἀδικίας δὲ διότι πολλοὶ ἐκ τῶν δικαιουμένων καὶ ἰδίᾳ οἱ ἀσθενέστεροι, λόγῳ παρελεύσεως ἑπταετίας περίπου ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐξαγωγῆς (δεκαετίας ἤδη), δὲν θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ προσαγάγωσι τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ζημίας, ἣν ὑπέστησαν».

Τὸ ἀξιοσημείωτον δ' εἶνε, ὅτι τὴν γνώμην ταύτην τῆς ὑπηρεσίας ἀπεδέχθη καὶ αὐτὸς ὁ ἤδη κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 70.206)3993 καὶ ἀπὸ 14)1)29 διαβιβαστικοῦ ἐγγράφου του εἰς τὸ Πολ. Γραφεῖον, δι' οὗ δηλοῖ, ὅτι συμφωνεῖ πλήρως μὲ τὰ ἐν τῇ διαβιβαζομένῃ ἐκθέσει πορίσματα τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ τὴν δήλωσίν του ταύτην ἐπανέλαβε εἰς τὸ Πολ. Γραφεῖον διὰ τοῦ νέου ἀπὸ 27ης Μαρτ. 1929 ἐγγράφου του!

Ὥστε δικαιούμεθα, φρονῶ, νὰ ἐρωτήσωμεν: πῶς ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας εἰσάγει εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα πρὸς ψήφισιν νομοθέτημα τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐπίσημον ὁμολογίαν, ἐφαρμοζόμενον θὰ καταλήξῃ εἰς καταχρήσεις καὶ ἀδικίας;

Δὲν εἶνε ἴσως ἄσκοπον νὰ ἀναλύσωμεν δι' ὀλίγων τοὺς λόγους, δι' οὓς εἶνε ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἀδικηθέντων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπὶ ἔλαττον διαφορῶν θὰ καταλήξῃ εἰς ἀδικίας καὶ καταχρήσεις.

Οἱ λόγοι εἶνε ἁπλούστατοι.

Πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ τρόπου τούτου ἀποζημιώσεως εἶνε ἀπαραίτητος ἡ προσαγωγὴ ἐνόρκου βεβαιώσεως τῶν παραληπτῶν περὶ τῆς τιμῆς εἰς ἣν ἐπωλήθη τὸ ἐμπόρευμα ἑκάστου τῶν δικαιουμένων.

Ἐρωτᾶται: πῶς θὰ ἐξαναγκάσωσι τοὺς ξένους ὑπηκόους παραλήπτας, οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ χορηγήσωσι τὰς ἐνόρκους ταύτας καταθέσεις, γνωστοῦ ὄντος, ὅτι μετὰ δεκαετίαν οὐδεὶς ἐμπορικὸς δεσμός, κατὰ κανόνα, ὑφίσταται μεταξὺ ἐξαγωγέων φορτωτῶν καὶ παραληπτῶν, λόγῳ τῆς διηνεκοῦς ἀλλαγῆς τούτων ὑπ' ἐκείνων;

Καὶ ἐρωτᾶται πρὸς τούτοις: μετὰ δεκαετίαν ὅλην, καὶ αὐτοὶ οἱ θελήσοντες νὰ χορηγήσωσι τὰς ἐνόρκους ταύτας καταθέσεις θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ τὰς χορηγήσωσι;

Καὶ ἐρωτᾶται ἐπὶ πλέον: πῶς θὰ προληφθῶσι καταχρήσεις ψευδῶν τοιούτων πιστοποιήσεων, ὅταν εἶνε γνωστόν, ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν προσεκομίσθησαν τοιαῦται, ὡς βεβαιοῖ καὶ ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως;

Καὶ ἐρωτᾶται: δι' ἀνεξελέγκτων ἄλλως τοιούτων πιστοποιήσεων, δὲν θὰ ὑποχρεωθῇ τὸ Δημόσιον εἰς καταβολὴν ποσοῦ πολὺ μείζονος τοῦ ὑπολογισθέντος δι' ἀποζημιώσεις ἐπὶ ἔλαττον διαφορῶν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας εἰς 200 περίπου ἑκατομμύρια;

Εἶνε αὐταπόδεικτον, ὅτι εὐχερῶς καὶ ἀδαπάνως τοιαῦτα πιστοποιητικὰ θὰ δυνηθῶσι νὰ προσαγάγωσι μόνοι οἱ ἐξαγωγικοὶ οἶκοι οἱ ἔχοντες παραληπτικὰ γραφεῖα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τοιοῦτοι δ' εἶνε, κατὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους, μόνοι οἱ οἶκοι Κόλλα, Π. Βουρλούμη καὶ Ἀντωνοπούλου.

Εἶνε ὅμως γνωστόν, ὅτι ὁ τρόπος οὗτος ἀποζημιώσεως τῶν ἀδικηθέντων καὶ ἄλλοτε προταθείς, ἀπεκρούσθη ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν συλλόγων καὶ ἐπιμελητηρίων, [illegible] ὡς ἄνισον καὶ ἄδικον καὶ οἱ ἔντιμοι ἔμπορ. οἶκοι Κόλλα καὶ Ἀντωνοπούλου, παρὰ τὸ πρόδηλον ἀτομικὸν συμφέρον των, μὴ ἀνεχόμενοι, ἐκ πνεύματος [illegible] ἀλληλεγγύης, [illegible] εἰς βάρος τῶν συναδέλφων των.

Λόγῳ ἀκριβῶς τοῦ ἀνεφίκτου τούτου τρόπου ἀποζημιώσεως, οἱ ἀδικηθέντες προέτειναν τὴν ἑξῆς συμβιβαστικὴν λύσιν:

Τὸ Δημόσιον μᾶς ὀφείλει διὰ ἐπὶ ἔλαττον διαφοράς, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ὑπηρεσίας, 200 ἑκατομ. περίπου, ἡμεῖς ἀρκούμεθα εἰς τὰ 130 μόνον ἑκατ., πληρωτέα μάλιστα δι' ὁμολόγων εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις, τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἀποζημιώσεως μας ἐξευρισκομένου διὰ τῆς διαδικασίας τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ Διατάγμ. τῆς 12 Μαρτ. 1925 ἐπὶ τῇ βάσει ποσοστοῦ μόνον τῆς διαφορᾶς λίρας κονσόρτσιουμ καὶ τιμῆς λίρας ἀγορᾶς, [illegible] 30 δρχ. κατὰ λίραν εἰς δόσεις, ἔναντι 180—200 δρχ. κατὰ λίραν, ἃς ἔλαβον [illegible] οἱ εὐνοηθέντες Κρῆτες καὶ λοιποὶ ἐμπρόθεσμοι.

Ταῦτα πάντα ἀναλυτικῶς ἐξετέθησαν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, δι' ὃ καὶ τοῦτο ἐν τῷ σκεπτικῷ τῆς ἀποφάσεώς του ὑπέδειξε τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου, ἐφ' ὅσον αἱ πραγματικαὶ συνθῆκαι μετεβλήθησαν!!

Οὐδὲ πρέπει νὰ νομισθῇ — ὅπερ ἄλλως ἀθέμιτον — ὅτι τὸ Δημόσιον θὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῆς ἀδυναμίας προσαγωγῆς πιστοποιήσεων ἐκ μέρους πολλῶν τῶν δικαιουμένων. Εἶνε βέβαιον, ὅτι [illegible] 200 ἑκατομ., [illegible] πιστοποιητικά [illegible] ἐπὶ ἔλαττον διαφορῶν [illegible] 1923, 7 μόνον ἐμπόρων τὸ Δημόσιον κατέβαλεν 100.000 λίρας Ἀγγλίας.

γ') Διότι, ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάπτει, ὅτι ὁ τρόπος τῆς [illegible] κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας προτεινόμενος τρόπος ἀποζημιώσεως εἶνε ἐπαχθέστερος διὰ τὸ Δημόσιον ἀπὸ τὸν ὑπὸ τῶν [illegible] προτεινόμενον [illegible] 200 ἑκατομ. [illegible] 130 ἑκατομ. εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις!!

δ') Διότι εἶνε ἄπορον πῶς θὰ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας νομοσχέδιον, ὅπως τὸ [illegible] κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐχαρακτηρίσθη [illegible] εἰς Πάτρας, ὅσον καὶ ἐνταῦθα, μέλλον νὰ προκαλέσῃ ἀδικίας καὶ καταχρήσεις, ὡς δὲν ἔχει ἀμφιβολίαν.

Ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω συνθήκας, φρονῶ, ὅτι καὶ τὸ Ὑπουργεῖον [illegible] νὰ [illegible] ὑποβληθῇ [illegible] καταχρήσεις [illegible] αἰώνος [illegible] σταφιδοπαραγωγικὸν [illegible] ἐν τῷ μέλλοντι τοῦ ἐμπορικοῦ ἀνταγωνισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1931
Κ. Δ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ
Καθηγητὴς Δημοσ. Δικαίου

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΙΩΝ ΕΙΣ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Μετὰ πολλῆς μεγαλοπρεπείας καὶ πολλῆς σεμνότητος διεξήχθη χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον Πειραιῶς ἡ τελετὴ τῆς ὑπὸ τοῦ Δήμου ἀπονομῆς μεταλλίου τιμῆς εἰς τοὺς Πειραιεῖς λογίους τοὺς διακριθέντας εἰς τὰ γράμματα.

Τὸ θέατρον εἶχε πληρωθῇ ἀσφυκτικῶς ἀπὸ κόσμον τῶν γραμμάτων. Ἐκ τῶν ἐπισήμων παρέστησαν οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης κ. κ. Ἀργυρόπουλος καὶ Ἄβορος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, ὁ κ. Παπαναστασίου καὶ ἄλλοι.

Ὁ δήμαρχος Πειραιῶς κ. Παναγιωτόπουλος ὡμίλησε πρῶτος τονίσας ὅτι εἰς τὸν κύκλον τῶν ἑορτῶν τῆς ἐθνικῆς ἑκατονταετηρίδος συμμετέχει καὶ ὁ Πειραιεὺς ἀποτίσας φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς προμάχους τῆς ἐλευθερίας μας.

Ὁ Πειραιεὺς τιμᾷ σήμερον καὶ τοὺς πνευματικοὺς ἐργάτας τοῦ ἔθνους.

Συναίσθησις ἱερᾶς ὑποχρεώσεως προσέθεσεν ὁ κ. Παναγιωτόπουλος, μᾶς ἤγαγεν εἰς τὴν σημερινὴν ἑορτήν. Τιμῶντες τοὺς πνευματικοὺς ἐργάτας, δίκαιον εἶνε ν' ἀρχίσωμεν πρῶτον ἀπὸ τοὺς ἐκλιπόντας, οἵτινες ἦσαν φωτεινοὶ ὁδηγοὶ τῶν ἐπιζώντων, ἀνέφερε δὲ τὸν Θεόδ. Ἀφεντούλην, τὸν Παῦλον Ἰωάννου, τὸν Σπῦρον Κοντολέοντα, τὸν Ἰω. Σβορῶνον, τὸν Γεώργ. Κρέμον, τὸν Γεράσιμον Βῶκον, τὸν Κωνστ. Βολανάκην, τὸν Ἱερώνυμον Βλαχάκην, τὸν Ι. Καλοστύπην, Δ. Σακελλαρόπουλον, Δημοσθ. Καλοστύπην, Βουλόδημον, Μελετόπουλον, Φίλωνα, Ἀντωνιάδην, Βράτιμον, Ραϊσόλδον, Καϊραπέλην, Ἀγαθοκλῆν, Κωνσταντινίδην καὶ ἄλλους πολλούς.

Ὡμίλει ἔπειτα διὰ τοὺς ἐπιζῶντας, ἀναφέρων πρώτους τοὺς ἐκ Πειραιῶς ἕλκοντας τὴν καταγωγὴν ἱεράρχας Θηβῶν, Ὕδρας, Ζακύνθου καὶ Κυθήρων, ἐξαίρων τὸ ὑπέροχον ἐθνικὸν ἔργον τοῦ σεβαστοῦ διδασκάλου Ἰακώβου Δραγάτση. Ἐπίσης ἀναφέρει τοὺς σημερινοὺς Πειραιεῖς ἐπιστήμονας Ἰωάννην καὶ Γεώργιον Πολίτην, Γ. Ματθαιόπουλον, Ε. Κοντολέοντα, Ἠλ. Μαριολόπουλον, Νικ. Κρητικὸν καὶ τοὺς λογοτέχνας [illegible] Γ. Συριώτην, Β. Βεκιαρέλλην καὶ Δ. Καραχάλιον.

Στρεφόμενος ἔπειτα πρὸς τοὺς βραβευομένους λογοτέχνας κ. κ. Καμπάνην, Νιρβάναν, Πορφύραν, Δαμβέργην, Βουτυρᾶν, Στρατήγην, Χατζᾶραν καὶ Ν. Πολίτην, καθὼς καὶ εἰς τὴν Δ)δα Σοφίαν Ἀντωνιάδου, καθηγήτριαν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λέυδεν τῆς Ὀλλανδίας, ὁ κ. δήμαρχος Πειραιῶς, τονίζει, ὅτι ὁ Δῆμος τῶν ἠθέλησε νὰ τοὺς τιμήσῃ διὰ νὰ τοὺς δώσῃ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ἀμοιβῆς τῶν κόπων των καὶ διὰ νὰ τοὺς ἀνυψώσῃ ὡς παράδειγμα διὰ τοὺς νεωτέρους.

Λέγει ἔπειτα ὀλίγας λέξεις δι' ἕκαστον τῶν βραβευομένων καὶ παραδίδει εἰς αὐτοὺς τὰ μετάλλια τοῦ Δήμου καὶ τὰ τιμητικὰ τῶν διπλωμάτων. Τὰ διπλώματα αὐτὰ εἶνε διατυπωμένα εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικήν.

Εἰς τὸν δημαρχικὸν λόγον ἀπαντᾷ ἐκ μέρους τῶν τιμωμένων λογοτεχνῶν ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Παῦλος Νιρβάνας, τονίζων ὅτι οὗτοι δέχονται τὴν τιμὴν αὐτὴν μὲ πραγματικὴν συγκίνησιν καὶ ὑπερηφάνειαν τὴν ὁποίαν δὲν θεωροῦν ὀρθὸν νὰ ἀποκρύψουν.

Μὲ τὴν ἰδίαν ἀγαλλίασιν καὶ συγκίνησιν, τὴν ὁποίαν ᾐσθάνετο κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τοῦ βίου του ὁ Κοραῆς, οἱ Πειραιεῖς λογοτέχναι δέχονται τὰ διάσημα τῆς τιμητικῆς διακρίσεως τῆς πόλεώς των. Διότι δὲν ὑπάρχει μεγαλυτέρα ἱκανοποίησις ἀπὸ τὸ νὰ προσδέχεται κανεὶς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἔργου του ἀπὸ τὴν ἀγαπημένην γῆν, ποὺ τὸν ἐγέννησεν. Ἡ χάρις αὐτὴ δὲν ἐδόθη εἰς πολλούς, διότι αἱ πατρίδες εἶνε συνήθως μητέρες αὐστηραί. Ἡ πόλις τοῦ Πειραιῶς ἠθέλησε νὰ διαψεύσῃ τὸν κανόνα αὐτὸν καὶ φαίνεται ἀπέναντι τῶν τέκνων της μήτηρ στοργικωτάτη.

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Μεσολωρᾶς ἀπευθυνόμενος ἐκ τοῦ θεωρείου του πρὸς τὸν κ. Νιρβάναν εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Σὲ παρακαλῶ νὰ δεχθῇς τὰς εὐχὰς καὶ τὰ συγχαρητήρια ἑνὸς τῶν ἀρχαιοτέρων καθηγητῶν σου, ὁ ὁποῖος σοῦ εὔχεται νὰ ζήσῃς πολλὰ χρόνια, ὥστε νὰ χρησιμεύσῃς ὡς διδάσκαλος τῆς νέας γενεᾶς. —Ἐγὼ σὲ ἐδίδαξα τότε, σὺ μᾶς διδάσκεις τώρα».

Τὸ κοινὸν ἐχειροκρότησε ζωηρότατα.

Ἀκολούθως ὁ κ. Δαμβέργης ἐτόνισεν, ὅτι μολονότι γεννηθεὶς εἰς Κρήτην, εἶνε παιδὶ τοῦ Πειραιῶς, τὸν ὁποῖον ἔφθασε πρόσφυξ πρὸ 65 ἐτῶν ἀπὸ τὸ ὑπόδουλο τότε νησί.

Ἀνήλικο προσφυγόπουλο, εἶπεν, ηὗρον τὴν πρώτη ζεστασιὰ στὴ φιλόστοργη ἀγκάλη αὐτοῦ τοῦ λιμένος.

Κατόπιν ηὐχαρίστησε τὸν Δῆμον δι' ὀλίγων ὁ καθηγητὴς κ. Πολίτης καὶ τέλος ὁ κ. Μελᾶς ὁμιλήσας διὰ μακρῶν ηὐχαρίστησε τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἥτις ἠθέλησε νὰ προσδώσῃ μεγαλυτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἑορτήν, ἡ ὁποία θὰ ἀποτελέσῃ σταθμὸν εἰς τὴν διανοητικὴν ζωὴν τοῦ Πειραιῶς, καὶ θὰ χρησιμεύσῃ πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν νέων, ἵνα διὰ δημιουργικῆς καὶ ἐπιπόνου ἐργασίας καλλιεργήσουν τὴν διανόησιν καὶ τὰ γράμματα καὶ φθάσουν εἰς ὑψηλοτέρας σφαίρας τῶν σήμερον βραβευομένων.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ
ΔΙΑ ΚΤΗΜΑΤΙΚΑΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ
ΜΙΑ ΤΡΑΓΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Χθὲς τὴν 3 1)2 μ.μ. εἰς τὸ πρὸ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» ἀλσύλλιον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισιᾶς ὁ 22ετὴς κοσμηματοποιὸς Γ. Δ. Γεωργακόπουλος ἐτραυμάτισε σοβαρῶς τὸν ἀνάπηρον πολέμου λοχαγὸν Ι. Ε. Κουρκανάκην, διατελοῦντα εἰς τιμητικὴν διαθεσιμότητα, πυροβολήσας κατ' αὐτοῦ πεντάκις διὰ περιστρόφου.

Ἐκ τῆς προανακρίσεως τὴν ὁποίαν ἐνήργησε τὸ Γ' ἀστυνομικὸν τμῆμα προέκυψαν τὰ ἑξῆς:

Ὁ δράστης καὶ ὁ τραυματισθεὶς ἔχουν συνορεύοντα οἰκόπεδα παρὰ τὴν συνοικίαν Κλωναρίδου. Πρὸ τινων ἡμερῶν ὁ Γεωργακόπουλος, προμηθευθεὶς ἄδειαν ἀπὸ τὸ γραφεῖον σχεδίου πόλεως ἠθέλησε νὰ οἰκοδομήσῃ εἰς τὸ οἰκόπεδόν του. Ὁ Κουρκανάκης νομίσας ὅτι ἡ οἰκοδομὴ τοῦ δράστου ἐγίνετο εἰς βάρος τοῦ ἰδικοῦ του οἰκοπέδου μετέβη ἐκεῖ καὶ ἐπεχείρησε νὰ ἐμποδίσῃ τὰς ἐργασίας. Ὁ Γεωργακόπουλος τοῦ ἔδειξε τότε τὴν ἄδειαν τοῦ γραφείου σχεδίου πόλεως, ἀλλὰ ὁ Κουρκανάκης δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν παραδεχθῇ ὡς κανονικῶς ἐκδοθεῖσαν καὶ ἠπείλησεν ὅτι θὰ καταγγείλῃ καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ἐκδώσαντος τὴν ἄδειαν γραφείου μὲ τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι τὰ οἰκόπεδα ἀμφοτέρων εὑρίσκοντο ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως.

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν, ἀφοῦ ἐγένοντο μεταξὺ των συνεννοήσεις πρὸς συμβιβασμὸν συνηντήθησαν εἰς τι πλησίον εὑρισκόμενον καφενεῖον ὁ δράστης, ἡ μητέρα αὐτοῦ, ὁ παθὼν καὶ ὁ ἐργολάβος τοῦ Γεωργακοπούλου. Κατὰ τὴν συζήτησιν ὅμως ἡ ὁποία περιεστράφη εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τρόπου διαρρυθμίσεως τῶν οἰκοπέδων των δὲν ἐπῆλθε καμμία συμφωνία μεταξύ των. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὁ Κουρκανάκης κατήγγειλεν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ γραφείου σχεδίου πόλεων ὅτι ἡ ἐκδοθεῖσα ἄδεια τοῦ Γεωργακοπούλου ἦτο παράνομος καὶ συγχρόνως κατέβαλεν ἐνεργείας ὅπως κατασχεθῇ ἡ ἄδεια. Ταῦτα πληροφορηθεὶς ὁ Γεωργακόπουλος ἔγινε ἔξω φρενῶν καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐκδικηθῇ τὸν Κουρκανάκην.

Τὴν 3 1)2 μ.μ. ὥραν τῆς χθές, ἐνῷ ὁ Κουρκανάκης εἶχεν ἐξέλθει ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ραβινὲ 3 οἰκίαν του καὶ εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὸ ἀλσύλλιον τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» πρὸς συλλογὴν χόρτου διὰ δύο κονίκλους του, τὸν ἐπλησίασεν ὁ Γεωργακόπουλος, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο καὶ τὸν ἀνέμενεν εἰς τὸ ἐκεῖ εὑρισκόμενον καφενεῖον καὶ τὸν ὕβρισε διὰ τὰς ἐνεργείας τὰς ὁποίας εἶχε κάμει διὰ νὰ ματαιωθῇ ἡ οἰκοδομή του. Εὐθὺς ὡς ἔλαβε τὴν πρώτην μὴ ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν τοῦ Κουρκανάκη ὁ δράστης ἐξήγαγε περίστροφον καὶ ἀφοῦ τὸ ἔφερε πρὸ τοῦ προσώπου τοῦ ἀντιπάλου του ἔρριψε δύο πυροβολισμοὺς ἄνευ ἀποτελέσματος. Ὁ Κουρκανάκης ἐτράπη ἀμέσως εἰς φυγὴν διὰ νὰ προφυλαχθῇ καὶ ἐφώναζε καλῶν εἰς βοήθειαν. Ἐνῷ ὅμως ἔφευγε κατέπεσεν ὀλισθήσας εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἔπαθεν ἐξάρθρωσιν τῆς δεξιᾶς του ὠμοπλάτης, μὴ δυνηθεὶς νὰ ἀνασηκωθῇ. Ὁ Γεωργακόπουλος ποὺ τὸν κατεδίωκε κατὰ πόδας μόλις τὸν εἶδε πίπτοντα τὸν ἐπλησίασε καὶ ἔρριψεν ἐναντίον του καὶ τὰς ὑπολοίπους τρεῖς σφαίρας τοῦ περιστρόφου του. Μία ἀπὸ τὰς σφαίρας αὐτὰς εὗρε τὸν Κουρκανάκην εἰς τὸν δεξιὸν γλουτὸν καὶ τὸν ἐτραυμάτισε σοβαρῶς. Ὁ τραυματισθεὶς μετεφέρθη εἰς τὸν «Εὐαγγελισμόν». Ὁ δράστης ἀφοῦ ἀπέρριψε τὸ περίστροφόν του εἰς τὸ ἀλσύλλιον μετέβη εἰς τὸ καφενεῖον ὅπου ἐκάθητο προηγουμένως καὶ παρεδόθη εἰς τὰ προστρέξαντα ἀστυνομικὰ ὄργανα.

ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΟΥ ΕΡΩΤΙΚΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΔΡΑΣΤΟΥ ΚΑΙ ΘΥΜΑΤΟΣ

Ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης προανακρίσεως ἐν σχέσει μὲ τὸ προχθεσινὸν ἐρωτικὸν δρᾶμα παρὰ τοὺς Ἀμπελοκήπους, ἐξηκριβώθησαν αἱ κάτωθι λεπτομέρειαι:

Ὁ Γεωργούλας, καταγόμενος ἐξ Ἀταλάντης καὶ ἀπὸ ἐτῶν ἐγκατεστημένος ἐνταῦθα, ἐνυμφεύθη πρὸ τριετίας ἐξ ἔρωτος νέαν καὶ ὡραίαν κόρην, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπέκτησεν ἕνα ἀγοράκι ἡλικίας 1 ½ ἤδη ἔτους. Διέμενεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λιοσίων 239 οἰκίαν καὶ ἦτο πρότυπον οἰκογενειάρχου. Ἔζη εὐτυχὴς μὲ τὴν σύζυγον καὶ τὸ παιδάκι του, ἀγαπώμενος καὶ ἐκτιμώμενος ὑπὸ ὅλων τῶν συγγενῶν του.

Ὁ Γεωργούλας εἶχε καλὴν ἐργασίαν καὶ ἐκέρδιζεν ἀρκετά. Διετήρει ἓν ἐργοστάσιον ὑποδημάτων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰθάκης 49. Εἰς τὸ ἐργοστάσιόν του εἰργάζοντο 12—15 κορίτσια καὶ πέντε ἕως ἓξ ἄνδρες τὸ καλοκαίρι, τὸν δὲ χειμῶνα τὸ προσωπικὸν ἠλαττοῦτο.

Ἡ Κατίνα Λεβεντογιάννη κατήγετο ἀπὸ τὴν Κυπαρισσίαν, ἦτο ὀρφανὴ πατρὸς καὶ διέμενε μὲ τὴν χήραν μητέρα της, μὲ τοὺς δύο ἀδελφούς της καὶ μὲ τὰς τρεῖς ἀδελφάς της εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλλιπόλεως 9 οἰκίαν, παρὰ τὰ Θυμαράκια, πλησίον τῶν Σεπολίων.

Ἡ Λεβεντογιάννη ἀνῆκεν εἰς πτωχὴν ἀλλὰ τιμίαν οἰκογένειαν, οἱ δύο ἀδελφοί της ἐργάζονται ὁ μὲν εἷς ὡς ὑπάλληλος ἑστιατορίου, ὁ δὲ ἄλλος ὡς ὑποδηματεργάτης. Αἱ τρεῖς ἀδελφαί της ἐπίσης ἐργάζονται ἡ μία ὡς κορδελλιάστρα καὶ αἱ δύο ἄλλαι ὡς μοδίσται.

Ἡ Κατίνα, ἡλικίας 19 ἐτῶν, ὡραῖος τύπος καστανῆς, μὲ θαυμάσιον σῶμα, ἐθεωρεῖτο ἀπὸ ὅλην τὴν συνοικίαν ὡς ἕνα ἠθικὸ καὶ τίμιο κορίτσι.

Η ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΤΩΝ

Ἡ Κατίνα θέλουσα νὰ ἀνακουφίσῃ οἰκονομικῶς τὴν οἰκογένειάν της ἀνέλαβεν ἐργασίαν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰθάκης 49 ἐργοστάσιον τοῦ Γεωργούλα. Ὁ Γεωργούλας ἐγνώρισε καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τῆς Λεβεντογιάννη, αἱ δὲ δύο οἰκογένειαι συνεδέθησαν φιλικῶς. Οἱ ἀδελφοὶ τῆς νέας δὲν ἐφαντάζοντο ποτὲ ὅτι ἕνας οἰκογενειάρχης ἦτο δυνατὸν νὰ ἀγαπήσῃ τὴν ἀδελφήν των ἢ νὰ τὴν παρασύρῃ εἰς τὴν διαφθοράν.

Ὁ Γεωργούλας καὶ ἡ σύζυγός του ἐκάλεσαν κατ' ἐπανάληψιν εἰς γεῦμα τὴν οἰκογένειαν Λεβεντογιάννη, ἡ ὁποία τὰ ἀνταπέδιδε, τὰς δὲ Κυριακὰς αἱ δύο οἰκογένειαι διεσκέδαζαν ὁμοῦ.

Ὁ ἥρως τοῦ δράματος, καθὼς ὡμολόγησεν εἰς τὴν κατάθεσίν του, εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ποὺ ἐγνώρισε τὴν Κατίναν τὴν ἠγάπησε παραφόρως, ἀλλ' ἐπειδὴ ἦτο ἔγγαμος ἐδίστασε κατ' ἀρχὰς νὰ τῆς ἐξομολογηθῇ τὸν ἔρωτά του. Μετὰ ἕνα μῆνα ὅμως, μίαν νύκτα, ἐνῷ συνώδευε τὴν νέαν εἰς τὸ σπίτι της (αἱ οἰκίαι τῶν κεῖνται πλησίον), τῆς ἐξωμολογήθη τὸν ἔρωτά του, ἡ δὲ Κατίνα τοῦ ἀπεκάλυψεν ὅτι διεπνέετο καὶ αὐτὴ ὑπὸ τῶν ἰδίων αἰσθημάτων πρὸς αὐτόν.

ΚΟΙΝΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ὁ Γεωργούλας, ἀγαπῶν τὴν Κατίναν καὶ ἀγαπώμενος παραφόρως ἐπίσης ὑπ' αὐτῆς, εἶπε μίαν ἡμέραν εἰς τὴν νέαν ὅτι δὲν εὕρισκεν ἄλλην λύσιν, παρὰ τὴν αὐτοκτονίαν.

— Ἡ ἀγάπη μου γιὰ σένα, τῆς εἶπεν, εἶνε τόση, ὥστε ἐπειδὴ δὲν μπορῶ νὰ ζήσω χωρὶς ἐσένα, θὰ σκοτωθῶ γιὰ νὰ μὴ σὲ καταστρέψω καὶ σὲ πάρω στὸ λαιμό μου.

— Κώστα μου τὸ βλέπω κι' ἐγώ. Ἀλλὰ δὲν θὰ σκοτωθῇς μόνος σου, θὰ σκοτωθοῦμε μαζί.

Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ ἐλήφθη τὸν παρελθόντα Ἰούνιον, ἀλλ' οἱ ἐρωτευμένοι ἀνέβαλον ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν νὰ ἐκτελέσουν τὴν ἀπόφασίν των νομίζοντες ὅτι μὲ τὸν χρόνον ἴσως εὕρισκον καμμίαν καλυτέραν λύσιν, ἕως ὅτου προχθὲς ἐπραγματοποίησαν τὴν ἀπόφασίν των ὑπὸ τὰς γνωστὰς συνθήκας.

ΑΙ ΖΗΜΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΩΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐλήφθησαν χθὲς μακρὰ τηλεγραφήματα τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰς πλημμυροπλήκτους περιφερείας εἰς τὰ ὁποῖα ἐκτίθενται διὰ μακρῶν τὰ τῶν προξενηθεισῶν καταστροφῶν ἐκ τῶν πλημμυρῶν.

Κατὰ τὰ τηλεγραφήματα μεγαλυτέρας καταστροφὰς ὑπέστησαν αἱ περιφέρειαι Λαρίσης καὶ Ἠλείας. Ἡ ἔκτασις τῶν καταστροφῶν δὲν δύναται νὰ ὑπολογισθῇ ἀπὸ τοῦδε καθ' ὅσον μόνον μετὰ πάροδον ἡμερῶν τινων ὁπότε καὶ θὰ ἀποσυρθοῦν τὰ ὕδατα θὰ διαπιστωθῇ ἐὰν ταῦτα παρέσυραν ἢ κατέστρεψαν τὴν σποράν. Πάντως αἱ ζημίαι θὰ εἶνε ἀρκεταί, ἀνεξαρτήτως ἐκείνων αἱ ὁποῖαι προὐξενήθησαν εἰς τὴν σταφίδα.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Πέμπτη 12 Φεβρουαρίου 4 μ. μ.
Ο ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ
ΤΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ
Πλούσιον Cotillon-Attractions—Βραβεῖα
ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΔΡ. 25
ΗΧΩ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Σάββατον 14 Φεβρουαρίου 10 μ. μ.
Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ
ΤΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ
Ὀρχήστρα Καθηγητῶν [illegible]
ΛΑΧΕΙΟΝ 50.000 ΔΡΑΧΜΩΝ
ΗΧΩ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ 1920
ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟ ΕΣΠΕΡΑΣ
Εἰς τὸ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Ο ΜΕΓΑΣ ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ
ΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
Ὑπὲρ τοῦ ἔργου αὐτῆς
Εἰσιτήρια καὶ τραπέζια εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Χορῳδίας Ἀθηνῶν [illegible] 12. [illegible] 60-74) καὶ εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια».

ΧΡΙΣΤΟΣ Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Ἀκαδημίας 51 — Ἀθῆναι

ΑΚΡΟΠΟΛ ΠΑΛΑΣ
Τρίτη 10 Φεβρουαρίου 1931
Ὥρα 10 1)2 μ. μ.
Ο ΧΟΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΙΘΑΚΗΣΙΩΝ

GUMMI-ABSÄTZE!
MODERNE MODELLE!
Konkurrenzfähiges Werk sucht sofort Agentur [illegible] Alleinverkauf [illegible] Chiffre Jd. 1168 [illegible] Invalidendank Annoncen-Expedition, Berlin W [illegible] (Deutschland).

ΤΕΛΟΣ ΕΠΟΧΗΣ
9-28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
[illegible]
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
24—ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ—24

ΔΙΣΚΟΙ
(ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΙ)
ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ
ΥΠΕΤΙΜΗΘΗΣΑΝ
ΑΠΟ ΔΡΑΧ. 120 ΕΙΣ ΔΡΑΧ. 95
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 3

ΕΚΔΡΟΜΗ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
δι' ἀτμ. «ΑΣΠΑΣΙΑ»
3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
[illegible]

ELIZABETH ARDEN
[illegible]
ΜΗΤΣΟΝ ΜΟΣΚΑΡΙΑΝ
ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΞΑΓΕΤΑΙ ΠΕΙΣΜΩΝ ΑΓΩΝ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΖΩΗΡΑ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ αὐριανὴ (σημερινὴ) ἐκλογὴ ἀναμένεται μὲ ἔκδηλον τὴν ἀγωνίαν τῶν παραγόντων ὅλων τῶν κομμάτων. Ἡ προεκλογικὴ κίνησις ἔφθασε σήμερον εἰς τὸ ἀνώτατον σημεῖον τῆς ζωηρότητός της. Ὅ,τι προβλέπεται ἀσφαλῶς, εἶναι ὅτι θὰ σημειωθῇ ἀθρόα προσέλευσις τῶν ἐκλογέων εἰς τὰς κάλπας. Ὑπολογίζεται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μελλόντων νὰ ψηφίσουν αὔριον θὰ φθάσῃ τὰς 70.000 ἔναντι τῶν 63.000, οἱ ὁποῖοι ἐψήφισαν εἰς τὰς γερουσιαστικὰς ἐκλογάς.

Ὁ κ. Φ. Δραγούμης ἐπεσκέφθη σήμερον τὸν Σωχὸν καὶ τὸν Λαγκαδᾶν, γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτός. Εἰς τὸν Λαγκαδᾶν οἱ κάτοικοι ἔφερον εἰς τὰς χεῖρας τὸν κ. Δραγούμην. Ὁμιλῶν ὁ κ. Δραγούμης ἐτόνισεν, ὅτι ἡ αὐριανὴ ἐκλογὴ θὰ δώσῃ τὸ σύνθημα τῆς ἀφυπνίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Οἱ συνοδεύοντες αὐτὸν τέως βουλευτὴς κ. Παπάζης καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς πολιτικῆς προσφυγικῆς ὀργανώσεως κ. Φλῶρος ὡμίλησαν τονίσαντες ὅτι οἱ πρόσφυγες ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ ψηφίσουν τὸν κ. Δραγούμην διὰ νὰ δώσουν μάθημα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἐφέρθη ὡς κακὴ μητρυιὰ ἔναντι τῶν προσφύγων.

Οἱ κ.κ. Παγκοῦτσος καὶ Μουτούσης τοῦ Ἀγροτικοῦ κόμματος, ἐπανελθόντες ἐκ περιοδείας των εἰς Βέρροιαν καὶ Νάουσαν, βεβαιοῦν ὅτι εἶναι ἔκδηλον καὶ εἰς τὰς δύο ἐπαρχίας τὸ ὑπὲρ τοῦ κ. Δραγούμη ρεῦμα.

Οἱ κυβερνητικοὶ ἐκφράζουν ἤδη ζωηρὰς ἀμφιβολίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν εὐνοϊκὴν διὰ τὸν Φιλελεύθερον ὑποψήφιον ἔκβασιν τῆς αὐριανῆς ἐκλογῆς.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΩΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΛΕΥΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΟΥ Δ. ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

Σοβαρωτάτη κατάχρησις ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῶν ἐν Πειραιεῖ Γενικῶν Ἀποθηκῶν, διαπραχθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀλευροβιομηχάνου Δ. Σταματίου, ἀπασχολεῖ δ' ἤδη τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχήν, ἥτις πρόκειται νὰ προβῇ εἰς ἀρκετὰς συλλήψεις.

Ἐξ ἑνὸς διαμερίσματος τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν ἀφηρέθη διὰ σιλὸ ὑπὸ τοῦ ἀλευρομύλου Σταματίου ποσότης 1000 τόννων σίτου, ὅστις εἶχε κομισθῆ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς παραλαβὴν τοῦ ἐν λόγῳ ἀλευροβιομηχάνου, ἔδει δὲ νὰ παραληφθῇ μόνον κατόπιν πληρωμῆς τῆς ἀξίας του, τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων ἐναποθηκεύσεως, ἤτοι συνολικοῦ ποσοῦ 5.000.000 δραχμῶν.

Τὸ ἐν λόγῳ διαμέρισμα τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν συνεδέετο διὰ σιλὸ μὲ τὸν ἀλευρόμυλον Σταματίου, μίαν δὲ Κυριακὴν τὸ σιλὸ ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν καὶ ἀπερρόφησε 1000 τόννους σίτου.

Συγχρόνως προσωπικὸν ἔμπιστον τοῦ κ. Σταματίου εἰσῆλθε κρυφίως εἰς τὸ διαμέρισμα τῶν Γεν. Ἀποθηκῶν καὶ τοποθετῆσαν διαφράγματα ἀπέκρυψε τὸ δημιουργηθὲν κενὸν τεχνικώτατα, ὥστε ἐξηπατήθη ἐπὶ σειρὰν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν Ἀποθηκῶν.

Ὅταν ἡ κατάχρησις ἀνεκαλύφθη ἐπεδόθη σχετικὴ μήνυσις εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, ἤδη δὲ θὰ ἐνεργηθοῦν ἀρκεταὶ συλλήψεις, ἐν οἷς καὶ τοῦ ἀλευροβιομηχάνου κ. Σταματίου, ὅστις ἤδη εὑρίσκεται ἐν ἀναρρώσει ἀπὸ τὸ τραῦμα του κατὰ τὴν ἀπόπειραν αὐτοκτονίας του. Τὸ παθητικὸν τοῦ κ. Σταματίου, ὡς ἐγνώσθη, ἀνέρχεται εἰς ποσὸν 37.000.000 δραχμῶν περίπου.

ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ ΕΞΑΝΘΗΜΑΤΙΚΟΥ ΕΙΣ ΧΩΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΕΚΤΑΚΤΑ ΜΕΤΡΑ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τηλεφωνοῦν ἐκ Δράμας ὅτι εἰς τὸ Ζύρνοβον ἐσημειώθησαν 10 κρούσματα ἐξανθηματικοῦ τύφου. Ἀνεχώρησαν ὁ νομίατρος Δράμας καὶ ὁ ἀρχίατρος τῆς μεραρχίας, ὁ ὁποῖος διέταξεν ὅπως ὁ λόχος προκαλύψεως, διακόψῃ πᾶσαν ἐπαφὴν μὲ τὸ χωρίον.

Ἐπίσης εἰς τὴν Ἐλευθερούπολιν (Πράβι) ἐσημειώθησαν ἐπὶ πολιτῶν 3 κρούσματα ἐξανθηματικοῦ. Ὁ ἀρχίατρος τῆς μεραρχίας διέταξε τὴν ἀπομόνωσιν τοῦ ἐκεῖ ἑδρεύοντος 25ου τάγματος, φοβούμενος τὴν μετάδοσιν τῆς νόσου εἰς τοὺς ἄνδρας.

ΝΕΑ ΕΙΣΒΟΛΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΔΑΦΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τηλεφωνοῦν ἐκ Σιδηροκάστρου, ὅτι τετραμελὴς βουλγαρικὴ συμμορία κομιτατζήδων εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος χωρὶς νὰ γίνῃ ἀντιληπτὴ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ φυλακίου τῆς μεθορίου. Ἡ συμμορία ἐνεφανίσθη εἰς ἕνα ποιμνιοστάσιον πλησίον τοῦ Μεγάλου Χωρίου καὶ ἐζήτησε τρόφιμα. Ὁ ποιμὴν ἠρνήθη νὰ συμμορφωθῇ καὶ ἐκάλεσε τοὺς κύνας του νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τῶν κομιτατζήδων. Οὗτοι φοβηθέντες ἐτράπησαν εἰς φυγὴν πρὸς τὴν βουνοσειράν. Ὁ ποιμὴν εἰδοποίησε τὸν πρόεδρον τῆς Κοινότητος, ὅστις παραλαβὼν ἐνόπλους ἐξῆλθεν εἰς καταδίωξιν τῆς συμμορίας, χωρὶς ὅμως νὰ εὕρῃ τὰ ἴχνη της.

Οἱ κομιτατζῆδες ἦσαν ἐνδεδυμένοι μὲ στολὴν ὑπέρυθρον καὶ ἔφερον ὅπλα, μπαλάσκες, χειροβομβίδας καὶ 2 σειρὰς φυσιγγίων. Ὡμίλουν δὲ τὴν βουλγαρικήν.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ ΕΠΙ ΝΕΩΝ ΒΑΣΕΩΝ

Αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἀεροπορίας ἤρχισαν ἀσχολούμεναι μὲ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐργασίας διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ ρύθμισιν τῆς ἀεροπορίας μας ἐπὶ βάσεων μονίμων καὶ ἐπὶ τῇ προβλέψει ἑπταετοῦς προγράμματος.

Ὁ παρασκευαζόμενος ὀργανισμὸς ρυθμίζει τὰ ζητήματα τῆς ἐν εἰρήνῃ συνθέσεως τῶν ἀεροπορικῶν μας δυνάμεων ἐν τῷ συνόλῳ των, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως μονάδων, ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως προσωπικοῦ ἱπταμένου καὶ τεχνικοῦ. Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ προσωπικὸν αἱ ὀργανικαὶ θέσεις καθορίζονται περίπου ὡς ἔχουν σήμερον καὶ μάλιστα ἔν τινι μέτρῳ καὶ ἐλαττοῦνται, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς προοδευτικῆς των συμμορφώσεως πρὸς τὰς σὺν τῇ πραγματοποιήσει βαθμηδὸν τοῦ ἀεροπορικοῦ προγράμματος παρουσιαζομένας αὐξήσεις ἀναγκῶν τῆς σὺν τῷ χρόνῳ ἀναπτυσσομένης πρὸς τὴν ὁριστικήν της μορφὴν ἀεροπλοΐας μας.

Κατὰ κρατοῦσαν σκέψιν, θὰ δημιουργηθοῦν δύο ἀεροπορικαὶ μεραρχίαι. Ἡ μία θὰ ἀποτελῆται ἐκ τῶν τριῶν συνταγμάτων (Ἀθηνῶν, Λαρίσσης καὶ Θεσσαλονίκης) καὶ ἐκ τῶν ἐφεδρικῶν δυνάμεων, αἵτινες θὰ συνίστανται ἐκ μονάδων καταδιωκτικῶν καὶ θὰ ἑδρεύουν εἰς Θήβας, δημιουργουμένων ἐκεῖ σὺν τῷ χρόνῳ τῶν ἀναγκαίων ἐγκαταστάσεων. Ἡ δευτέρα μεραρχία θὰ ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν ἀεροπορικῶν δυνάμεων τοῦ στόλου, ἤτοι τῆς δυνάμεως τῆς βάσεως Φαλήρου καὶ τῆς δυνάμεως τῆς προβλεπομένης διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ μελλούσης νὰ ἱδρυθῇ σὺν τῷ χρόνῳ νέας Ἀεροναυτικῆς βάσεως εἰς τὸν Βόλον.

Τὰ ἐν εἰρήνῃ συντάγματα θὰ ἀποτελεσθοῦν ἐκ δύο μοιρῶν, ἑκάστης μοίρας ἐκ δύο ἢ τριῶν σμηνῶν (ἑκάστου σμήνους ἐκ 10 ἀεροπλάνων).

Ἐπίσης διὰ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ ἑνοποιοῦνται τὰ στελέχη τῆς ἀεροπλοΐας. Ἀσχέτως πρὸς τὴν ἐκ τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ ναυτικοῦ ἀρχικὴν τῶν προέλευσιν, τὰ στελέχη θὰ ἀποτελοῦν ἓν ἴδιον σῶμα μὲ ἰδίαν ἐπετηρίδα καὶ ἰδίαν κοινὴν στολήν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΤΗΣ ΟΥΛΕΝ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΜΑΡΗΝ

Ἡ Ἀστικὴ Ἕνωσις Κτηματιῶν μᾶς ἀπέστειλε τὴν κάτωθι ἀπάντησιν εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆ σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τοῦ φόρου τῆς Οὔλεν:

«Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀναφέρει ὅτι ἐκ τοῦ φόρου τῆς ὑδρεύσεως ἐπιβληθέντος ἀπὸ τῆς χρήσεως 1925—26 εἰσεπράχθησαν μέχρι καὶ τῆς χρήσεως 1929—30 δραχμαὶ 232 ἑκατομμύρια ἀλλὰ δὲν μᾶς λέγει πόσα ἐβεβαιώθησαν, διότι τὰ βεβαιωθέντα ἀνέρχονται εἰς πολὺ μεγαλύτερον ποσὸν καὶ δὴ εἰς 350 ἑκατομμύρια μέχρι καὶ τοῦ 1929—30. Ὑπάρχει λοιπὸν μία διαφορὰ 120 ἑκατομμυρίων περίπου τῶν χρήσεων 1925—30 τὰ ὁποῖα μένουν ἀνείσπρακτα καὶ τὰ ὁποῖα εἶνε ἀπαιτητὰ καὶ ὀφείλει ὁ κ. ὑπουργὸς νὰ τὰ εἰσπράξῃ ἀφοῦ ἔχει ὑπεγγύους τὰς οἰκοδομάς. Ἑπομένως ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ κ. ὑπουργοῦ ὅτι κατέβαλε κατὰ τὰς ἀνωτέρω χρήσεις 36 ἑκατομμύρια πέραν τῶν εἰσπραχθέντων δὲν ἔχει καμμίαν ἀξίαν, δεδομένου ὅτι δικαιοῦται νὰ εἰσπράξῃ ὡς προείρηται τὰ 120 ἑκατομμύρια ἐξ ὧν ἀφαιρουμένων τῶν 36 ἀπομένουν ἐπὶ πλέον 84 εἰς ὄφελος τοῦ Δημοσίου. Οὔτε εἶνε δίκαιον νὰ μὴν εἰσπράττωνται τὰ ὀφειλόμενα διὰ νὰ δημιουργῆται οὕτω μία τεραστία φορολογικὴ ἀνισότης.

Ἐκτὸς τούτου ὁ ὑπουργὸς κ. Μαρῆς ὑπολογίζει εἰς τὰ βάρη τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὰς ἀνωτέρω χρήσεις, ὄχι μόνον τοὺς διαμέσους τόκους τῶν δανείων τῆς ὑδρεύσεως διὰ τῶν ὁποίων καὶ μόνον ἐπιβαρύνονται αἱ οἰκοδομαὶ αἱ φορολογούμεναι διὰ τοῦ προσθέτου φόρου τῆς ὑδρεύσεως, κατὰ τὴν περὶ τούτου ρητὴν διάταξιν τοῦ νόμου καὶ τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων, ἀλλὰ καὶ ἄλλας δαπάνας τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀσχέτους πρὸς τοὺς ἐνδιαμέσους τόκους καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον προσθέτει εἰς τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιβαρύνουν τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1930—31, 77 ἑκατομμύρια ποὺ χρειάζονται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων χρήσεως 1930—31 καὶ ἄλλα ἄσχετα πρὸς τοὺς τόκους τούτους ἔξοδα ἐλέγχου, δικαιώματα ἑταιρείας κλπ. ἄλλα 26 ἑκατομμύρια. Ἀλλὰ τὰ 26 ταῦτα ἑκατομμύρια κατὰ τὸν νόμον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ καταλογισθοῦν εἰς τὸν φόρον τῆς ὑδρεύσεως διότι ὡς προείρηται αὐτὸς ἔχει ἀποκλειστικὸν προορισμὸν τὴν κάλυψιν τῶν τόκων τῶν δανείων.

Ἑπομένως ἀφοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1930—31 χρειάζονται 77 ἑκατομμύρια κατὰ τὸν κ. ὑπουργόν, διὰ τοὺς τόκους τούτους καὶ ἀφοῦ τὰ βεβαιωθέντα τῆς αὐτῆς χρήσεως ὑπερβαίνουν τὰ 120 ἑκατομμύρια ὑπάρχει πλεόνασμα 40 καὶ πλέον ἑκατομμυρίων ἐκ τῆς αὐτῆς χρήσεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς χρήσεις 1931—32 νομίζομεν ὅτι εἶνε δικαιότατον νὰ χρησιμοποιηθῶσι δι' αὐτὰς τὰ ἐκ τοῦ φόρου τῆς ὑδρεύσεως πλεονάσματα ἐκ τῶν εἰσπραχθέντων καὶ εἰσπραχθησομένων ποσῶν πρὸς πληρωμὴν ἀποκλειστικῶς τῶν ἐνδιαμέσων τόκων μέχρις ἐνάρξεως τῆς ὑποχρεωτικῆς ὑδροληψίας καθ' ὅσον τονίζομεν καὶ πάλιν ρητὴ εἶνε ἡ διάταξις τῶν νόμων καὶ τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων ὅτι ὁ φόρος εἶνε δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν καὶ οὐχὶ πρὸς κάλυψιν ἄλλου οἱουδήποτε.

Ὁ περιορισμὸς δὲ οὗτος τοῦ νόμου, ἐτέθη ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὀρθῶς ὁ νομοθέτης ἐσκέφθη ὅτι ἡ φορολογία ἔχει ἕνα λογικὸν ὅριον, πέραν τοῦ ὁποίου καθίσταται ἀφόρητος καὶ συνταγματικῶς ἀδικαιολόγητος.

ΕΓΚΛΗΜΑ ΔΥΟ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΩΝ

ΛΑΡΙΣΑ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὡδηγήθησαν ἐκ Καρδίτσης ἐνταῦθα ὑπὸ αὐστηρὰν συνοδείαν ἡ Ἀγγέλω Νικολάου Στράτου καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Μαργαρίτης, ἐκ Μαγουλίτσης, ἀμφότεροι ἔγγαμοι καὶ γονεῖς τεσσάρων τέκνων ἕκαστος, κατηγορούμενοι ἐπὶ φόνῳ.

Οὗτοι, συνδεόμενοι ἐρωτικῶς, ἐφόνευσαν τὸν σύζυγον τῆς Ἀγγέλως Νικόλαον Στράτον, ἐνῷ ἐκοιμᾶτο, ὅπως συνεχίσουν ἀνενόχλητοι τοὺς ἐρωτικούς των δεσμούς.

ΤΟ ΔΙΑΒΗΜΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΠΡΟΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΝ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΕΣΤΑΛΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΧΕΝΤΕΡΣΟΝ

ΜΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ ΟΤΙ Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΕΔΕΧΘΗ ΤΗΝ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΝ

Κατὰ συμπληρωματικὰς πληροφορίας ἐπὶ τοῦ προχθεσινοῦ φιλικοῦ διαβήματος τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας κ. Ράμσαιϋ πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλον, ὁ κ. Ράμσαιϋ πλὴν τῆς διακοινώσεως τῆς Κυβερνήσεώς του ἐνεχείρισε πρὸς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον καὶ προσωπικὴν ἐπιστολὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μ. Βρεττανίας κ. Χέντερσον.

Ἡ ἐπιστολή, συντεταγμένη εἰς λίαν φιλικὸν ὕφος, ὑποδεικνύει ὡς μόνην λύσιν τῶν ἐκκρεμῶν ἑλληνοβουλγαρικῶν ζητημάτων τὴν παραπομπὴν αὐτῶν εἰς διαιτησίαν, ἡ ὁποία θὰ ἀπεφαίνετο καὶ περὶ τοῦ λελυμένου ἢ μὴ τῶν διαφορῶν ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἡ ἑλληνικὴ ἢ ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις θεωρεῖ ὡς μὴ ὑφισταμένας πλέον.

Ταυτόσημον ἐπιστολήν, κατὰ τὰ ληφθέντα τηλεγραφήματα, ἐνεχείρισε καὶ ὁ ἐν Σόφιᾳ Ἄγγλος πρεσβευτὴς κ. Οὐάτερλῶ πρὸς τὸν Βούλγαρον ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπούρωφ, κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπίδοσιν τῆς διακοινώσεως τῆς βρεττανικῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀπέστειλε χθὲς τηλεγράφημα πρὸς τὸν ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτὴν κ. Κακλαμάνον, παρακαλῶν αὐτὸν ὅπως, ἐπισκεπτόμενος τὸν κ. Χέντερσον, ἀνακοινώσῃ πρὸς αὐτὸν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἀποδεικνύουσα τὰς καλὰς διαθέσεις της διὰ τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν μετὰ τῆς Βουλγαρίας διαφορῶν καὶ παρ' ὅλον ὅτι θεωρεῖ τὰς ἔναντι τῆς Βουλγαρίας ἑλληνικὰς ἀξιώσεις ὡς ἀπολύτως βασίμους καὶ ἀποδεδειγμένας, ἀποδέχεται τὴν ὑποβολὴν ὅλων τῶν διαφορῶν, αἱ ὁποῖαι χωρίζουν τὰ δύο Κράτη, εἰς τὴν διαιτησίαν.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος συντάσσει καὶ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἄγγλον ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπὸ τὸ ἀναφερόμενον πνεῦμα.

Ὁ ἐν Σόφιᾳ πρεσβευτὴς κ. Δενδραμῆς ἐνετάλη τηλεγραφικῶς ν' ἀνακοινώσῃ τὸ ταχύτερον πρὸς τὴν βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀποδοχὴν ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τῆς προταθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Χέντερσον βάσεως πρὸς συνεννόησιν.

ΕΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΩΝ «ΤΑΙΜΣ»

Χθεσινὸν τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου ἀναφέρει ὅτι οἱ «Τάϊμς» δημοσιεύουν κύριον ἄρθρον, προδήλως ἐμπνευσμένον ἐκ τοῦ Φορεΐν-Ὄφφις ἐπὶ τῶν Ἑλληνοβουλγαρικῶν σχέσεων.

Εἰς τὸ ἄρθρον τονίζεται ὅτι δεδομένης τῆς προθέσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ συνάψῃ μετὰ τῆς Βουλγαρίας συμφωνίαν ἀνάλογον πρὸς τὴν συναφθεῖσαν μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς Βουλγαρίας ὅπως διακανονισθοῦν τὰ ἐκκρεμῆ μετὰ τῆς γείτονός της ζητήματα οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία ὅτι θὰ ἐπέλθῃ ταχὺς καὶ εἰρηνικὸς διακανονισμὸς τοῦ θλιβεροῦ ἐπεισοδίου τῶν συνόρων.

Δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον, συνεχίζουν, ὅπως ἓν τοιοῦτον ἐπεισόδιον ἀνακόψῃ τὴν προσπάθειαν τῶν δύο κρατῶν ὅπως φθάσουν εἰς μίαν κατ' ἀρχὴν συμφωνίαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ καθίστατο δυνατὸν νὰ στηριχθῇ ἡ γενικωτέρα ἑλληνοβουλγαρικὴ συνεννόησις.

Ἐν συνεχείᾳ οἱ «Τάϊμς» ἀναφερόμενοι εἰς τὸ φιλικὸν διάβημα τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς Κυβερνήσεις Ἀθηνῶν καὶ Σόφιας, βεβαιοῦν ὅτι καὶ αἱ δύο Κυβερνήσεις ἀπεδέχθησαν τὰς ὑποδείξεις τοῦ κ. Χέντερσον περὶ φιλικῆς διὰ τῆς διαιτησίας ἐπιλύσεως τῶν μεταξύ των διαφορῶν.

Προσθέτουν ὅτι οἱ πρεσβευταὶ τῆς Ἀγγλίας ἐν Ἀθήναις καὶ Σόφιᾳ ἔλαβον ὁδηγίας τῆς Κυβερνήσεώς των νὰ πράξουν τὸ πᾶν διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὰς δύο Κυβερνήσεις, ὥστε νὰ δυνηθοῦν αὗται νὰ φθάσουν εἰς μίαν συνεννόησιν μὲ στερεὰν βάσιν, ἐξασφαλίζουσαν τὴν παγίαν φιλίαν τῶν δύο χωρῶν.

Ἀναφερομένη ἡ ἐφημερὶς ἐπὶ τῆς Βουλγαρικῆς ἀξιώσεως περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἓξ χιλιάδων ἐκπροθέσμων Βουλγάρων μεταναστῶν, τονίζει ὅτι ἡ ἀξίωσις αὐτὴ δὲν ἔχει καμμίαν νομικὴν οὔτε ἠθικὴν βάσιν.

Ἐπὶ τῆς ἀναφερομένης ἐν τῷ ἄρθρῳ τῶν «Τάϊμς» πληροφορίας καθ' ἣν καὶ ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ἀποδοχὴν τῆς ὑποδείξεως τοῦ κ. Χέντερσον περὶ παραπομπῆς εἰς τὴν διαιτησίαν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, οὐδεμία μέχρις ἀργὰ τὴν νύκτα ὑπῆρχεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπίσημος ἐπιβεβαίωσις.

ΤΟ ΔΙΑΒΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

ΣΟΦΙΑ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ διάβημα τοῦ ἐνταῦθα Ἄγγλου πρεσβευτοῦ παρὰ τῷ κ. Μπούρωφ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπεδόθη προσωπικὴ ἐπιστολὴ ἐκ μέρους τοῦ κ. Χέντερσον, εἶναι συνέχεια τῶν συζητήσεων τῆς Γενεύης, τὰς ὁποίας ἐπροκάλεσε ἡ ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας ζητηθεῖσα μεσολάβησις τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Χέντερσον προτείνει ὅπως γίνῃ δεκτὴ κατ' ἀρχὴν ἡ διαιτησία ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς προηγουμένης ἐκκαθαρίσεως τῶν πλέον περιπλόκων διαφορῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας.

Η ΚΕΝΩΘΕΙΣΑ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΔΡΑ

ΟΙ ΠΙΘΑΝΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ

Κατόπιν τοῦ θανάτου τοῦ Ἀθανασίου Εὐταξία, κενωθείσης τῆς ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἕδρας του, οἱ κύκλοι τῶν Φιλελευθέρων ἤρχισαν νὰ σκέπτωνται περὶ τοῦ ἀντικαταστάτου του. Οὗτος θὰ ἐκλεγῇ ἀριστίνδην ὑπὸ τῶν δύο νομοθετικῶν σωμάτων μεταξὺ τῶν ὑποδειχθησομένων ὑποψηφίων. Ἀναφέρονται ἤδη τὰ ὀνόματα τοῦ τέως δημάρχου Ἀθηναίων κ. Πάτση, τοῦ κ. Δοξιάδη καὶ τοῦ κ. Γκίνη, πρώην προέδρου τῆς Λέσχης Φιλελευθέρων.

Ὁ κ. Βενιζέλος φέρεται ὅτι δὲν θὰ ὑποδείξῃ συγκεκριμένως κανένα, ἀλλὰ θ' ἀφήσῃ σχετικὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς φίλους του.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΕΝΟΣ ΑΛΛΟΤΕ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ ΤΟΥ ΜΠΑΜΠΑΝΗ

ΒΟΛΟΣ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων συνελήφθη ὁ Βασίλ. Πολιδάκης, κατηγορούμενος διὰ λῃστείας, ἐκβιάσεις καὶ λαθρεμπόριον. Διετέλεσεν οὗτος σύντροφος τοῦ λῃστοῦ Λεωνίδα Μπαμπάνη.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΛΟΙΑ ΑΙΧΜΑΛΩΤΑ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

Νυκτερινὰ τηλεγραφήματα ληφθέντα εἰς Πειραιᾶ ἐκ Ρωσσίας ἀναφέρουν, ὅτι δριμύτατος χειμὼν ἐνέσκηψεν ἐκεῖ ἀπό τινων ἡμερῶν, οἱ λιμένες δὲ Ὀδησσοῦ, Χερσῶνος καὶ Νικολάϊεφ ἀπεκλείσθησαν ὑπὸ τῶν πάγων.

Συνεπείᾳ τούτου ἡ ναυσιπλοΐα δυσχεραίνεται σπουδαίως, πολλὰ δὲ Ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια παραμένουν ἐν μέσῳ τῶν πάγων ἀναμένοντα τὴν βοήθειαν παγοθραυστῶν πρὸς διάνοιξιν διόδων διὰ νὰ προχωρήσουν.

Συμπαγεῖς πάγοι ἔξωθι τῆς Ὀδησσοῦ παρεμποδίζουν τὴν ναυσιπλοΐαν διὰ Νικολάϊεφ καὶ Χερσῶνα. Τὸ φορτηγὸν «Χρυσῆ» διήνυσε τὴν μικρὰν ταύτην ἀπόστασιν ἐντὸς ἓξ ἡμερῶν.

Τὰ φορτηγὰ «Νικόλαος», «Ἄρτεμις» καὶ «Κάρολος» κατευθύνονται εἰς Νικολάϊεφ βοηθούμενα ὑπὸ παγοθραυστῶν, τὰ δὲ φορτηγὰ «Ὠκεανίς», «Μαριόγκα Γουλανδρῆ», «Δέσποινα», «Ἀλέκος», «Χλόη», «Ἀγγελῆς Καμπίτσης», «Στυλιανὸς Κουτσοδόντης» καὶ ἄλλα εὑρίσκονται ἐντὸς τῶν πάγων ἀναμένοντα βοήθειαν τῶν παγοθραυστικῶν πλοίων πρὸς διάνοιξιν ἐλευθέρας αὔλακος διόδου.

Ἕτερον τηλεγράφημα ἀναφέρει ὅτι ἐπῆξε καὶ ὁ λιμὴν τῆς Μαριανουπόλεως ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀπεκλείσθη τὸ φορτηγὸν «Ψαρά».

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

ΕΝ ΔΡΑΜΑ ΠΙΣΤΕΥΕΤΑΙ ΟΤΙ ΕΣΚΗΝΟΘΕΤΗΘΗ ΥΠΟ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΩΝ

Ἀνεκοινώθη χθὲς ἁρμοδίως ὅτι ἐνετάλη τηλεγραφικῶς ὁ ἐν Σόφιᾳ πρεσβευτὴς κ. Δενδραμῆς νὰ προβῇ εἰς παραστάσεις παρὰ τῇ βουλγαρικῇ κυβερνήσει διὰ τὸν φόνον τοῦ Ἕλληνος στρατιώτου.

Ὁ κ. πρεσβευτὴς ἐνετάλη νὰ τονίσῃ πρὸς τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν ὅτι καὶ ἂν ἀποδειχθῇ τελικῶς ὅτι ὁ φονευθεὶς στρατιώτης περιέπεσεν εἰς σφάλμα ἠδύνατο νὰ συλληφθῇ ἐπ' οὐδενὶ ὅμως λόγῳ δύναται νὰ δικαιολογηθῇ ἡ πρᾶξις τῶν Βουλγάρων φρουρῶν οἱ ὁποῖοι ἐπυροβόλησαν καὶ ἐφόνευσαν αὐτόν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ Δ' Σ. Σ.

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ Δ' Σῶμα Στρατοῦ μετέδωκε τὴν 2αν μ. μ. τηλεφωνικῶς ἀνακοινωθὲν ἔχον ὡς ἑξῆς:

«Κατ' ἐπίσημον ἀναφορὰν τοῦ διοικητοῦ τοῦ 7ου συνοριακοῦ τομέως αἰτία τοῦ φόνου τοῦ ἡμετέρου στρατιώτου Πετρακοπούλου, τοῦ 102ου φυλακίου ὑπὸ τοῦ ἔναντι βουλγαρικοῦ ἔχει οὕτω: Ὁ φονευθεὶς στρατιώτης παρατηρήσας κτήνη Πομάκων Βουλγάρων εἰσελθόντα εἰς τὸ ἡμέτερον ἔδαφος κατηυθύνθη πρὸς αὐτά, ἔνθα περιῆλθεν εἰς ἔριδα πρὸς ποιμένα Βούλγαρον Πομάκον. ὃν καταδιώκων εἰσῆλθεν εἰς τὸ βουλγαρικὸν ἔδαφος καὶ εἰς ἀπόστασιν 100 μέτρων ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2 βουλγαρικοῦ φυλακίου. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην διαπληκτιζόμενος μετὰ τοῦ ποιμένος ἐβλήθη ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ φυλακίου φονευθείς. Τὸ πτῶμα μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς αὐτοψίας καὶ τῶν λοιπῶν διατυπώσεων παρεδόθη εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐνταφιασθέν. Διὰ τὸ ὡς ἄνω ἐπεισόδιον συνετάχθησαν σχετικὰ πρωτόκολλα. Τὸ ἐπεισόδιον οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἔσχεν ἐπὶ τῆς τάξεως τῶν λοιπῶν φυλακίων ἑκατέρωθεν.

Ὁ Ἐπιτελάρχης τοῦ Δ' Σώματος, Συνταγματάρχης
Κοσμᾶς»

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ

Ὁ διοικητὴς τῆς 7ης μεραρχίας ὑποστράτηγος κ. Βροντάμίτης διὰ χθεσινοῦ του τηλεγραφήματος ἐγνωστοποίησεν ὅτι ὁ διοικητὴς τοῦ παρὰ τὴν Ἀγριοκερασιὰν λόχου προκαλύψεως λοχαγὸς κ. Τριανταφύλλου μετὰ τοῦ ἰατροῦ Θεοφίλου καὶ ἑνὸς ἑτέρου ἡμετέρου ἀξιωματικοῦ συνηντήθη μετὰ τῆς τριμελοῦς βουλγαρικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐξήτασαν τὰ αἴτια τῆς συμπλοκῆς. Ἡ συνάντησις ἐγένετο ἐπὶ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ βουλγαρικοῦ ἐδάφους, καθότι ὁ διοικητὴς τοῦ ἐκεῖ βουλγαρικοῦ λόχου προκαλύψεως, ἑρμηνεύων κατὰ γράμμα τὸ ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ τῆς μεθορίου, δὲν ἐδέχθη τοῦτο. Προστίθεται ὅτι ὁ στρατιώτης Ἄγγελος Πετρακόπουλος ἐφονεύθη οὐχὶ ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ βουλγαρικοῦ ἐδάφους.

Η ΤΑΦΗ ΤΟΥ ΠΤΩΜΑΤΟΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διέταξε τὸν κ. Βροντάμίτην ὅπως μεριμνήσῃ διὰ τὴν ταφὴν τοῦ φονευθέντος ὁπλίτου καὶ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὸν νεκρὸν τῶν νενομισμένων τιμῶν. Ὁ Πετρακόπουλος θὰ ταφῇ εἰς Ἀγριοκερασιάν, ὅπου εἶνε ἡ ἕδρα τοῦ λόχου, ἢ εἰς Δράμαν, ἂν τοῦτο κριθῇ σκόπιμον ἀπὸ τὸν διοικητὴν τῆς μεραρχίας.

Νεώτερον τηλεγράφημα πρὸς τὸ Γεν. Ἐπιτελεῖον τοῦ Στρατοῦ ἀναφέρει ὅτι μετὰ τὴν σύνταξιν τῶν σχετικῶν πρωτοκόλλων ἐγένετο μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἡ ταφὴ τοῦ πτώματος τοῦ ἀτυχοῦς στρατιώτου.

ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΕΤΑΙ ΕΝ ΔΡΑΜΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεφωνοῦν ἐκ Δράμας, ὅτι ἐκεῖ πιστεύεται ὅτι ἡ συμπλοκὴ εἶνε ἔργον κομιτατζήδων, οἱ ὁποῖοι ἐνήργησαν ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένων ἐντολῶν τοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου.

Συγκεκριμένως πιστεύεται ὅτι ὁ εἰς τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ Δ' Σώματος Στρατοῦ ἀναφερόμενος πομάκος ἦτο κομιτατζῆς. Οὗτος δὲ ἐνήργησε καταλλήλως, διότι ὤθησε τὰ ζῶα εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος, ὥστε νὰ παρασύρῃ ἐντὸς τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους τὸν φονευθέντα Ἕλληνα στρατιώτην. Ὁ πομάκος, διὰ νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Βουλγαρικοῦ φυλακίου ὕβρισε χυδαίως τὸν Ἕλληνα στρατιώτην καὶ ἠνάγκασε τοῦτον νὰ διαπληκτισθῇ πρὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ φυλακίου, φωνάζων συγχρόνως «μὴ μᾶς βρίζεις τὴν πατρίδα μας», ἀκριβῶς διὰ νὰ ἐξερεθίσῃ τοὺς Βουλγάρους στρατιώτας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ ἐπέτυχε, διότι ἀκριβῶς τὴν ὥραν ἐκείνην ἐπυροβόλησαν οἱ στρατιῶται τοῦ Βουλγαρικοῦ φυλακίου κατὰ τοῦ Πετρακοπούλου.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὴν ἑσπέραν ἀφίκετο ἐκ Σόφιας ὁ ἐκεῖ τοποθετημένος Ἕλλην στρατιωτικὸς ἀκόλουθος, συνταγματάρχης κ. Μπακιρτζῆς. Οὗτος ἀνεκοίνωσεν ὅτι δὲν ὑπάρχει μικτὴ διαιτητικὴ ἐπιτροπή, διαλυθεῖσα ἀπὸ καιροῦ, καὶ ὅτι συμφώνως μὲ σχετικὸν ἄρθρον ἡ διαιτητικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς Ἕλληνος καὶ ἑνὸς Βουλγάρου ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν.

ΝΕΑ ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

ΟΙ ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Ἡ ἐπιτροπὴ διατιμήσεων συνελθοῦσα χθὲς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν διετίμησε τὸν λευκὸν ἄρτον πρὸς δρ. 7.20 καὶ τὸν πιτυροῦχον πρὸς δρ. 5.90 κατ' ὀκᾶν. Τὴν τιμὴν τῶν ἀλεύρων ἡ ἐπιτροπὴ καθώρισε πρὸς δρ. 7.24 τῶν λευκῶν καὶ 6.28 τῶν πιτυρούχων.

Κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἡ ὑποτίμησις θὰ ἦτο μεγαλυτέρα ἂν δὲν ἐμεσολάβει σχετικὴ ἀνατίμησις τῶν σιτηρῶν τὰς τελευταίας ἡμέρας. Τὸ μῖγμα τῶν σιτηρῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου θὰ παρασκευάζεται ὁ ἄρτος ἔμεινεν ὡς εἶχεν ὁρισθῆ ἀρχικῶς: 40 ο)ο ρωσσικοῦ Ἀζύμα, 30 ο)ο Χάρντ Βίντερ καὶ 30 ο)ο Μανιτόμπα Νο 1.

ΟΙ ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ ΛΟΓ)ΣΜΟΙ

Τοῦ καθορισμοῦ τῶν ὡς ἄνω τιμῶν προηγήθη μακρὰ συζήτησις μεταξὺ ὑπουργοῦ καὶ ἀντιπροσώπων τῶν ἀλευροβιομηχάνων, παραστάντων κατὰ τὴν συνεδρίασιν, διὰ τὴν ἐξομάλυνσιν ἐκκρεμοτήτων αἱ ὁποῖαι ὑφίστανται ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου π. ἔ. Τὸ ὑπουργεῖον δηλαδὴ ἐζήτησε νὰ ἐκπέσῃ ἀπὸ τὴν τιμὴν τοῦ ψωμιοῦ χρηματικὰ ποσὰ μὲ τὰ ὁποῖα ἔχει χρεώσει τοὺς ἀλευροβιομηχάνους κατὰ τὸ διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον ἄφινε τὴν ἰδίαν τιμὴν τοῦ ἄρτου, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ τὴν ἐλαττώσῃ λόγῳ τῆς ὑποτιμήσεως τῶν σιτηρῶν. Οἱ ἀλευροβιομήχανοι ὅμως ἠμφισβήτησαν τ' ἀνώτερω ποσά, ὑποστηρίξαντες ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ὑπολογίζει κακῶς τ' ἀλεστικὰ εἰς 47 λεπτὰ ἐνῷ εἶνε 56, ἀκόμη δὲ ὅτι εἰς τὴν ἀπόδοσιν τὴν ὁποίαν ἔχουν τὰ σιτηρά, σύμφωνα μὲ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐπιστημόνων, δὲν περιλαμβάνονται τ' ἄλευρα γ' ποιότητος.

Ὁ κ. Καραπαναγιώτης, ἐφ' ὅσον οἱ ἀλευροβιομήχανοι ἦσαν ἀνένδοτοι εἰς τὰς ἀπόψεις των, τοὺς ἔπεισε νὰ διαμοιράσουν τὴν διαφορὰν προσωρινῶς διὰ νὰ καταστῇ δυνατὸς ὁ καθορισμὸς τιμῆς διὰ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα καὶ ἐδήλωσεν ὅτι συνεννοούμενος καὶ μετὰ τῶν συναδέλφων του ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας, θὰ καταρτίσῃ νομοσχέδιον κανονίζον τὰ ἔξοδα ἐκφορτώσεως, ἀλέσεως, καθὼς καὶ τὴν ἀπόδοσιν ἑκάστου τύπου σιτηρῶν. Διακανονιζομένων νομοθ)κῶς τῶν ζητημάτων τούτων, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν θὰ ἐκκαθαρίσῃ τοὺς μετὰ τῶν ἀλευροβιομηχάνων ἐκκρεμεῖς λογαριασμοὺς καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ κανονίζῃ χωρὶς ἀντιρρήσεις τὴν τιμὴν ἀλεύρων καὶ ἄρτου.

Ἡ ἐπιτροπὴ διατιμήσεων κατὰ ληφθεῖσαν ἀπόφασιν θὰ συνέρχεται τοῦ λοιποῦ κατὰ Σάββατον, διὰ νὰ κανονίζῃ τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου ἀπὸ ἑκάστης Δευτέρας καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς Τρίτης, ὡς συμβαίνει μέχρι τοῦδε.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 7 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου..	374.25	375.—
Παρισίων..	3.02	3.03
Ν.Ὑόρκης..	77.—	77.18
Ἐλβετίας...	14.89	14.94
Ἰταλίας.....	4.03	4.05
Ὀλλανδίας..	31.022	31.127
Βρυξελλῶν..	2.14	2.16
Βερολίνου..	18.29	18.36
Βιέννης.....	10.84	10.88
Σόφιας.....	0.550	0.56
Βουκουρεστ.	0.471	0.479
Πράγας.....	2.280	2.295
Δηνάριον...	.247	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ εἰς λίρας Κλείσιμον 6)2

5 % 1910	62.—	5 % 1881	74.50
5 % 1914	80.—	5 % 1884	74.50
7 % 1924	102.25	4 % 1887	60.50
6 % 1928	90.25	4 % 1889	59.—
Κτηματικ.	98.—	5 % 1890	74.—
Παραγωγ.	87.25	4 % 1902	59.—
Ἀνταλλάξ.	100.	5 % 1907	90.—

ΠΑΡΙΣΙΩΝ εἰς φρ. γαλλ. Κλείσ. 7)2

5 % 1914		Λαυρίου..	
Τρ.Ἀθηνῶ		Ἠλεκτρικ.	
Τρ.Ἀνατολ	278	Σ.Π.Α.Π.	
Οἴνων.....	240	Σιδ.Θεσσ.	337

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ φρ. χρ. Κλείσ. 7)2 γρόσ.

Τρ.Ἀθηνῶ	37.25	Ἀνταλλάξ	245.—
Τρ.Ἀνατολ	56.—		

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 7)2	6)2
Ἑλλάδος...	7605	7560	7605	7530
Ἐθνικῆς....	79500	79200	79300	79200
Ἀθηνῶν....	551	548	551	551
Ἀνατολῆς..	830	830	830	830
Ἐμπορικῆς..	800	800	800	799
Βιομηχανίας	149	147	147	145
Ἐθν.Ἀτμ...	248	248	248	248
Οἰνοπνευμ..	399	395	395	393
Οἴνων......	690	683	686	669
Ἠλεκτρ.Σιδ	679	673	679	676
Ἠσαΐα.....	8.50	8.—	8.—	9.—
Πυριτοδοπ..	2295	2295	2295	2295
Λιπασμάτων	820	820	820	820
Ἔργον....	262	262	262	262
Προμηθεὺς..	752	750	752	752
Σ.Π.Α.Π...	679	679	679	679
Ἐριουργίας.	270	270	270	270
Πειραϊκῶν..	110	110	110	110
Χρώματα...	428	428	428	428
Διαμαντοπ..	155	155	155	156
Καπνοῦ....	240	240	240	240
Τέκτων....	138	138	138	138
Ἠλεκτρικῆς	340	340	340	340
Ἀνταλλάξιμ	95150	94850	95050	94950

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ: Λονδίνου, 7 Φεβρουαρίου—Παρισίων 223.59, Ν. Ὑόρκης 4.8521, Ἐλβετίας 25.04, Ἰταλίας 92.75, Ἰσπανίας 45.17, Ἀμστερνταμ 12.074, Στοκχόλμης 18.102, Βρυξελλῶν 34.758, Βουκουρεστίου 818.—, Βερολίνου 20.361, Βιέννης 34.51, Πράγας 163.74, Βελιγραδίου 274.60, Σόφιας 670.50, Βουδαπέστης 27.80.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ: Φὶξ 480, Φῶς 50, Κάδμος 120, ΠΑΚ 110, ΕΛΚΑ 60, Ἱπποδρόμου 300, Χαρτ. Αἰγίου 240, Ἑλλ. Ξενοδοχείων 670, ΕΤΜΑ 200, Ὑποδ. Τιτὰν 530, Ἀβεζὰπ 26, Πουλοπούλου 170, Ψυχικοῦ 30.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ. Ἀνταλλάξιμα 8 ο)ο. — Μετρητοῖς 948—951 καὶ 950.—Προθεσμίᾳ 948.50—951.50 καὶ 950.50 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 ο)ο. — Προθεσμίᾳ 833.50 καὶ 834.50 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων Ὑπηκόων. — Προθεσμίᾳ 482.50 καὶ 483.50 (κλείσιμον).

ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ. — Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Χρηματιστηρίου ἐσημειώθησαν αἱ κάτωθι τιμαί:

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 1 δολλ. 3.30 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἕτ.

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 2 δολλ. 3.10 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ φόρτ. Ἰαν.

Σῖτος Κανάδιαν Δούρουμ Νο 1 δολ. 3.45 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ φόρτωσις Ἰανουαρίου.

Σῖτος Ροζαφὲ νέας ἐσοδείας σελλ. 104 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. Ἰαν.

Σῖτος Ρωσσίας εἰδ. βάρ. 78)79 3 % ξέν. ὕλ. σελλ. 110 κατὰ τόν. τσὶφ ἕτοιμος.

Ἀραβόσιτος Ρουμανίας δραχ. 3.70 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἕτ.

Ἀραβόσιτος Μακεδονίας δρ. 3.70 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτοβ. ἕτ.

Κριθὴ Μακεδονίας δρχ. 2.80 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.

Κριθὴ Ρουμανίας δρχ. 3.30 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.

Κριθὴ Θράκης δρχ. 2.85 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.

Βρώμη Μακεδονίας δρχ. 2.85 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.

Βρώμη Ρουμανίας δρχ. 3.30 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.

Βρώμη Θεσσαλίας δρχ. 2.90 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.

Φασόλια Σπαλάτο ΛΣΤ. 10-15-0 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. Φεβρ.

Φασόλια Οὐγγαρίας ψιλὰ £ 11-0-0 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. Φεβρ.

Φασόλια Ρουμανίας Τσαλιὰ ΛΣΤ. 12-5-0 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. ἄμ.

Μπιζέλια Ὀλλανδίας Νο 30 ΛΣΤ. 11-0-0 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. Φεβρουαρίου.

Ζάχαρις Τσεχοσλοβακίας £ 7-5-0 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. Φεβρ.

Σάββατον 7 Φεβρουαρίου ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ Κλ. μεσημβρίας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
5 %	1881	5640	5 %	1898	82.—
5 %	1884	5640	5 %	1900	72.—
4 %	1887	4620	1 %	1906	55.50
4 %	1889	4515	6 %	1917	89.—
5 %	1890	5615	6 %	1918	89.25
5 %	1893	5600	8 %	Α.Β.1919	98.75
2½ %	1898	37000	8 %	Γ.Σ.1925	97.—
4 %	1902	4450	8 %	Ζ.Ι.1929	96 50
5 %	1907	1365	5 %	1920 π.	203.—
4 %	1910	4600	5 %	1920 μ.	204.50
5 %	1914	6020	6½ %	1922	104.50
7 %	1924	7700	6 %	1926	91.—
7 %	1924	35500	8 %	1926	106 25
8 %	1925	80900	8 %	1927	483 50
6 %	1928	6785	Ἀνταλλ.	8 %	950.50
6 %	1928	35350	Ἀνταλλ.	6 %	834 50
			Βουλγαρ.	6 %	418.50
			Πολεμοπ.	6 %	80.50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

2.50 %	1904	76.—	7.— %	1925	285.50
2.50 %	1912	76.—	7.— %	1926	278.—
2.— %	1925	6650	....		

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν	
Ἑλλάδος....	7605
Ἐθνικῆς....	79300
Κτηματικῆς.	3950
Ἀθηνῶν....	551
Ἀνατολῆς..	827
Λαϊκῆς....	5550
Ἐμπορικῆς.	800
Πειραιῶς..	405
Βιομηχανίας	147
Οἰκονομίας.	25
Κεντρικῆς.	200
Κοσμαδοπ..	790
Χίου......	715
Ἑλ. Εμ.Πίσ.	218
Κοραβασίλη	8200
Λακωνίας..	113

Οἰνοποιητ.	
Οἰνοποιίας.	395
Οἴνων.....	686
Καμπᾶ.....	166
Ἠσαΐα.....	8.50
Ἕνωσις....	101
Γεωργ.Βιομ.	177

Ἀτμοπλ.	
Κάππαρη...	2.—
Ἀχαϊκῆς...	110
Ἐθνικῆς...	248
Μιχαληνοῦ	515
Γιαννουλάτ.	320
Χιακῆς.....	50
Κροκοδείλου	180

Βιομηχαν.	
Ἑρμῆς.....	166
Καπνοῦ....	240
Ἀπόλλων...	100
Βασιλειάδη.	300
Πυριτιδοπ..	2295
Λιπασμάτων	820
Χρωμάτων..	426
Ἄγκυρα....	20
Βιὸ.......	121
Παλλὰς....	204
Κυλινδρόμ..	126
Ἥλιος.....	38
ΨυγεῖαΘεσ.	218
Ἀθηνᾶ.....	75
Παγ.Πατησ.	85
Ἀλεξόπουλο	10
Σάνιτας....	2.
Κονσέρβαι..	250
Ψυγ. Πειρ..	265
Ἀνατολὴ...	80
Χημ.Βιομηχ.	8
Ἅλατος....	87
Λεβαδείας...	200
Εὐρώτας....	120

Ἀνθρακευτ	
Ἀλιβερίου..	21
Ἀνθρακωρ..	8.—
Ἐπ.(κοιναὶ)	32.—
Ἐπ. (προν.)	120
Λαυρίου....	6.—
Ὠρωποῦ....	12

Σιδ)μικαί	
Θεσσαλίας..	1033
Σ.Π.Α.Π...	679
Ἠλεκτρ.Σιδ.	679

Οἰκοδ)καί	
Ἡρακλῆς..	650
Τιτὰν.....	2405
Ξυλείας...	103
Τέκτων....	136
Ἔρθα.....	570
Ἄτλας....	30.—
Ἔργον....	265
Κέκρωψ...	228
Κύκλωψ..	115
Ἐρ[illegible]ληπτι	155
Ὄλυμπος..	175
ΑΚΤΕ....	22.—
Πρώτη Οἰκ	200
Καψαμπέλη	96
Ἑλλοὺλ...	70

Ὑφαντουρ	
Πειρ.Ἐπιχ	107
Ἐριουργία	270
Βερμίου...	495
Ἔρια.....	61
Ἑλλ.Ταπητ	25
Χρυσαλλὶς	106
Βάμβαξ...	95
Ὑφαντουργ	31
Ἀθηναΐς..	135
Ναθαναήλ.	360
Φανελλοπ.	50

Διάφοροι	
Ἠλεκτρική	348
Ἑνιαίας...	460
Τίτλ.Ἰδρ.	40
Ὑπεγγύων	432 5
Κορίνθου.	35 0
Γεν.Ἀποθ	39 0
Ἐξαγ.Καπν	475 0
Προμηθεὺς	75 2

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

Β' ΕΚΔΟΣΙ

ΒΕΒΑΙΑ Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚ ΚΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙ

ΠΟΙΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΥΖΗΤΟΥΝΤ

Ο ΠΡΕΤΑΝ ΔΕΝ ΔΕΧΕΤΑΙ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ —Αἱ ρουμανικαὶ ἐφημερίδες ἀγγέλλουν, ὅτι λὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ παραιτήσεως, ἵνα μὴ μειωθῇ ἡ ὑποτιθεμένη τικότης τοῦ κ. Μιρονέσκο. Ὁ κ. Μανίου παρα νος τοῦ ταξειδίου του εἰς Λονδῖνον καὶ Βερ θὰ ἐπιστρέψῃ μέσῳ Παρισίων εἰς Βουκουρέ

Ὁ σχηματισμὸς Κυβερνήσεως συνασπισμοῦ τὸν στρατάρχην Πρετὰν φαίνεται ἀπραγματ τος, καθ' ὅσον ὁ στρατάρχης ἐδήλωσεν ὅτι ἀποφασισμένος νὰ μὴ ἀναμιχθῇ εἰς τὴν πολιτ Ἡ «Λούπτα» φρονεῖ ὅτι θὰ σχηματισθῇ Κυ νησις ἐκ τῶν ἤδη ἐν ἐνεργείᾳ πολιτικῶν πικοτήτων, καθ' ὅσον αἱ Βουλαὶ πειθαρχοῦ τὸν Βασιλέα, ὅστις δὲν ἐπιθυμεῖ διὰ τοῦτο διάλυσίν των. Ἄλλοι θεωροῦν ὡς πιθανὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ τὸν κ. Μιρονέσκο.

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡ ΠΡΟΕΚΑΛΕΣΕ ΘΛΙΒΕΡ ΕΝΤΥΠΩΣΙΝ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙ

ΑΙ ΑΠΕΙΛΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ —Ἡ «Ἀντεβέρουλ», σχολιάζουσα τὸ τελευταῖον πεισόδιον εἰς τὰ ἑλληνοβουλγαρικὰ σύνορα, ἐνδοιασμοὺς ὅσον ἀφορᾷ τὰ πρακτικὰ ἀποτε σματα τῆς προσεχοῦς Βαλκανικῆς Διασκέψεως.

Ἡ ἀπειλὴ ἄλλως τε, γράφει, τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ὅτι θὰ ἀπελάσῃ ἐκ τοῦ βουλγαρι κοῦ ἐδάφους τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους, ἀποδει κνύει ὅτι ἡ ἰδέα τῆς Βαλκανικῆς Ἑνώσεως εἶνε πρόωρος.

ΔΕΝ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ Ο ΔΙΑΦΥΓΩΝ ΤΗΝ ΑΓΧΟΝΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗ

ΔΙΕΤΑΧΘΗΣΑΝ ΝΕΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙ

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΔΕΡΒΙΣΗΔΩΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ὁ ἀποδράσας κατάδικος κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ παγχονισμοῦ τῶν ἄλλων εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Μ νεμένης, ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἀσύλληπτος ἔλλειψις φωτογραφίας του δυσχεραίνει τὴν σύλ ψίν του. Ἐκφράζονται ὑπόνοιαι ὅτι ἐπειδὴ Τουρκοχρὴς θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ διαφύγῃ εἰς Χίον Σάμον.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ὁ πρόεδρος τοῦ στρατοδικείου τῆς Μαινεμένης δήλωσεν ὅτι ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου θὰ λήξει τὸ ἔργον τοῦ στρατοδικείου. Ἡ δίκη τῶν δε βισηδῶν συνεχίζεται.

Διετάχθη ἡ σύλληψις τῶν συχναζόντων εἰς μυστι κοὺς τεκέδες τοῦ Μπαλουκεσὲρ ὅπου μετέβη χθὲς ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Μουσταφᾶ Κεμάλ. Τὸ Μπαλουκεσὲρ θεωρεῖται κέντρον ἀντιδράσεως, ἀν εκαλύφθη δὲ ἐκεῖ καὶ γυναικεῖος τεκκές.

ΤΟ ΚΑΘΕΛΚΥΣΘΕΝ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ

ΝΕΟΝ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Μετὰ τὴν καθέλκυσιν εἰς τὸ Μονφαλκόνε τῆς Ἰταλίας τοῦ νέου Τουρκικοῦ ὑποβρυχίου «Σαγγάριος», ὁ Τουρκικὸς Τύπος ἀσχολεῖται περὶ τῆς μαχητικότητος τοῦ παλαιοῦ στόλου. Ἰδιαιτέρως τονίζεται ὅτι τὸ νέον ὑποβρύχιον ἐξασφαλίζει τὴν μαχητικότητα τοῦ «Γιαβούζ». Ὁ «Σαγγάριος» ἔχει χωρητικότητα 715 τόννων, μῆκος 60 μέτρων καὶ πλάτος 7.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΠΑΡΑΠΟΝΟΥΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΘΙΑΣΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ «Βακὴτ», ἀσχολουμένη μὲ τοὺς ἀφιχθέν τας ἐνταῦθα Ἑλληνικοὺς θιάσους, φρονεῖ ὅτι διὰ τῶν παραστάσεων των ἀντιδρῶσιν εἰς τὴν προσπά θειαν κυριαρχίας τῆς τουρκικῆς γλώσσης καὶ μορ φώσεως. Ἡ «Βακὴτ» ζητεῖ, ὅπως τεθοῦν περιορι σμοί τινες ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραμονὴν ἐνταῦθα τῶν Ἑλληνικῶν θιάσων.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΑΝΣΕΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Πρακτορεῖον Χαβᾶς).— Ὁ κ. Ντὲ Ναβάϊγ ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας ἐξελέγη πρόεδρος διὰ μίαν 3ετίαν τῆς διεθνοῦς συμβουλευ τικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τοὺς πρόσφυγας. Ἡ ἐπιτροπὴ διώρισε τὸν κ. Φέλκελς τῆς Γερμανίας, Ραφαὴλ τῆς Ἑλλάδος, Φιρένκεν τῆς Τσεχοσλοβακίας, μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ διεθνοῦς γραφείου Νάνσεν προεδρευομένου ὑπὸ τοῦ Μὰξ Χοῦμπερ. Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ συνέλθῃ τὸν Μάρτιον τὸ δὲ γραφεῖον θὰ λειτουργήσῃ τὸν Ἀπρίλιον.

ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΡΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΙ ΕΚ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΩΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τραγικὸν δυστύχημα ἔλαβε χώραν εἰς τινα οἰκίαν τῆς ὁδοῦ Ἁγίας Σοφίας. Εἰς δωμάτιον τῆς οἰκίας ταύ της κατεκλίθησαν οἱ Γεώργιος Πέγιος, παντοπώ λης ἡλικίας 55 ἐτῶν, ἡ σύζυγός του Θεανὼ 50 ἐτῶν καὶ ἡ μεγαλυτέρα αὐτῆς ἀδελφὴ Ἑλένη Χατζηχρή στου. Λόγῳ τοῦ ψύχους ἐτοποθέτησαν μαγκάλι πλῆρες ξυλανθράκων. Τὴν πρωΐαν καὶ οἱ τρεῖς εὑ ρέθησαν νεκροί. Ἐκ τῆς γενομένης νεκροψίας ἀπε δείχθη ὅτι ὁ θάνατος προῆλθεν ἐκ δηλητηριάσεως ἐκ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος.

Η ΠΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΚΕΝΩΝ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΩΝ ΘΕΣΕΩΝ

Ὁ κ. Καραπαναγιώτης ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι εἰς τὸ πρῶτον ὑπουργικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θὰ συνέλθῃ θὰ εἰσηγηθῇ τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν τριῶν νομαρχιακῶν θέσεων. Ἐπὶ τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα θὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὰς θέσεις αὐτὰς ὁ κ. ὑπουργὸς εἰς οὐδεμίαν προέβη ἀνακοίνωσιν, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀκόμη σχετικὴ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Μαζὶ μὲ τὰς τοποθετήσεις θὰ γίνουν καὶ μεταβολαί τινες εἰς πολὺ περιωρισμένην κλίμακα. Μεταξὺ ἄλλων θὰ μετατεθῇ ὁ νομάρχης Ἡρακλείου κ. Λυδάκης, ὑπαγόμενος εἰς τὸν νόμον περὶ ἐντοπιότητος.

Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΟΥ

Ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως ὅτι ἡ συσταθεῖσα εἰδικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ἰσχύοντος δασμολογίου ἐπεράτωσε τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὸ ἔργον της στοιχείων. Κατόπιν τούτου ἐλήφθη ἀπόφασις, ὅπως ἡ ἐπιτροπὴ ἀρχίσῃ τὰς συνεδριάσεις της ἀπὸ τῆς ἀρχομένης ἑβδομάδος διὰ τὴν ὑπόδειξιν τῶν ἐπιβαλλομένων νὰ ἐπενεχθοῦν τροποποιήσεων.

Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀπεστάλη χθὲς εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας πρὸς ἐπεξεργασίαν τὸ Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου αἱ Ἀνώνυμοι Ἑταιρίαι αἱ συσταθεῖσαι ἀπὸ τοῦ 1926 ὡς καὶ αἱ ἐφεξῆς συνιστώμεναι θὰ φορολογοῦνται ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ μερίσματος ὡς μέχρι σήμερον.

Διὰ τὴν ὁριστικὴν διατύπωσιν τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ ἁρμοδίου διευθυντοῦ τοῦ ὑπουργείου.